BREVIARIUM
ROMANUM

Ex Decreto Ss. Concilii Tridentini restitutum

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS

PARS AUTUMNALIS

TURONIBUS

TYPIS A. MAME ET FILIORUM

SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ ET SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

TYPOGRAPHORUM

M. D. CCCC. IV.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Kalendario Romano seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum, neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano Papæ VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit; necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit. Die 13 Januarii 1631.

Loco ✝ sigilli. T. TEGRIMIUS Episc. Assisien., Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM

EADEM Sacra Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24 Januarii 1682 generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem

dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur : item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda, ex Decreto S. R. Congregationis 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus : de cæteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691, et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ sigilli. J. Vallemanus S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare :

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g., de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus ?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici vel semiduplici pro dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies in quibus ponendum est Officium de Festo duplici vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione : Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum ?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint ad-

dere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio, ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo, respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

Loco ✝ sigilli. G. Card. Carpineus

B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secret.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARII

RENATUS FRANCISCUS RENOU
Miseratione Divina et Sanctæ Sedis Apostolicæ gratia,
Archiepiscopus Turonensis :

Omnibus has visuris Salutem in Domino.

CUM a Papa URBANO VIII. decretum sit ne quis typographus Breviarium Romanum Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, deinde ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno 1632 excuso concordare fuerit repertum; hinc est quod dederimus licentiam dilectis Nobis A. MAME et Filiis, S. Sedis Apostolicæ necnon S. Rituum Congregationis typographis et bibliopolis Turonensibus, illud imprimendi, dummodo tamen in impressione absolvenda nuperrima vel alia correctissima uterentur editione Romana, et illius exemplo absolutissime et strictissime se conformarent. Insuper eidem novæ editioni Breviarii inserta volumus Officia, ab ultima editione Romana a Sancta Sede ad universalem Ecclesiam extensa, eaque juxta exempla typographiæ Rev. Cameræ Apostolicæ.

Postquam autem Breviarium prædictorum A. MAME et Filiorum opera ac typis absolutum cognovimus, et per revisores ad id deputatos fuimus legitime informati illud cum suo originali, diligenti collatione facta, convenire, dictum Breviarium in 4 vol. ut vocant in-18, excusum approbavimus, prout per præsentes approbamus.

In quorum fidem hasce subsignavimus, sigilloque nostro, ac Secretarii nostri generalis chirographo muniri fecimus.

Turonibus, die 14 Septembris 1903.

✠ RENATUS FRANCISCUS
ARCHIEPISCOPUS TURONENSIS

Loco ✠ sigilli.

De mandato Ill. ac RR. DD. Archiepisc. Turon.
J. SELLIER Can. Secret. gen.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xij. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in qua-

dringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

TABULA PASCHALIS

ANTIQUA REFORMATA

AUR. NUM.		CYCLUS EPACTARUM	LITT. DOM.	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM	PASCHA	ASCENSIO	PENTECOSTES	CORPUS CHRISTI	DOM. POST PENT.	DOMINICA I. ADVENTUS
16		xxii		Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	Maii	Maii		
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 N.
		xxj	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 D.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 N.
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 D.
15		xij	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4		xj	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 N.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viij	d	1 Feb.	18	5	14	24	4	26	29
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 D.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 N.
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 D.
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvij	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 N.
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 D.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 N.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS

LITTERÆ DOMINICAL.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAG.	DIES CINERUM
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA

PASCHA	ASCENSIO	PENTECOSTES	CORPUS CHRISTI	DOM. POST PENTEC.	DOM. I. ADVENT
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii.	21 Maii.	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29
5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29
12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29
19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29
23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30
6 Apr.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30
13 Apr.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30
20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30
24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1
7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1
14 Apr.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1
21 Apr.	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	24	1
25 Mart.	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2
8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2
15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2
22 Apr.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2
26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3
9 Apr.	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	26	3
16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3
23 Apr.	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	24	3
27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27
10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27
17 Apr.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27
24 Apr.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27
28 Mart.	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28
11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28
18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28
25 Apr.	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	23	28

TABELLA TEMPORARIA

ANNO DOM.	LITTERÆ DOM.	AUR. NUM	EPACTÆ	SEPTUAG.	DIES CINERUM	PASCHA
1904	c b	5	xiij	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvj	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvij	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viij	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xj	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxij	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iij	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vj	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxj	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiij	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvj	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	iij	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	xiv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	xxv	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	vj	24 Jan.	18 Febr.	28 Mart.
1938	b A	1	xvij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.

FESTORUM MOBILIUM

ANNO DOM.	ASCENSIO	PENTE-COSTES	CORPUS CHRISTI	INDICTIO	DOM. POST PENTEC.	PRIMA DOMINICA ADVENT.
1904	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	2	26	27 Nov.
1905	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	3	24	3 Dec.
1906	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	4	25	2 Dec.
1907	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	5	27	1 Dec.
1908	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	6	24	29 Nov.
1909	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	7	25	28 Nov.
1910	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	8	27	27 Nov.
1911	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	9	25	3 Dec.
1912	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	10	26	1 Dec.
1913	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	11	28	30 Nov.
1914	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	12	25	29 Nov.
1915	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	13	26	28 Nov.
1916	1 Junii.	11 Junii.	22 Junii.	14	24	3 Dec.
1917	17 Maii.	27 Maii	7 Junii.	15	26	2 Dec.
1918	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	1	27	1 Dec.
1919	29 Maii.	8 Junii	19 Junii.	2	24	30 Nov.
1920	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	3	26	28 Nov.
1921	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	4	27	27 Nov.
1922	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	5	25	3 Dec.
1923	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	6	27	2 Dec.
1924	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	7	24	30 Nov.
1925	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	8	25	29 Nov.
1926	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	9	26	28 Nov.
1927	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	10	24	27 Nov.
1928	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	11	26	2 Dec.
1929	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	12	27	1 Dec.
1930	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	13	24	30 Nov.
1931	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	14	26	29 Nov.
1932	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	15	27	27 Nov.
1933	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	1	25	3 Dec.
1934	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	2	27	2 Dec.
1935	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	3	24	1 Dec.
1936	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	4	25	29 Nov.
1937	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	5	27	28 Nov.
1938	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	6	24	27 Nov.

JANUARIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, dupl. 2. cl.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, dupl. Commem. Octavarum.
xxviij	c	iij	3	Octava S. Joannis Apost. et Evang. dupl. Commem. Oct. Ss. Innocentium.
xxvij	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semid. Commem. S. Telesphori Papæ et Mart.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, dupl. 1. cl.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	De Octava.
xxij	b	v	9	De Octava.
xxj	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iij	11	De Octava. Commem. S. Hygini Papæ et Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, dupl.
				Dom. II. post Epiphaniam. Ss. NOMINIS JESU, dupl. 2. cl. Commem. Dom.
xvij	g	xix	14	S. Hilarii Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl. Commem. S. Felicis Presb. et Mart.
xvj	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitæ Conf. dupl. Commem. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvij	16	S. Marcelli I. Papæ et Mart. semid.
xiv	c	xvj	17	S. Antonii Abbat. dupl.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, dupl. maj. Commem. sanctæ Priscæ Virg. et Mart.
xij	e	xiv	19	S. Canuti Regis et Mart. semid. ad libit. Commem. Ss. Marii et Soc. Mm.
xj	f	xiij	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. dupl.
x	g	xij	21	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
ix	A	xj	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm. semid.
viij	b	x	23	S. Raymundi de Pennafort Conf. semid. Commem. sanctæ Emerentianæ Virg. et Mart.
vij	c	ix	24	S. Timothei Episc. et Mart. dupl.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj.
v	e	vij	26	S. Polycarpi Episc. et Mart. dupl.
iv	f	vj	27	S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl.
iij	g	v	28	S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.
ij	A	iv	29	S. Francisci Salesii Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl.
j	b	iij	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semid.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. dupl.

FEBRUARIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc. et Mart. dupl.
xxviij	e	iv	2	PURIFICATIO B. M. V. dupl. 2. cl.
xxvij	f	iij	3	S. Blasii Episc. et Mart.
25. xxvj	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Episc. et Conf. dupl.
xxv. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart. dupl.
xxiij	b	viij	6	S. Titi Episcopi et Conf. dupl. Commem. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxij	c	vij	7	S. Romualdi Abbatis, dupl.
xxj	d	vj	8	S. Joannis de Matha Conf. dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. dupl. Commem. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. dupl.
xviij	g	iij	11	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Conf. dupl.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	S. Valentini Presbyt. et Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	S. Simeonis Episc. et Mart.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ, dupl. maj.
vj	e	vij	23	S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl. Commem. Vigiliæ S. Mathiæ.
v	f	vj	24	S. MATHIÆ APOSTOLI, dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur die 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc.; et littera f bis servit 24 et 25.

MARTIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semid. Commem. S. Lucii I. Papæ et Mart.
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. Commem. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiij	d	viij	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
xxij	e	vij	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ, dupl.
xxj	f	vj	10	Ss. Quadraginta Martyrum, semid.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ Conf. et Eccles. Doct. dupl.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	S. Patritii Episc. et Conf. dupl.
xiij	g	xv	18	S. Cyrilli Hierosolymitani Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl.
xij	A	xiv	19	S. JOSEPH CONF. SPONSI B. M. V. dupl. 1. cl.
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	S. Benedicti Abbatis, dupl. maj.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO B. M. V. dupl. 1. cl.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. dupl.
iij	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf. semid.
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria VI. post Dom. Passionis. Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. Commem. Feriæ.

APRILIS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. dupl.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	S. Isidori Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xxv. xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	S. Leonis I. Papæ Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Regis Mart. semid.
xv	f	xviij	14	S. Justini Mart. dupl. Commem. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	S. Aniceti I. Papæ et Mart.
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	S. Anselmi Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
vij	g	x	22	Ss. Soteris et Caii Pont. et Mm. semid.
vj	A	ix	23	S. Georgii Mart. semid.
v	b	viij	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dupl.
iv	c	vij	25	S. Marci Evangelistæ, dupl. 2. cl.
iij	d	vj	26	Ss. Cleti et Marcellini Pont. et Mm. semid.
ij	e	v	27	
j	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. dupl. Commem. S. Vitalis Mart.
*	g	iij	29	S. Petri Mart. dupl.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg. dupl.

Dominica III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V. dupl. 2. cl. Commem. Dominicæ.

MAIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxviij	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APOST. dupl. 2. cl.
xxvij	c	vj	2	S. Athanasii Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xxvj	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, dupl. 2. cl. Commem. Ss. Alexandri I. Papæ et Soc. Mm., ac Juvenalis Episc. et Conf.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, dupl.
xxiv	f	iij	5	S. Pii V. Papæ et Conf. dupl.
xxiij	g	Prid.	6	S. Joannis ante portam Latinam, dupl. maj.
xxij	A	Non.	7	S. Stanislai Episc. et Mart. dupl.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaëlis Archangeli, dupl. maj.
xx	c	vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xix	d	vj	10	S. Antonini Episc. et Conf. dupl. Commem. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm. semid.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf. dupl.
xiij	c	xvij	16	S. Ubaldi Episc. et Conf. semid.
xij	d	xvj	17	S. Paschalis Baylon Conf. dupl.
xj	e	xv	18	S. Venantii Mart. dupl.
x	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf. dupl. Commem. sanctæ Pudentianæ Virg.
ix	g	xiij	20	S. Bernardini Senensis Conf. semid.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	S. Gregorii VII. Papæ et Conf. dupl. Commem. S. Urbani I. Papæ et Mart.
iij	f	vij	26	S. Philippi Nerii Conf. dupl. Commem. S. Eleutherii Papæ et Mart.
ij	g	vj	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. dupl. Commem. S. Joannis Papæ et Mart.
j	A	v	28	S. Augustini Episc. et Conf. dupl.
*	b	iv	29	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semid.
xxix	c	iij	30	S. Felicis I. Papæ et Mart.
xxviij	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. Commem. S. Petronillæ Virg.

Feria VI. post Oct. Ss. Corporis Christi. SACRATISSIMI CORDIS JESU, duplex 1. classis.

JUNIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxvij	e	Kal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm.
xxv. xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf. dupl.
xxij	b	Non.	5	S. Bonifacii Episc. et Mart. dupl.
xxj	c	viij	6	S. Norberti Episc. et Conf. dupl.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvij	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ Scotiæ Viduæ, semid.
xvj	A	iij	11	S. Barnabæ Apostoli, dupl. maj.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. dupl. Commem. Ss. Basilidis et Soc. Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf. dupl.
xiij	d	xviij	14	S. Basilii Magni Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xij	e	xvij	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm.
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viij	b	xiij	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. Commem. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
vij	c	xij	20	S. Silverii Papæ et Mart.
vj	d	xj	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf. dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, duplex 1. classis.
ij	A	vij	25	S. Gulielmi Abbatis, dupl. Comm. Oct.
j	b	vj	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. Commem. Octavæ.
*	c	v	27	De Oct. Nativit. S. Joannis, semid.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ et Conf. semid. Commem. Octavæ et Vigiliæ.
xxviij	e	iij	29	Ss. PETRI ET PAULI APOST. dupl. 1. cl.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apostoli, dupl. maj. Commem. Oct. Nativ. S. Joannis.

JULIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
				Dom. I. Julii. PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C. dupl. 2. cl. Commem. Dom.
xxvj	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ, dupl. Commem. Oct. Ss. Apost.
25. xxv	A	vj	2	VISITATIO B. M. V. dupl. 2. cl. Commem. Ss. Processi et Martiniani Mm.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semid.
xxiij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iij	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Commem. Oct.
xxj	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli, dupl.
xx	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Pont. et Conf. dupl.
xix	g	viij	8	S. Elisabeth Reginæ Portug. Viduæ, semid.
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum Mm. et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virg. et Mm. semid.
xvj	c	v	11	S. Pii I. Papæ et Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis, dupl. Commem. Ss. Naboris et Felicis Mm.
xiv	e	iij	13	S. Anacleti Papæ et Mart. semid.
xiij	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Episc. Conf. et Doct. dupl.
xij	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semid.
xj	A	xvij	16	B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. maj.
x	b	xvj	17	S. Alexii Conf. semid.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf. dupl. Commem. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Mm.
viij	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. dupl.
vij	e	xiij	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. Commem. S. Margaritæ Virg. et Mart.
vj	f	xij	21	S. Praxedis Virg.
v	g	xj	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc. et Mart. dupl. Commem. S. Liborii Episc. et Conf.
iij	b	ix	24	Vigilia. Commem. S. Christinæ Virg. et Mart.
ij	c	viij	25	S. JACOBI APOSTOLI, dupl. 2. cl. Commem. S. Christophori Mart.
j	d	vij	26	S. ANNÆ MATRIS B. M. V. dupl. 2. cl.
*	e	vj	27	S. Pantaleonis Mart.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, Celsi, Victoris I. Papæ Mm., ac Innocentii I. Papæ et Conf. semid.
xxviij	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semid. Commem. Ss. Felicis II. Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvij	A	iij	30	Ss. Abdon et Sennen Mm.
25. xxvj	b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola Conf. dupl.

AUGUSTUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl. maj. Commem. Ss. Machabæorum Mm.
xxiij	d	iv	2	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl. Commem. S. Stephani I. Papæ et Mart.
xxij	e	iij	3	Inventio S. Stephani Protomart. semid.
xxj	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. dupl. maj.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives, dupl. maj.
xix	A	viij	6	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. maj. Commem. Ss. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
xviij	b	vij	7	S. Cajetani Conf. dupl. Commem. S. Donati Episc. et Mart.
xvij	c	vj	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. semid.
xvj	d	v	9	Vigilia. Commem. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. LAURENTII MART. dupl. 2. cl.
xiv	f	iij	11	De Oct. semid. Commem. Ss. Tiburtii et Susannæ Mm.
xiij	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. Commem. Oct.
xij	A	Idib.	13	De Oct. semid. Commem. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xj	b	xix	14	De Oct. semid. Commem. Vigil. et S. Eusebii Conf.
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. M. V. dupl. 1. cl. Dom. infra Oct. Assumpt. S. JOACHIM CONF. PATRIS B. M. V. dupl. 2. cl. Commem. Dom.
ix	d	xvij	16	S. Hyacinthi Conf. dupl. Comm. Octavæ Assumpt. et S. Laurentii.
viij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii Mart. dupl. Commem. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. semid. Commem. S. Agapiti Mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiij	20	S. Bernardi Abbatis, Conf. et Eccles. Doct. dupl. Commem. Oct.
iv	b	xij	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ, dupl. Commem. Oct.
iij	c	xj	22	Octava Assumpt. B. M. V. dupl. Commem. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ij	d	x	23	S. Philippi Benitii Cf. dupl. Comm. Vigil.
j	e	ix	24	S. BARTHOLOMÆI AP. dupl. 2. cl (Rom. 25.)
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis Cf. semid. (Rom. 26.)
xxix	g	vij	26	S. Zephyrini Papæ et Mart.
xxviij	A	vj	27	S. Josephi Calasanctii Conf. dupl.
xxvij	b	v	28	S. Augustini Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl. Commem. S. Hermetis Mart.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, dupl. maj. Commem. sanctæ Sabinæ Mart.
25. xxv	d	i	30	S. Rosæ Limanæ Virg. dupl. Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. dupl.

SEPTEMBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxiij	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbat. Commem. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
xxij	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Regis Conf. semid.
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf. semid.
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V. dupl. 2. cl. Commem. S. Hadriani Mart. Dom. infra Oct. Nativit. B. M. V. Ss. Nominis ejusdem B. M. V. dupl. maj. Commem. Dom.
xv	g	v	9	De Oct. semid. Commem. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Conf. dupl. Commem. Octavæ.
xiij	b	iij	11	De Octava, semid. Commem. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
xij	c	Prid.	12	De Octava.
xj	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, dupl. maj. Commem. Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. dupl. Commem. S. Nicomedis Mart. Dom. III. Septembris. Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj. Commem. Dom.
viij	g	xvj	16	Ss. Cornelii et Cypriani Pont. et Mm. sem. Commem. Ss. Euphemiæ et Soc. Mm.
vij	A	xv	17	Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
vj	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf. dupl.
v	c	xiij	19	Ss. Januarii Episc. et Soc. Mm. dupl.
iv	d	xij	20	Ss. Eustachii et Sociorum Mm. dupl. Commem. Vigiliæ.
iij	e	xj	21	S. MATTHÆI APOST. ET EVANG. dupl. 2. cl.
ij	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Episc. et Conf. dupl. Comm. Ss. Mauritii et Soc. Mm.
j	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart. semid. Commem. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viij	24	B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	Ss. Cypriani et Justinæ Mm.
xxvij	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm. semid.
25. xxvj	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis Mart. semid.
xxv. xxiv	f	iij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. 2. cl.
xxiij	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb. Conf. et Eccles. Doct. dupl.

OCTOBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
				Dom. I. Octobris. SOLEMNITAS SS. ROSARII B. M. V. dupl. 2. cl. Commem. Dom.
xxij	A	Kal.	1	S. Remigii Episc. et Conf. semid. ad libit., vel simplex de præcepto.
xxj	b	vj	2	Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. dupl. maj.
xviij	e	iij	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvij	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. dupl.
xvj	g	Non.	7	S. Marci Papæ et Conf. Commem. Ss. Sergii et Soc. Mm.
xv	A	viij	8	S. Birgittæ Viduæ, dupl.
xiv	b	vij	9	Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mm. semid.
xiij	c	vj	10	S. Francisci Borgiæ Conf. semid.
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	S. Eduardi Regis Conf. semid.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ et Mart. dupl.
viij	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis, dupl.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	S. Hedwigis Viduæ, semid.
v	d	xv	18	S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. 2. cl.
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
iij	f	xiij	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
ij	g	xij	21	S. Hilarionis Abbat. Commem. Ss. Ursulæ et Sociarum Virg. et Mm.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm.
xxvij	e	vij	26	S. Evaristi Papæ et Mart.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	SS. SIMONIS ET JUDÆ APOST. dupl. 2. cl.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia.

NOVEMBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxj	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, dupl. 1. cl.
xx	e	iv	2	De Octava, semid. Commem. omnium Fidelium Defunctorum, sub ritu duplici.
xix	f	iij	3	De Octava.
xviij	g	Prid.	4	S. Caroli Episc. et Conf. dupl. Commem. Oct. et Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
xvij	A	Non.	5	De Octava.
xvj	b	viij	6	De Octava.
xv	c	vij	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, dupl. Commem. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
xiij	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris, dupl. maj. Commem. S. Theodori Mart.
xij	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf. dupl. Commem. Ss. Tryphonis et Soc. Mm.
xj	g	iij	11	S. Martini Episc. et Conf. dupl. Commem. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Papæ et Mart. semid.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semid.
viij	c	xviij	14	S. Josaphat Episc. et Mart. dupl.
vij	d	xvij	15	S. Gertrudis Virg. dupl.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf. semid.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. dupl. maj.
iij	A	xiij	19	S. Elisabeth Viduæ, dupl. Commem. S. Pontiani Papæ et Mart.
ij	b	xij	20	S. Felicis de Valois Conf. dupl.
j	c	xj	21	Præsentatio B. M. V. dupl. maj.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. dupl.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I. Papæ et Mart. dupl. Commem. sanctæ Felicitatis Mart.
xxviij	f	viij	24	S. Joannis a Cruce Conf. dupl. Commem. S. Chrysogoni Mart.
xxvij	g	vij	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. dupl.
25. xxvj	A	vj	26	S. Silvestri Abbatis, dupl. Commem. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia. Commem. S. Saturnini Mart.
xxj	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOSTOLI, dupl. 2. cl.

DECEMBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semid.
xviij	A	iij	3	S. Francisci Xaverii Conf. dupl.
xvij	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc. Conf. et Eccles. Doct. dupl. Commem. sanctæ Barbaræ Virg. et Mart.
xvj	c	Non.	5	S. Sabbæ Abbatis Commem.
xv	d	viij	6	S. Nicolai Episc. et Conf. dupl.
xiv	e	vij	7	S. Ambrosii Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl. Vigilia.
xiij	f	vj	8	IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V. dupl. 1. cl.
xij	g	v	9	De Octava, semid.
xj	A	iv	10	De Octava. Commem. S. Melchiadis Papæ et Mart.
x	b	iij	11	S. Damasi I. Papæ et Conf. semid. Commem. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viij	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. dupl. Commem. Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava.
vj	f	xviij	15	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. V. dupl.
v	g	xvij	16	S. Eusebii Episc. et Mart. semid.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. 2. cl.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia.
xxvj	b	viij	25	NATIVITAS D. N. JESU CHRISTI, dupl. 1. cl.
25. xxv	c	vij	26	S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. 2. cl. Commem. Octavæ.
xxiv	d	vj	27	S. JOANNIS APOST. ET EVANG. dupl. 2. cl. Commem. Octavarum.
xxiij	e	v	28	SS. INNOCENTIUM MM. dupl. 2. cl. Commem. Octavarum.
xxij	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. dupl. Commem. Octavarum.
xxj	g	iij	30	De Dom. infra Oct. Nativitatis vel de Oct. Commem. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I. Papæ et Conf. dupl. Commem. Octavarum.

Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII EXCERPTÆ

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet :

1. Translatio de primo, Officium de secundo. Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis : quia cum in his regulis dicitur *de primo* seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum *de secundo* vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA I. CLASSIS

In quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Festum Sacratissimi Cordis Jesu.
Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi B. M. V.
Festum Ss. Apost. Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS

In quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.
Festum Ss. Nominis Jesu.

Festum Ss. Trinitatis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.
Purificatio B. Mariæ V.
Visitatio B. Mariæ V.
Nativitas B. Mariæ V.
Solemn. Ss. Rosarii B. Mariæ V.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii Martyris.
Festum S. Annæ Matris B. M. V.
Festum S. Joachim Patris B. M. V.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES

DOMINICÆ I. CLASSIS

quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ II. CLASSIS

quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici primæ classis, et tunc de iis fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominica Septuagesimæ.
Dominica Sexagesimæ.
Dominica Quinquagesimæ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA

PER ANNUM

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris.
Duo Festa Septem Dolorum B. M. V.
Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
Festum Ss. Nominis Mariæ.
Festum de Mercede B. M. V.
Præsentatio B. M. V.
Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
Festum sanctorum Angelorum Custodum.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli Apostoli.
Commemoratio S. Pauli Apostoli.
Dedicatio Basilicarum Ss. Apostolorum Petri et Pauli.
Festum S. Joannis ante portam Latinam.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Conf.
Festum S. Francisci Assisien. Confessoris.
Festum Patronorum minus Principalium.

FERIÆ MAJORES

de quibus semper fit Commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM

quæ uti Primaria, vel Secundaria retinenda sunt, ex Decretis generalibus S. R. C., diei 27 Aug. 1894 et 5 Febr. 1895.

FESTA PRIMARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI

§ I. Duplicia primæ classis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis.
Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Corporis Christi.
Immaculata Conceptio, Annuntiatio, et Assumptio B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi B. M. V.
Festum Ss. Apost. Petri et Pauli.
Festum Omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Titulus Ecclesiæ.
Patronus Principalis Regionis, vel Diœcesis, aut loci.

§ II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum Ss. Trinitatis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio B. M. V.
Nativitas B. M. V.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Martyrum.
Festum S. Laurentii Martyris.
Festum S. Annæ Matris B. M. V.
Festum S. Joachim Patris B. Mariæ Virginis.

§ III. Duplicia majora per annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum S. Barnabæ.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Conf.
Festum S. Francisci Conf.
Festum Patronorum minus principalium.

§ IV. Alia Duplicia per Annum.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis.

S. Gabrielis Archangeli.
S. Raphaëlis Archangeli.
Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.
Commemoratio Sanctorum, quorum Corpora, vel Reliquiæ in ecclesiis Diœceseos asservantur.

FESTA SECUNDARIA

IN KALENDARIO UNIVERSALI

§ I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§ II. Duplicia secundæ classis.

Festum Ss. Nominis Jesu.
Festum Inventionis sanctæ Crucis.
Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Solemnitas Ss. Rosarii B. M. V.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.

§ III. Duplicia majora.

Exaltatio sanctæ Crucis.
Duo Festa Septem Dolorum B. M. V.
Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.

Festum Ss. Nominis B. M. V.
Festum de Mercede B. M. V.
Præsentatio B. M. V.
Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio, et Commemoratio S. Pauli Apost.
Festum S. Joannis ante portam Latinam.

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.
Ss. Redemptoris.
Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.
Purissimi Cordis Mariæ.
Desponsationis, Maternitatis, Puritatis, Patrocinii B. M. V.
Translationis almæ Domus B. M. V.
Exspectationis Partus B. M. V.
B. M. V. Auxilium Christianorum.
Prodigiorum B. M. V.
Apparitionis B. M. V. Immaculatæ.
Manifestationis B. M. V. Immaculatæ, a sacro numismate.
Commemoratio Omnium Ss. Summorum Pontificum.

Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii, et hisce similia.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	« Vigilia.	« Feria major.	« Sancta Maria in Sabbato.	« Simplex.	« Semiduplex.	« Dies Octava.	« Dies infra Octavam.	« Duplex per annum minus.	« Duplex Doctoris Ecclesiæ.	« Duplex per annum majus.	« Duplex II. classis.	« Duplex I. classis.	« Dominica per annum.	« Dominica II. classis.	et Dominica I. classis.
Duplex I. classis,	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex II. classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Dupl. per an. maj.,	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Dupl. Doct. Eccl.,	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Dupl. per an. min.,	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octava,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbat.,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1 Translat. de 1°, Offic. de 2°.
2 Officium de 1°, Translat. de 2°.
3 Commem. de 1°, Offic. de 2°.
4 Offic. de 1°, Commem. de 2°.
5 Nihil de 1°, Officium de 2°.
6 Officium de 1°, nihil de 2°.
7 Offic. de digniori, Commem. de minus digno.
8 Offic. de digniori, Translat. de minus digno.

1. Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. V., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat : aliter de eo fit

Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis occurrentibus, cum Commemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lectionum in prima die libera post Octavam perpetuo celebrantur : de Simplicibus vero fit tantum Commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente fit tantum Commemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit j. vel ij. classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici occurrente in Dominica, fit Commemoratio, uti alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur : ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem ; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accidat, ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari, vel Patrono. Alii si in dicto Kalendario descripti sint sub ritu Duplici majori, vel minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus 1. vel 2. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

	« Sancta Maria in Sabbato.	« Die infra Octavam.	« Die Octava.	« Simplici.	« Semiduplici.	« Duplici per annum minore.	« Duplici per annum majore.	« Patrono, seu Titulo Eccles.	« Duplici II. classis.	« Duplici I. classis.	cum Dominica quacumque.
Dominica I. et II. classis,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex I. classis,	2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
Duplex II. classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Titul. Eccl.,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5

1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3 Totum de sequenti, Commem. de præcedenti.
4 Totum de præcedenti, Commem. de sequenti.
5 Capitulum de sequenti, Commem. de præced.
6 Totum de digniori, Commem. de minus digno: in paritate dignitatis, a Capitulo de sequenti.
Simplex, et sancta Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.

1. Notandum, quod in I. Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, aliorumque Festorum primariorum Domini, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, aut primæ vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

2. In II. Vesperis diei Octavæ Festorum Domini, si primaria fuerint et solemniora, uti Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliorumque, de sequenti Duplici, si concurrat, fit tantum Commemoratio, nisi hoc fuerit primæ vel secundæ classis; quia tunc de eo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Die Octava Corporis Christi in II. Vesperis nulla fit Commemoratio sequentis Duplicis (Sacratissimi Cordis Jesu), nisi concurrat cum die Octava S. Joannis Baptistæ, et tunc Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum Commem. Octavæ S. Joannis.

3. Diebus Octavis Festorum primariorum B. Mariæ V., etiam particularibus alicujus Religionis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph et Ss. Apostolorum, de præcedenti, vel sequenti Duplici minori fit tantum Commemoratio.

4. In II. Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis Duplicibus et Semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen secundæ classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ, ut in Rubricis generalibus de Commemorationibus dictum est; non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

5. Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo : Post Orationem Officii currentis,

1. De Dominica privilegiata, 2. de die Octava, 3. de Duplici majori, 4. de Duplici minori ad instar Simplicium redactis, 5. de Dominica communi, 6. de die infra Octavam Corporis Christi, 7. de Semiduplici, 8. de die infra Octavam communem, ad simplicem ritum pariter redactis; 9. de Feria majori vel Vigilia, 10. de Simplici.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII. EDITA

Ante óculos tuos Dómine culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si exspéctas, non corrígimur : si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus : oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus : si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas : si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos : nóvimus quod nisi dimíttas, recte nos périmas.

Præsta Pater omnípotens, sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

℣. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem.

℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis sancti Apóstoli Dei.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ conféssiónis petra solidásti. Per Dóminum.

℟. Amen.

Implóret, clementíssime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devóte a nobis proláta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in basílica Príncipis Apostolórum cónditus, tecum beatíssimis Apóstolis Petro et Páulo repræsentávit sic colloquéntem : Circúmdate hanc novam Sion, et circumvalláte eam : hoc est, custodíte, muníte, précibus firmáte; ut quando iráscor in témpore, et orbem terræ concútio, adspíciens sepúlcrum vestrum numquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percípiam vestram intercessiónem. Etenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illíus meæ vocis reminíscor : Prótegam urbem hanc propterDavid servum meum, et Aaron sanctum meum. Dómine, fiat, fiat. Amen, amen.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris láudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

ORATIO

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit : dicitur flexis genibus.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM

IN I. NOCTURNO

Et pro II. et V. Feria.

ABSOLUTIO

Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO

Et pro III. et VI. Feria.

ABSOLUTIO

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu

sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

IN III. NOCTURNO

Et pro Fer. IV. et Sabbato.

ABSOLUTIO

A VÍNCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lectionum, octava Benedictio erit :

Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur :

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de sancta Maria, octava Benedictio erit :

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lect. legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto : et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang., et Benedictiones sumendæ sunt ex III. Nocturno, prima Benedictio dicitur :

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

3. Ad societátem cívium

supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

2. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

℟. Amen.

2. Cujus (vel Quorum, vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédat (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato :

ABSOLUTIO

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

1. Nos cum prole pia benedícat Virgo María.

℟. Amen.

2. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

3. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE

PARS AUTUMNALIS

DOMINICA AD MATUTINUM

ANTE MATUTINUM ET OMNES HORAS PRÆTERQUAM AD COMPLETORIUM, DICITUR SECRETO

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio

Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DÓMINE, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit láudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur : Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VENÍTE, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos áutem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, proba-

vérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis sanctis mereámur áulam
Ingredi cæli, simul et perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

Hymnus.

Primo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut prǽcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim :
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quǽsumus,
Tu probra nostra díluas:
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum Ant. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri. semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DÓMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno áutem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitá-

tem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum Ant. Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DÓMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vér-

ticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et cáusam meam : * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : *

quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur páuper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur

in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est páuper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis Gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit áuris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum Ant. Deus judex justus, fortis et longánimis : numquid irascétur per síngulos dies?

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USQUEQUO Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego áutem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est

guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum Ant. Tu Dómine servábis nos : et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Post ℣. cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lect. cum ℟℟., ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ij. Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro iij. Lectione.

Bened. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum Ant. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

CONSÉRVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum Ant. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

Ant. Propter verba.

Psalmus 16.

EXÁUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína áurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, prǽveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a páucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego áutem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Ant. incipit a primo Versu Psalmi; et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Ant., sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur Ant. cum Psalmo.

Psalmus 17.

DÍLIGAM te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum,

et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Láudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in áures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine : * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prǽlium : * et posuísti, ut arcum ǽreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedí-

sti mihi dorsum,* et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu áuris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam,

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sǽculum.

Per Annum Ant. Díligam te Dómine virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine. ℟. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj. Lectione.

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In III. Nocturno.

Per Annum Ant. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXÁUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : *

nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos áutem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum Ant. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábi-

mus et psallémus virtútes tuas.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A VÍNCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et misé-ricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione.

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione.

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Seq. Hymnus semper dicitur post ult. Lect. in omnibus Dom. et Festis tantum. In feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur tertium ℟.

Hymnus
Ss. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et univérsæ potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * láudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quǽsumus,

tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis : * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES

Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Ant. Allelúia.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Per Annum Ant. Allelúia, allelúia.

Ant. Tres púeri.

Canticum trium puerorum. Danielis 3. e

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.

Ant. Allelúia.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra,* dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-

ture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Annum Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a Dominica III. post Pentecosten usque ad Aventum.

Capitulum. Apoc. 7. c

BENEDÍCTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus.

ECCE jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat :
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur :

Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

A Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

Hymnus.

ÆTÉRNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc náuta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Per Annum ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta

Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dicitur Ant. et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum, fit de eo Commemoratio. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Commemorationes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commemorationum secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Ant. Salve Regína. ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA
AD PRIMAM

Pater. Ave. Credo.

℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum. Amen.

In Dominicis per Annum Ant. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-

rexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Ps. Confitémini Dómino. dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

Psalmus 117.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus áutem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

QUICÚMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides áutem cathólica hæc est : * ut unum Deum

in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti :

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii : * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini : * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et

Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus áutem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. I. Tim. 1. d

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur : Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplici nec infra Oct.; sed tunc dicto ℟. br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnípotens. ut infra. 33.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum láude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Páulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fra-

tres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis.
II. Thess. 3. b

DÓMINUS áutem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu áutem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :

Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésse-
rit,
Noctémque sors redúxe-
rit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽcu-
lum. Amen.

Per Annum Ant. Beáti qui ámbulant.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus in nómine tuo. loco Psalmi Confitémini Dómino. dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicúntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

Feria secunda.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Feria tertia.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : *

et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Feria quarta.

Psalmus 25.

JÚDICA me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem láudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego áutem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Feria quinta.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Feria sexta.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu áutem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * táuri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu áutem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et convertthe ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 35.

Deinde dicitur Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus áutem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum Ant. Beáti qui ámbulant in lege tua Dómine.

Capitulum. Zach. 8. d

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur : Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KÝRIE eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum láude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laud. non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum. et Confíteor Deo etc. ut infra.

Quando autem ad Laud. dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laud. Feriæ II., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et

de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Páulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREÁTUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum

nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dom. et Feriis per Annum, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis.

II. Thess. 3. b

Dóminus áutem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu áutem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS PER ANNUM

Post Ps. Deus in nómine tuo. dicuntur tantum Pss. Beáti immaculáti. et Retríbue. 28.

Deinde Ant. competens, et reliqua, ut supra in Dom. 31. Sed in Dupl., et infra Oct. non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino. dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est; postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur ℣. Pretiósa. cum reliq. ut supra 33.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,

Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

In Dom. per Annum Ant. Allelúia.

In feriali Officio per Annum Ant. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque : * a lege áutem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego áutem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia áuri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego áutem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capit. et alia in aliis Horis dicuntur in Dominicis a tertia post Pentecosten usque ad Adventum. Responsoria brevia etiam eodem tempore similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. I. Joan. 4. c

Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum Deus * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum Ant. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jerem. 17. c

Sana me Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. Quia peccávi. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Quando ad Matut. dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtú-

tum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

AD SEXTAM

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dom. per Annum Ant. Allelúia.

In feriali Officio per Annum Ant. Adjuva me.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Páulo minus consummavérunt me in terra : * ego áutem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et ge-

nerationem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUÓMODO diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INÍQUOS ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malí-

gni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super áurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Galat. 6.

ALTER altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum Dómine * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum Ant. Adjuva me, et salvus ero Dómine.

Capit. Alter altérius. ut supra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur :

KÝRIE eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

AD NONAM

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 20.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dom. per Annum Ant. Allelúia.

In feriali Officio per Annum Ant. Adspice in me.

Psalmus.

MIRABÍLIA testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Adspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam áudi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege áutem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem áutem tuam diléxi.

Sépties in die láudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. I. Cor. 6. d

EMPTI enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum Ant. Adspice in me, et miserére mei Dómine.

Capit. Empti. ut supra.

℟. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

Vesp. in Dom. et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA
AD MATUTINUM

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Dómine lábia mea apéries. ut supra. 2.

Invit. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Ps. Jubilémus Deo salutári nostro. ut supra. 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Offic. ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum quam ad Laud. et Vesp., et Ant. Nocturnorum, ut infra.

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus áutem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas

a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala áutem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis :* redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus :* quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea :* et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte.

Psalmus 28.

AFFÉRTE Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo

ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego áutem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in áula sancta ejus.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes,* supervácue.

Ego áutem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam,* salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego áutem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum,* et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum :* muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem,* in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego áutem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem áutem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia líbera me Dómine.

Ant. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo áutem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat áutem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium áutem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia áutem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus áutem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et AngelusDómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima áutem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego áutem, cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt: Euge, éuge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in cáusam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, éuge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die láudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ádstitit omni viæ non bonæ, malítiam áutem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii áutem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla.

Psalmus 36.

NOLI æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes áutem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti áutem hereditábunt terram : * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus áutem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat áutem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus áutem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes áutem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sǽculum sǽculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi áutem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sǽculum sǽculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus áutem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quó-

niam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi áutem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus áutem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DÓMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego áutem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum com-

movéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci áutem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum ℣. Dómine in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES

℣. Deus in adjutórium. 20.

Ant. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua :* et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion:* ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. Intéllige.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in

justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. Deus Deus meus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipilíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómni-

bus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Ant. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et láuda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellá-

rum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis

spíritus láudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Laudáte Dóminum de cælis.

Capit. sequens dicitur in feriali Officio ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fráudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ant. Benedíctus.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus Israël.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, post Ant. ad Benedictus dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temporibus non dicuntur.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce etiam in Vesperis.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómi-

ne, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

In Vesp. ejus loco dicitur Ps. 50. Miserére mei. 67.

Finito Psalmo, dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, de Titulo, et de Pace, ante eas tam in Laud. quam in Vesp. fit sequens Commem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quǽsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum

sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM

Invit. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * áures áutem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu áutem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniqui-

tátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego áutem mendícus sum et páuper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam in lingua mea.

Ant. Sana.

Psalmus 40.

BEÁTUS qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quó-

niam non gaudébit inimícus meus super me.

Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo, et usque in sǽculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Nunc áutem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * ipse reget nos in sǽcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et páuper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam áurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum benεféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésto véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta áutem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium láudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri áutem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium láudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non póspuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego áutem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum ℣. Immola Deo sacrifícium láudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Mart. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro plur. Mart. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES

Ant. Dele Dómine * iniquitátem meam.

Ps. Miserére. 67.

Ant. Salutáre.

Psalmus 42.

JÚDICA me Deus, et discérne cáusam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti ? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Ad te de luce * vígilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 69.

Ant. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non adspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane : * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu áutem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse con-

fitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Ant. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cælis.

Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 70.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 73.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM

Invit. In manu tua Dómine * Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens:

* et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego áutem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego áutem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit

me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine viventium.

Psalmus 56.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem

meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis áures suas :

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum

Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego áutem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte fílii hóminum.

Ant. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te

significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Ant. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis

universi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, *

et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. Benedícite.

Psalmus 65.

JUBILÁTE Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam láudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem láudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXSÚRGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus,

* et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum diléсti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre áuri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus sal-

vos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus,* ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Benedícite Gentes Deum nostrum.

Per Annum ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Mart. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro plur. Mart. ℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Conf. Pont. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Conf. non Pont. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES

Ant. Amplius lava me * Dómine ab injustítia mea.

Ps. Miserére. 67.

Ant. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. Lábia mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Ps. Deus Deus meus. 69.

Ant. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ.
I. Reg. 2.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. Cæli cælórum * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 70.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te Christe solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quǽsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cæléstium
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium * qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 73.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Invit. Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium:

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque Christe grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te Redémptor quǽrere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Ant. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SALVUM me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, ráucæ factæ sunt fáuces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Isræël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me : * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectá-

vit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum páuper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in láude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Láudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi,* et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant,* qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te,* et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Ant. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Ant. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me áurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum láude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego áutem semper sperábo : * et adjíciam super omnem láudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam

et sénium : * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abýssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte

rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de áuro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei áutem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine cáusa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi áutem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus áutem rex noster ante sǽcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * páuper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica cáusam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Ant. Et invocábimus.

Psalmus 74.

CONFITÉBIMUR tibi Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego áutem annuntiábo in sǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

Notus in Judǽa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et rédditе Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui áufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos:* et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam : * inclináte áurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes láudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei :

Cor áutem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse áutem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine

víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraïm non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sǽcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Ant. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos áutem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus láudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti : * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Extermínávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Mart. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pro una Sancta ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES

Ant. Tibi soli peccávi : * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére mei. 67.

Ant. Dómine.

Psalmus 89.

DÓMINE, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si áutem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. In matutínis * meditábor in te.

Ps. Deus Deus meus. 69.

Ant. Cantémus.

Canticum Moysis. Exod. 15.

Cantémus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro : * abýssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tu-

am, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii áutem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glorióse.

Ant. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 70.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,

Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.

Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 73.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM

Invit. Adorémus Dóminum :* Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde láudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fráude quidquid dǽmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cǽlitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc Redémptor, quǽsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.

Amen.

Ant. Exsultáte.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti : * lin-

guam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio áutem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos áutem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Ant. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sǽculum sǽculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de

virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam :* áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti.

Psalmus 84.

BENEDIXÍSTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INCLÍNA Dómine áurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixísti Dómine terram tuam.

Ant. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-

rus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DÓMINE Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína áurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Páuper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus áutem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum

et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. Benedíctus.

Psalmus 88.

MISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum áutem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti : * Pósui adjutórium

in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si áutem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam áutem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine,* quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit áurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * páulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhǽret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per Annum ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine. ℟. Inclína áurem tuam ad precem meam.

Pro uno Mart. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro plur. Mart. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES

Ant. Spíritu principáli * confírma cor meum Deus.

Ps. Miserére. 67.

Ant. In veritáte.

Psalmus 142.

DÓMINE exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Ant. Illúmina Dómine * vultum tuum super nos.

Ps. Deus Deus meus. 69.

Ant. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DÓMINE audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et láudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Adspéxit, et dissólvit Gentes : * et contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego áutem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine audívi audítum tuum, et tímui.

Ant. In týmpano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 70.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ætérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castǽque proles Vírginis:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in láudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sǽculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.

Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Per víscera * misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 73.

SABBATO

AD MATUTINUM

Invit. Dóminum Deum nostrum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus:

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DÓMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Ant. et Ps. Jubiláte. hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Ps. Bonum est * confitéri Dómino. ut infra.

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99.

JUBILÁTE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime,

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sǽculum sǽculi : * tu áutem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet áuris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MISERICÓRDIAM, et judícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhǽsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu áutem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem

humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram adspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et láudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu áutem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu áutem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniqui-

tátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat Deus.

Ant. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vesti-

méntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte áutem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

CONFITÉMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, et confirmámini : * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sǽculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israël in testaméntum ætérnum :

Dicens : tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : *

in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et áuxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et áuro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit co-

túrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Vísita nos.

Psalmus 105.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes láudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt láudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen

in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inficta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eó-

rum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi áutem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in láude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo et usque in sǽculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in

labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominátá est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium láudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in áuram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum láudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in

salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et páuci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et læta-búntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Ant. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PARÁTUM cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dividam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de

tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus láudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego áutem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus páuci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter no-

men tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et páuper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus áutem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ádstitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Pro B. Maria ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES

Ant. Benígne fac * in bona voluntáte tua Dómine.

Ps. Miserére. 67.

Ant. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint pec-

catóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sǽculum sǽculi : * tu áutem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet áuris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Ps. Deus Deus meus. 69.

Ant. Date magnitúdinem.

Canticum Moysis. Deut. 32.

Audíte cæli quæ loquor : * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque pervérsa. * Hǽccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars áutem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum, *

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et

devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et cláusi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opitouléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum ma-

num meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine,* et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro.

Ant. In cýmbalis benesonántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 70.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies áutem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Auróra jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Illumináre * Dómine his, qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 73.

DOMINICA

AD VESPERAS

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 20.

Ant. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo :* Sede a dextris meis : Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum :* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui :* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem Géntium :*ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus :* inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi.

Ant. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * misericors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti : * et tu Jordánis,

quia convérsus es retrórsum?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus áutem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et áurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram áutem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. II. Cor. 1.

BENEDÍCTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus

consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo ℣. dicitur a Dom. III. post Pentecosten usque ad Adventum; Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Similiter et ℣. : Ant. autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica.

Canticum B. Mariæ V.
Lucæ 1. c

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS

Ant. Inclinávit.

Psalmus 114.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus áurem suam mihi.

Ant. Crédidi.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. Laudáte.

Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia

ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Ant. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Ant. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. II. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis ;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :

Fráudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat :
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ant. Magníficat.

Canticum B. Mariæ V.
Lucæ 1. c

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur, post Ant. ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sunt.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dñe úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amèn.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie

tua :* et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dom. præced., ut habetur in Proprio de Tempore.

Ant. cum Pss. semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali, ut hic in Psalterio : Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum; Ant. autem ad Magnificat eodem tempore.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS

Ant. In domum Dómini.

Psalmus 121.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini lætántes íbimus.

Ant. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccató-

rum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes áutem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israël.

Ant. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes áutem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. II. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Tellúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem :

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Exsúl-

tet * spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesp. Fer. II. 158.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS

Ant. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël :

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Ant. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Capitulum. II. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine :

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,

Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum :
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum ;
Expélle noctem córdium :
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Respéxit * Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Fer. II. 158.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS

Ant. Et omnis.

Psalmus 131.

MEMÉNTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dómi-

nus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum áutem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Ant. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sǽculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Ant. Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídit reges fortes :

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum : * Dómine memoriále tuum in generatiónemetgeneratiónem.

Quia judicábit Dñus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum, et áurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino : * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Ru-

brum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhǽreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Je-

rúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. II. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens :
Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca :

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tǽdium.

Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Fac Deus * poténtiam in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesp. Fer. II. 158.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS

Ant. In conspéctu.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sǽculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

DÓMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et

ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi áutem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo líbera me Dómine.

Ant. Dómine.

Psalmus 140.

DÓMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum áutem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Pórtio mea.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déx-

teram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Capitulum. II. Cor. 1.

BENEDÍCTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

HÓMINIS supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis :

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula :
Adstrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Depósuit * poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesp. Fer. II. 158.

SABBATO
AD VESPERAS

Ant. Benedíctus.

Psalmus 143.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscé-

ptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cælos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus rex : * et benedícam nómini tuo in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquén-

tur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum misericors.

Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Ant. Per síngulos dies benedícam te Dómine.

Ant. Laudábo.

Psalmus 145.

Láuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et

revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians áutem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. Láuda.

Psalmus 147.

Láuda Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit se-

ras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Láuda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11. d

O ALTITÚDO divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

JAM sol recédit ígneus :
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane láudum cármine,
Te deprecámur véspere :
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cælites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit * Deus Israël púerum suum : sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus : exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capit. O altitúdo. dicitur in Vesp. Sabbati ab Octava Pentecostes usque ad Adventum cum Hymno et ℣. sequenti. Ant. ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Ant. dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO DE CRUCE

In feriali tantum Officio, etiam quando non dicuntur Preces.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

PERPÉTUA nos, quǽsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES
SIVE
SUFFRAGIA SANCTORUM

De sancta Maria.

Quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De sancto Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus. ℟. Et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ad Laud. Ant. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta ut putabátur fílius Joseph.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis.

De Apostolis.

Ad Vesp. Ant. Petrus Apóstolus, et Páulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laud. Ant. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Páulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono

Vel Titulari ecclesiæ fiat Commem. consueta ante vel post Commem. prædictas, pro dignitate illius; et ultimo loco:

De Pace.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu Suffragia dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Offi-

cium B. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM

Lector incipit :

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. I. Petr. 5. c

FRATRES : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu áutem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Páulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Páulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREÁTUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta Absolutione, dicitur ℣.

CONVÉRTE nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium

meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te áutem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b

Tu áutem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis. Luc. 2. e

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio duplici, et infra Oct.: quæ in fer. Offic. et in Quatuor Temp., quando dictæ sunt Preces in Vesp., dicuntur flexis genibus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur sequens Ant.

A I. Vesperis Festi Ss. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Advent.

Antiphona.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater. Ave. et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster. Ave María. et Credo : quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet,

et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro : sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro : et tunc post ℣. Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde prædicta Antiphona et in fine ℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium ; alioquin in fine ultimæ Horæ.

Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

PROPRIUM DE TEMPORE

SABBATO

Proximo Kal. Septembris.

Ad Magnif. Ant. Cum audísset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala áutem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA I. SEPTEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio j. Cap. 1.

Vir erat in terra Hus, nómine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo : natíque sunt ei septem fílii, et tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, et quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis : erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala áutem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ij.

Et ibant fílii ejus, et faciébant convívium per domos, unusquisque in die suo. Et mitténtes

vocábant tres soróres suas ut comĕderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis. Dicébat enim: Ne forte peccáverint fílii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi; et quod verébar, áccidit: nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio iij.

Quadam áutem die cum venísssent fílii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo? Cui respóndens Satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 2. Cap. 1.

Scriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus quantum pro-

fícimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat áutem gesta sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum : dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prælia debília nostra confírmat : fitque verbis illíus, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v

Nonnúmquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit : ut et in victória fórtium, quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job descríbitur tentatióne áuctus, sed David tentatióne prostrátus : ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat : quátenus dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant : et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi : dimítte me Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vj

Lib. 1. Moralium cap. 1.

Vir erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir ubi habitáverit, dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitas áutem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitiónem sui conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit : ut hoc ejus láudibus profíciat, quod bonus inter

malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse : ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitísse.

℟. Non abscóndas me Dómine a fácie tua : manum tuam longe fac a me : * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et formído.

℟. vij. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus ? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei ? ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere ? Et constítuas.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :* Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ;* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebd., Fer. IV. post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. Responsorium Feriæ II. sequentis.

FERIA SECUNDA
De libro Job.
Lectio j. Cap. 1. c

CUM áutem quadam die fílii et fíliæ ejus coméderent et bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret : Boves arábant, et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabǽi, tulerúntque ómnia, et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter, et dixit : Ignis Dei cécidit e cælo, et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium : * Parce mihi Dómine : nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio ij.

SED et illo adhuc loquénte, venit álius, et dixit : Chaldǽi fecérunt tres turmas, et invasérunt camélos, et tulérunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit, et dixit : Fíliis tuis et filiábus vescéntibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus véhemens írruit a regióne desérti, et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréssit líberos tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : * Et calámitas quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas.

Lectio iij.

TUNC surréxit Job, et scidit vestiménta sua, et tonso cápite córruens in terram, adorávit, et dixit : Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis : ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

Responsoria hujus II. Feriæ dicuntur etiam in II. Fer. Hebdomadæ seq.

FERIA TERTIA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 2.

FACTUM est áutem cum quadam die veníssent fílii Dei, et starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, et staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan : Numquid considerásti servum meum

Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, et adhuc rétinens innocéntiam? Tu áutem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta est. 188.

Lectio ij.

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan a fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, a planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit áutem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo et mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Páucitas. 188.

Lectio iij.

Igitur audiéntes tres amíci Job omne malum, quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Aliphaz Themanítes, et Baldad Suhítes, et Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum, et consolaréntur. Cumque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum, et exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cælum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus et septem nóctibus, et nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem esse veheméntem.

℟. Non abscóndas. 189.

FERIA QUARTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

Post hæc apéruit Job os suum, et maledíxit diéi suo, et locútus est: Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ,

et umbra mortis, óccupet eum calígo, et involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi tríbuat. 189.

Lectio ij.

NOCTEM illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec láude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan: obtenebréntur stellæ calígine ejus: exspéctet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ: quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam. 190.

Lectio iij.

QUARE non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, et somno meo requiéscerem: cum régibus et consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines: aut cum princípibus, qui póssident áurum, et replent domos suas argénto: aut sicut abortívum abscónditum non subsísterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare. 190.

FERIA QUINTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 4.

RESPÓNDENS áutem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, et manus lassas roborásti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua treméntia confortásti: nunc áutem venit super te plaga, et defecísti: tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, et perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona. 186.

Lectio ij.

RECORDÁRE, óbsecro te, quis umquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres et metunt eos, flante Deo perísse, et spíritu iræ ejus esse consúmptos: rugítus leónis, et vox leǽnæ, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris pér-

iit, eo quod non habéret prædam, et cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam. 187.

Lectio iij.

PORRO ad me dictum est verbum abscónditum, et quasi furtíve suscépit áuris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuit me, et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt : et cum spíritus me præsénte transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi áuræ lenis audívi. Numquid homo Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non sunt stábiles, et in Angelis suis réperit pravitátem.

℟. Quare. 187.

FERIA SEXTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 6.

RESPÓNDENS áutem Job, dixit : Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : et calámitas, quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret : unde et verba mea dolóre sunt plena : quia sagíttæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini mílitant contra me.

℟. Indúta est. 188.

Lectio ij.

NUMQUID rúgiet ónager cum habúerit herbam? aut múgiet bos cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia, cibi mei sunt.

℟. Páucitas. 188.

Lectio iij.

QUIS det ut véniat petítio mea : et quod exspécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat : solvat manum suam, et succídat me? Et hæc mihi sit consolátio ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ǽnea est. Ecce, non est auxí-

lium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

℟. Non abscóndas. 189.

SABBATO

De libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

Milítia est vita hóminis super terram : et sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui : sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando consúrgam? et rursum exspectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

℟. Quis mihi. 189.

Lectio ij.

Indúta est caro mea putrédine et sórdibus púlveris, cutis mea áruit, et contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec adspíciet me visus hóminis : óculi tui in me, et non subsístam.

℟. Utinam. 190.

Lectio iij.

Sicut consúmitur nubes, et pertránsit : sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet. Nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatióne spíritus mei : confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

℟. Quare. 190.

Ad Magnificat Ant. In ómnibus his * non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA II. SEPTEMBRIS

In I. Nocturno.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 9.

Et respóndens Job, ait : Vere scio quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est,

et fortis róbore : quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala áutem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ij.

Qui cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit soli, et non óritur : et stellas cláudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, et Oríona, et Hýadas, et interióra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus : quia timor quem timébam, evénit mihi; et quod verébar, áccidit : nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio iij.

Si vénerit ad me, non vidébo eum : si abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest : Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea étiam sine cáusa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis : ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. Cap. 2.

Lectio iv.

Vere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus áutem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro districte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est: * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

In Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ Dómine fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vj.

Quia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius

per semetípsum ductus in centenárium dilatátur; qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium: quid millenárii número amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo áutem conténdere, est, non ei tribúere, sed sibi glóriam suam virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abscóndas me Dómine a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído. Glória Patri. Et formído.

℟. vij. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas mihi tempus.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth; * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 27.

ADDIDIT quoque Job, assúmens parábolam suam, et dixit: Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis. Non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me ut justos vos esse júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

℟. Versa est. 189.

Lectio ij.

Justificatiónem meam, quam cœpi tenére, non déseram : neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius, inimícus meus : et adversárius meus, quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ si aváre rápiat, et non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus cum vénerit super eum angústia? aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore?

℟. Utinam appenderéntur. 190.

Lectio iij.

Docébo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis, et quid sine cáusa vana loquímini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient. Si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis. 190.

FERIA TERTIA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 28. b

Sapiéntia ubi invenítur? et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus, nec invenítur in terra suáviter vivéntium. Abýssus dicit : Non est in me : et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur áurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónycho pretiosíssimo, vel sapphíro.

℟. Indúta est. 196.

Lectio ij.

Non adæquábitur ei áurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa áuri : excélsa et eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus : tráhitur áutem sapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tinctúræ mundíssimæ componétur. Unde ergo sapiéntia venit? et quis est locus intelligéntiæ? Abscóndita est ab óculis ómnium vivéntium, vólucres quoque cæli latet. Perdítio et mors dixérunt : Auribus

nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas. 196.

Lectio iij.

Deus intélligit viam ejus, et ipse novit locum illíus. Ipse enim fines mundi intuétur : et ómnia, quæ sub cælo sunt, réspicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appéndit in mensúra. Quando ponébat plúviis legem, et viam procéllis sonántibus : tunc vidit illam, et enarrávit, et præparávit, et investigávit. Et dixit hómini : Ecce timor Dómini, ipsa est sapiéntia : et recédere a malo, intelligéntia.

℟. Non abscóndas. 197.

FERIA QUARTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 31.

Pépigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hereditátem Omnípotens de excélsis? Numquid non perdítio est iníquo, et alienátio operántibus injustítiam? Nonne ipse consíderat vias meas, et cunctos gressus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, et festinávit in dolo pes meus : appéndat me in statéra justa, et sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi. 189.

Lectio ij.

Si declinávit gressus meus de via, et si secútum est óculos meos cor meum, et si mánibus meis adhǽsit mácula : seram, et álius cómedat : et progénies mea eradicétur. Si decéptum est cor meum super muliére, et si ad óstium amíci mei insidiátus sum : scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est, et iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditiónem dévorans, et ómnia eradícans genímina.

℟. Utinam. 190.

Lectio iij.

Si contémpsi subíre judícium cum servo meo, et ancílla mea, cum disceptárent advérsum me. Quid enim fáciam cum surréxerit ad judicándum Deus? et cum quæsíerit, quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui et illum operátus est : et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ exspectáre feci ; si comédi

buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea: (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio: et de útero matris meæ egréssa est mecum).

℟. Quare detraxístis. 190.

FERIA QUINTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 38.

RESPÓNDENS áutem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, et respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? índica mihi si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes fílii Dei?

℟. Si bona suscépimus. 195.

Lectio ij.

QUIS conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens: cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem, et óstia; et dixi: Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concútiens extréma terræ, et excussísti ímpios ex ea?

℟. Antequam cómedam. 195.

Lectio iij.

RESTITUÉTUR ut lutum signáculum, et stabit sicut vestiméntum: auferétur ab ímpiis lux sua, et bráchium excélsum confringétur. Numquid ingréssus es profúnda maris, et in novíssimis abýssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi, si nosti ómnia, in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit: ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxístis. 195.

FERIA SEXTA

De libro Job.

Lectio j. Cap. 40.

Respóndens áutem Dóminus Job de túrbine, dixit : Accínge sicut vir lumbos tuos : interrogábo te, et índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum, et condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem, et in sublíme erígere, et esto gloriósus, et speciósis indúere véstibus.

℟. Indúta est. 196.

Lectio ij.

Dispérge supérbos in furóre tuo, et respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam : et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet : fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illíus in umbilíco ventris ejus.

℟. Páucitas. 196.

Lectio iij. Cap. 42.

Respóndens áutem Job Dómino, dixit : Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? ídeo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar : interrogábo te, et respónde mihi. Audítu áuris audívi te, nunc áutem óculus meus videt te. Idcírco ipse me reprehéndo, et ago pœniténtiam in favílla et cínere.

℟. Non abscóndas. 197.

SABBATO

De libro Job.

Lectio j. Cap. 42. b

Postquam áutem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem : Irátus est furor meus in te, et in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem táuros, et septem aríetes, et ite ad servum meum Job, et offérte holocáustum pro vobis : Job áutem servus meus orábit pro vobis : fáciem ejus suscípiam ut non vobis imputétur stul-

títia : neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

℟. Quis mihi. 189.

Lectio ij.

Abiérunt ergo Eliphaz Themanítes, et Baldad Suhítes, et Sophar Naamathítes, et fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, et suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad pœniténtiam Job, cum oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt áutem ad eum omnes fratres sui, et univérsæ soróres suæ, et cuncti qui nóverant eum prius, et comedérunt cum eo panem in domo ejus : et movérunt super eum caput, et consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum : et dedérunt ei unusquísque ovem unam, et ináurem áuream unam.

℟. Utinam. 190.

Lectio iij.

Dóminus áutem benedíxit novíssimis Job magis quam princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, et sex míllia camelórum, et mille juga boum, et mille ásinæ. Et fuérunt ei septem fílii, et tres fíliæ. Et vocávit nomen uníus Diem, et nomen secúndæ Cássiam, et nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt áutem invéntæ mulíeres speciósæ sicut fíliæ Job in univérsa terra : dedítque eis pater suus hereditátem inter fratres eárum. Vixit áutem Job post hæc, centum quadragínta annis, et vidit fílios suos, et fílios filiórum suórum, usque ad quartam generatiónem, et mórtuus est senex, et plenus diérum.

℟. Quare. 190.

SABBATO
ANTE DOM. III. SEPTEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Ne reminiscáris * Dómine delícta mea, vel paréntum meórum : neque vindíctam sumas de peccátis meis.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS
In I. Nocturno.
Incipit liber Tobíæ.

Lectio j. Cap. 1.

Tobías ex tribu et civitáte Néphthali (quæ est in superióribus Galilǽæ supra Naásson,

post viam, quæ ducit ad Occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet) cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit, ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cumque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas: et nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris.

Lectio ij.

Dénique cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium, sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, et ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua, et décimas suas fidéliter ófferens, ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc et his simília secúndum legem Dei puérulus observábat. Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, et abstinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. Et in omni.

Lectio iij.

Igitur cum per captivitátem devenísset cum uxóre sua, et fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua, (cum omnes éderent ex cibis Gentílium) iste custodívit ánimam suam, et numquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit

illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salútis dabat eis.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Sermone 9. de jejunio 7. mensis.

Lectio iv.

Scio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam christiánæ fídei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrévit, et consuetúdo firmávit; nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id quod et rúdibus prosit et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus : ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum ? Báculum.

Lectio v.

Ideo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificatiónibus indigére : sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

℟. Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei ; *

Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. Quia fecit vobíscum.

Lectio vj.

Delectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et Prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constítuit : ut nemo ambígeret, Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta ígitur et sexta féria jejunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratiónibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui misit me : * Vos áutem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos áutem. Glória Patri. Vos áutem.

℟. vij. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdomadam, Feria IV. et Sabbato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. Responsorium I. Nocturni Dominicæ.

FERIA SECUNDA

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 2.

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo ;

Vade, et adduc áliquos de tribu nostra, timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiísset, revérsus nuntiávit ei, unum ex fíliis Israël jugulátum jacére in platéa. Statímque exsíliens de accúbitu suo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus: tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut dum sol occubuísset, cáute sepelíret eum.

℟. Peto Dómine. 203.

Lectio ij.

ARGUÉBANT áutem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei cáusa intérfici jussus es, et vix effugísti mortis impérium, et íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum, quam regem, rapiébat córpora occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit áutem ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se juxta paríetem, et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc áutem tentatiónem ídeo permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, sicut et sancti Job.

℟. Omni témpore. 203.

Lectio iij.

NAM cum ab infántia sua semper Deum timúerit, et mandáta ejus custodíerit, non est contristátus contra Deum quod plaga cæcitátis evénerit ei, sed immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus, dicéntes: Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas, et sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui: quóniam fílii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo.

℟. Memor esto. 204.

FERIA TERTIA

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 2. d et 3.

ANNA vero uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde

factum est, ut hœdum caprárum accípiens detulísset domi : cujus cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit : Vidéte, ne forte furtívus sit, réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere.

℟. Sufficiébat. 204.

Lectio ij.

Ad hæc uxor ejus iráta respóndit : Maniféste vana facta est spes tua, et eleemósynæ tuæ modo apparuérunt. Atque his, et áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, et cœpit oráre cum lácrymis, dicens : Justus es Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ, misericórdia, et véritas, et judícium. Et nunc Dómine memor esto mei, et ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum.

℟. Benedícite. 204.

Lectio iij.

Quóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo tráditi sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem, et in fábulam, et in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus dispersísti nos. Et nunc Dómine magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua, et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc Dómine secúndum voluntátem tuam fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum : éxpedit enim mihi mori magis, quam vívere.

℟. Tempus est. 205.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMP. SEPTEMB.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. Cap. 9. c

In illo témpore : Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum : Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. cap. 38. in Marc. 9.

Dæmoníacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat áutem eos, de quibus scriptum est, Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu

permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem: surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant áutem, cum stultítia tabéscunt. Stultórum namque, et languéntium, atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio ij.

Quod áutem ait: Et dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, et non potuérunt; laténter Apóstolos accúsat, cum impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tǽdio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quo in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. Et in omni.

Lectio iij.

Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam: ut scílicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum

spirítuum, vel hóminum tentaménta, jejúniis et oratiónibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium áutem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, imo ab ómnibus vitiórum continére se passiónibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fídei devotióne gérimus.

℟. Memor esto fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. Habébis multa bona. Glória Patri. Habébis multa bona.

Ad Bened. Ant. Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 73.

Oratio.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quǽsumus Dómine, fragílitas nostra subsístat : ut quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Vesperas, si fit de Feria, dicuntur Preces feriales. 158, cum Oratione Dominicæ præcedentis.

FERIA QUINTA

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei : aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum

repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare! Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. Peto Dómine, ut de vínculo. 203.

Lectio ij.

Et vocántes eum, pater scílicet, et fílius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est : ópera áutem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros áuri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui áutem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ.

℟. Omni témpore bénedic. 203.

Lectio iij.

Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui adstámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére.

℟. Memor esto. 204.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMP. SEPTEMB.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 7. f

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisǽis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisǽi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 33. in Evang., post initium.

Quem pharisǽus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum; quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam Gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde et Páulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat. 204.

Lectio ij.

Si ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlier stetit; contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet último membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite. 204.

Lectio iij.

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex caritáte compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur: quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrymis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, sed non

ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlier pedes, quos tergit : quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus : ne gravis nobis sit necéssitas próximi ; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa : et cum manus necessária tríbuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est. 205.

Ad Bened. Ant. Múlier * quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus et unguénto ungébat.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 73.

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum. In Vesperis, nisi fiat de Festo novem Lectionum, dicuntur Preces feriales. 158, et Oratio Dominicæ præteritæ.

SABBATO

QUATUOR TEMP. SEPTEMB.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 13.

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem : Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 31. in Evang.

DÓMINUS ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus : aliquándo áutem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio fratres audístis : ficúlneam infructuósam, et mulíerem curvam : et utríque rei est píetas impénsa. Illud áutem dixit per similitúdinem : istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta : et hoc ficúlnea

reserváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes. 208.

Lectio ij.

Quid arbor fici, nisi humánam natúram designat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlier: sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia exspectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℟. Omni témpore. 208.

Lectio iij.

Venit ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur: quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor esto. 209.

Ad Bened. Ant. Illumináre Dómine * iis qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 73.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus mederis et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia trí-

buas, et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

SABBATO

ANTE DOM. IV. SEPTEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Adónai Dómine * Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA IV. SEPTEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio j. Cap. 1. et 2.

ARPHÁXAD ítaque, rex Medórum, subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis : fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta, et in latitúdinem cubitórum trigínta, turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium : et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui, et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adónai Dómine Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ : * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio ij.

ANNO ígitur duodécimo regni sui : Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad, et obtínuit eum in campo magno, qui appellátur Rágau, circa Euphráten, et Tigrin, et Jádason in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est : et misit ad omnes, qui habitábant in Cilícia, et Damásco, et Líbano, et ad gentes quæ sunt in Carmélo, et Cedar, et inhabitántes Galilǽam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría, et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem

terram Jesse quoúsque perveniátur ad términos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iij.

Ad hos omnes misit núntios Nabuchodónosor rex Assyriórum: qui omnes uno ánimo contràdixérunt, et remisérunt eos vácuos, et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces, et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Elía et jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

Poténtes vinum prohibéntur bíbere, ne cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit, et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

HÆC enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis : ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio : Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ :* Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vj.

ITAQUE illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit: Aman áutem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit : non rédolet usúras mensa jejunántium : étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est. Quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua : cadat robur eórum in iracúndia tua. Et déxtera. Glória Patri. Et déxtera.

℟. vij. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens : *Et da sermónem rectum, et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ

potestátis convérte consílium eórum super eos. Et da sermónem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria IV. hujus Hebd. post ij. et iij. Lect. dicit. ij. et iij. ℟. I. Noct. Dom.

FERIA SECUNDA

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 4.

Fílii Israël, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde a fácie Holoférnis. Tremor, et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod fécerat cæteris civitátibus et templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jéricho, et præoccupavérunt omnes vértices móntium : et muris circumdedérunt vicos suos, et congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ.

℟. Adónai. 214.

Lectio ij.

Sacérdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos, qui erant contra Esdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, et univérsos, per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, et illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt fílii Israël secúndum quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elíachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis, et oratiónibus, ipsi et mulíeres eórum.

℟. Tribulatiónes. 215.

Lectio iij.

Et induérunt se sacerdótes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício : et clamavérunt ad Dóminum Deum Israël unanímiter ne daréntur in prædam infántes eórum, et uxóres eórum in divisiónem, et civitátes eórum in extermínium, et sancta eórum in pollutiónem, et fíerent oppró-

brium Géntibus. Tunc Elíachim, sacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Israël, allocutúsque est eos, dicens : Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis, et oratiónibus in conspéctu Dómini.

℟. Benedícat te. 215.

FERIA TERTIA

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

Et factum est, cum audísset hæc verba Judith vídua, quæ erat fília Merári, fílii Idox, fílii Joseph, fílii Ozíæ, fílii Elai, fílii Jamnor, fílii Gédeon, fílii Ráphaim, fílii Achitob, fílii Melchíæ, fílii Enan, fílii Nathaníæ, fílii Saláthiel, fílii Símeon, fílii Ruben : et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ : instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat áutem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus, et ménsibus sex.

℟. Nos álium. 216.

Lectio ij.

Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis cláusa morabátur, et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, et neoménias, et festa domus Israël. Erat áutem elegánti adspéctu nimis, cui vir suus relíquerat divítias multas, et famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum, et grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor Dómine. 216.

Lectio iij.

Hæc ítaque cum audísset quóniam Ozías promisísset quod transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbýteros Chabri, et Charmi. Et venérunt ad illam, et dixit illis : Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitátem Assýriis si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus. 216.

FERIA QUARTA

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 10.

FACTUM est áutem, cum cessásset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro óptimo, et discriminávit crinem cápitis sui, et impósuit mitram super caput suum, et índuit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextralíola, et lília, et ináures, et ánnulos, et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me. 216.

Lectio ij.

FACTUM est áutem, cum descénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum et tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quo vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum, ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seípsos ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

℟. Tribulatiónes. 215.

Lectio iij.

DUXERÚNTQUE illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes. Dixerúntque ad eum satéllites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns ítaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, et áuro, et smarágdo, et lapídibus pretiósis intéxtum: et cum in fáciem ejus intendísset, adorávit eum, prostérnens se super terram.

℟. Benedícat. 215.

FERIA QUINTA

Si hæc fuerit ultima Hebd. Septemb., hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dom. V. hujus mensis. 222, et legitur de eo etiam duobus sequentibus die-

bus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebd., leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 12. c

Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cœnam servis suis, et dixit ad Vágao eunúchum suum : Vade, et suáde Hebrǽam illam ut sponte conséntiat habitáre mecum. Fœdum est enim apud Assýrios, si fémina irrídeat virum agéndo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith, et dixit : Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, et bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith respóndit : Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo?

℟. Adónai. 214.

Lectio ij. Cap. 13.

Ut áutem sero factum est, festinavérunt servi illíus ad hospítia sua, et conclúsit Vágao óstia cubículi, et ábiit. Erant áutem omnes fatigáti a vino : erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto, nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum, et observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, et labiórum motu in siléntio, dicens : Confírma me Dómine Deus Israël, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas : et hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam.

℟. Tribulatiónes civitátum. 215.

Lectio iij.

Et cum hæc dixísset, accéssit ad colúmnam, quæ erat ad caput léctuli ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus, et ait : Confírma me Dómine Deus in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, et abscídit caput ejus, et ábstulit conopéum ejus a colúmnis, et evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit, et trádidit caput Holoférnis ancíllæ suæ, et jussit ut

mítteret illud in peram suam.

℟. Benedícat te. 215.

FERIA SEXTA

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 15.

Cumque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens et consílium ab eis, et solo tremóre et metu agitáti, fugæ præsídium sumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo suo, sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebrǽos, quos armátos super se veníre audiébant, fugiéntes per vias campórum et sémitas cóllium. Vidéntes ítaque fílii Israël fugiéntes, secúti sunt illos. Descenderúntque clangéntes tubis, et ululántes post ipsos.

℟. Nos álium. 216.

Lectio ij.

Misit ítaque Ozías núntios per omnes civitátes et regiónes Israël. Omnis ítaque régio, omnísque urbs eléctam juventútem armátam misit post eos, et persecúti sunt eos in ore gládii, quoúsque pervenírent ad extremitátem fínium suórum. Réliqui áutem, qui erant in Bethúlia, ingréssi sunt castra Assyriórum, et prædam, quam fugiéntes Assýrii relíquerant, abstulérunt, et onustáti sunt valde.

℟. Dominátor. 216.

Lectio iij.

Jóacim áutem summus póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbýteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cum exísset ad illum, benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes : Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri : quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris, et post virum tuum, álterum nescíeris : ídeo et manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus : Fiat, fiat.

℟. Dómine Deus. 216.

SABBATO

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 16. c

Et factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum : et mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes

holocáusta, et vota, et repromissiónes suas. Porro Judith univérsa vasa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, et conopéum, quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus, óbtulit in anathéma obliviónis.

℟. Confórta me. 216.

Lectio ij.

Erat áutem pópulus jucúndus secúndum fáciem sanctórum, et per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies áutem illos unusquísque rédiit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethúlia, et præclárior erat univérsæ terræ Israël. Erat étiam virtúti cástitas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defúnctus est Manásses vir ejus. Erat áutem diébus festis procédens cum magna glória.

℟. Tribulatiónes. 215.

Lectio iij.

Mansit áutem in domo viri sui annos centum quinque, et dimísit abram suam líberam, et defúncta est ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni áutem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israël, et post mortem ejus annis multis. Dies áutem victóriæ hujus festivitátis, ab Hebrǽis in número sanctórum diérum accípitur, et cólitur a Judǽis ex illo témpore usque in præséntem diem.

℟. Benedícat. 215.

SABBATO

ANTE DOM. V. SEPTEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Dómine Rex omnípotens, * in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA V. SEPTEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio j. Cap. 1.

In diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum vigínti septem províncias : quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus, et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclytis, et præ-

féctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem, atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octogínta diébus.

℟. Dómine mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera.

Lectio ij.

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum : et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti, et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris, et carbásini ac hyacínthini, sustentáta fúnibus býssinis, atque purpúreis, qui ebúrneis círculis insérti erant, et colúmnis marmóreis fulciebántur. Léctuli quoque áurei et argéntei, super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide, dispósiti erant : quod mira varietáte pictúra decorábat.

℟. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum, et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ potestátis convérte consílium eórum super eos. Et.

Lectio iij.

Bibébant áutem qui invitáti erant, áureis póculis, et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed sicut rex statúerat, præpónens mensis síngulos de princípibus suis ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória. Qui.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

Lectio iv. Lib. 3. Cap. 15.

Quid Esther regina, nonne ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum) morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit, índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus frauduléntis consíliis animadvertísset.

℟. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et ne déleas.

Lectio v. Cap. 16.

Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus; honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiæ offíciis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci subeúndam arbitrabátur. Nihil ígitur præferéndum honestáti: quæ tamen nc amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio vj.

Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes: Utrum amíci cáusa quisquam contra pátriam sentíre, necne, débeat, ut amíco obédiat: Utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra

quidem ait : Clava, et gládius, et sagítta ferráta : sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed considera quid ádstruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei cáusa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre caritáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram : quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non Glória Patri. Ut non.

℟. vij. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria IV. hujus Hebdomadæ post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. Responsorium I. Nocturni hujus Dominicæ.

FERIA SECUNDA

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 2.

ERAT vir Judǽus in Susan civitáte, vocábulo Mardochǽus fílius Jaïr, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther : et utrúmque paréntem amíserat : pulchra nimis, et decóra fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochǽus sibi eam adoptávit in fíliam.

℟. Dómine mi. 223.

Lectio ij.

CUMQUE percrebuísset regis impérium, et juxta mandátum illíus

multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, et Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter cǽteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, et invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum muliebrem, et tráderet ei partes suas, et septem puéllas speciosíssimas de domo regis, et tam ipsam, quam pedísequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam: Mardochǽus enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret: qui deambulábat quotídie ante vestíbulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther.

℟. Confórta me. 223.

Lectio iij.

Evolúto áutem témpore per órdinem, instábat dies, quo Esther fília Abíhaïl fratris Mardochǽi, quam sibi adoptáverat in fíliam, deberet intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Spem in álium numquam. 223.

FERIA TERTIA

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 3.

Post hæc rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag: et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman: sic enim præcéperat eis imperátor. Solus Mardochǽus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter cǽteros

non obsérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei Dómine. 224.

Lectio ij.

Cumque hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrum perseveráret in senténtia: díxerat enim eis se esse Judǽum. Quod cum audísset Aman, et experiménto probásset quod Mardochǽus non flécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in unum Mardochǽum míttere manus suas.

℟. Tribulatiónes civitátum. 224.

Lectio iij.

Audíerat enim quod esset gentis Judǽæ: magísque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Mense primo (cujus vocábulum est Nisan) anno duodécimo regni Assuéri, missa est sors in urnam, quæ Hebráice dícitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judæórum debéret intérfici: et exívit mensis duodécimus, qui vocátur Adar.

℟. Benedícat te Dóminus. 225.

FERIA QUARTA

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 4.

Quæ cum audísset Mardochǽus, scidit vestiménta sua, et indútus est sacco, spargens cínerem cápiti: et in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, et hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum sacco áulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judǽos, jejúnium, ululátus, et fletus, sacco et cínere multis pro strato uténtibus. Ingréssæ áutem sunt puéllæ Esther et eunúchi,nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est: et vestem misit, ut abláto sacco indúerent eum: quam accípere nóluit. Accitóque Athach eunúcho, quem rex minístrum ei déderat, præcépit ei ut iret ad Mardochǽum, et dísceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Nos álium Deum. 225.

Lectio ij.

EGRESSÚSQUE Athach, ivit ad Mardochǽum stantem in platéa civitátis, ante óstium palátii: qui indicávit ei ómnia quæ accíderant, quómodo Aman promisísset, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei, ut regínæ osténderet, et monéret eam, ut intráret ad regem, et deprecarétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach, nuntiávit Esther ómnia, quæ Mardochǽus díxerat. Quæ respóndit ei, et jussit ut díceret Mardochǽo: Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditióne ejus sunt, norunt provínciæ, quod sive vir, sive múlier non vocátus, intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur: nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non sum vocáta ad eum?

℟. Confórta me Rex. 223.

Lectio iij.

QUOD cum audísset Mardochǽus, rursum mandávit Esther, dicens: Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo regis es præ cunctis Judǽis: si enim nunc silúeris, per áliam occasiónem liberabúntur Judǽi: et tu, et domus patris tui períbitis. Et quis novit utrum idcírco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Esther hæc Mardochǽo verba mandávit: Vade et cóngrega omnes Judǽos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis, et non bibátis tribus diébus, et tribus nóctibus: et ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo, et tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens, non vocáta, tradénsque me morti et perículo. Ivit ítaque Mardochǽus, et fecit ómnia, quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium. 223.

FERIA QUINTA

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 5.

DIE áutem tértio indúta est Esther regálibus vestiméntis, et stetit in átrio domus régiæ,

quod erat intérius, contra basílicam regis : at ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidísset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus, et exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens osculáta est summitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex : Quid vis Esther regína? quæ est petítio tua? étiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit : Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie, et Aman tecum ad convívium, quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, cito Aman ut Esther obédiat voluntáti.

℟. Dómine mi. 223.

Lectio ij.

EGRÉSSUS est ítaque illo die Aman lætus et álacer. Cumque vidísset Mardochǽum sedéntem ante fores palátii, et non solum non assurrexísse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiónis suæ, indignátus est valde : et dissimuláta ira, revérsus in domum suam, convocávit ad se amícos suos, et Zares uxórem suam : et expósuit illis magnitúdinem divitiárum suárum, filiorúmque turbam, et quanta eum glória super omnes príncipes et servos suos rex elevásset. Et post hæc ait : Regína quoque Esther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me : apud quam étiam cras cum rege pransúrus sum. Et cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochǽum Judǽum sedéntem ante fores régias.

℟. Confórta me Rex. 223.

Lectio iij.

RESPONDERÚNTQUE ei Zares uxor ejus, et cǽteri amíci : Jube parári excélsam trabem habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, et dic mane regi ut appendátur super eam Mardochǽus, et sic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei consílium, et jussit excélsam parári crucem.

℟. Spem in álium. 223.

FERIA SEXTA

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 6.

NOCTEM illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afférri histórias et annáles priórum témpo-

rum. Quæ cum illo præsénte legeréntur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quómodo nuntiásset Mardochǽus insídias Bágathan, et Thares eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex, ait : Quid pro hac fide honóris ac prǽmii Mardochǽus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac minístri : Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, et jubéret Mardochǽum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri : Aman stat in átrio. Dixítque rex : Ingrediátur.

℟. Meménto mei Dómine. 224.

Lectio ij.

Cumque esset ingréssus, ait illi : Quid debet fíeri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans áutem in corde suo Aman, et réputans quod nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit : Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus, ac tyránnis téneat equum ejus, et per platéam civitátis incédens clamet, et dicat : Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

℟. Tribulatiónes civitátum. 224.

Lectio iij.

Dixítque ei rex : Festína, et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochǽo Judǽo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermíttas. Tulit ítaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardochǽum in platéa civitátis, et impósitum equo præcedébat, atque clamábat : Hoc honóre condígnus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochǽus ad jánuam palátii : et Aman festinávit ire in domum suam, lugens et opérto cápite : narravítque Zares uxóri suæ, et amícis ómnia quæ eveníssent sibi.

℟. Benedícat te Dóminus. 225.

SABBATO

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 7.

Intrávit ítaque rex et Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat: Quæ est petítio tua Esther ut detur tibi? et quid vis fíeri? étiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit : Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, et pópulum meum, pro quo óbsecro. Tráditi enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur : esset tolerábile malum, et gemens tacérem : nunc áutem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem.

℟. Nos álium. 225.

Lectio ij.

Respondénsque rex Asuérus, ait : Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixítque Esther : Hostis et inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, íllico obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens. Rex áutem irátus surréxit, et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surréxit ut rogáret Esther regínam pro ánima sua, intelléxit enim a rege sibi parátum malum.

℟. Confórta me Rex. 223.

Lectio iij.

Qui cum revérsus esset de horto nemóribus cónsito, et intrásset convívii locum, réperit Aman super léctulum corruísse, in quo jacébat Esther, et ait : Etiam regínam vult opprímere, me præsénte, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exíerat, et statim operuérunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis : En lignum, quod paráverat Mardochæo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex : Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo : et regis ira quiévit.

℟. Spem in álium numquam. 223.

SABBATO

ANTE DOM. I. OCTOBRIS

Ad Magnif. Ant. Adapériat Dóminus * cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem Dóminus Deus noster.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA I. OCTOBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber primus Machabæórum.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum, et Medórum: constítuit prælia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usque ad fines terræ: et accépit spólia multitúdinis Géntium: et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem, et exércitum fortem nimis: et exaltátum est, et elevátum cor ejus: et obtínuit regiónes Géntium, et tyránnos: et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte: et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Et regnávit Alexánder annis duódecim, et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo: et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et fílii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses: et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos

déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dómine Deus noster.

Lectio iij

In diébus illis exiérunt ex Israël fílii iníqui, et suasérunt multis, dicéntes : Eámus, et disponámus testaméntum cum Géntibus, quæ circa nos sunt : quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem : et dedit illis potestátem ut fácerent justítiam Géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges Natiónum : et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et juncti sunt Natiónibus, et venúmdati sunt ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. Cap. 40.

Lectio iv.

Fortásse áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem; et ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit : Stet sol : et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit

Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Quid de Machabǽis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum: qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabǽi considerántes quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lýsiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

Virtútem ducis Judæ Machabǽi de uno ejus mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem cǽteris elephántem loríca vestítum régia advérteret, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit: et abjécto clýpeo, utráque manu interficiébat, donec perveníret ad béstiam, atque intrávit sub eam, et subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum, atque ita mórtuus est. Quanta ígitur virtus ánimi! primo, ut mortem non timéret: deínde, ut circumfúsus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, et contémpta morte ferócior, abjécto clýpeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret, post infra ipsam succéderet, quo plenióri feríret ictu: cujus ruína inclúsus, magis quam oppréssus, suo est sepúltus triúmpho.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes gentes :* Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prǽlio. Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :* Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdom. Fer. IV. et Sabbato post ij. et iij. Lectionem dicitur ij. et iij. Responsorium sequentis Fer. II.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in sequentibus Dominicis, usque ad Dominicam I. Novembris.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 1. c

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et cœpit regnáre in terra Ægýpti ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægýptum in multitúdine gravi, in cúrribus, et elephántis, et equítibus, et copiósa návium multitúdine : et constítuit bellum advérsus Ptolemǽum regem Ægýpti, et véritus est Ptolemǽus a fácie ejus, et fugit, et cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægýpti : et accépit spólia terræ Ægýpti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros, et vade, líbera fratres tuos in Galilǽam : ego áutem, et Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim :* Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat.

Lectio ij.

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægýptum in centésimo et quadragésimo tértio anno : et ascéndit ad Israël, et ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia, et accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiónis, et libatória, et phíalas, et mortaríola áurea, et velum, et corónas, et ornaméntum áureum quod in fácie templi erat : et comminuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino :* Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iij.

Et accépit argéntum, et áurum, et vasa concupiscibília : et accépit thesáuros occúltos, quos invénit : et sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israël, et in omni loco eórum : et ingemuérunt príncipes, et senióres : vírgines, et júvenes infirmáti sunt : et speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum : et quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant : et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum :* Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna. Glória Patri. Qui magna.

Responsoria hujus II. Feriæ repetuntur in aliis II. Feriis usque ad Domínicam I. Novembris.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 2.

In diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, fílii Simeónis, sacérdos ex fíliis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin : et habébat fílios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis : et Simónem, qui

cognominabátur Thasi : et Judam, qui vocabátur Machabǽus : et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron : et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël : * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic.

Lectio ij.

Et dixit Mathathías : Væ mihi, ut quid natus sum, vidére contritiónem pópuli mei et contritiónem civitátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt : templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt : trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hereditávit regnum ejus, et non obtínuit spólia ejus?

℟. Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis : * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. ℣. Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iij.

Et scidit vestiménta sua Mathathías, et fílii ejus : et operuérunt se cilíciis, et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israël consentiéntes accessérunt ad eos : sed Mathathías, et fílii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos : * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam ; et custódi partem tuam. Sed tu Dómine. Glória Patri. Sed tu Dómine.

Responsoria hujus III. Feriæ repetuntur in aliis III. Feriis usque ad Dominicam I. Novembris.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 2. b

Et respóndit Mathathías, et dixit magna voce : Et si omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus : ego et fílii mei, et fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus : non est nobis útile relínquere legem, et justítias Dei : non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit. 235.

Lectio ij.

Et ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judǽus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndum jussum regis : et vidit Mathathías, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram : sed et virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, et aram destrúxit, et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri fílio Salómi.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Et exclamávit Mathathías voce magna in civitáte, dicens : Omnis, qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, et fílii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium, et justítiam, in desértum : et sedérunt ibi ipsi, et fílii eórum, et mulíeres eórum, et pécora eórum : quóniam inundavérunt super eos mala.

℟. In hymnis. 236.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 2. f

Et appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit fíliis suis : Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis, et date ánimas

vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis : et accipiétis glóriam magnam, et nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, et factus est dóminus Ægýpti. Phínees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat. 232.

Lectio ij.

Jesus dum implévit verbum, factus est dux in Israël. Caleb, dum testificátur in ecclésia, accépit hereditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sǽcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum. Ananías et Azarías et Mísaël credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem, et generatiónem : quia omnes qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis : quia glória ejus stercus, et vermis est : hódie extóllitur, et cras non inveniétur : quia convérsus est in terram suam, et cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat. 232.

Lectio iij.

Vos ergo fílii confortámini, et viríliter ágite in lege : quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est : ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabǽus fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis : et vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem Géntibus, et inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, et appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti. 233.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 2. g et 3.

Defúnctus est Mathathías anno centésimo et quadragésimo sexto : et sepúltus est a fíliis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israël planctu magno. Et surré-

xit Judas, qui vocabátur Machabǽus fílius ejus pro eo : et adjuvábant eum omnes fratres ejus : et univérsi, qui se conjúnxerant patri ejus, et præliabántur prǽlium Israël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iníquos perscrútans eos : et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis : et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt : et dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum. 233.

Lectio ij.

Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sǽculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, et pérdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israël. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius Gentes, et a Samaría virtútem multam et magnam ad bellándum contra Israël. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviam illi : et percússit, et occídit illum : et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum : et gládium Apollónii ábstulit Judas, et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ. 234.

Lectio iij.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, et de prǽliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit áutem rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo : et misit, et congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valde : et apéruit ærárium suum, et dedit stipéndia exercítui in annum : et mandávit illis ut essent paráti ad ómnia.

℟. Tua est. 235.

SABBATO

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 3. f

Et vidit Judas, et fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, et exércitus applicábant ad fines eórum : et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum, et consummatiónem : et dixérunt unus-

quísque ad próximum suum : Erigámus dejectiónem pópuli nostri, et pugnémus pro pópulo nostro, et sanctis nostris. Et congregátus est convéntus ut essent paráti in prælium : et ut orárent, et péterent misericórdiam, et miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum : non erat qui ingrederétur et egrederétur de natis ejus : et sanctum conculcabátur: et fílii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio Géntium : et abláta est volúptas a Jacob, et defécit ibi tíbia, et cíthara.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

Et congregáti sunt, et venérunt in Maspha contra Jerúsalem : quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israël. Et jejunavérunt illa die, et induérunt se cilíciis, et cínerem imposuérunt cápiti suo : et discidérunt vestiménta sua : et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur Gentes similitúdinem simulacrórum suórum : et attulérunt ornaménta sacerdotália, et primítias, et décimas : et suscitavérunt Nazarǽos, qui implévérant dies : et clamavérunt voce magna in cælum, dicéntes : Quid faciémus istis, et quo eos ducémus? et sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum, et in humilitátem. Et ecce Natiónes convenérunt advérsum nos ut nos dispérdant : tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo potérimus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu Deus ádjuves nos?

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Et tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, et centurióness, et pentacontárchos, et decuriónes. Et dixit his, qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant víneas, et formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingímini, et estóte fílii poténtes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus Natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos, et sancta nostra : quóniam mélius est

nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut áutem fúerit volúntas in cælo, sic fiat.

℟. In hymnis. 236.

SABBATO

ANTE DOM. II. OCTOBRIS

Ad Magnif. Ant. Refúlsit sol * in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis, et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA II. OCTOBRIS

In I. Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 4. e

Dixit áutem Judas, et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri : ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam, et altáre profanátum, et portas exústas, et in átriis virgúlta nata sicut in saltu, vel in móntibus, et pastophória díruta. Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cínerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signórum, et clamavérunt in cælum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris :* Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Tunc ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei : et mundavérunt sancta, et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum ut destrúerent illud : ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, et demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides

in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta, et respondéret de eis.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus Deus noster.

Lectio iij.

Et accepérunt lápides íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius: et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant intrínsecus: et ædem, et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et altáre incensórum, et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant, et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera, quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lectio iv. Lib. 18. c. 45.

Posteáquam gens Judǽa cœpit non habére prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggǽum prophétam, dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quam primæ. Quod de novo testaménto dictum esse, páulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes Gentes: et véniet desiderátus cunctis Géntibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres no-

stri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Tálibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens : sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggǽi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est : quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt áusi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt ; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

Deínde Ptolemǽus Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægýptum tránstulit: quos ejus successor Ptolemǽus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit : per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolemǽo, qui est appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus Géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabǽus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem Dómine in

diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et misé-ricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem,

℟. vij. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et re-splenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Gén-tium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appro-piávit Judas, et exércitus ejus in prǽlio. Et forti-túdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álte-rum : *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Ver-bum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. San-ctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA

De libro primo Macha-bæórum.

Lectio j. Cap. 4. f

ANTE matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi qua-dragésimi octávi anni : et obtulérunt sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum no-vum, quod fecérunt. Se-cúndum tempus et secún-dum diem, in qua conta-minavérunt illud Gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et cýmbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in cæ-lum eum, qui prosperá-vit eis.

℟. Dixit Judas. 235.

Lectio ij.

ET fecérunt dedicatió-nem altáris diébus octo, et obtulérunt holo-cáusta cum lætítia, et sa-crifícium salutáris, et láu-dis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et scútulis : et dedicavérunt portas, et pastophória, et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pó-pulo magna valde, et avér-sum est oppróbrium Gén-tium. Et státuit Judas, et fratres ejus, et univérsa ecclésia Israël ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vigésima dies mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

ET ædificavérunt in témpore illo montem Sion, et per circúitum mu-

ros altos, et turres firmas, nequándo venírent Gentes, et conculcárent eum sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, et munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumǽæ.

℟. In hymnis. 236.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 5.

Et factum est, ut audiérunt Gentes in circúitu quia ædificátum est altáre, et sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde: et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœpérunt occídere de pópulo, et pérsequi. Et debellábat Judas fílios Esau in Iduméa, et eos, qui erant in Acrabatháne: quia circumsedébant Israëlítas, et percússit eos plaga magna. Et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, et in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus: et applícuit ad eos, et anathematizávit eos, et incéndit turres eórum igni cum ómnibus, qui in eis erant.

℟. Hic est. 237.

Lectio ij.

Et transívit ad fílios Ammon, et invénit manum fortem, et pópulum copiósum, et Timótheum ducem ipsórum: et commísit cum eis prǽlia multa, et contríti sunt in conspéctu eórum, et percússit eos: et cepit Gazer civitátem, et fílias ejus, et revérsus est in Judǽam. Et congregátæ sunt Gentes, quæ sunt in Gálaad advérsus Israëlítas, qui erant in fínibus eórum ut tóllerent eos: et fugérunt in Dátheman munitiónem.

℟. Tu Dómine. 237.

Lectio iij.

Et misérunt lítteras ad Judam, et fratres ejus, dicéntes: Congregátæ sunt advérsum nos Gentes per circúitum, ut nos áuferant: et parant veníre, et occupáre munitiónem, in quam confúgimus: et Timótheus est dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, et éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt: et captívas duxérunt uxóres

eórum, et natos, et spólia, et peremérunt illic fere mille viros.
℟. Aperi. 237.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 5. f

In diébus, quibus erat Judas, et Jónathas in terra Gálaad, et Simon frater ejus in Galilǽa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus Zacharíæ fílius, et Azarías princeps virtútis, res bene gestas, et prǽlia quæ facta sunt, et dixit : Faciámus et ipsi nobis nomen, et eámus pugnáre advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exércitu suo, et abiérunt Jámniam.
℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

Et exívit Górgias de civitáte, et viri ejus óbviam illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus et Azarías usque in fines Judǽæ : et cecidérunt illo die de pópulo Israël ad duo míllia viri, et facta est fuga magna in pópulo : quia non audiérunt Judam, et fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi áutem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israël.
℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Et viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israël, et géntium ómnium ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fáusta acclamántes. Et exívit Judas, et fratres ejus, et expugnábant fílios Esau in terra, quæ ad Austrum est, et percússit Chebron et fílias ejus : et muros ejus, et turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenárum, et perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prǽlium.
℟. In hymnis. 236.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 6.

Et rex Antíochus perambulábat superióres regiónes, et audívit esse civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, et copiósam in argénto, et áuro, templúmque in ea lócuples valde : et illic

velámina áurea, et loricæ, et scuta, quæ relíquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Grǽcia. Et venit, et quærébat cápere civitátem, et deprædári eam: et non pótuit, quóniam innótuit sermo his, qui erant in civitáte: et insurrexérunt in prǽlium, et fugit inde, et ábiit cum tristítia magna, et revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside, quia fugáta sunt castra, quæ erant in terra Juda: et quia ábiit Lýsias cum virtúte forti in primis, et fugátus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat. 242.

Lectio ij.

Et invaluérunt armis, et víribus, et spóliis multis, quæ cepérunt de castris, quæ excidérunt: et quia diruérunt abominatiónem, quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem, et sanctificatiónem, sicut prius, circumdedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram civitátem suam. Et factum est ut audívit rex sermónes istos, expávit, et commótus est valde: et décidit in lectum, et íncidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristítia magna, et arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat. 243.

Lectio iij.

Et vocávit omnes amícos suos: et dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, et cóncidi, et córrui corde præ sollicitúdine: et dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, et in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum: qui jucúndus eram, et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea, et argéntea, quæ erant in ea, et misi auférre habitántes Judǽam sine cáusa. Cognóvi ergo quia proptérea invenérunt me mala ista: et ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt. 243.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 7.

Anno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci fílius ab urbe Roma, et

ascéndit cum páucis viris in civitátem marítimam, et regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui : et venérunt ad eum viri iníqui, et ímpii ex Israël : et Alcimus dux eórum, qui volébat fieri sacérdos. Et accusavérunt pópulum apud regem, dicéntes : Pérdidit Judas, et fratres ejus omnes amícos tuos, et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et vídeat extermínium omne, quod fecit nobis, et regiónibus regis : et púnìat omnes amícos ejus, et adjutóres eórum.

℟. Impetum. 243.

Lectio ij.

Et elégit rex ex amícis suis Bácchidem, qui dominabátur trans flumen magnum in regno, et fidélem regi : et misit eum, ut vidéret extermínium, quod fecit Judas : sed et Alcimum ímpium constítuit in sacerdótium, et mandávit ei fácere ultiónem in fílios Israël. Et surrexérunt, et venérunt cum exércitu magno in terram Juda : et misérunt núntios, et locúti sunt ad Judam, et ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum : vidérunt enim quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ. 244.

Lectio iij.

Et convenérunt ad Alcimum, et Bácchidem congregátio scribárum requírere quæ justa sunt : et primi, Assidǽi qui erant in fíliis Israël, et exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim : Homo sacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos : et locútus est cum eis verba pacífica : et jurávit illis, dicens : Non inferémus vobis malum, neque amícis vestris. Et credidérunt ei : et comprehéndit ex eis sexagínta viros, et occídit eos in una die secúndum verbum, quod scriptum est : Carnes sanctórum tuórum, et sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, et non erat qui sepelíret.

℟. Tua est. 244.

SABBATO

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 8.

Et audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus, et acquiéscunt ad ómnia,

quæ postulántur ab eis : et quicúmque accessérunt ad eos, statuérunt cum eis amicítias, et quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prǽlia eórum, et virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, et duxérunt sub tribútum : et quanta fecérunt in regióne Hispániæ, et quod in potestátem redegérunt metálla argénti et áuri, quæ illic sunt, et possedérunt omnem locum consílio suo, et patiéntia : lócaque quæ longe erant valde ab eis, et reges qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, et percussérunt eos plaga magna : cǽteri áutem dant eis tribútum ómnibus annis.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

ET elégit Judas Eupólemum, fílium Joánnis fílii Jacob, et Jásonem, fílium Eleázari, et misit eos Romam constitúere cum illis amicítiam, et societátem : et ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quod in servitútem prémerent regnum Israël. Et abiérunt Romam viam multam valde, et introiérunt cúriam, et dixérunt : Judas Machabǽus, et fratres ejus, et pópulus Judæórum misérunt nos ad vos statúere vobíscum societátem, et pacem, et conscríbere nos sócios, et amícos vestros. Et plácuit sermo in conspéctu eórum. Et hoc rescríptum est, quod rescripsérunt in tábulis ǽreis, et misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis, et societátis.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

BENE sit Románis, et genti Judæórum in mari, et in terra in ætérnum : gladiúsque et hostis procul sit ab eis. Quod si instíterit bellum Románis prius, aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum : auxílium feret gens Judæórum, prout tempus dictáverit, corde pleno : et præliántibus non dabunt, neque subministrábunt tríticum, arma, pecúniam, naves, sicut plácuit Románis : et custódient mandáta eórum, nihil ab eis accipiéntes. Simíliter áutem et si genti Judæórum prius accíderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíserit.

℟. In hymnis. 236.

SABBATO
ANTE DOM. III. OCTOBRIS

Ad Magnif. Ant. Lugébat áutem Judam * Israël planctu magno,et dicébat: Quómodo cecidísti potens in prǽlio, qui salvum faciébas pópulum Dómini? ℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA III. OCTOBRIS
In I. Nocturno.
De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 9.

INTÉREA ut audívit Demétrius quia cécidit Nicánor, et exércitus ejus in prǽlio, appósuit Bácchidem, et Alcimum rursum míttere in Judǽam, et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, et castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis : et occupavérunt eam, et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Jerúsalem : et surrexérunt, et abiérunt in Béream vigínti míllia virórum, et duo míllia equitum. Et Judas posúerat castra in Laisá, et tria míllia viri elécti cum eo : et vidérunt multitúdinem exércitus quia multi sunt, et timuérunt valde : et multi subtraxérunt se de castris, et non remansérunt ex eis nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris :* Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

ET vidit Judas quod deflúxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde : quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his, qui resídui erant : Surgámus, et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum, dicéntes : Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo, et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos : nos áutem páuci sumus. Et ait Judas : Ab-

sit istam rem fácere ut fugiámus ab eis : et si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exércitus de castris, et stetérunt illis óbviam : et divísi sunt équites in duas partes, et fundibulárii, et sagittárii præíbant exércitum, et primi certáminis omnes poténtes.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus Deus noster.

Lectio iij.

BÁCCHIDES áutem erat in dextro cornu, et proximávit légio ex duábus pártibus, et clamábant tubis : exclamavérunt áutem et hi, qui erant ex parte Judæ étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercítuum : et commíssum est prǽlium a mane usque ad vésperam. Et vidit Judas, quod fírmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde : et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti. Et qui in sinístro cornu erant, vidérunt quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Judam, et eos, qui cum ipso erant, a tergo : et ingravátum est prǽlium, et cecidérunt vulneráti multi ex his, et ex illis. Et Judas cécidit, et cǽteri fugérunt. Et Jónathas, et Simon tulérunt Judam fratrem suum, et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in civitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Israël planctu magno.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. Lib. 1. cap. 41.

QUIA fortitúdo non solum secúndis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Judæ Ma-

chabǽi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus vigínti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cédere, ne multitúdine oppriméréntur, gloriósam magis mortem, quam turpem fugam suásit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ. Ita commísso prǽlio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hóstium, aggréssus, fácile avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri locum prǽbuit: ítaque gloriosiórem triúmphis mortem invénit.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc clamémus in cælum.

Lectio v.

Quid Jónatham fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérsus exércitus régios pugnans, desértus a suis, et cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugitántes suos ad societátem revocávit triúmphi? Habes fortitúdinem béllicam, in qua non medíocris honésti ac decóri forma est, quod mortem servitúti prǽferat, ac turpitúdini. Quid áutem de Mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de supérbo rege Antíocho Machabǽi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii: síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Congregátæ sunt Géntes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine Deus.

Lectio vj.

Stetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt supplícia, cessérunt tortóres, non defecérunt Mártyres. Alius

córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit : Non solos Dóminus áudit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem. Plus áudit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem Dómine. Glória Patri. Da pacem Dómine.

℟. vij. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prǽlio. Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth :* Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est omnis.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 9. c

Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, et dixérunt Jónathæ : Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem, et eos, qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem, et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, et surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit Bácchides, et quærébat eum occídere.

℟. Dixit Judas Simóni. 235.

Lectio ij.

Et cognóvit Jónathas, et Simon frater ejus, et omnes, qui cum eo erant : et fugérunt in desértum Thécuæ, et con-

sedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Bácchides, et die sabbatórum venit ipse, et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli, et rogávit Nabuthǽos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt fílii Jambri ex Mádaba, et comprehendérunt Joánnem, et ómnia, quæ habébat, et abiérunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem. 236.

Lectio iij.

Post hæc verba, renuntiátum est Jónathæ, et Simóni fratri ejus, quia fílii Jambri fáciunt núptias magnas, et ducunt sponsam ex Mádaba, fíliam uníus de magnis princípibus Chánaan cum ambitióne magna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis fratris sui : et ascendérunt, et abscondérunt se sub teguménto montis. Et elevavérunt óculos suos, et vidérunt : et ecce tumúltus, et apparátus multus : et sponsus procéssit, et amíci ejus, et fratres ejus óbviam illis cum týmpanis, et músicis, et armis multis. Et surrexérunt ad eos ex insídiis, et occidérunt eos, et cecidérunt vulneráti multi, et resídui fugérunt in montes : et accepérunt ómnia spólia eórum.

℟. In hymnis. 236.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 12.

Et vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros, et misit eos Romam statúere, et renováre cum eis amicítiam : et ad Spartiátas, et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam : et abiérunt Romam, et intravérunt cúriam, et dixérunt : Jónathas summus sacérdos, et gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam, et societátem secúndum pristínum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

℟. Hic est. 237.

Lectio ij.

Et hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis : Jónathas summus sacérdos, et senióres gentis,

et sacerdótes, et réliquus pópulus Judæórum Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant epístolæ ad Oníam summum sacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre : et accépit epístolas, in quibus significabátur de societáte, et amicítia.

℟. Tu Dómine universórum. 237.

Lectio iij.

Nos cum nullo horum indigerémus, habéntes solátio sanctos libros, qui sunt in mánibus nostris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem, et amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis : multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, et cǽteris, quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrifíciis, quæ offérimus, et in observatiónibus, sicut fas est, et decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos tuos. 237.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 12. f

Et cum cogitásset Tryphon regnáre Asiæ, et assúmere diadéma, et exténdere manum in Antíochum regem : timens ne forte non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum, et occídere. Et exsúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviam illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prǽlium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exércitu multo ut exténderet in eum manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, et commendávit eum ómnibus amícis suis, et dedit ei múnera : et præcépit exercítibus suis ut obedírent ei, sicut sibi.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

Et dixit Jónathæ : Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas : élige áutem tibi viros páucos, qui te-

cum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi, et réliqua præsídia, et exércitum, et univérsos præpósitos negótii, et convérsus abíbo: proptérea enim veni. Et crédidit ei, et fecit sicut dixit: et dimísit exércitum, et abiérunt in terram Juda. Retínuit áutem secum tria míllia virórum: ex quibus remísit in Galilǽam duo míllia, mille áutem venérunt cum eo.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Ut áutem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses: et comprehendérunt eum: et omnes, qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum et équites in Galilǽam, et in campum magnum ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi cum cognovíssent quia comprehénsus est Jónathas, et périit, et omnes, qui cum eo erant, hortáti sunt semetípsos, et exiérunt paráti in prǽlium. Et vidéntes hi, qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis, revérsi sunt: illi áutem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, et eos, qui cum ipso fúerant, valde.

℟. In hymnis. 236.

FERIA QUINTA
De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 13.

Et audívit Simon quod congregávit Tryphon exércitum copiósum ut veníret in terram Juda, et attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est, et in timóre, ascéndit Jerúsalem, et congregávit pópulum: et adhórtans dixit: Vos scitis quanta ego, et fratres mei, et domus patris mei fécimus pro légibus, et pro sanctis prǽlia, et angústias quales vídimus: horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israël, et relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis: non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam, et sancta, natos quoque nostros, et uxóres: quia congregátæ sunt univérsæ Gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

℟. Adapériat. 251.

Lectio ij.

Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos : et respondérunt voce magna dicéntes : Tu es dux noster loco Judæ, et Jónathæ fratris tui : pugna prǽlium nostrum : et ómnia, quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem, et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan fílium Absalómi, et cum eo exércitum novum in Joppen, et ejéctis his, qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custódia. Simon áutem applícuit in Addus contra fáciem campi.

℟. Exáudiat Dóminus. 252.

Lectio iij.

Et ut cognóvit Tryphon quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ : et quia commissúrus esset cum eo prǽlium, misit ad eum legátos, dicens : Pro argénto, quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne regis, propter negótia, quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, et duos fílios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat a nobis, et remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur secum, jussit tamen dari argéntum, et púeros : ne inimicítiam magnam súmeret ad pópulum Israël, dicéntem : Quia non misit ei argéntum, et púeros, proptérea périit. Et misit púeros, et centum talénta : et mentítus est, et non dimísit Jónathan.

℟. Congregáti. 252.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 14. b

Et audítum est Romæ quia defúnctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas : et contristáti sunt valde. Ut audiérunt áutem quod Simon frater ejus factus esset summus sacérdos loco ejus, et ipse obtinéret omnem regiónem, et civitátes in ea : scripsérunt ad eum in tábulis ǽreis, ut renovárent amicítias, et societátem quam fécerant cum Juda, et cum Jónatha frátribus ejus. Et lectæ sunt in con-

spéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

℟. Impetum. 253.

Lectio ij.

SPARTIANÓRUM príncipes, et civitátes, Simóni sacerdóti magno, et senióribus, et sacerdótibus, et réliquo pópulo Judæórum, frátribus, salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, et honóre, ac lætítia : et gavísi sumus in intróitu eórum. Et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, sic : Numénius Antíochi, et Antípater Jásonis fílius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióse, et pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum áutem horum scrípsimus Simóni magno sacerdóti.

℟. Congregátæ sunt Gentes. 253.

Lectio iij.

POST hæc áutem misit Simon Numénium Romam, habéntem clýpeum áureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cum áutem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt : Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, et fíliis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos, et expugnávit inimícos Israël ab eis, et statuérunt ei libertátem, et descripsérunt in tábulis ǽreis, et posuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua est poténtia. 254.

SABBATO

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 16. c

SIMON áutem, perámbulans civitátes, quæ erant in regióne Judǽæ, et sollicitúdinem gerens eárum, descéndit in Jéricho ipse, et Mathathías fílius ejus, et Judas, anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo : hic est mensis Sabath. Et suscépit eos fílius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit : et fecit eis convívium magnum, et abscóndit illic viros. Et cum inebriátus esset Simon, et

fílii ejus, surréxit Ptolemǽus cum suis, et sumpsérunt arma sua, et intravérunt in convívium, et occidérunt eum, et duos fílios ejus, et quosdam púeros ejus. Et fecit deceptiónem magnam in Israël, et réddidit mala pro bonis.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

ET scripsit hæc Ptolemǽus, et misit regi ut mítteret ei exércitum in auxílium, et tráderet ei regiónem, et civitátes eórum, et tribúta. Et misit álios in Gázaram tóllere Joánnem : et tribúnis misit epístolas, ut venírent ad se, et daret eis argéntum, et áurum, et dona. Et álios misit occupáre Jerúsalem, et montem templi. Et præcúrrens quidam, nuntiávit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, et fratres ejus, et quia misit te quoque intérfici.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

UT audívit áutem, veheménter expávit : et comprehéndit viros, qui vénerant pérdere eum, et occídit eos : cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cǽtera sermónum Joánnis, et bellórum ejus, et bonárum virtútum, quibus fórtiter gessit, et ædifícii murórum, quos exstrúxit, et rerum gestárum ejus : ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

℟. In hymnis et confessiónibus. 236.

SABBATO

ANTE DOM. IV. OCTOBRIS

Ad Magnif. Ant. Exáudiat Dóminus * oratiónes vestras, et reconciliétur vobis : nec vos déserat in témpore malo Dóminus Deus noster.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA IV. OCTOBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabæórum.

Lectio j. Cap. 1.

FRÁTRIBUS, qui sunt per Ægýptum, Judǽis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judǽi, et qui in regióne Judǽæ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et meminerit testaménti sui, quod lo-

cútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob servórum suórum fidélium : et det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem corde magno, et ánimo voléntí. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Factúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis : ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ, et diem ignis, qui datus est quando Nehemías ædificáto templo et altári óbtulit sacrifícia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus, et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

Cum áutem præteríssent anni multi, et plácuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis : nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem : et sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre, et afférre sibi : et sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt ini-

mici nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut. Glória. Ut.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv.

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit áutem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædícens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophétæ : ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra. Quinam sint áutem hi Machabǽi, quidque passi sint, et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invasísset Judǽam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos qui tunc erant, a pátriis institútis resilíre coegísset, permansérunt illǽsi ab illis tentatiónibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri :* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant : nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúmquam et fugiéntes, et laténtes secedébant. Postquam áutem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes, et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent : et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quot-

quot invenérunt adhuc sanos et íntegros : et multos étiam qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

DEUM enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ proficíscitur ex pœniténtia. Hæc áutem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, et ancíllis, patriǽque eversióne et captivitáte, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum áutem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ cáusam sufficere ducéntes. Ad bellum áutem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt : non adscivérunt tibícines, ut fit in áliis castris : sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prǽlio. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est omnis.

FERIA SECUNDA
De libro secúndo Machabæórum.
Lectio j. Cap. 2.

INVENÍTUR áutem in descriptiónibus Jeremíæ prophétæ, quod jussit eos ignem accípere qui transmigrábant : ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem ne oblivisceréntur præcépta Dómini, et ut non exerrárent méntibus vidéntes sumulácra áurea, et argéntea, et ornaménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérent a corde suo.
℟. Dixit Judas. 235.

Lectio ij.

ERAT áutem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum, et arcam jussit prophéta divíno respónso ad se facto comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit, et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum spelúncæ : et tabernáculum, et arcam, et altáre incénsi íntulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum : et non potuérunt inveníre.
℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

UT áutem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit : Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat : et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut cum Sálomon pétiit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice étenim sapiéntiam tractábat : et ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrifícium dedicatiónis et consummatiónis templi.
℟. In hymnis. 236.

FERIA TERTIA
De libro secúndo Machabæórum.
Lectio j. Cap. 3.

IGITUR cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníæ pontíficis pietátem, et ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges, et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis mu-

néribus illustrárent : ita ut Seléucus Asiæ rex de redítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon áutem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Hic est. 237.

Lectio ij.

SED cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsǽæ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesýriæ, et Phœnícis : et nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, et commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum : esse áutem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cumque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis, quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesýriam, et Phœnícen civitátes esset peragratúrus, revéra áutem regis propósitum perfectúrus.

℟. Tu Dómine. 237.

Lectio iij.

SED, cum venísset Jerosólymam, et benígne a summo sacerdóte in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum : et, cujus rei grátia adésset, apéruit : interrogábat áutem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, et victuália viduárum, et pupillórum : quædam vero esse Hircáni Tobíæ viri valde eminéntis, in his, quæ detúlerat ímpius Simon : univérsa áutem argénti talénta esse quadringénta, et áuri ducénta. Décipi vero eos, qui credidíssent loco, et templo, quod per univérsum mundum honorátur, pro sui veneratióne, et sanctitáte omníno impossíbile esse.

℟. Aperi. 237.

FERIA QUARTA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 3. d

HELIODÓRUS áutem, quod decréverat, perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus

circa ærárium præsens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui áusi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiónem, et formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus : isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit. Qui áutem ei sedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol in clýpeos. 235.

Lectio ij.

ALII étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amíctu : qui circumstetérunt eum, et ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberántes. Súbito áutem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus, et satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur nullo sibi auxílium feránte, manifésta Dei cógnita virtúte : et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem. 236.

Lectio iij.

CONSÍDERANS áutem summus sacérdos ne forte rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judǽis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iídem júvenes eísdem véstibus amícti, adstántes Heliodóro, dixérunt : Oníæ sacerdóti grátias age : nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu áutem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, et potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis et confessiónibus. 236.

FERIA QUINTA

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lectiones Dominicæ V. et Feriæ II. et III. ejusdem Hebdomadæ : qui si fuerint impediti, eo anno omittantur illæ Lectiones, quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequenti Hebdomada hæ Lectio-

nes in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomadæ juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 4.

SIMON áutem prædíctus pecuniárum, et pátriæ delátor, male loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc, et ipse fuísset incéntor malórum: provisorémque civitátis, ac defensórem gentis suæ, et æmulatórem legis Dei audébat insidiatórem regni dícere. Sed, cum inimicítiæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fíerent : consíderans Onías perículum contentiónis, et Apollónium insaníre, útpote ducem Cœlesýriæ, et Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis, ad regem se cóntulit, non ut cívium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetípsum univérsæ multitúdinis considerans.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua. 261.

Lectio ij.

VIDÉBAT enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre a stultítia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jason frater Oníæ summum sacerdótium : ádito rege, promíttens ei argénti talénta trecénta sexagínta, et ex redítibus áliis talénta octogínta, super hæc promittébat et ália centum quinquagínta, si potestáti ejus concederétur gymnásium, et ephébiam sibi constitúere, et eos, qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur. 261.

Lectio iij.

QUOD cum rex annuísset, et obtinuísset principátum, statim ad Gentílem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis cáusa Judǽis a régibus fúerant constitúta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia, et societáte functus est legatióne legítima, cívium jura de-

stítuens, prava institúta sanciébat.

℟. Congregáti sunt inimíci. 261.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 5.

Eódem témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægýptum. Cóntigit áutem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áëra équites discurréntes, aurátas stolas habéntes, et hastis, quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdines digéstos, et congressiónes fíeri cóminus, et scutórum motus, et galeatórum multitúdinem gládiis districtis, et telórum jactus, et aureórum armórum splendórem, omnísque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convérti.

℟. Impetum inimicórum. 262.

Lectio ij.

Sed cum falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Jason non minus mille viris, repénte aggréssus est civitátem: et cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem: Jason vero non parcébat in cæde cívibus suis, nec cogitábat prosperitátem advérsum cognátos malum esse máximum, árbitrans hóstium et non cívium se trophǽa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusiónem accépit, et prófugus íterum ábiit in Ammaníten.

℟. Congregátæ. 263.

Lectio iij.

Ad últimum, in exítium sui conclúsus ab Aréta Arabum tyránno fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum et exsecrábilis, ut pátriæ et cívium hostis, in Ægýptum extrúsus est: et qui multos de pátria sua expúlerat, péregre périit, Lacedǽmonas proféctus, quasi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus: et qui insepúltos multos abjécerat, ipse et illamentátus, et insepúltus abjícitur, sepultúra neque peregrína usus, neque pátrio sepúlcro partícipans.

℟. Tua est poténtia. 263.

SABBATO

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 6.

Sed non post multum témporis misit rex Antíochus senem quemdam Antiochénum, qui compélleret Judǽos ut se transférrent a pátriis, et Dei légibus : contamináre étiam quod in Jerosólymis erat templum, et cognomináre Jovis Olýmpii : et in Garízim, prout erant hi, qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima áutem et univérsis gravis erat malórum incúrsio : nam templum luxúria, et comessatiónibus Géntium erat plenum, et scortántium cum meretrícibus, sacratísque ǽdibus mulíeres se ultro ingerébant, intro feréntes ea, quæ non licébat.

℟. Refúlsit sol in clýpeos. 235.

Lectio ij.

Altáre étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur. Neque áutem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simplíciter Judǽum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur áutem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia : et, cum Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum áutem éxiit in próximas Gentílium civitátes, suggeréntibus Ptolemǽis, ut pari modo et ipsi advérsus Judǽos ágerent, ut sacrificárent : eos áutem, qui nollent transíre ad institúta Géntium, interfícerent : erat ergo vidére misériam.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Duæ enim mulíeres delátæ sunt natos suos circumcidísse : quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxíssent, per muros præcipitavérunt. Alii vero, ad próximas coeúntes spelúncas, et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiónem et observántiam, manu síbimet auxílium ferre. Obsecro áutem eos, qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent, ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad corre-

ptiónem esse géneris nostri.

℟. In hymnis. 236.

SABBATO

ANTE DOM. V. OCTOBRIS

Nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Novembris.

Ad Magnif. Ant. Tua est poténtia, * tuum regnum Dómine, tu es super omnes gentes : da pacem Dómine in diébus nostris.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA V. OCTOBRIS

In I. Nocturno.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 6. d

IGITUR Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus, et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens áutem, quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi áutem, qui adstábant, iníqua miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat de sacrifícii cárnibus : ut, hoc facto, a morte liberarétur : et propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris :* Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam, et ingénitæ nobilitátis canítiem, atque a púero óptimæ conversatiónis actus : et secúndum sanctæ et a Deo cónditæ legis constitúta, respóndit cito, dicens, præmítti se velle in inférnum. Non enim ætátis nostræ dignum est, inquit, fíngere : ut multi adolescéntium, arbitrán-

tes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum : et ipsi propter meam simulatiónem, et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam, atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus, nec defúnctus effúgiam. Quam ob rem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparébo : adolescéntibus áutem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo, ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij. Cap. 7.

Cóntigit áutem et septem fratres una cum matre sua apprehénsos, compélli a rege édere contra fas carnes porcínas, flagris, et táureis cruciátos. Unus áutem ex illis, qui erat primus, sic ait : Quid quæris, et quid vis díscere a nobis? paráti sumus mori, magis, quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines, et ollas ǽneas succéndi : quibus statim succénsis, jussit, ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam : et, cute cápitis abstrácta, summas quoque manus et pedes ei præscíndi, cǽteris ejus frátribus, et matre inspiciéntibus. Et, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, et adhuc spirántem torréri in sartágine : in qua cum diu cruciarétur, cǽteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Oratio 20. de Machabæis.

Lectio iv.

Eleázarus primítiæ eórum qui hic ante Christum sunt passi, quemádmodum post Christum Stéphanus. Is vir et sacérdos et senex, canus capíllis, canus et prudéntia, prius quidem pro pópulo sacrificábat et orábat : nunc áutem semetípsum hóstiam óbtulit Deo perfectíssimam ad totíus pópuli expiatiónem, fáustum certáminis inítium, ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit áutem et fílios septem, suæ fructus disciplínæ, hóstiam vivéntem, sanctam, beneplácitam Deo, omni legáli sacrifício splendidiórem et puriórem : quæ sunt enim filiórum, ad patrem reférri, æquíssimum ac justíssimum est.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri :* Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Ibi tum generósi et magnánimi púeri, generósæ matris nóbilis proles, gloriósi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelsióres, veri Mosáicæ legis discípuli, paternórum rítuum observantíssimi, númerus apud Hebrǽos laudábilis, et propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei cáusa suscíperent : non minus ánimis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis ǽmuli : o rem admirándam ! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magístra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quam relícta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ prǽmio discéderet, ne invíti fratres álii ab álio sejungeréntur, et ne, in eo discrímine cruciátibus erépti, mala victória superárent.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et

ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

Erat ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matérna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea suscíperent : neque magis eos, qui e vita migráverant, desiderábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur : de quibus fíliis magis quam de mórtuis, erat sollícita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus : atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his vero, quómodo eos Deus suscíperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore muliébri : o admirábile magni ánimi increméntum!

℟. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem Dómine in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem Dómine. Glória Patri. Da pacem Dómine.

℟. vij. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 7. b

Mórtuo ítaque illo primo, hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum : et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius,

quam toto córpore per membra síngula puniré-tur. At ille, respóndens pátria voce, dixit : Non fáciam. Propter quod et iste, sequénti loco, primi torménta suscépit : et in último spíritu constitútus, sic ait : Tu quidem scelestíssime in præsénti vita nos perdis : sed Rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus cito prótulit, et manus constánter exténdit : et cum fidúcia ait : E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero : ita ut rex, et qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

℟. Dixit Judas Simóni. 235.

Lectio ij.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes. Et, cum jam esset ad mortem, sic ait : Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos : tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cum admovíssent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit : Potestátem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod vis : noli áutem putáre genus nostrum a Deo esse derelíctum. Tu áutem patiénter sústine, et vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te, et semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, et is, mori incípiens, sic ait : Noli frustra erráre : nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur peccántes in Deum nostrum, et digna admiratióne facta sunt in nobis : tu áutem ne exístimes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

Supra modum áutem mater mirábilis, et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat propter spem, quam in Deum habébat : síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta sapiéntia : et, femíneæ cogitatióni masculínum ánimum in-

serens, dixit ad eos : Néscio quáliter in útero meo apparuístis; neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi : sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.

℟. In hymnis. 236.

FERIA TERTIA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 7. e

ANTÍOCHUS áutem, contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécta, cum adhuc adolescéntior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat se dívitem et beátum factúrum, et translátum a pátriis légibus amícum habitúrum, et res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cum adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, et suadébat ei ut adolescénti fíeret in salútem. Cum áutem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce : Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénnio dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi.

℟. Hic est. 237.

Lectio ij.

PETO, nate, ut adspícias ad cælum, et terram, et ad ómnia, quæ in eis sunt : et intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus : ita fiet, ut non tímeas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum hæc illa adhuc díceret, ait adoléscens : Quem sustinétis? non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis per Móysen. Tu vero, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebrǽos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur. Et si nobis propter increpatiónem, et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus

est : sed íterum reconciliábitur servis suis.

℟. Tu Dómine. 237.

Lectio iij.

Tu áutem, o sceléste, et ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus. Nondum enim omnipoténtis Dei, et ómnia inspiciéntis judícium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt : tu vero judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego áutem, sicut et fratres mei, ánimam, et corpus meum trado pro pátriis légibus : ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fíeri, teque cum torméntis, et verbéribus confitéri quod ipse est Deus solus. In me vero, et in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum juste superdúcta est. Tunc rex accénsus ira in hunc super omnes crudélius desǽvit, indígne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Novíssime áutem post fílios et mater consúmpta est.

℟. Aperi. 237.

FERIA QUARTA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 8. c

Constítuit áutem Nicánor, ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo míllia talentórum de captivitáte Judæórum suppléret : statímque ad marítimas civitátes misit, cónvocans ad coemptiónem Judaicórum mancipiórum, promíttens se nonagínta mancípia talénto distractúrum, non respíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte esset consecutúra. Judas áutem ubi cómperit, indicávit his, qui secum erant, Judǽis Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, et non credéntes Dei justítiæ, in fugam vertebántur : álii vero si quid eis supérerat vendébant, simúlque Dóminum deprecabántur, ut eríperet eos ab ímpio Nicánore.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

Convocátis áutem Machabǽus septem míllibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent iníque veniéntium

advérsum se hóstium multitúdinem, sed fórtiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrio hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum institúta convúlsa. Nam illi quidem armis confídunt, ait, simul et audácia: nos áutem in omnipoténte Dómino, qui potest et veniéntes advérsum nos, et univérsum mundum uno nutu delére, confídimus. Admónuit áutem eos et de auxíliis Dei, quæ facta sunt erga paréntes: et quod sub Sennácherib centum octogínta quinque míllia periérunt.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

His verbis constántes effécti sunt, et pro légibus, et pátria mori paráti. Constítuit ítaque fratres suos duces utríque órdini, Simónem, et Joséphum, et Jónathan, subjéctis unicuíque millénis et quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum: majórem áutem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt. Pecúniis vero eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequáque persecúti sunt, sed revérsi sunt hora conclúsi: nam erat ante sábbatum: quam ob cáusam non perseveravérunt insequéntes. Arma áutem ipsórum, et spólia congregántes, sábbatum agébant: benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum vero debílibus, et órphanis, et víduis divisérunt spólia: et resídua ipsi cum suis habuére.

℟. In hymnis. 236.

FERIA QUINTA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 9.

Eódem témpore Antíochus inhonéste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis, et tentávit exspoliáre templum, et civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrénte, in

fugam versi sunt : et ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret Et cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt. Elátus áutem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum, qui se fugáverant, posse in Judǽos retorquére : ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cælésti eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepúlcri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat. 270.

Lectio ij.

SED qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israël, percússit eum insanábili, et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, et amára internórum torménta : et quidem satis juste, quippe qui multis, et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc áutem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judǽos, et præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiat. 271.

Lectio iij.

ISQUE qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, maniféstam Dei virtútem in semetípso contéstans : ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et fœtóre exércitus gravarétur. Et qui páulo ante sídera cæli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.

℟. Congregáti. 271.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 10.

MACHABǼUS áutem, et qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem, et civitátem recépit : aras áutem, quas alienígenæ per platéas exstrúxerant, itém-

que delúbra demolítus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt : et de ignítis lapídibus igne concépto, sacrifícia obtulérunt post biénnium, et incénsum, et lucérnas, et panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis incíderent : sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur, et non bárbaris, ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die áutem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fíeri, vigésima quinta mensis, qui fuit Casleu.

℟. Impetum inimicórum. 272.

Lectio ij.

At Timótheus, qui prius a Judǽis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judǽam captúrus. Machabǽus áutem, et qui cum ipso erant, appropinquánte illo deprecabántur Dóminum, caput terra aspergéntes, lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis áutem eórum esset inimícus, et adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngius de civitáte procedéntes, et próximi hóstibus effécti resedérunt.

℟. Congregátæ sunt. 272.

Lectio iij.

Primo áutem solis ortu utríque commisérunt : isti quidem victóriæ, et prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes : illi áutem ducem belli ánimum habébant. Sed, cum véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cælo viri quinque in equis, frænis áureis decóri, ducátum Judǽis præstántes : ex quibus duo Machabǽum médium habéntes, armis suis circumséptum incólumem conservábant : in adversários áutem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitáte confúsi, et repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt áutem vigínti míllia quingénti, et équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram præsídium munítum, cui prǽerat Chæréas.

℟. Tua est poténtia. 273.

SABBATO

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 15. b

MACHABÆUS áutem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo, et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege, et Prophétis, ádmonens étiam certámina, quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos : et ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, et juramentórum prævaricatiónem. Sígulos áutem illórum armávit, non clýpei, et hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis, et exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

℟. Refúlsit sol. 235.

Lectio ij.

ERAT áutem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse et álium virum ætáte, et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël : hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei. Extendísse áutem Jeremíam dextram, et dedísse Judæ gládium áureum, dicéntem : Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israël.

℟. Ornavérunt. 236.

Lectio iij.

EXHORTÁTI ítaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter : ut virtus de negótiis judicáret, eo quod cívitas sancta, et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, et fíliis, itémque pro frátribus, et cognátis minor sollicitúdo : máximus vero et primus pro sancti-

táte timor erat templi. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant.
℟. In hymnis. 236.

SABBATO
ANTE DOM. I. NOVEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Vidi Dóminum * sedéntem super sólium excélsum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.
℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA I. NOVEMBRIS
In I. Nocturno.
Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.
Lectio j. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.
℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea quæ.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic adspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi adspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum : non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque

ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus áurem tuam, et áudi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Similitúdo áutem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies áutem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Adspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam.

Liber 1. Homilia 2.

Lectio iv.

Usus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus, locúmque descríbat, et póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat: quátenus ad veritátem solídius ostendéndam, ante históriæ radícem figat, et post, fructus spíritus per signa et allegorías prófe-rat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat, dicens: Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians, adjúngit: Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin. Qui ut bene persónam índicet, étiam genus narrat, cum súbditur: Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui cu-

stódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

SED prima quæstio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est, dicens : Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiónis est : et scimus, quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui ìgitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum est : cum non sit sermo, cui hoc quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia sicut nos corporália, sic Prophétæ sensu spiritália adspíciunt : eísque et illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant : simúlque in eis fiat et intus verbum quod áudiunt, et foris quod dicunt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera Dómine.

Lectio vj.

PATET ígitur causa, cur qui nihil díxerat, inchoávit, dicens : Et factum est in tricésimo anno : quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit visióni íntimæ, et idcírco íncipit, dicens : Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui ínchoat : ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc áutem quod dícitur, quia in tricésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum : vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine

peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non in perpétuum. Glória. Non in perpétuum.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum :* Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebdomadam Feria IV. dicuntur Responsoria ibi assignata : in Sabbato autem dicitur primum ℟. Laudábilis. ij. et iij. Feriæ II. sequentis.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

Et audívi loquéntem ad me, et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israël, ad Gentes apostatríces, quæ recessérunt a me : ipsi, et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii dura fácie, et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te : et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi áudiant, et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est : et scient quia prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit pópulum suum, et liberávit eum : et vénient, et exsultábunt in monte Sion : et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo : * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio ij.

Tu ergo fili hóminis ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas : quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus há-

bitas. Verba eórum ne tímeas, et vultus eórum ne formídes: quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant, et quiéscant: quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si áutem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iij.

Tu áutem fili hóminis áudi quæcúmque loquor ad te: et noli esse exásperans sicut domus exasperátrix est: áperi os tuum et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber: et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus, et foris: et scriptæ erant in eo lamentatiónes, et carmen, et væ.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

Responsoria hujus II. Feriæ repetuntur in aliis II. Feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

Et dixit ad me: Fili hóminis quodcúmque invéneris cómede: cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad fílios Israël. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo: et dixit ad me: Fili hóminis venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis vade ad domum Israël, et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie furóris tui Deus conturbáta est omnis terra: * Sed miserére Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum. Sed miserére.

Lectio ij.

NON enim ad pópulum profúndi sermónis, et ignótæ linguæ tu mítteris ad domum Israël : neque ad pópulos multos profúndi sermónis, et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes : et si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus áutem Israël nolunt audíre te : quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israël attríta fronte est, et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam : ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum : quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam tu circúmda Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi Dómine pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus Dómine a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iij.

ET dixit ad me : Fili hóminis omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, et áuribus tuis áudi : Et vade ingrédere ad transmigratiónem, ad fílios pópuli tui, et loquéris ad eos, et dices eis : Hæc dicit Dóminus Deus : si forte áudiant, et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ : Benedícta glória Dómini de loco suo, et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória Patri. Dómine.

Responsoria hujus III. Feriæ repetuntur in aliis III. Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Et tu fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israël : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te : et judicábo

te juxta vias tuas : et ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus super te, et non miserébor : sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo tibi homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ij.

Hæc dicit Dóminus Deus : Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérsum te : ecce venit. Venit contrítio super te, qui hábitas in terra : venit tempus, prope est dies occisiónis, et non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te, et complébo furórem meum in te : et judicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua : Et non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est : si áutem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iij.

Ecce dies, ecce venit : egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia : Iníquitas surréxit in virga impietátis : non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum : et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies : qui emit, non lætétur : et qui vendit, non lúgeat : quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id, quod véndidit, non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

Responsoria hujus IV. Feriæ repetuntur in aliis IV. Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 13.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israël, qui prophétant : et dices prophetántibus de corde suo : Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus : Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israël erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, et divínant mendácium, dicéntes : Ait Dóminus : cum Dóminus non míserit eos : et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi Dóminum. 281.

Lectio ij.

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis? et dícitis, Ait Dóminus : cum ego non sim locútus. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium : ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium : in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israël non scribéntur, nec in terram Israël ingrediéntur : et sciétis quia ego Dóminus Deus : Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes : Pax, et non est pax : et ipse ædificábat paríetem, illi áutem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Adspice... de. 282.

Lectio iij.

Dic ad eos, qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit : erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries : numquid non dicétur vobis : Ubi est litúra, quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit : et lápides grandes in ira in consumptiónem. Et déstruam

paríetem, quem linístis absque temperaménto.
℟. Adspice... quia. 282.

FERIA SEXTA
De Ezechiéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 15.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et medíetas ejus redácta est in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devoráverit et combússerit, nihil ex eo fiet óperis?
℟. Super muros. 282.

Lectio ij.

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos: et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam, et desolátam: eo quod prævaricatóres exstíterint, dicit Dóminus Deus.
℟. Muro tuo. 283.

Lectio iij. Cap. 16.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas: et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem: Radix tua, et generátio tua de terra Chánaan: pater tuus Amorrhǽus, et mater tua Cethǽa. Et quando nata es, in die ortus tui non est præcísus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta, nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui: sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.
℟. Sustinúimus. 283.

SABBATO
De Ezechiéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 19.

Et tu assúme planctum super príncipes Israël, et dices: Quare mater tua leǽna inter

leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos suos? Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est: et dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gentes, et non absque vulnéribus suis cepérunt eum: et adduxérunt eum in caténis in terram Ægýpti. Quæ cum vidísset quóniam infirmáta est, et périit exspectátio ejus: tulit unum de leúnculis suis, leónem constítuit eum. Qui incedébat inter leónes, et factus est leo: et dídicit prædam cápere, et hómines devoráre: dídicit víduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere: et desoláta est terra, et plenitúdo ejus a voce rugítus illíus.

℟. Laudábilis. 284.

Lectio ij.

Et convenérunt advérsus eum Gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est. Et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis: miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est: fructus ejus, et frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes: et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

Et evúlsa est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus: marcuérunt, et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus: ignis comédit eam. Et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia, et sitiénti. Et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit: et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus. 285.

SABBATO

ANTE DOM. II. NOVEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Adspice Dómine, * quia facta est desoláta cívitas plena divítiis: sedet in tristítia dómina Géntium: non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Vespertína orátio

ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc II. Dominica leguntur sequentes Lectiones de Ezechiele : si vero habuerit tantum quatuor, Dominica II. legetur liber Danielis positus in III. Dominica, et Sabbato ad Magnif. dicetur Ant. Muro tuo. 299, et duabus seq. Dominicis legentur Prophetæ minores.

DOMINICA II. NOVEMBRIS

In I. Nocturno.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 21.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam ad Jerúsalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israël : Et dices terræ Israël : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te, et ejíciam gládium meum de vagína sua, et occídam in te justum et ímpium. Pro eo áutem quod occídi in te justum et ímpium, idcírco egrediétur gládius meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem : ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea quæ.

Lectio ij.

Et tu fili hóminis ingemísce in contritióne lumbórum, et in amaritudínibus ingemísce coram eis. Cumque díxerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro audítu : quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ : ecce venit, et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis prophéta, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere : Gládius, gládius exacútus est, et limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est : ut spléndeat, limátus est : qui moves sceptrum fílii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu :

iste exacútus est gládius, et iste limátus est ut sit in manu interficiéntis.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus áurem tuam, et áudi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Clama, et úlula fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israël, qui fúgerant: gládio tráditi sunt cum pópulo meo, idcírco pláude super femur, quia probátus est: et hoc, cum sceptrum subvérterit, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo fili hóminis prophéta, et pércute manu ad manum, et duplicétur gládius, ac triplicétur gládius interfectórum: hic est gládius occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit, et corde tabéscere, et multíplicat ruínas.

℟. Adspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non est qui. Glória Patri. Non est qui.

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

Lectio iv.

Quia supra díxerat: Ipsi dicunt ad me. Numquid non per parábolas lóquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam: idcírco id quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus, nunc maniféstius lóquitur: saltus Nageb, et Darom, et Theman esse Jerúsalem, et templum illíus, sancta sanctórum, et omnem terram Judǽæ: flammámque quæ combustúra sit saltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus sit de vagína sua, ut interfíciat justum et ímpium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in sicco quid fácient?

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui cu-

stódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota die et nocte.

Lectio v.

PRIMUM díxerat : Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum, et Merídiem, et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur maniféstius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem; et omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera Dómine.

Lectio vj.

INGEMÍSCE, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre moderáto, sed in contritióne lumbórum : ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas; tu eis meo sermóne respóndeas : Idcírco plango, et dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur, et venit, ímminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus : qui cum vénerit, et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus : ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pó-

pulus,* Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum:* Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: *Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 33.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere ad fílios pópuli tui, et dices ad eos: Terra cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, et constitúerit eum super se speculatórem: et ille víderit gládium veniéntem super terram, et cecínerit búccina, et annuntiáverit pópulo: áudiens áutem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, et non se observáverit, venerítque gládius, et túlerit eum: sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit: si áutem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℟. Redémit. 284.

Lectio ij.

Quod si speculátor víderit gládium veniéntem, et non insonúerit búccina: et pópulus se non custodíerit, venerítque gládius, et túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem áutem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israël: áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris: non fúeris locútus ut se custódiat ímpius a via sua: ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem áutem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

Si áutem annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua: ipse in iniquitáte sua mo-

riétur : porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus ? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis : et quare moriémini domus Israël ?

℟. Misit Dóminus Angelum. 285.

FERIA TERTIA
De Ezechiéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 34.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis prophéta de pastóribus Israël : prophéta, et dices pastóribus : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos : nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis : gregem áutem meum non pascebátis. Quod infírmum fuit non consolidástis, et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis : sed cum austeritáte imperabátis eis, et cum poténtia.

℟. A fácie furóris. 285.

Lectio ij.

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor : et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso : et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret, non erat, inquam, qui requíreret. Proptérea pastóres audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum) : sed pascébant pastóres semetípsos, et greges meos non pascébant : proptérea pastóres audíte verbum Dómini.

℟. Civitátem. 286.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos : et liberábo gregem meum de ore eórum : et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum : sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis, et calíginis.

℟. Genti. 286.

FERIA QUARTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 40.

In vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est cívitas : in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, et addúxit me illuc. In visiónibus Dei addúxit me in terram Israël, et dimísit me super montem excélsum nimis : super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum. Et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo tibi homo. 287.

Lectio ij.

Et ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, et funículus líneus in manu ejus, et cálamus mensúræ in manu ejus : stabat áutem in porta. Et locútus est ad me idem vir : Fili hóminis vide óculis tuis, et áuribus tuis áudi, et pone cor tuum in ómnia, quæ ego osténdam tibi : quia ut ostendántur tibi addúctus es huc : annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Israël.

℟. Angústiæ. 287.

Lectio iij.

Et ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique, et in manu viri cálamus mensúræ sex cubitórum, et palmo : et mensus est latitúdinem ædifícii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciébat viam Orientálem, et ascéndit per gradus ejus : et mensus est limen portæ cálamo uno latitúdinem, id

est, limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Misit Dóminus. 287.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 41.

Et introdúxit me in templum, et mensus est frontes, sex cúbitos latitúdinis hinc, et sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ, decem cubitórum erat : et látera portæ, quinque cúbitis hinc, et quinque cúbitis inde : et mensus est longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, et latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos : et portam, sex cubitórum : et latitúdinem portæ, septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum. 291.

Lectio ij.

Et mensus est longitúdinem ejus vigínti cubitórum, et latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi : et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est paríetem domus sex cubitórum : et latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera áutem, latus ad latus, bis trigínta tria : et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, et non attíngerent paríetem templi.

℟. Adspice... de sede. 292.

Lectio iij.

Et platéa erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, et in cœnáculum templi deferébat per gyrum : idcírco látius erat templum in superióribus : et sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami sex cubitórum spátio : et latitúdinem per paríetem láteris forínsecus quinque cubitórum : et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Adspice... quia. 292.

FERIA SEXTA

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

Et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israël

ingrediebátur per viam Orientálem: et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem, quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem: et spécies secúndum adspéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar: et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, et introdúxit me in átrium intérius: et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros. 292.

Lectio ij.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israël in ætérnum: et non pólluent ultra domus Israël nomen sanctum meum, ipsi, et reges eórum in fornicatiónibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos: et murus erat inter me et eos: et polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus, quas fecérunt: propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo. 293.

Lectio iij.

Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, et ruínas regum suórum a me: et habitábo in médio eórum semper. Tu áutem fili hóminis osténde dómui Israël templum, et confundántur ab iniquitátibus suis, et metiántur fábricam: et erubéscant ex ómnibus, quæ fecérunt: Figúram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptiónem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum: ut custódiant omnes descriptiónes ejus, et præcépta illíus, et fáciant ea.

℟. Sustinúimus. 293.

SABBATO

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 47.

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Orién-

tem : fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem : aquæ áutem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem : et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

℟. Laudábilis. 284.

Lectio ij.

Cum egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos : et tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génua : et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torréntem, quem non pótui pertransíre : quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

Et dixit ad me : Certe vidísti fili hóminis. Et edúxit me, et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, et exíbunt, et sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet: et erunt pisces multi satis postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus. 285.

SABBATO

ANTE DOM. III. NOVEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Muro tuo * inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA III. NOVEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Anno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu ejus

Jóakim regem Juda, et partem vasórum domus Dei : et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum Thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum ut introdúceret de fíliis Israël, et de sémine régio et tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, cáutos sciéntia, et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldæórum.[1]

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea quæ sub ipso.

Lectio ij.

Et constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananías, Mísaël, et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum, nómina : Daniéli, Baltássar : Ananíæ, Sidrach : Misaéli, Misach : et Azaríæ, Abdénago. Propósuit áutem Dániel in corde suo ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus : et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit áutem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus áurem tuam, et áudi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi óculos.

Lectio iij.

Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum : qui si víderit vultus vestros macilentióres præ cǽteris adolescéntibus coǽvis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ana-

níam, Misaélem, et Azaríam: Tenta nos óbsecro servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum: et contempláre vultus nostros, et vultus pueró-rum, qui vescúntur cibo régio: et sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies áutem decem apparuérunt vultus eórum melióres, et corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

℟. Adspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Athanásii Epíscopi ad Vírgines.

Liber de Virginitate, post initium.

Lectio iv.

Si accédant áliqui, et dicant tibi, ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescéntuli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset ut de ipsíus mensa régia coméderent, et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ cǽteris púeris qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Cui dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum: et introdúxit eos in conspé-

ctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter cǽteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dǽmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici, habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dǽmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára fiunt per illud : alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est : et qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non in perpétuum. Glória Patri. Non in perpétuum.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2. c

Tu rex vidébas, et ecce quasi státua una grandis: státua illa magna, et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex áuro óptimo erat, pectus áutem et bráchia de argénto, porro venter, et fémora ex ære. Tíbiæ áutem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam áutem fictílis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus: et percússit státuam in pédibus ejus férreis, et fictílibus, et comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, et áurum, et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento: nullúsque locus invéntus est eis: lapis áutem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsam terram.

℟. Redémit. 284.

Lectio ij.

Hoc est sómnium: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es: et Deus cæli, regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi: et ómnia, in quibus hábitant fílii hóminum, et béstiæ agri: vólucres quoque cæli dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constítuit: tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum: et regnum tértium áliud ǽreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum comminuit, et domat ómnia, sic comminuet, et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

Porro quia vidísti pedum, et digitórum partem testæ fíguli, et partem férream: regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex

luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fíctiles: ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod áutem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus áutem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur: commínuet áutem, et consúmet univérsa regna hæc: et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus. 285.

FERIA TERTIA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 3. b

PRONUNTIÁNSQUE Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie furóris. 285.

Lectio ij.

RESPONDÉNTES Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre: et adspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat.

℟. Civitátem. 286.

Lectio iij.

ET conféstim viri illi vincti cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis. Nam jússio re-

gis urgébat : fornax áutem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri áutem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci. 286.

FERIA QUARTA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 4. c

RESPÓNDIT Baltássar, et dixit : Dómine mi, sómnium his, qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem, atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cælum, et adspéctus illíus in omnem terram : et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis ejus commorántes aves cæli : Tu es rex, qui magnificátus es, et invaluísti : et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cælum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi. 287.

Lectio ij.

QUOD áutem vidit rex vígilem, et sanctum descéndere de cælo, et dícere : Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro et ære in herbis foris, et rore cæli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora mutén- tur super eum : Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem : Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis ferísque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes, et rore cæli infundéris.

℟. Angústiæ mihi sunt. 287.

Lectio iij.

SEPTEM quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, et cuicúmque volúerit, det illud. Quod áutem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id est árboris : regnum tuum tibi manébit postquam cognóveris potestátem esse cæléstem. Quam ob rem rex

consílium meum pláceat tibi, et peccáta tua eleemósynis rédime, et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum: fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℞. Misit Dóminus. 287.

FERIA QUINTA
De Daniéle Prophéta.
Lectio j. Cap. 5.

BALTÁSSAR rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut bíberent in eis rex, et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, et argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Jerúsalem: et bibérunt in eis rex, et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argénteos, ǽreos, férreos, ligneósque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis áulæ régiæ: et rex adspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℞. Vidi Dóminum. 300.

Lectio ij.

IGITUR introdúctus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judǽa? Audívi de te quóniam spíritum deórum hábeas: et sciéntia, intelligéntiaque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatiónem ejus indicárent mihi: et nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári, et ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, et interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem áuream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege:

Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da: scriptúram áutem legam tibi, rex, et interpretatiónem ejus osténdam tibi.

℟. Adspice.. de. 300.

Lectio iij.

Hæc est áutem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis. Mane: numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: appénsus es in statéra, et invéntus es minus habens. Phares: divísum est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo ejus: et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldǽus. Et Daríus Medus succéssit in regnum annos natus sexagínta duos.

℟. Adspice... quia. 301.

FERIA SEXTA

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 6. c

Viri ergo illi curiósius inquiréntes invenérunt Daniélem orántem, et obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis, et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex, ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum, atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edícto, quod constituísti: sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est: et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri áutem illi intelligéntes regem dixérunt ei: Scito rex, quia lex Medórum, atque Persárum est ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos. 301.

Lectio ij.

Tunc rex præcépit: et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum

leónum. Dixítque rex Daniéli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci : quem obsignávit rex ánnulo suo, et ánnulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit : appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, et affátus est eum : Dániel serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo inexpugnábili. 302.

Lectio iij.

Et Dániel regi respóndens ait : Rex in ætérnum vive : Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi : quia coram eo justítia invénta est in me : sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu : eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte áutem rege, addúcti sunt viri illi, qui accusáverant Daniélem : et in lacum leónum missi sunt, ipsi, et fílii, et uxóres eórum : et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus. 302.

SABBATO

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 9.

In anno primo Daríi fílii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum : anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni. Et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco, et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi : Obsecro Dómine Deus magne et terríbilis, custódiens pactum, et mi-

sericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus : et declinávimus a mandátis tuis, ac judíciis.

℟. Laudábilis pópulus. 284.

Lectio ij.

ADHUC me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego áutem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Angústiæ mihi sunt. 285.

Lectio iij.

SCITO ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt : et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro : et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit áutem pactum multis hebdómada una : et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium : et erit in templo abominátio desolatiónis : et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Misit Dóminus Angelum. 285.

SABBATO

ANTE DOM. IV. NOVEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Qui cælórum* cóntines thronum, et abýssos intuéris, Dómine Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis : exáudi nos

Dómine in gemítibus nostris.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA IV. NOVEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit liber Osée Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Osée fílium Béeri, in diébus Oxíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda, et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël. Princípium loquéndi Dómino in Osée : et dixit Dóminus ad Osée : Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi fílios fornicatiónum : quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer fíliam Debélaïm : et concépit, et péperit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel : quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israël. Et in illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei : Voca nomen ejus Absque misericórdia : quia non addam ultra miseréri dómui Israël, sed oblivióne obliviscar eórum. Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo : et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus áurem tuam, et áudi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi óculos.

Lectio iij.

ET ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit fílium. Et dixit : Voca nomen ejus : Non pópulus meus : quia vos

non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israël quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos : dicétur eis : Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Juda, et fílii Israël páriter : et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra : quia magnus dies Jézrahel.

℟. Adspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Liber 18. Cap. 28.

Lectio iv.

OSÉE prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos : vocabúntur et ipsi fílii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Toto.

Lectio v.

ET quia ipse quoque pópulus Géntium spirituáliter est in fíliis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israël : proptérea séquitur, et dicit : Et congregabúntur fílii Juda, et fílii Israël in idípsum : et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent a terra. Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi paríetes, unus ex Judǽis, alter ex Géntibus : ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israël : eídem uni principátui suo in idípsum innitêntes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

ISTOS áutem carnáles Israëlítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, fílios eórum, (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt) idem Prophéta testátur, dicens: Quóniam diébus multis sedébunt fílii Israël sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judǽos?

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA

De Osée Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

AUDÍTE verbum Dómini, fílii Israël, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ : non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, et homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucre cæli : sed et pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit. 284.

Lectio ij.

VERÚMTAMEN unusquísque non júdicet : et non arguátur vir : pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum : nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi : et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam. 285.

Lectio iij.

SECÚNDUM multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : fornicáti sunt, et non cessavérunt : quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit. 285.

FERIA TERTIA

Incipit Joël Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Joël fílium Phátuel. Audíte hoc senes, et áuribus percípite omnes habitatóres terræ : si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie furóris tui. 285.

Lectio ij.

EXPERGISCÍMINI ébrii, et flete, et ululáte omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine : quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam, fortis et innumerábilis : dentes ejus ut dentes leónis : et moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, et ficum meam decorticávit : nudans spoliávit eam, et projécit : albi facti sunt rami ejus.

℟. Civitátem. 286.

Lectio iij.

Plange quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium, et libátio de domo Dómini : luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus : quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto, et hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci, pópulo. 286.

FERIA QUARTA

De Joéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

In diébus illis, et in témpore illo cum convértero captivitátem Juda, et Jerúsalem : congregábo omnes Gentes, et dedúcam eas in vallem Jósaphat : et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, et hereditáte mea Israël, quos dispersérunt in natiónibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem : et posuérunt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo tibi. 287.

Lectio ij.

Verum quid mihi et vobis Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? numquid ultiónem vos reddétis mihi? et si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum, et áurum tulístis : et desiderabília mea, et pulchérrima intulístis in delúbra vestra. Et fílios Juda, et fílios Jerúsalem vendidístis halfíliis Græcórum, ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos : et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ mihi sunt. 287.

Lectio iij.

Et vendam fílios vestros, et fílias vestras in mánibus filiórum Juda, et venúmdabunt eos Sabǽis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in Géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos : accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. Infírmus dicat : Quia fortis ego sum. Erúmpite, et

veníte omnes Gentes de circúitu, et congregámini : ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant Gentes in vallem Jósaphat : quia ibi sedébo ut júdicem omnes Gentes in circúitu.

℞. Misit Dóminus Angelum. 287.

FERIA QUINTA

Incipit Amos Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israël in diébus Ozíæ regis Juda, et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël ante duos annos terræmótus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam : et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

℞. Vidi Dóminum. 310.

Lectio ij.

HÆC dicit Dóminus : Super tribus scéleribus Damásci, et super quátuor non convértam eum : eo quod trituráverint in pláustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Azaël, et devorábit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damásci : et dispérdam habitatórem de campo idóli, et tenéntem sceptrum de domo voluptátis : et transferétur pópulus Sýriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℞. Adspice... de. 310.

Lectio iij.

HÆC dicit Dóminus : Super tribus scéleribus Gazæ, et super quátuor non convértam eum : eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Iduméa. Et mittam ignem in murum Gazæ, et devorábit ædes ejus. Et dispérdam habitatórem de Azóto, et tenéntem sceptrum de Ascalóne : et convértam manum meam super Accaron, et períbunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℞. Adspice... quia facta. 311.

FERIA SEXTA

Incipit Abdías Prophéta.

Lectio j.

VÍSIO Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad Gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prǽlium. Ecce párvulum dedi te in

Géntibus: contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum: inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros. 311.

Lectio ij.

Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Usque ad términum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi: invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ: qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo. 312.

Lectio iij.

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumǽa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus. 312.

SABBATO

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est verbum Dómini ad Jonam fílium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem grandem, et prǽdica in ea: quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descéndit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis: et dedit náulum ejus, et descéndit in eam ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus áutem misit ventum magnum in mare: et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℟. Laudábilis. 284.

Lectio ij.

Et timuérunt náutæ, et clamavérunt viri ad deum suum : et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis : et Jonas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei : Quid tu sopóre deprímeris? surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum : Veníte, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes : et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

Et dixérunt ad eum : Indica nobis cujus cáusa malum istud sit nobis : quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos : Hebrǽus ego sum, et Dóminum Deum cæli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno, et dixérunt ad eum : Quid hoc fecísti? (Cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixérunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat, et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis : scio enim ego quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit. 285.

SABBATO

ANTE DOM. V. NOVEMBRIS

Ad Magnif. Ant. Super muros tuos * Jerúsalem constítui custódes : tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

DOMINICA V. NOVEMBRIS

In I. Nocturno.

Incipit Michǽas Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Verbum Dómini, quod factum est ad Michǽam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda : quod vidit super Samaríam, et Jerúsalem. Audíte pópuli omnes, et atténdat terra, et plenitúdo ejus : et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus

egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

Et consuméntur montes subtus eum : et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israël. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea : et détraham in vallem lápides ejus, et fundaménta ejus revelábo.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus áurem tuam, et áudi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi óculos.

Lectio iij.

Et ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo : vadam spoliátus, et nudus : fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Adspice Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium :* Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

Lectio iv.

Cum te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud et intolerábile Christi tri-

búnal, in quo præsidébit judex in alto et excélso throno: adstábit áutem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum quæ in vita gessérimus, ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam et defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes, atque ignem spirántes, ea re propósiti et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem et ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Ad hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine: deínde vérmium genus venénum immitténs, et carnem vorans, inexplebíliter edens, neque umquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens. Postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus, ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Hunc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit: docére áutem non simplíciter promísit, sed eos qui eum audíre volúerint: non eos qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt: non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis, verbo ipsi conciliátos atque conjúnctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me fílii, quippe qui per regeneratiónem fílii lucis éffici digni facti

estis : audíte, qui áures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos : illum scílicet, quem páulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus Dómine peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non in perpétuum. Glória Patri. Non in perpétuum.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus exercítuum.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : † Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA

Incipit Nahum Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONUS Nínive : Liber visiónis Nahum Elcesǽi. Deus æmulátor, et ulcíscens Dóminus : ulcíscens Dóminus, et habens furórem : ulcíscens Dóminus in hostes suos, et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempestáte et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsíccans illud : et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum. 284.

Lectio ij.

INFIRMÁTUS est Basan, et Carmélus : et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt : et contrémuit terra a fácie ejus, et orbis, et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resístet in ira furóris ejus? indignátio ejus effúsa est ut ignis : et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ mihi. 285.

Lectio iij.

BONUS Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis: et sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte, consummatiónem fáciet loci ejus: et inimícos ejus persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? consummatiónem ipse fáciet: non consúrget duplex tribulátio. Quia sicut spinæ se ínvicem complectúntur, sic convívium eórum páriter potántium: consuméntur quasi stípula aridìtáte plena.

℟. Misit Dóminus. 285.

FERIA TERTIA

Incipit Hábacuc Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONUS quod vidit Hábacuc prophéta. Usquequo Dómine clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem, et labórem, vidére prædam, et injustítiam contra me? et factum est judícium, et contradíctio poténtior. Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium: quia ímpius prævalet advérsus justum, proptérea egréditur judícium pervérsum.

℟. A fácie. 285.

Lectio ij.

ADSPÍCITE in Géntibus, et vidéte: admirámini, et obstupéscite: quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego suscitábo Chaldǽos, gentem amáram, et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis, et terríbilis est: ex semetípsa judícium, et onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem. 286.

Lectio iij.

LEVIÓRES pardis equi ejus, et velocióres lupis vespertínis; et diffundéntur équites ejus: équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens: et congregábit quasi arénam, captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt: ipse super omnem munitiónem ridébit, et comportábit ággerem, et cápiet eam.

℟. Genti peccatríci. 286.

FERIA QUARTA

Incipit Sophonías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Sophoníam fílium Chusi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Josíæ fílii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus: cóngregans hóminem, et pecus, cóngregans volatília cæli, et pisces maris: et ruínæ impiórum erunt: et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi homo. 287.

Lectio ij.

ET exténdam manum meam super Judam, et super omnes habitántes Jerúsalem: et dispérdam de loco hoc relíquias Baal, et nómina æedituórum cum sacerdótibus: et eos, qui adórant super tecta milítiam cæli, et adórant, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ mihi sunt. 287.

Lectio iij.

SILÉTE a fácie Dómini Dei: quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit: in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes, qui indúti sunt veste peregrína: et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa: qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte, et dolo.

℟. Misit Dóminus. 287.

FERIA QUINTA

Incipit Aggǽus Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

IN anno secúndo Daríi regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggǽi prophétæ ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, fílium Jósedec, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum. 318.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini in manu Aggǽi prophétæ, dicens: Num-

quid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras. Semnástis multum, et intulístis parum: comedístis, et non estis satiáti: bibístis, et non estis inebriáti: operuístis vos, et non estis calefácti: et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice Dómine de sede. 318.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum: et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus: et intulístis in domum, et exsufflávi illud: quam ob cáusam, dicit Dóminus exercítuum? quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cæli ne darent rorem, et terra prohíbita est ne daret germen suum.

℟. Adspice... quia facta. 318.

FERIA SEXTA

Incipit Zacharías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

In mense octávo in anno secúndo Daríi regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ fílii Addo, prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum: et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros. 319.

Lectio ij.

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, et de cogitatiónibus vestris péssimis: et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo. 319.

Lectio iij.

Verúmtamen verba mea, et legítima mea, quæ mandávi servis meis pro-

phétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et dixérunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiónes nostras fecit nobis.

℟. Sustinúimus pacem. 320.

SABBATO

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio j. Cap 1

ONUS verbi Dómini ad Israël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis : In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau áutem ódio hábui? et pósui montes ejus in solitúdinem, et hereditátem ejus in dracónes desérti. Quod si díxerit Idumǽa : Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Isti ædificábunt, et ego déstruam : et vocabúntur términi impietátis, et pópulus, cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis pópulus. 284.

Lectio ij.

ET óculi vestri vidébunt : et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israël. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum : si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixístis : In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dícitis : In quo pollúimus te? In eo quod dícitis : Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ. 285.

Lectio iij.

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis cláudum, et lánguidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui cláudat óstia, et incéndat altáre meum gratúi-

to? non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: et munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in Géntibus, et in omni loco sacrificátur, et offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum est nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus. 285.

SABBATO

ANTE DOM. I. ADVENTUS

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Psalt. 173.

Capitulum. Rom. 13. d

FRATRES: Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

CREÁTOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres; ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat:
Et cǽlites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce nomen Dómini * venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

EXCITA, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas.

Commem. seu Suffragia Sanctorum non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis, nec de Cruce in feriali Officio.

HOMILIÆ ET ORATIONES
IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ, AB UNDECIMA POST PENTECOSTEN USQUE AD ADVENTUM

DOM. XI. POST PENTECOST.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 7. d

In illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 10. lib. 1. in Ezech., ante medium.

Quid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in áures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur : Si ego in Spíritu Dei ejício dǽmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in auriculas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viij.

Quid est vero, quod éxspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea

ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cælum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat: sed nos ad eum gémere, qui cælo præsidet, dócuit: ut et áures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dícitur: et statim apértæ sunt áures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter cláusas áures dictum est, adaperíre. Sed cui áures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cum transísset Dóminus* fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Bene ómnia fecit,* et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XII. POST PENTECOST.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: tríbue quǽsumus nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. d

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. cap. 43. in Lucæ 10.

NON óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit ut vidéret diem Christi : et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michǽas, et multi álii prophétæ vidérunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe adspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

Lectio viij.

APÓSTOLI áutem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthǽus apértius prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait : Gaudéte áutem quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? at ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes; qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XIII. POST PENTECOST.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum: et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 17. c

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, et Galilǽam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quæst. Evang. cap. 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Lectio viij.

Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam: sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, signí-

ficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

HI áutem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut si fíeri potest, lóngius remóti magno clamóre Christum interpéllent : sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi : qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Unus áutem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XIV. POST PENTECOST.

Oratio.

CUSTÓDI, Dómine quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 6. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Sermone Domini in monte, cap. 14.

NEMO potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit, dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum

dicit : Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebrǽos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen : nam lucrum Púnice mammon dícitur.

Lectio viij.

SED qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sǽculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

Lectio ix.

IDEO, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Nolíte sollíciti esse, * dicéntes : Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quǽrite primum * regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XV. POST PENTECOST.

Oratio.

ECCLÉSIAM tuam Dómine miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 44. de verbis Domini, circa initium.

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua : de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gáudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore : illi áutem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viij.

Tres áutem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot áutem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus : quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, láudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius áutem et láudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et

quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intelléсta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus.

19.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naïm: et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XVI. POST PENTECOST.

Oratio.

TUA nos, quǽsumus Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 14.

CURÁTUR hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat offícia, spíritus exstinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis exclúderet, rátio profíceret ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret affécum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes et débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, affécus avarítiæ est.

Lectio viij.

POSTRÉMO jam quasi emerítæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quod neque ille,

qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cæli possit adipísci, cum Dóminus dicat : Vende ómnia tua, et séquere me : nec ille, qui emit boves : cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat : et ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas : quóniam múlier innúpta et vídua cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

Lectio ix.

SED ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur : non refúgimus opiniónem, quam sequúntur pleríque, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi : Gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam : ne impedíti more Gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cum intráret * Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem : ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum : ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Cum vocátus fúeris * ad núptias, recúmbe in novíssimo loco; ut dicat tibi qui te invitávit : Amíce, ascénde supérius ; et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XVII. POST PENTEC.

Oratio.

DA, quǽsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 22. d

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi : et interrogávit eum

unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 72. in Matthæum.

SADDUCÆIS confúsis, pharisǽi rursus aggrediúntur : cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt : et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes : ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes cáusas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant : Quid ígitur Christus ? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum áutem símile huic : Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Lectio viij.

QUAMÓBREM símile est huic ? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est : quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

Lectio ix.

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) : si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæ-

réndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quid vobis vidétur de Christo? * cujus fílius est? Dicunt ei omnes : David. Dicit eis Jesus : Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens : Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis?

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XVIII. POST PENTEC.

Oratio.

Dírigat corda nostra, quǽsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio : quia tibi sine te placére non póssumus. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo témpore : Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi Epíscopi.

Sermone 50.

Christum in humánis áctibus divína gessísse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israëlíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium?

Lectio viij.

Et quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes : humána quǽrere, præstáre divína :

accípere injúrias, réddere dignitátes : ferre tædia, reférre sanitátes : quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit; et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

Lectio ix.

CHRISTUS ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret : et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipse parens : ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dixit Dóminus * paralýtico : Confíde fili, remittúntur tibi peccáta tua.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Tulit ergo * paralýticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum : et omnis plebs, ut vidit, dedit láudem Deo.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XIX. POST PENTEC.

Oratio.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde : ut mente et córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 38. in Evang. post initium.

SÆPE jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cælórum

præsens Ecclésia nominátur: congregátio quippe justórum, regnum cælórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit: Cælum mihi sedes est: et Sálomon ait: Anima justi sedes sapiéntiæ: Páulus étiam dicit Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam: líquido collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima áutem justi, sedes sapiéntiæ, dum cælum dícitur sedes Dei, cælum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur: Cæli enárrant glóriam Dei.

Lectio viij.

Regnum ergo cælórum est Ecclésia justórum: quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cæléstibus regnat. Dicátur ergo: Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Jam intélligit cáritas vestra, quis est iste Rex Regis fílii pater: ille nimírum, cui Psalmísta ait: Deus judícium tuum Regi da, et justítiam tuam fílio Regis. Qui fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sǽcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

Sed quia ex duábus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio; absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam. Ex duábus quippe, atque in duábus hunc natúris exsístere dícimus: sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas, vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus áutem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dícite invitátis: * Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúia.

℣. Dóminus regnávit,

decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Intrávit áutem Rex, * ut vidéret discumbéntes : et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi : Amíce, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem?

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XX. POST PENTECOST.

Oratio.

Largíre, quǽsumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 4. f

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 28. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositióne non índiget : sed ne hanc táciti præteriísse videámur, exhortándo pótius, quam exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc áutem nobis solúmmodo de expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem fílio quærébat, proculdúbio credébat : neque enim ab eo quǽreret salútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dícitur : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signa vidéret?

Lectio viij.

Sed mementóte quid pétiit : et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque, ut descénderet et sanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam déerat. Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, proculdúbio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

Ex magna ergo parte diffísus est, qui virtútem non dedit majestáti,

sed præséntiæ corporáli. Salútem itaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit: quia eum ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat; quia non desit ubi invitátur, índicat : solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Erat quidam régulus, * cujus fílius infirmabátur Caphárnaum : hic cum audísset quod Jesus veníret in Galilǽam, rogábat eum, ut sanáret fílium ejus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Cognóvit áutem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XXI. POST PENTECOST.

Oratio.

Famíliam tuam, quǽsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus te protegénte sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in cap. 18. Matthæi.

Familiáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere : ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile

dimísit : quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere?

Lectio viij.

Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium; majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus. Sin áutem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias; nonne nobis videmur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio ix.

Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur, atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquísque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem; non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei: confírmat senténtiam suam, et omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dixit áutem * dóminus servo: Redde quod debes. Prócidens áutem servus ille rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Serve nequam, * omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOM. XXII. POST PENTEC.

Oratio.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta: ut quod fidéliter

pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 22. b

In illo témpore : Abeúntes pharisǽi, consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. can. 23.

Frequénter pharisǽi commovéntur, et occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat: sed de malítiæ afféctu, in omnem se inquisitiónem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sǽculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cæléstis vocábat. Igitur an violáret sǽculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant: an vidélicet reddi tribútum Cǽsari oportéret.

Lectio viij.

Qui intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscríptio esset et forma. Pharisǽi respondérunt : Cǽsaris eam esse. Quibus ait : Cǽsari redhibénda esse, quæ Cǽsaris sunt : Deo áutem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cæléstis absolutiónem ! Ita ómnia inter contémptum sǽculi, et contuméliam lædéndi Cǽsaris temperávit, ut curis ómnibus et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cǽsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

Lectio ix.

Si enim nihil ejus penes nos reséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro áutem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus : extra quærélam injúriæ est, Cǽsari redhibéri quod Cǽsaris est; Deo áutem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque áucta retinémus ; proínde condí-

gnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et proféctum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Magister, * scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Rémdite ergo * quæ sunt Cǽsaris, Cǽsari: et quæ sunt Dei, Deo, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur XXIV. ut infra. 350, et Officium hujus Dominicæ ponitur in Sabbato præcedenti, non impedito Festo novem Lectionum, alioquin Feria VI., vel alia similiter non impedita.

DOM. XXIII. POST PENTEC.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dñum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 9. c

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 9. Matthæi.

Octávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi: sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco: ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dícitur: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo: et, Cum intráverit plenitúdo Géntium, tunc omnis Israël salvus fiet.

Lectio viij.

Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota

ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est, Géntium pópulus cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

Lectio ix.

Hæc áutem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur : sed in itínere ambulánte Dómino; ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli : Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei : sed quóniam vos judicástis indígnos salúte, transgrédimur ad Gentes.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dicébat enim * intra se : Si tetígero fímbriam vestiménti ejus tantum, salva ero.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. At Jesus convérsus, * et videns eam, dixit : Confíde fília, fides tua te salvam fecit, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores XXIII, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post XXIII. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam, et Antiphonas ad Benedictus, et Magnificat, hoc ordine.

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV. post Pentecosten erit quæ est VI. post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV. erit quæ est V. post Epiphaniam, et XXV. quæ est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV. erit quæ est IV. post Epiph., XXV. erit V. et XXVI. erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV. erit quæ est III. post Epiphaniam, XXV. erit IV. et XXVI. erit V. et XXVII. erit VI. et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine XXIV.

DOMINICA III.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPH.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspi-

ce : atque ad protegéndum nos, déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in cap. 8. Matthæi.

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Lectio viij.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque considera, quam húmilis et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo : deínde ímperet, Mundáre.

Lectio ix.

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob cáusas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent

múnera sacerdótibus. Deínde ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur : si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpissime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cum descendísset * Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre; et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOMINICA IV.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 8. c

In illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in cap. 8. Matthæi.

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

Lectio viij.

Ipse vero dormiébat, et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando,

cǽteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia; sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio ix.

PORRO hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed náutæ et cǽteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin áutem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos, respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perímus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * salva nos, perímus : ímpera, et fac Deus tranquillitátem.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOMINICA V.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Oratio.

FAMÍLIAM tuam, quǽsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 13. c

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. cap. 11., tom. 4.

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent

Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quǽritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici. Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viij.

Sed quod dicit eos in médio trítici semináتos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

In illa plane sagéna qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat: áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt: illi áutem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Collígite primum zizánia, * et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum áutem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOMINICA VI.

QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut semper rationabília me-

ditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dñum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 13. d

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Comm. in cap. 13. Matthæi.

REGNUM cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judǽos: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

QUIS est iste qui séminat, nisi sensus noster, et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prǽdicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum: et vidébis quanto minor sit cǽteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant: sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc áutem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed créscit in árborem: ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent

in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis eréverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquǽque requiéscit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: cum áutem créverit, majus est ómnibus oléribus.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

DOMINICA XXIV.

ET ULTIMA POST PENTECOSTEN

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 24. b

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comm. in cap. 24. Matthæi.

Quando ad intelligéntiam provocámur, mýsticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus áutem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrifícium et libámina: et in templo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne quod dícitur Deus et cólitur: ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus: cujus advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint,

Lectio viij.

POTEST áutem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cǽsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Hadriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem scriptúram idólum nuncupátur : et idcírco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Lectio ix.

ABOMINÁTIO desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, et se osténdere Deum : debémus fúgere de Judǽa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, et Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus ; et esse in tecto, et in dómate, quo non possint ignita diáboli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quǽrere quæ retrórsum sunt : sed magis sérere in agro spirituálium scripturárum, ut fructus capiámus ex eo : nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Cum vidéritis * abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant : cælum et terra transíbunt, verba áutem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

PROPRIA SANCTORUM

FESTA AUGUSTI

DIE XX. AUGUSTI

SANCTI BERNARDI

ABBAT. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a muliéribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus, monastérium Cisterciénse, unde hic ordo incépit, et quod tum sanctitáte florébat, íngredi constítuit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére : in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem

religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratiónibus miríſice se exercébat: et christiánam paupertátem colens, quasi cæléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas: contemplatióni áutem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad offícia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ láude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, aliósque episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti offícii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravalléhsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ, sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit abbátem illum, qui póstea Eugénius tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Multa prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuísse. In summa virtútum láude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controvérsiis, et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sǽpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud imperatórem et Henrícum Angliæ regem, tum in concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexagínta annos natus, obdormívit in Dómino, ac miráculis

illústris, ab Alexándro tértio Papa inter sanctos relátus est. Pius vero octávus Póntifex Máximus ex sacrórum Rituum Congregatiónis consílio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum órdinis Cisterciénsium ecclésias visitántibus die hujus Sancti festo concéssit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. 1° loco. 99*.

DIE XXVII. AUGUSTI

S. JOSEPHI CALASANCTII CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es: præsta quǽsumus; nos ejus exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus Calasánctius a Matre Dei, Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis futúræ in púeros caritátis et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fídei et sacris précibus erudiébat. Humánis divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentísque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inofGénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex vo-

to factus, a complúribus epíscopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ et Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, exspectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice exstínctis. At cælésti visióne et Dei voce frequénter admónitus, Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus et cæléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus : quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum quanto ardóre páuperes, infírmos potíssimum, aut carcéribus deténtos eleemósynis omníque pietátis offício subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu caritátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad informándos intelligéntiæ ac pietátis spíritu adolescéntulos, præcípue páuperes, destinári, órdinem Clericórum regulárium páuperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio institúto profiteréntur : ipsúmque órdinem a Cleménte octávo, a Páulo quinto aliísque Summis Pontifícibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európæ províncias et regna mirabíliter propagávit. In hoc áutem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce míraculum fortitúdinis, et sancti Jobi exémplum diceré-tur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : sto-

lam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Quamvis órdini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, numquam tamen intermísit púeros, præsértim paupecióres, erudíre, quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summæ patiéntiæ et humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos et quinquagínta annos perseverávit : dignus proptérea, quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, et cui beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicénte, apparéret. Amplíssimis ínterim dignitátibus repudiátis, prophetía, ábdita córdium et absentia cognoscéndi donis et miráculis clarus, Deíparæ Vírginis, quam singulári pietáte et ipse ab infántia cóluit, et suis máxime commendávit, aliorúmque cǽlitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem, et órdinis tunc prope evérsi restitutiónem atque increméntum prænuntiásset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post sǽculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedícto décimo quarto beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde a Cleménte décimo tértio inter sanctos solémniter est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : *Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
In cap. 18. Matth.
Homil. 60.

Vidéte ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper adspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémas despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, qui curam eórum suscípiunt; idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Dóminum igitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília víliaque nímium vidéntur; sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra faciilióraque, oro, videántur : tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? Quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis

moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, cæterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignóret.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XXVIII. AUGUSTI

SANCTI AUGUSTINI

EPISC. CONF.

ET ECCLESIÆ DOCTORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

In utrísque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

ADÉSTO supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. 96*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTÍNUS, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério notæ sanctitátis epíscopo Hipponénsi présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit religiosórum, quibúscum victu commúni eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrínæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam ínvehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo

unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

HAC Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut, cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, et in eis soróris, et fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit : quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspiciónem effícere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram et scriptis, ac nullo loco passus consístere, Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

TAM multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui póstea theológicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos profúsis lácrymis legébat. Solébat áutem dícere néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus, adstántibus frátribus, quos ad caritátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cælum. Vixit annos septua-

gínta sex, in episcopátu ad trigínta sex. Cujus corpus primum in Sardíniam delátum, deínde a Luitprándo, Longobardórum rege, magno prétio redémptum, Ticínum translátum est, ibíque honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vos estis. de Comm. Doct. 1º loco. 99*.

Vesp. de seq. Commem. præced. et S. Sabinæ Martyris.

DIE XXIX. AUGUSTI

IN DECOLLATIONE

SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. 1. Heródes enim ténuit * et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti * imperávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem * Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco * caput Joánnis Baptístæ: et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Láudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:

In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quǽsumus Dómine: veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet efféctum: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. S. Augustini.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum.

Postea sanctæ Sabinæ Martyris.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cǽtera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Sabínæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD MATUTINUM

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

In I. Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Verba Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin.

Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam túlerat.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

℟. Joánnes Baptísta arguébat Heródem * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. ℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio iij.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ saltánti im-

perávit mater : * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. *Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ : Quid petam? At illa ait. Nihil. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 3. post initium.

Lectio iv.

Quóniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest ut quis, et a quibus, et quam ob cáusam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum : et a convívio ad cárcerem : de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina !

℟. Justus germinábit sicut lílium :* Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi : perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Lectio vj.

Intuére rex acerbíssime tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxte-

ram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis : bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo témpore : Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem, uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. in novis. Serm.

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est : caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater : et inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat : Illum opórtet créscere, me áutem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat : qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio viij.

Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi : Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ¶ Vincébat enim regem libído : tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sæviret. Honorábat eum a quo verum audiébat : sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando áutem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

Pro sancta Sabina Martyre.

Lectio ix.

Sabína múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine christiánæ fídei præcéptis institúta, post sanctæ Vírginis martýrium colléctas ejus relíquias piis exséquiis sepelívit. Quæ propter eam cáusam páulo post Hadriáno imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is : Tu ne illa Sabína et génere et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit : sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me, intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fídei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlcro cónditum est, in quo ipsa magístram fídei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Heródes enim ténuit * et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti *

imperávit mater : Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem * Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco * caput Joánnis Baptístæ : et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. Jac. 1. b

BEÁTUS vir qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INVÍCTE Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sǽculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

SANCTI Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quǽsumus Dómine : veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet efféctum : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. sanctæ Sabinæ.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui inter cǽtera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ Sabínæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Dómine mi rex.

Capit. Beátus vir. ut supra.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Ant. Puéllæ saltánti.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti Dómine. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super caput. Glória Patri. Posuísti Dómine.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Ant. Da mihi in disco.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. Pss. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. 2*, et ult. loco, Ps. Crédidi. 25*.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Láudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Misit rex incrédulus mìnístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Deinde fit Commem. seq. et Ss. Felicis et Adaucti Mart.

DIE XXX. AUGUSTI

S^TÆ ROSÆ A SANCTA MARIA VIRGINIS LIMANÆ

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. 128*, præter seq.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore præventam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti : da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur : Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Ss. Felicis et Adaucti Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Majestátem tuam Dómine súpplices exorámus : ut sicut nos júgiter sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas ; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Primus Américæ Meridionális flos sanctitátis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis. Nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit : cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias coge-

rétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit, pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali citrini víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Hábitu tértii órdinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit : oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit : sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cæléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dǽmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Ægritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit : Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante et post

óbitum miráculis coruscam, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi in lætítia. Glória Patri. Afferéntur tibi in lætítia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de Comm. Virg. 1° loco. 142*.

Pro Ss. Felice et Adaucto Martyribus.

Lectio ix.

Felix, Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii Dianǽque factum esset, impietátis et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad martýrium duci vidéret, Ego quoque, clara voce inquit, eádem, qua iste, lege vivo : ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris. Cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto Mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orat. Majestátem. 368.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XXXI. AUGUSTI

SANCTI RAYMUNDI NONNATI CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde ; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Desu, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti : da nobis fámulis tuis ; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur : Qui tecum vivit et regnat.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Raymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit : sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélli fínibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre viámque salútis ac sciéntiam sanctórum edocére dignarétur, eníxe deprecabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi cla-

ritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec défuit votis ejus benigníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit gratíssimum sibi fore, si religiónem sub título de Mercéde, seu de Misericórdia redemptiónis captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Reguléri ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, cæterísque virtútibus énituit, caritáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, se ipsum pígnori dedit; sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis et sera férrea cláusis, crudéle martýrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Ob hæc et ália fórtiter gesta sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est. Qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, ecclesiásticis sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie religiosórum

sui órdinis apparéntium, salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui órdinis cœnóbio, a confluéntibus voti cáusa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

In II. Vesp. fit Commemoratio seq., ac Ss. Duodecim Fratrum Mm.

FESTA SEPTEMBRIS

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. SEPTEMBRIS

SANCTI ÆGIDII

ABBATIS

Ad Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Ss. Duodecim Fratrum Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟.

Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fratérna nos Dómine Mártyrum tuórum coróna lætíficet : quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iij.

Ægídius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris et caritátis offíciis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit : quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deínceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit : a quo post biénnium discédens, secéssit in erémum, ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugísset, Gálliæ regem impúlit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxstrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit : eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. pro S. Ægidio.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Et fit Commem. Ss. Mm.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orat. Fratérna nos Dómine, ut supra.

DIE II. SEPTEMBRIS

SANCTI STEPHANI

HUNGARIÆ REGIS CONF.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Concéde, quæsumus, Ecclésiæ tuæ omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúnctus, regnum Sedi apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária archiepiscopátum Strigoniénsem, episcopátus decem, admirábili religióne et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem ac vácuum umquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit : suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cǽtera caritátis offícia exhibére consuévit : quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cǽtero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Orándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cæléstium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in äëra ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína, talíque pietáte enu-

trívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fídei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posteríisque régibus præferéndæ crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit, ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari, e sancti regis institúto, Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cæléstí scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus áutem festum Innocéntius undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi Romanórum elécti imperatóris et Hungáriæ regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam,

accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judǽos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fíeri? ut quid ab eo qui nihil recépit, exígitur? Non medíocris ista est mna, quam supra múlier evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus : ille duplícia, id est, mýstica legis, et morália probitátis. Unde et Matthǽus quinque talénta, et duo talénta pósuit : in quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mýsticum atque moràle. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est, legis doctrínam : quinque áutem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene áutem, quia de Judǽis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

Te Deum laudámus.

19.

DIE V. SEPTEMBRIS

S. LAURENTII JUSTINIANI

EPISC. ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

DA, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LAURÉNTIUS, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis offícia adolescéntia, ad castum verbi et ánimæ connúbium a divína sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ ítaque milítiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbiter hinc inter sǽculi blandiménta, paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis : Tu, inquit, es Dómine spes mea : ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad canonicórum sancti Geórgii in Alga congregatiónem convolávit : ubi novis excogitátis cruciátibus ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in doméstícum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, nisi cum moriénti matri extréma pietátis offícia siccis óculis persólvit, exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis, ac præcípue humilitátis stúdium, cum abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérrima per urbis loca, non tam victum quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnias immótus ac silens perférret; assíduæ præsértim oratiónis subsídio, qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum; tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseve-

rántiam ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ab Eugénio quarto pátriæ epíscopus designátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum láude. Nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili ac lecto perpétuo retínuit. Módicam domi alébat famíliam, quod grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi signíficans. Quacúmque adirétur hora, præsto ómnibus erat, patérna omnes caritáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópiæ deésset. Rogátus qua spe id fáceret? Dómini mei, qui pro me dissólvere fácile póterit, respondébat. Spem áutem non confúndere divína providéntia submíssis inopináto subsídiis júgiter declarábat. Plura vírginum monastéria construxit, quas étiam ad perfectióris vitæ ratiónem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sǽculi pompis et ornátus vanitáte revocándis, ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sane qui ab eódem Eugénio glória et decus præsulum coram cardinálibus vocarétur, et qui a Nicoláo quinto ejus successóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea.

Lectio vj.

Lacrymárum dono insignítus, omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat. Quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére proméruit; tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cǽlitus aliquándo accéptum fúerit, pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse rempúbli-

cam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædíxit : morbos ac dǽmones suis précibus sæpe fugávit : libros étiam cæléstem doctrínam ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis, conscrípsit. Dénique cum lethálem incidísset in morbum, et commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tamquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuéto in strámine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cælum óculis : Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam mónachis audíti, et sacrum cadáver per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum, ac nova post mortem patráta mirácula : quibus permótus Alexánder octávus Póntifex Máximus eum sanctórum número adscrípsit. Innocéntius vero duodécimus quintam Septémbris diem qua vir sanctus ad pontifíciam primo cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus festo assignávit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre de eodem Communi 1° loco. 87*.

DIE VIII. SEPTEMBRIS

IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRG.

Duplex 2. classis.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ * ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Pss. ut in Festis B. Mariæ Virg. per annum. 202*.

2. Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3. Regáli ex progénie * María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Vírgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. Ant. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Complet. et Horas diei, ac per totam Oct., in fine Hymnorum ejusdem metri, dicitur :

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymn. Quem terra. 205*.

In I. Nocturno.

Ant., Pss. et ℣℣. Noct., ut in Festis B. M. V. 205*.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

Osculétur me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua : exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa

lucem dedit sǽculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ij.

NOLÍTE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídiè, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iij.

MURÉNULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus Dóminus. Glória Patri. Cujus Dóminus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, qui est 2. de Annunt. Dom.

Lectio iv.

ADEST nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper Vírginis Maríæ : ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra nostra, tantæ

Vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa. Præcísum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur : In dolóre páries fílios tuos; quia ista in lætítia Dóminum péperit.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus vita ínclyta.

Lectio v.

HEVA enim luxit, ista exsultávit : Heva lácrymas, María gáudium in ventre portávit : quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, áuctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

PLÁUDAT nunc órganis María, et inter velóces artículos týmpana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audíte ígitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit. Ait enim : Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Cáusam ígitur invalescéntis erráti miráculum novi partus evícit, et Hevæ planctum Maríæ cantus exclúsit.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui sol-

vens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in Matth., in initio.

IN Isaía légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus áutem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit mihi Dóminus.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

IDEO áutem cǽteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit : quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes : quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas áutem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit : ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es, sa-

cra Virgo María, et omni láude digníssima : *Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te ortus est sol. Glória Patri. Christus Deus noster.

Pro S. Hadriano Mart.
Lectio ix.

Hadriánus jussu Maximiáni imperatóris apud Nicomedíam pérsequens Christiános, cum sǽpius eórum in fídei confessióne et tormentórum perpessióne constántiam demirátus esset, vehemánter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quamóbrem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem : ubi eum vísitans Natália uxor, quæ et ipsa ántea in Christum credíderat, ad martýrium incéndit. Itaque e custódia edúctus, támdiu flagéllis cæsus est, donec intestína difflúerent. Postrémo fractis crúribus, mánibus pedibúsque præcísis, una cum multis áliis martýrii certámen felíciter absólvit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ * ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3. Regáli ex progénie * María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,

Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et áula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Bened. Ant. Nativitátem hodiérnam * perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. S. Hadriani Mart., hoc loco tantum.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Hadriáni Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine. Et sic dicitur per totam Oct., etiam in Festis.

AD TERTIAM

Ant. Natívitas est hódie.

Capit. Ab início. 386.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Regáli ex progénie.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam* Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Cum jucunditáte.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Ant. de Laud.; Pss., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. 202*.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. Ant. Natívitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio.

FÁMULIS tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Gorgonii Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

SANCTUS tuus Dómine Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet : et

pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

DOM. INFRA OCT. NATIV. B. M. V.

SS. NOMINIS B. MARIÆ V.

Duplex majus.

¶ Si hæc Dominica immediate sequatur Festum Nativitatis, Vesperæ dicuntur integræ de Nativitate sine Commem. Ss. Nominis. Si autem Festum Ss. Nominis incidat in diem Octavam Nativitatis, Officium fit de eo, absque Commem. diei Octavæ.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum. 202*, præter seq.

IN I. VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

In I. Nocturno.

Lect. Ego sapiéntia. 208*.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus est. circa finem.

Lectio iv.

Et nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur páuca, et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat: cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans, et ca-

lefáciens magis mentes quam córpora: fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário sublevàta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem.

Lectio v.

O QUISQUIS te intélligis in hujus sǽculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, báratro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abýsso, cógita Maríam.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt eam fíliæ.

Lectio vj.

IN perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde, et ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens non dévias: ipsam rogans non despéras: ipsam cógitans non erras: ipsa tenénte non córruis: ipsa protegénte non métuis: ipsa duce non fatigáris: ipsa propítia pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit: Et nomen Vírginis María. Quod quidem venerábile nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu

cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánte Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ Vírginis Maríæ celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. de Annuntiat.

Audístis hódie, fratres caríssimi, Angelum cum muliere de hóminis reparatióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágilem nostræ carnis natúram, ad portándam totam Deitátis glóriam, angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque céle-

brant tui sancti Nóminis commemoratiónem. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Déníque, ne tanto pónderi cæléstis fábricæ in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet, et in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Angeli mox præcéssit, dicens : Ne tímeas María. Ante cáusam dígnitas Vírginis annuntiátur ex nómine; nam María hebrǽo sermóne, latíne Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci et vocári Dóminam ipsa sui gérminis fecit et impetrávit auctóritas. Ne tímeas María : invenísti enim grátiam. Verum est, quia qui invénit grátiam, nescit timére : invenísti grátiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lect. ix. de Homil. Dom. occur., cum ejus Commem. in Laud. et in II. Vesp.

Si autem idem Officium, juxta Rubricas Breviarii Romani, transferendum sit, ix. Lect. sumatur eo anno ex Officio B. Mariæ in Sabbato de mense, ad quem transfertur.

DIE IX. SEPTEMBRIS

II. DIE INFRA OCTAVAM

NATIVITATIS B. M. V.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, in med.

Lectio iv.

Exsúltat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperísse gáudet; nec quia péperit innúpta, terrétur; sed quia genúerit, cum exsultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obe-

diéntia, o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cæli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum áuxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus vita ínclyta.

Lectio v.

O beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum ac láudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi láudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque éxiles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

Sit per te excusábile quod per te ingérimus: fiat impetrábile quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te beatíssima nostrórum est exspectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et

confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim ortus. Glória Patri. Quí solvens maledictiónem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comment. in Matth.

Jacob áutem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthǽus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipsum Christum reputábitur. Christi áutem generátio sic erat. Quærat díligens lector, et dicat : Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus, primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur. Deínde, ex

una tribu fuísse Joseph et Maríam, unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam : et quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni láude digníssima :* Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te. Glória Patri. Christus Deus.

Pro S. Gorgonio Mart.

Lectio ix.

Gorgónius Nicomedíæ natus, Diocletiáni imperatóris cubiculárius, Dorótheo collége suo adjutóre, réliquos omnes cubículi minístros ad Christi fidem perdúxit. Utérque áutem cum vidísset quodam die Mártyrem coram Diocletiáno acerbíssime cruciári, ejus exémplo martýrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit : Quid est, imperátor, quod hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, et in plagas acétum infúndi sale permíxtum : mox revínctis in cratícula súbjici ímperat vim candéntium carbónum. Dénique várie torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas láuros via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto Summo Pontífice in basílicam príncipis Apostolórum translátum est.

Te Deum laudámus.

19\. In Laud. fit Commem. S. Gorgonii.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Sanctus tuus Dómine Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet : et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Vesp. de seq., cum Commem. Oct.

DIE X. SEPTEMBRIS

S. NICOLAI DE TOLENTINO CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

ADÉSTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Oct. Nativit.

Ant. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Oratio.

FÁMULIS tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

NICOLÁUS, Tolentínas a diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus: qui liberórum desidério Bárium voti cáusa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt fílium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinéntiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit, eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ADÚLTA ætáte jam clericáli milítiæ adscríptus, et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem órdinem est ingréssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus et férrea caténa corpus domans, atque a carne et omni fere obsónio ábstinens, caritáte, humilitáte, patiéntia, cæterísque virtútibus áliis prælucéret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

ORÁNDI assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis várie vexátus, et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus angélicum concéntum audívit, cujus suavitáte cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repetébat: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit, quibus rite et órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in sanctórum número est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolíte timére. de eodem Communi 2° loco. 121*.

In Laud. fit Commem. Oct.

Ant. Nativitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Oratio.

FÁMULIS tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut

quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per.

In II. Vesp. fit Commem. ejusdem Oct.

Ant. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Orat. Fámulis tuis. supra. 397.

Deinde Ss. Mart. Proti et Hyacinthi.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

BEATÓRUM Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos Dómine fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dñum.

DIE XI. SEPTEMBRIS

IV. DIE INFRA OCTAVAM

NATIVITATIS B. M. V.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in cap. 12. Apoc., ante medium.

Lectio iv.

NOVUM fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Intérim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu

Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas ǽstimet gemmas? Quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vj.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cǽlitus repromíssa, quod mýsticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 1.

GRESSUS quem Matthǽus in órdine régiæ successiónis edíderat, et quem Lucas per sacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnatiónem in Dómino utriúsque tribus signíficat, et rectæ generatiónis gradum ponit : quia sacerdotális et régiæ tribus socíetas, per David ex conjúgio ínita, jam a Saláthiel in Zoróbabel confirmátur ex génere. Atque ita, dum Matthǽus patérnam oríginem, quæ ex Juda proficiscebátur, recénset ; Lucas vero accéptum per Nathan ex tribu Levi genus édocet : suis utérque pártibus Dómino nostro Jesu Christo, qui est ætérnus et Rex et Sacérdos, étiam in carnáli ortu utriúsque géneris glóriam probavérunt.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

QUOD vero Joseph pótius quam Maríæ natívitas recensétur, nihil refert : éadem enim est totíus tribus atque una cognátio. Exémplum áutem étiam Matthǽus et Lucas dedérunt, patres ínvicem appellántes, non tam génere, quam gente : quia ab una tribu cœpta, sub uníus successiónis et oríginis família continétur. Cum enim fílius David atque Abrahæ sit ostendéndus, ita Matthǽus cœpit : Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima :* Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro Ss. Martyribus Proto et Hyacintho.

Lectio ix.

PROTUS et Hyacínthus fratres, beátæ Eugéniæ vírginis eunúchi, una cum illa ab Hé-

leno epíscopo baptizáti, ac stúdiis déditi divinárum litterárum, aliquámdiu in Ægýpto inter ascétas mira humilitáte et vitæ sanctitáte vixérunt. Sed póstea sanctam vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno imperatóre, in Urbe propter christiánæ fídei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cum nullo modo impetrári posset, ut christiánam religiónem deseréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæsi, secúri feriúntur tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus. 19.

In Laudibus fit Commemoratio Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orat. Beatórum Mártyrum tuórum. 398.

DIE XII. SEPTEMBRIS

V. DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS B. M. V.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectís-

simi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater: éadem Virgo et Génitrix.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul, et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 1.

NON refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum profectus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus qui mórtuus esset, reférret : manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

SEQUENS illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis cáusa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis : et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt : et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii aut negligéntiæ vítium est. Tres enim generatiónes prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías áutem Ozíam : et in Matthǽo Joras Ozíam genuísse scri-

bitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex Gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima :* Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

DÉNIQUE per prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ Gentílis, tribus, quæ prætéritis jam régulis in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María : sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XIII. SEPTEMBRIS

VI. DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS B. M. V.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii Epíscopi advérsus hǽreses.

Lib. 3. hæresi 78. post med.

Lectio iv.

BEÁTA Mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit : Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra : hic áutem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fíeret María mater vivéntium. Per ænígma

ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

HEVÆ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem : Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsíus Agni et ovis fíeret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis cáusa facta est homínibus : per ipsam enim mors ingréssa est in mundum : María vero cáusa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum : et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia : et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fíeret : et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est : e contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cælo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

DE María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia : Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una. Sanctus áutem Apóstolus dicit : Mystérium hoc magnum est, ego áutem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit : de Heva vero non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi

corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum et apértum est ipsíus latus, et mystéria sánguinis et aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim ortus. Glória Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de consensu Evangelistarum. Cap. 1.

Matthǽus Evangelísta sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus fílius hóminis est: quod étiam se ipse sæpíssime appéllat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna et ætérna generátio, secúndum quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Exséquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthǽus, ab Abraham generatóres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed

virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére vocaríque conjúgium, non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu: præsértim quia nasci eis étiam fílius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos fílios adhibéndus est.

℞. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te. Glória Patri. Christus Deus noster.

Lectio ix. Cap. 2.

Cum áutem evidénter dicat Apóstolus Páulus ex sémine David secúndum carnem Christum; ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca quod cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssime tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, et regum scílicet, et sacerdótum; in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mýstica únctio figurabátur, id est, chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus.

19\.

Vesp. de seq., cum Commem. Oct.

DIE XIV. SEPTEMBRIS

IN EXALTATIONE S. CRUCIS

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

2\. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3\. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ: vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

4. Nos áutem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

Capitulum. Philipp. 2.

FRATRES: Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VEXÍLLA Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnif. Ant. O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio.

DEUS, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta quǽsumus; ut cujus

mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Oct. Nativitatis B. M. V.:

Ant. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem pro nobis in Cruce exaltátum, *Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophǽo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fráude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde lǽserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Láudet univérsitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Pss. de Comm. unius Mart. 37*.

Ant. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Ant. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cǽlitem præparásti?

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Númeri.

Lectio j. Cap. 21,

Cum audísset Chananǽus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, venísse scílicet Israël per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor exsístens, duxit ex eo prædam. At Israël voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israël, et trádidit Chananǽum, quem ille interfécit subvérsis úrbibus ejus: et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum, * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo Redémptor.

Lectio ij.

Profécti sunt áutem et de monte Hor, per viam, quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúsque contra Deum et Móysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægýpto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio iij.

Ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te : ora ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum : Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo : qui percússus adspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo : quem cum percússi adspícerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis áuctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In. Glória. In.

In II. Nocturno.

Ant. O Crucis victória, et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. O Crucis victória, et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ant. Rex exaltátur in ǽthera, cum nóbile triphǽum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sǽcula.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua

conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophǽum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sǽcula.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Chósroas Persárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægýpto et Africa occupáta, ac Jerosólyma capta, multísque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus afféctus, pacem petébat, quam a Chósroa victóriis insolénte ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis et oratiónibus exércens, opem a Deo veheménter implorábat : cujus mónitu exércitu comparáto, signa cum hoste cóntulit, ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.

℟. Nos áutem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus. ℣. Tuam Crucem adorámus Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

Lectio v.

Quibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársen fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroës Chósroæ major natu fílius ferret atróciter, patri simul et fratri necem machinátur : quam páulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus, qua-

rum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est : quam rédiens Jerosólymam Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus cǽlitus exaltátur, Christi fides roborátur : * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vj.

Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat áuro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heraclíus, et réliqui omnes obstupéscerent : Zacharías Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumphá li ornátu, in Cruce feréndа parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclíus abjécto amplíssimo vestítu, detractísque cálceis, ac plebéio amíctu indútus, réliquum viæ fácile conféсit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis adsportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit : * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœ́perit judicáre sǽculum per ignem. Tunc manifésta. Glória Patri. Tunc manifésta.

In III. Nocturno.

Ant. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Pss. ut in III. Noct. de Communi Virginum. 140*.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti su-

mus : fructus árboris sedúxit nos : Fílius Dei redémit nos, allelúia.

Ant. Salvátor mundi salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12. e

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 8. de Pass. Dom., post medium.

Exaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies adspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifíxo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis, cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat, et interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sǽculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola.

Bened. Divínum auxílium máneat.

Lectio viij.

O admirábilis poténtia Crucis ! o ineffábilis glória passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potéstas est Crucifíxi ! Traxísti enim Dómine ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem

tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te, cum in exsecratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, cum, obscurátis luminaribus cæli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti Dómine ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, et lex in Evangélium verterétur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis. Glória Patri. Ut omnis.

Lectio ix.

Traxísti Dómine ómnia ad te, ut quod in uno Judǽæ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levitárum, et dígnitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est cáusa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum una Córporis et Sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ: vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

4. Nos áutem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Láudet univérsitas.
Amen.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Ant. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quǽsumus; ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postea fit Commemoratio Octavæ Nativitatis B. M. V.

Ant. Nativitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Salva nos.

Capit. Fratres : Hoc enim. 417.

℟. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit in cælo. Glória Patri. Hoc.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

AD SEXTAM

Ant. Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galat. 6. d

Mihi áutem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

AD NONAM

Ant. Per signum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem áutem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra ad-

óret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et psallat tibi. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. Pss. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. 2*.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnif. Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quǽsumus; ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit Commem. diei Octavæ Nativitatis B. Mariæ.

Ant. Gloriósæ Vírginis, Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Oratio.

FÁMULIS tuis, quǽsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum.

Postea S. Nicomedis Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

ADÉSTO Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per.

DIE XV. SEPTEMBRIS

IN OCT. NATIVITATIS B. M. V.

Duplex.

In I. Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 8. b

QUÆ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sǽculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam salus mundi.

Lectio ij.

AQUÆ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devo-

tíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa pro nobis.

Lectio iij.

Ego murus : et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos : trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant : fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, *Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus Dóminus humilitátem. Glória Patri. Cujus Dóminus humilitátem.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Homil. contra Nestorium.

Lectio iv.

Hílarem vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convenérunt promptis ánimis, a sancta et Dei Matre María semper Vírgine convocáti. Laus et glória sit tibi sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum : tu lampas inexstinguíbilis, coróna virginitátis, sceptrum orthodóxæ fídei, templum indissolúbile, cóntinens eum qui nusquam continéri potest, Mater et Virgo; per quam benedíctus, qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nominátur.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Per te Trínitas sanctificátur : per te crux

pretiósa celebrátur et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat cælum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cælum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis, et fidéles hómines ad sanctum baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt ecclésiæ.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

Te adjutríce Gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunt, per te Apóstoli salútem Géntibus prædicárunt. Quisnam póterit tuárum láudum præcónia explicáre, María Mater et Virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Fílium Ecclésiæ sponsum immaculátum adorántes : cui honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim ortus est. Glória Patri. Qui solvens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac áutem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 2. in Matth., post init.

Audítu quidem mirábile est quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úte-

rum, et fíeri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham : et quid dico, David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas páulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei : servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viij.

VIDES ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei fílium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei fílius sit et David et Abrahæ : dubitáre jam désine, quod et tu, qui fílius es Adæ, futúrus sis fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu : natus est ex mulíere, ut tu desíneres fílius esse mulíeris.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex te ortus est. Glória Patri. Christus Deus.

Pro S. Nicomede Mart.

Lectio ix.

NICOMÉDES présbyter, persequénte Christiános Domitiáno imperatóre, quod corpus Felículæ vírginis, propter confessiónem christiánæ fídei a Flacco cómite interféctæ, sepelísset, comprehéndi jussus est : ductús-

que ad státuas deórum, cum eis sacrificáre velle (quod fácere jubebátur) constánter negavísset, proptérea quod sacrifícium uni Deo vero, qui regnat in cælis, deberétur, plumbátis cæsus, in eo martýrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cum idem comes in profluéntem Tíberim prójici imperásset: Justus Nicomédis cléricus diligénter conquisítum, ad muros Urbis, via Nomentána, honorífice in sepúlcro cóndidit.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. S. Nicomedis.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Adésto Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In II. Vesp. fit Commem. de Ss. Mart. Cornelio et Cypriano, et aliis ut infra. 440.

DOMINICA III. SEPTEMBRIS

SEPTEM DOLORUM B. MARIÆ V.

Duplex majus.

Impedita Dom. III. Septembris ob occursum Festi Duplicis 1. vel 2. cl., vel alicujus diei Oct., vel Duplicis majoris primarii, vel potioris dignitatis, Festum Septem Dolorum B. M. V. transfertur in proximiorem seq. Dom., simili modo non impeditam. Quod si usque ad Adventum nulla supersit Dominica libera, Festum Septem Dolorum ponatur juxta Rubricas, in prima die non impedita post Dom. III. Septembris.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

Quo ábiit diléctus tuus, * o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

Pss. ut in Festis B. M. V. 202*.

2. Recédite a me,* amáre flebo, nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3. Non est ei spécies, * neque decor, et vídimus eum, et non erat adspéctus.

4. A planta pedis* usque ad vérticem cápitis, non est in eo sánitas.

5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Thren. 2. d

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo fília Sion? magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus.

O quot undis lacrymárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum, revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater fílium!

Os suáve, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrymis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud, et lacértos,
Illa figit vúlnera:
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eia Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrymas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus, honórque
Hoc, et omni sæculo.
Amen.

℣. Regína Mártyrum ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif. Ant. Nolíte me consideráre, quod fusca sim, quia decolorávit me sol, fílii matris meæ pugnavérunt contra me.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commem. Dom.

Ad Complet. et per Horas, in fine Hymn. dicit.:

Jesu tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Stemus juxta crucem cum María Matre Jesu, * Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Jam toto súbitus vesper eat polo,
Et sol attónitum præcípitet diem,
Dum sævæ récolo ludíbrium necis,
Divinámque catástrophen.

Spectátrix áderas supplícia Parens,
Malis uda, gerens cor adamántinum:

Natus funérea péndulus in cruce
Altos dum gémitus dabat.

Pendens ante óculos Natus, atrócibus
Sectus verbéribus, Natus hiántibus
Fossus vulnéribus, quot penetrántibus
Te confíxit acúleis!

Heu! sputa, álapæ, vérbera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, spóngia, láncea,
Sitis, spina, cruor, quam vária pium
Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stat generósior
Virgo Martýribus: prodígio novo,
In tantis móriens non móreris Parens,
Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Tríadi glória, laus, honor,
A qua supplíciter, sollícita prece,
Posco virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me: multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt, qui tríbulant me: multi insúrgunt advérsum me.

Ant. Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Palmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ

meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Ant. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego áutem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego áutem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego áutem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

℣. Regína Mártyrum ora pro nobis. ℟. Quæ

juxta crucem Jesu constitísti.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Threν. 1.

Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide Dómine quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus : subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon vir justus et timorátus, dixit ad Maríam : * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. ℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam.

Lectio ij. Thren. 2. d

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hǽccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui : sibilavérunt, et fremuérunt déntibus, et dixérunt : Devorábimus.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum : * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Vocávi fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. Et esto.

Lectio iij.

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antíquis : destrúxit, et non pepércit, et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros fíliæ Sion : Deduc quasi torréntem lácrymas per diem, et noctem : non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. Fili, quid fecísti nobis sic? * Ego et pater tuus * Doléntes quærebámus te. ℣. Quid est, quod

me quærebátis? In his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego. Glória Patri. Doléntes.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu áutem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * táuri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu áutem Dómine ne

elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Ant. Deus vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo spe-

rávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et

fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de duodecim stellis.

Lectio iv.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam áutem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit: alióquin, nónnisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulíerum, quæ plangébant et lamentabántur eum. ℣. Fíliæ Jerúsalem super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Sequebátur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens

ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus : Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum, qui dícitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: * Stabat áutem juxta crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládius pertransívit. Stabat.

Lectio vj.

NON mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Páulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat : Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit : fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathǽa * Pétiit corpus Jesu, quod, de cruce depósitum, * Suo compléxu Mater excépit. ℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum fílium. Pétiit corpus. Glória Patri. Suo.

In III. Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

EXÁUDI Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut glá-

dium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo : * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Anima mea turbáta est valde : sed tu Dómine úsquequo?

Psalmus 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno áutem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Anima mea turbáta est valde : sed tu Dómine úsquequo?

Ant. Deus adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Deus adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María. ℟. Ex vulnéribus Christi.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. e

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

De Institut. Virg. cap. 7.

Stabat juxta crucem Mater, et fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non me-

túerat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius : Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? ℣. Consideráte et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccles. Vercellensem, prope finem.

MARÍA Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit, nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cælum ténebris obdúctum, refugísse solem, in paradísum latrónem, sed post piam confessiónem, recéptum. Joánnes dócuit quod álii non docuérunt, quemádmodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur, quod victor suppliciórum pietátis offícia Matri exhibébat, quam quod regnum cæléste donábat. Nam si religiósum est, quod latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est, quod a Fílio Mater tanto afféctu honorátur.

℟. In toto corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, * Ut perficiátur propitiátio et benedíctio. ℣. Ave princeps generósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. Ut perficiátur. Glória Patri. Ut perficiátur.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Quo ábiit diléctus tuus, * o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Recédite a me, * amáre flebo, nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3. Non est ei spécies, * neque decor, et vídimus eum, et non erat adspéctus.

4. A planta pedis * usque ad vérticem cápitis, non est in eo sánitas.

5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. Thren. 2. d

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo fília Sion? magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus.

SUMMÆ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrymæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Jesu tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. María Virgo per virtútem tot dolórum. ℟. Fac nos gaudére in regno cælórum.

Ad Bened. Ant. Veníte ascendámus ad montem Dómini, et vidéte si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

DEUS, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit : concéde propítius; ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM

Ant. Recédite a me.

Capit. Cui comparábo. ut supra.

℟. br. O vos omnes, * Qui transítis per viam. O vos. ℣. Atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Qui. Glória Patri. O vos.

℣. Defecérunt præ lácrymis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

AD SEXTAM

Ant. Non est ei spécies.

Capitulum. Thren. 1.

PLORANS plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus.

℟. br. Defecérunt * Præ lácrymis óculi mei. Defecérunt. ℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Præ

lácrymis. Glória Patri. Defecérunt.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM

Ant. Fulcíte me flóribus.

Capitulum. Thren. 2. f

DEDUC quasi torréntem lácrymas per diem, et noctem : non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. ℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória Patri. Fascículus.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut diléctus locútus est.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 438. Pss. ut in Festis B. M. V. 202*.

Hymnus.

O QUOT undis lacrymárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum, revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater fílium !

Os suáve, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrymis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud, et lacértos,
Illa figit vúlnera :
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eia Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrymas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus, honórque
Hoc, et omni sæculo.
Amen.

℣. Regína Mártyrum ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif. Ant. Oppréssit me dolor, et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Et fit Commem. Dom. occur.

DIE XVI. SEPTEMBRIS

SS. CORNELII ET CYPRIANI

PONT. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Ant. Istórum est enim

regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Martyrum.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Præsta Dómine précibus nostris cum exsultatióne provéntum: ut sanctórum Mártyrum Euphémiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum.

Si Festum Ss. Cornelii et Cypriani occurrerit in Dominica, fit Officium de Festo Septem Dolorum B. M. V., cum ix. Lect. de Homil. et Commem. Dom., ac Ss. Martyrum Pontificum in utrisque Vesp. et Laudibus, necnon Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Martyrum in I. Vesperis et Laudibus tantum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In Quatuor Temp. Fratres: Debitóres. 60*, et ix. Lect. de Homil. Fer. occur., cum ejus Commemoratione ad Laudes tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cornélius Románus, Gallo et Volusiáno imperatóribus, pontificátum gerens, cum Lucína fémina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri et Páuli e catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit: ac Páuli corpus Lucína in suo prǽdio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit: Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longe inde, ubi crucifíxus fúerat, repósuit. Quod

cum ad imperatóres delátum esset, et Pontífice auctóre multos fíeri Christiános, míttitur is in exsílium ad Centum cellas: ubi eum sanctus Cypriánus epíscopus Carthaginiénsis per lítteras est consolátus.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Hoc áutem christiánæ caritátis offícium cum frequens alter álteri persólveret, deterióres in partem id accipiéntes imperatóres, accersítum Romam Cornélium, tamquam de majestáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad Martis simulácrum ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestarétur, ei caput abscíssum est décimo octávo Kaléndas Octóbris: cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenária prǽdii sui prope cœmetérium Callísti. Vixit in pontificátu annos círciter duos.

℟. Vérbera carnifícum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes fíerent.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio vj.

Cypriánus Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit: exínde, suadénte presbýtero Cæcílio, a quo et cognoméntum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii supérfluum est índicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, persecutióne octáva, eódem die quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holo-

cáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Cum audiéritis. de eodem Communi 1° loco. 67*.

Pro Ss. Mart. Euphemia, Lucia et Geminiano.

Lectio ix.

EUPHÉMIA, Lúcia et Geminiánus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, martýrio coronáti sunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa : demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, cǽteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia, vídua Romána, a fílio Eutrópio, quod Christum multos annos coluísset, accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur : unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, constántia fídei et martýrii ad Christum convértit: quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, várie tortum, gloriósi martýrii abscísso cápite sócium hábuit. Quorum córpora Máxima, múlier christiána, honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. Commem. Ss. Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Vesperæ de seq. cum Commem. præced.

DIE XVII. SEPTEMBRIS

IMPRESS. SS. STIGMATUM IN CORPORE S. FRANCISCI CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq

In Hymno Iste Conféssor dicitur :

Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Christi.

IN UTRISQUE VESPERIS

℣. Signásti Dómine servum tuum Franciscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci, passiónis tuæ sacra stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus: Qui vivis.

Et fit Commem. præced.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymn. Iste Conféssor. ut supra in I. Vesp.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Páuli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 5. d et 6.

Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans te ipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus áutem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet áutem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis.

℟. Euge serve bone et

fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

NOLÍTE erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metit. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem : qui áutem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum áutem faciéntes, non deficiámus; témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime áutem ad domésticos fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt : sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iij.

MIHI áutem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cǽtero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Div. Bonaventura in Legenda S. Francisci, c. 13.

Lectio iv.

FIDÉLIS revéra fámulus et miníster Christi Franciscus, biénnio ántequam spíritum rédde-

ret cælo, cum in loco excélso seórsum, qui mons Alvérniæ dícitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoásset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus, ac cæléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus, supernárum cœpit immissiónum cumulátius dona sentíre. Dum ígitur seráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex caritáte nímia crucifígi complácuit : quodam mane circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim sex alas tam fúlgidas quam ignítas habéntem de cælórum sublimitáte descéndere : qui volátu celérrimo ad áëris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus appáruit : manus quidem et pedes habens exténsos, et cruci affíxos, alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns, veheménter obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum et in gratióso ejus adspéctu sibi tam mirabíliter quam familiáriter apparéntis excessívam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affíxio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

INTELLÉXIT quidem illo docénte intérius, qui et apparébat extérius : quod licet passiónis infírmitas cum immortalitáte spíritus Seráphici nullátenus conveníret, ídeo tamen hujúsmodi vísio suis fúerat præsentáta conspéctibus; ut amícus ipse Christi prænósceret, se non per martýrium carnis, sed per incéndium mentis totum in Christi Jesu crucifíxi expréssam similitúdinem transfor-

mándum. Dispárens ítaque vísio post arcánum ac familiáre collóquium mentem ipsíus seráphico intérius inflammávit ardóre; carnem vero Crucifíxo confórmi extérius insignívit effígie, tamquam si ad ignis liquefactívam virtútem præámbulam sigillatíva quædam esset impréssio subsecúta. Statim namque in mánibus et pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum et superióri pedum apparéntibus, et eórum acuminíbus exsisténtibus ex advérso. Dextrum quoque latus quasi láncea transfíxum rubra cicatríce obdúctum erat: quod sæpe sánguinem sacrum effúndens, túnicam et femorália respergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Postquam ígitur novus homo Francíscus novo et stupéndo miráculo cláruit, cum singulári privilégio retroáctis sǽculis non concésso insignítus appáruit, sacris vidélicet stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi: quóniam sacraméntum regis Seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse, qui signácula illa secréte impresserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis stígmatum, manifésta patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit: quam póstea Páulus quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 16. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum

non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde áutem multum est abnegáre quod est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Per. Glória. Per.

In Quatuor Temp. Lect. ix. de Homil. Feriæ et ejus Commem. in Laud.

Lectio ix.

Ad se áutem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil áutem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Christi recépit stígmata.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dǽmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime
Precámur omnes súpplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sǽculum.

Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci, passiónis tuæ sacra stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus: Qui vivis.

Vesp. de seq. cum Commem. præced.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS

S. JOSEPHI A CUPERTINO CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Ad Magnif. Ant. Mórtuus sum, et vita mea est abscóndita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Joséphi supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur: Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Ss. Stigmatum S. Francisci.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Signásti Dómine servum tuum Francíscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ.

Orat. Dómine Jesu. supra.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Páuli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4. b

Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus áutem thesáurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pá-

timur, sed non derelínquimur : dejícimur, sed non perímus : semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum : ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij. Cap. 5.

Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui áutem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) : audémus áutem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iij. Cap. 12.

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem) : véniam áutem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit : quóniam raptus est in paradísum : et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro

me áutem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco áutem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid áudit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus a Cupertíno, óppido in Salentínis diœcésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo patientíssime toleráto, Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, órdini seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Crýptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quamóbrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum génere corpus afflíxit: spíritum vero sanctæ oratiónis altissimǽque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cáritas

Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elúxit præcípue ardentíssima ejus cáritas in extásibus ad Deum suavíssimis, stupendísque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum áutem, quod alienáto a sénsibus ánimo statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero seráphici patriárchæ ita æmulátus est, ut morti próximus præláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in alíquibus ex turpitúdine obscœnum flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam, immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illǽsam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectióne puríssimæ Vírginis Maríæ, quam matrem suam appelláre consuévit, ac véluti Matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse aiébat, ómnia bona consequeréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Hæc beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat : tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens pá-

riter caritátem suam in próximum sive páuperem, sive infírmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritáte, qui objurgatiónibus, probris, omnísque géneris injúriis ipsum appéterent; nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel moderatórum órdinis, vel sacræ Inquisitiónis jussu hac illac erráre versaríque coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem et supérna charísmata admiraréntur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut magnum se peccatórem réputans Deum eníxe deprecarétur, ut sua ab eo illústria dona removéret, hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubi memória sui esset prorsus oblitteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum víveret, cæléstí sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, cæterísque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea prædíxerat, loco ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auxími in Picéno pretiósam réddidit, sepulcrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miráculis coruscántem Benedíctus quartus décimus beatórum, Clemens tértius décimus sanctórum fastis adscrípsit. Ejus áutem Offícium et Missam Clemens quartus décimus ejúsdem órdinis ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 22.

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisǽis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini

regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Hom. 38., circa medium.

Quia jam, largiénte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiam, intrástis, solérter, fratres, adspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est quod prótinus súbditur: Intrávit áutem rex, ut vidéret discumbéntes; et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres caríssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem baptísma vel fidem dícimus, quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assístens, fidem habet, sed caritátem non habet. Recte enim cáritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Sola quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per caritátem venit ad hómines, eámdem caritátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit: sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias invitátus esset, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes et

festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cælum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, caritátem, quæ sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

In Quatuor Temporibus Lectio ix. de Homil. Fer., et ejus Commem. in Laud. tantum.

Lectio ix.

SCIÉNDUM vero est, quia sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet et inferióre, vestis téxitur: ita in duóbus præcéptis cáritas habétur, in dilectióne scílicet Dei et próximi. Scriptum quippe est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Dei áutem diléctio nulla mensúra constríngitur, cum dícitur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dícitur, Ex toto; quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necésse est ut caritátis præcépta custódiat, quisquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Ant. Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni.

Oratio.

DEUS, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Jósephi supra terrénas omnes cupiditá-

tes eleváti, ad eum pervenire mereámur : Qui tecum vivit.

Vesp. a Capit. de seq., cum Commem. præced.

DIE XIX. SEPTEMBRIS

SS. JANUARII EPISCOPI ET SOCIORUM MARTYRUM

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Et fit Commem. præced. Ant. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Orat. Deus qui. supra.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur. In Quatuor Temp. Lect. Fratres : Debitóres. de eodem Comm. 60*, et ix. Lect. de Homil. Fer. occur. cum ejus Commem. ad Laudes tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JANUÁRIUS, Benevénti epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ præsidem ob christiánæ fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus diáconus, et Desidérius lector comprehénsi, vinctíque, una cum epíscopo ante rhedam præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus diáconus, Eutyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et

in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Póstero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt : quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit : quo miráculo hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem ; véritus máxime príncipum decréta, sanctum epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére : quod primo Benevéntum, inde ad monastérium montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri et ebullíre, períinde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum :* Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent

illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 24.

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis quando hæc erunt. Et réliqua

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 25.

Discípuli Dóminum intérrogant quando hæc fíerent, quodve signum et advéntus sui et consummatiónis sǽculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viij.

Confírmat ígitur eos ad toleràntiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque ementíta veritáte pervértent: et abundánte nequítia cáritas refrigéscet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverántibus salus reserváta est: ac tum per omnes orbis partes vi-

ris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet : ut prædicatiónis fidem et infidélium pœna, et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt : et lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se prǽbuit.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XX. SEPTEMBRIS

SS. EUSTACHII ET SOCIOR. MARTYRUM

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

In Quatuor Temp. Lect. Fratres : Debitóres. de eodem Comm. 60*. Lect. ix. legitur de Homil. Feriæ occur. cum ejus Commem. in Laud. tantum; et de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.

Si non venerit in Quatuor Temp., in I. Noct. Lect. de Script. occur.; ix. Lect. erit de Vigilia, cujus Commem. fit in Laud.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eustáchius, qui et Plácidus, génere, ópibus et militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno imperatóre ma-

gístri mílitum títulum méruit. Cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénte inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem, cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis Agapíto et Theopísto, christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Mox ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi miserabíliter ereptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit, donec cælésti voce recreátus, ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello præfícitur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

Illa in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed páulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre et líberis leónibus objícitur. Horum mansuetúdine concitátus imperátor, ǽneum in táurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi

divínis in láudibus consummáto martýrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt. Quorum illǽsa córpora religióse a fidélibus sepúlta, póstmodum ad ecclésiam, eórum nómine eréctam, honorífice transláta sunt.

℟. Tanquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum et pax. Glória Patri. Quóniam donum et pax.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Descéndens Jesus. de eodem Comm. 2° loco. 74*.

Pro Vigilia S. Matthæi.

Bened. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 5. e

In illo témpore : Vidit Jesus publicánum, nómine Levi, sedéntem ad telónium; et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comment. in Luc. cap. 5. post initium.

Mýstica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet, non córporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de labóribus periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus própria derelínquit, qui rapiébat aliéna : ac vile illud sedíle destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit : convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectatiónibus exuberántium páscitur voluptátum.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. pro Commem. Vigil., Ant. et ℣. de Feria occurrente.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti Matthǽi Apóstoli tui et Evangelístæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Vesp. de seq. cum Commem. præced.

DIE XXI. SEPTEMBRIS

SANCTI MATTHÆI

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apostolorum. 2*, præter sequentia.

Oratio.

Beáti Apóstoli et Evangelístæ Matthǽi, Dómine, précibus adjuvémur : ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. præcedentis.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lect. Et factum est in trigésimo anno. de Communi Evang. 31*.

In II. Nocturno:

Lectio iv.

Matthǽus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum : quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectió-

nem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judǽa, propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi hebráice scripsit. Mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

Illo ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus, ejus succéssor, cum Iphigeníam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matrimónium, Matthǽum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martýrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo Summo Pontífice cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vj. Hom. 3. Lib. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi

volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 9. b

In illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthǽum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. cap. 9.

Cǽteri Evangelístæ, propter verecúndiam et honórem Matthǽi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse áutem Matthǽus (secúndum illud quod dícitur a Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis: et in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut justificéris) Matthǽum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Arguit in hoc loco Porphýrius, et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel

stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti: cum tantæ virtútes tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse, et majéstas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat adspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánnulos, et stípulam, et festúcas sibi cópulent: quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos vocábat?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ, et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut pharisǽi et scribæ múrmurant: sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo, et non sacrifícium: non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat áutem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesp. Commem. seq. et Ss. Mauritii et Soc. Mart.

DIE XXII. SEPTEMBRIS

S. THOMÆ DE VILLANOVA

EPISC. ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quǽsumus; ut ejus intercessióne in omnes qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Ss. Mart. Mauritii et Sociorum.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Annue, quǽsumus omnípotens Deus : ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In Quatuor Temp. Lect. Fidélis sermo. de eodem Comm. 1° loco. 80*. Lect. ix. de Feria et ejus Commem. in Laud. tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Thomas in óppido Fontispláni Toletánæ diœcéseos in Hispánia natus anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineúnte vita pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit : cujus adhuc puer complúra dedit exémpla; sed illud in primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit. Exácta pueritia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnus in collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim revérsus est, et sacræ theologíæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte cáthedram ascéndere jussus, philosóphicas theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit : ínterim assíduis précibus sciéntiam sanctórum, et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans.

Quare divíno instínctu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Religiónem proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus : inter vários et assíduos labóres oratióni rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subíre jussus, cæléSti adspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum cœno in viam salútis edúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit : ádeo ut priscam sui órdinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Granaténsis archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insígne munus rejécit. Verum non multo post Valentínam ecclésiam, superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit : quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes explé verit. Cǽterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili caritáti multo magis indúlsit, cum amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto : nam eum, in quo decumbébat, cum in cælum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui páulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam vóluit; præsértim, cum hórreum, fruménto paupéribus distri-

búto, pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est, et cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus aliísque non páucis fulgéntem signis Alexánder séptimus Póntifex Máximus sanctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quarto décimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1° loco. 87*.

Pro Ss. Mauritio et Sociis Martyribus.

Lectio ix.

CUM Maximiánus imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacrifícii cáusa constitísset, Thebæórum légio, ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent. Qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebǽos, décimum quemque eórum primum occídi jussit : quod martýrium sua sponte, maximéque hortatóre Maurítio, ferre maluéruntquam imperáta fácere nefárii imperatóris : ac deínde réliquos omnes, constantíssime Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

Ad Bened. Ant. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Oratio.

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quǽsumus; ut ejus intercessióne in omnes qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Annue. 467.

In II. Vesp. ad Magnif. Ant. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Et fit Commem. seq. et S. Theclæ Virg. et Mart.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS

SANCTI LINI

PAPÆ ET MARTYRIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Theclæ Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut qui beátæ Theclæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur. In Quatuor Temporibus Lect. A Miléto. de eodem Comm. 1° loco. 39*. Lect. ix. de Homil. Feriæ, et ejus Commem. in Laud.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Linus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides et sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vi-

tam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlier, nisi veláto cápite in ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam christiánæ fídei, jussu Saturníni ímpii et ingratíssimi consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlcrum príncipis Apostolórum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis bis mense Decémbri epíscopis quíndecim, presbýteris decem et octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 21.

Lectio v.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis ar-

céssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum ? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus ? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis venit. de Comm. 1° loco. 46*.

Pro S. Thecla Virg. et Mart.

Lectio ix.

THECLA virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, a Páulo Apóstolo fídei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamiride sponso relícto, cum eam paréntes, quod Christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta seípsam injécit. Sed igne plúvia, quæ repénte exórta est, exstíncto, Antiochíam venit : ubi feris objécta, et táuris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fídei et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit : deínde multis virtútibus et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleucíæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. sanctæ Theclæ.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Da, quǽsumus. 470.

Vesp. de seq. cum Commem. præced.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS

B. MARIÆ V. DE MERCEDE

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum. 202*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christifidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne a peccátis ómnibus, et captivitáte dǽmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. Ego sapiéntia. 208*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quo témpore major feliciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo christiánæ fídei abjurándæ amittendǽque salútis ætérnæ, infelíciter detinebántur, beatíssima cælórum Regína, tot tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam caritátem suam in iis rediméndis osténdit. Nam sancto Petro Nolásco, pietáte et ópibus florénti, qui sanctis vacans meditatiónibus júgiter ánimo recogitábat qua ratióne tot Christianórum ærúmnis sub Maurórum captivitáte degéntium succúrri posset, ípsamet beatíssima Virgo seréna fronte se conspiciéndam dedit, et acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religio-

sórum, quibus cura incúmberet captívos e Turcárum tyránnide liberándi. Qua cæléști visióne vir Dei recreátus, mirum est, quo caritátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituénda ab eo relígio máximam illam caritátem sédulo exercérent, ut quisque ánimam suam póneret pro amícis et próximis suis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Ea ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Aragóniæ regi appáruit, idípsum de religiósis instituéndis ádmonens, suadénsque, ut opem pro constructióne tanti óperis ferrent. Petrus áutem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessiónibus, ádvolans, ei rem omnem apéruit : quem étiam cǽlitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllime subjécit. At supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine, revelatiónem éxsequi státuit. Unde collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis Matris órdinem instituére aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Die ígitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiónem jamprídem ab iísdem sanctis viris concéptam éxsequi státuit, sodálibus quarto voto adstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum ca-

ritátis institútum et religiónem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis institútio celérius ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque viris florúerit caritáte ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus colléctas in prétium redemptiónis suórum pro ximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut áutem tanti benefícii et institutiónis débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátiæ, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári, et Offícium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eídem órdini privilégia páriter contulísset.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum effúsum.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Loquénte Jesu. ut in Festis B. M. V. 215*.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS

SS. CYPRIANI ET JUSTINÆ VIRGINIS, MARTYRUM

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

BEATÓRUM Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos Dómine fóveant continuáta præsídia : quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio ij.

CYPRIÁNUS primum magus, póstea Martyr, cum Justínam, christiánam vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis assénsum allícere conarétur, dæmonem consúluit, quanam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advér-

sus eos, qui vere Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque relíctis mágicis ártibus, se totum ad Christi Dómini fidem convértit.

Lectio iij.

Quam ob cáusam una cum vírgine Justína comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellísque cæsi sunt : mox in cárcerem conjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum inde póstea emíssi, cum in christiána religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis et ceræ injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora, cum sex dies inhumáta jacuíssent, noctu quidam náutæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt : ac primum in prædio Rufínæ nóbilis féminæ sepúlta sunt : póstea transláta in Urbem, in basílica Constantiniána cóndita sunt prope baptistérium.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS

SS. COSMÆ ET DAMIANI

MARTYRUM

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cosmas et Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, non magis medicínæ sciéntia quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cum Lýsias præféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet, ac de vivéndi institúto et de fídei professió-

ne interrogátos, cum se et Christiános esse, et christiánam fidem esse ad salútem necessáriam, líbere prædicárent, deos venerári ímperat; et si id recúsent, minátur cruciátus et necem acerbíssimam.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

VERUM ut se frustra hæc illis propónere intélligit : Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisítis torquéte supplíciis. Quibus jussa exsequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur : unde cum salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus præféctus factum assígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos, in ardéntem rogum ínjici jubet : ubi cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque in Jesu Christi confessióne martýrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio vj.

QUOTIESCÚMQUE, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit il-

los : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Descéndens Jesus. de eodem Communi 2° loco. 74*.

℟. viij. Hæc est vera. 68*.

Vesp. a Capit. de seq., cum Commem. præced.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS

SANCTI WENCESLAI
DUCIS ET MARTYRIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Wenceslâum per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulísti : ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Comem. præced.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

WENCESLÁUS Bohémiæ dux, Wratisláo patre christiáno, Drahomíra matre Gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima, pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum junióre fílio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatiónem : quare tyránnici et ímpii regíminis pertǽsi, utriúsque excússo jugo, Wenceslâum in urbe Pragénsi regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

ILLE regnum pietáte magis quam império regens, órphanis, víduis, egénis tanta caritáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo princeps veheménter dolébat quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrifício uteréntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuíbat ecclésias, sanguínea et terram calefaciéntia post se relínquens vestígia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

ANGELOS hábuit sui córporis custódes. Cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, ducem Curiménsem, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospíceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixísse adversário, Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, imperátor, conspéctis duóbus Angelis áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eíque sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte, convívio excéptum, et póstea in ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aspérsus adhuc conspícitur : et, Deo víndice, matrem inhumánam terra absórbuit; interfectóres

váriis modis mísere periérunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: *Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus; et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis vult. de eodem Communi 2° loco. 52*.

Vesp. de seq., sine Commem. præcedentis.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS

IN DEDICATIONE

SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI

Duplex 2. classis.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

STETIT Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Pss. ut in I. Vesp. de Communi Apostolorum. 2*.

2. Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

SIGNIFICÁVIT Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput

In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit : Ignósce Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, *Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus Te splendor. ut supra. 481.

In I. Nocturno.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem láudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Laudémus Dóminum, quem láudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes áutem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 7. c

ADSPICIÉBAM donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri apérti sunt. Adspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ij. Cap. 10.

DIE áutem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti áuro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi áutem ego Dániel solus visiónem : porro viri qui erant mecum non vidérunt : sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego áutem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de

manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere Dániel : quia ex die primo quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps áutem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus : et ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni áutem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum : * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor. Glória Patri. Et confitébor.

In II. Nocturno.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Ant. Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos,

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus áutem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes ju-

stórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 34. in Evang., ante medium.

Lectio iv.

Novem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio scimus : Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur : Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Páulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens : Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait : Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines : quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Sciéndum vero quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúræ. Nam sancti illi cæléstis pátriæ spíritus semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam

possunt : quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dícitur : Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténter dicat : Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi áutem qui mínima núntiant, Angeli : qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchaël namque, Quis ut Deus? Gábriel áutem, Fortitúdo Dei : Ráphaël vero dícitur Medicína Dei.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vj.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur : ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens : In cælum conscéndam, super astra cæli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo : dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dícitur : Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei : quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris : * Et vé-

niet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet. Glória. Et véniet.

In III. Nocturno.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Ant. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prǽlio fecit victóriam.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prǽlio fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matth.

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína

interrogátio, Quis, putas, major est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ídeo intérrogant quis major sit in regno cælórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et cáusas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentióne sanáre.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus enim.

Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Si áutem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala: væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum: scándalum áutem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos et necessários, cáusam hábeas ruinárum.

℟. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei. * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum, et pedem, et óculum omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit,

præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam : quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquǽque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis : Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque prǽcipit velári cápita in ecclésiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cǽlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in ædes
Cǽlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Factum est siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum : et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per.

AD TERTIAM

Ant. Dum præliarétur.

Capit. Significávit. supra. 494.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Archángele Míchaël.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in cælo : Míchaël, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS

Ant. de Laud. 494; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, sed loco ultimi,

Psalmus 137.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

SIGNIFICÁVIT Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :

Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, Míchaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúia, allelúia.

Et fit Commem. seq.

DIE XXX. SEPTEMBRIS

SANCTI HIERONYMI

PRESB. CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : præsta quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. 96*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus, Eusébii fílius, Stridóne in Dalmátia Constántio imperatóre natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et in liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit : ubi pios áliquot, et in divínis lítteris erudítos viros cóluit, mul-

tósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox se in Græciam cónferens, philosophía et eloquéntia instrúctus, summórum theologórum consuetúdine flóruit : in primis vero Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit : quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur. Tum religiónis cáusa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam : quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ Scriptúræ intelligéntiam sibi multum profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem : ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum, cælestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrymárum, et córporis afflictatióne discrúcians. Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsiis quorúmdam episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe in monastério, quod a Páula Romána exstrúctum erat, cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit : et quamquam várie morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus et perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Tamquam ad oráculum, ex ómnibus orbis terræ pártibus, ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum sanctus Augustínus de locis Scri-

ptúræ difficíllimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum latínæ et græcæ, sed hebráicæ étiam et chaldáicæ intelligéntiam : et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit : piórum et catholicórum patrocínium semper suscépit. Vetus Testaméntum ex hebrǽo convértit : novum, jussu Dámasi, Græcæ fídei réddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea latíne réddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honório imperatóre migrávit in cælum. Cujus corpus ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in basílicam sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in c. 5. Matth.

Sal appellántur Apóstoli et Doctóres : quia per illos univérsum hóminum condítur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur ? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim sicut in cibórum condiméntum, et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam ira victórum sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est qui ante

Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Cáveant ergo doctóres et epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita : neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant, ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

Nolíte putáre quóniam veni sólvere legem aut prophétas : non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi, et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus. 19.

In II. Vesp. fit Commem. S. Remigii, ut infra. 511.

FESTA OCTOBRIS

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DOMINICA I. OCTOBRIS

IN SOLEMNITATE

SS. ROSARII B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex 2. classis.

Si hoc Festum alicubi non habeat I. Vesp., Hymnus Cæléstis áulæ. conjungitur cum Hymno In monte olívis. ad Matut.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

Quæ est ista,* speciósa sicut colúmba, quasi rosa plantáta super rivos aquárum?

Pss. ut in Festis B. M. V. 202*.

2. Virgo potens, * sicut turris David; mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

3. Ave María, * grátia plena: Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus.

4. Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

5. Vidérunt eam * fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam prædicavérunt.

Capitulum. Eccli. 24. 39.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Hymnus.

Cæléstis áulæ núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei paréntem Vírginem.
Virgo propínquam sánguine

Matrem Joánnis vísitat,
Qui cláusus alvo géstiens
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis
Mortális infans náscitur.

Templo puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer :
Hic se Redémptor páupere
Prétio redémptus ímmolat.

Quem jam dolébat pérditum,
Mox læta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad Completorium et ad Horas.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta es, * Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ prǽmia comparávit : concéde quǽsumus; ut hæc mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD MATUTINUM

Invitat. Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

In monte olívis cónsito
Redémptor orans, prócidit,
Mœret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durísque vinctus néxibus
Flagris cruéntis cæditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contumélíæ,
Squallénti amíctum púrpura,
Regem corónat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,

Sudans, anhélans, cóncidens,
Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.
Confíxus atro stípite
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Angelus Gábriel * nuntiávit Maríæ: et concépit de Spíritu sancto.

Pss. trium Noct. ut in Festis B. M. V. 205*.

Ant. Intrávit María * in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit Fílium * suum primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

℣. Sancta Dei Génitrix semper Virgo María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.

℟. Súmite psaltérium jucúndum in insígni die solemnitátis vestræ: * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. ℣. Cantáte ei cánticum novum: annuntiáte inter gentes glóriam ejus. Et exsultáte.

Lectio ij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans

odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ.

℟. Vidi speciósam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Adstitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et sicut.

Lectio iij.

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini : Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient : et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui áudit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt : * Et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Et regínæ. Glória Patri. Et regínæ.

In II. Nocturno.

Ant. Cum indúcerent * Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Ant. Requiréntes * Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum.

Ant. Cœpit contristári, * et factus est sudor ejus in horto, sicut guttæ sánguinis.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Lectio iv.

Cum Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in

dies radíces ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum órdinis fundaménta jécerat, ad eam convelléndam totus incúbuit. Id ut præstáret valídius, auxílium beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impudentíssime petebátur, cuíque datum est cunctas hǽreses interímere in univérso mundo, eníxis précibus implorávit. A qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hǽreses ac vítia præsídium; mirum est, quanto mentis fervóre et quam felíci succéssu injúnctum sibi munus sit execútus. Est áutem Rosárium certa precándi fórmula, qua quíndecim angelicárum salutatiónum décades, oratióne domínica interjécta distínguimus, et ad eárum síngulas tótidem nostræ reparatiónis mystéria pia meditatióne recólimus. Ex eo ergo témpore pius hic orándi modus mirabíliter per sanctum Domínicum promulgári augeríque cœpit; quem ejúsdem institutórem auctorémque fuísse Summi Pontífices apostólicis lítteris passim affirmárunt.

℟. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri, fecísti viríliter : * Quia cunctas hǽreses sola interemísti. ℣. Pulchra es et decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Quia.

Lectio v.

Innumerábiles porro fructus ex hac tam salutári institutióne in christiánam rempúblicam dimanárunt, inter quos victória illa mérito numerátur, quam sanctíssimus Póntifex Pius quintus, et ab eo inflammáti christiáni príncipes apud Echínadas ínsulas de Turcárum tyránno potentíssimo reportárunt. Nam cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die sanctíssimi Rosárii sodalitátes per univérsum orbem consuétas supplicatiónes perágerent, statutásque preces de more fúnderent, iis précibus haud immérito refértur accépta. Quod quidem cum étiam Gregórius tértius décimus testátus esset, ut pro tam singulári benefício beátæ Vírgini sub appellatióne Rosárii perénnes grátiæ ubíque terrárum haberén-

tur, in ecclésiis ómnibus, in quibus altáre Rosárii foret, prima quaque Octóbris Domínica Officium ritu dúplici majóri perpétuo celebrándum indíxit: aliíque Pontífices Rosárium recitántibus, ejusdémque Rosárii sodalitátibus indulgéntias pene innúmeras concessére.

℟. Déxtera tua magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua confrégit inimícos. * Submérsi sunt in aquis veheméntibus, et opéruit eos mare. ℣. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Submérsi.

Lectio vj.

Clemens vero undécimus ánimo réputans insígnem páriter victóriam anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungáriæ regno a Cárolo sexto in imperatórem Romanórum elécto de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigísse quo festum Dedicatiónis sanctæ Maríæ ad Nives celebrarétur, atque eódem ferme témpore, quo sanctíssimi Rosárii confrátres públicam solemnémque supplicatiónem in alma Urbe ingénti pópuli concúrsu magnáque religióne peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent, ac poténtem opem Deíparæ Vírginis in auxílium Christianórum humíliter implorárent: eam ob rem, victóriam illam, necnon liberátam páulo post eorúmdem Turcárum obsidióne Corcyrénsem ínsulam, ejúsdem beátæ Vírginis patrocínio pie cénsuit adscribéndam. Quamóbrem ut hujus quoque tam insígnis benefícii perénnis semper et memória exstáret et grátia, sanctíssimi Rosárii festum eádem die eodémque ritu celebrándum ad Ecclésiam univérsam exténdit. Hæc ómnia Benedíctus décimus tértius in Breviário Románo appóni jussit. Leo áutem tértius décimus in turbulentíssimis Ecclésiæ tempóribus, diúque preméntium malórum sæva tempestáte, cunctos in orbe fidéles, iterátis apostólicis lítteris ad Mariális Rosárii, præsértim per Octóbrem mensem, frequéntiam veheménter incéndit, áucto quoque ánnui festi solemnitátis ritu, additáque Litaníis Lauretánis Regínæ sacratíssimi Rosárii

invocatióne, et offício de eádem solemnitáte próprio Ecclésiæ univérsæ concésso. Sanctíssimam ergo Dei Genitrícem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur : ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter superáre concédat.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Dábitur cápiti tuo augméntum gratiárum, et coróna ínclyta próteget te. Et in cápite. Glória Patri. Et in cápite.

In III. Nocturno.

Ant. Apprehéndit * Pilátus Jesum, et flagellávit.

Ant. Mílites plecténtes * corónam de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Ant. Crucis impérium * super húmerum ejus : regnávit a ligno Deus.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo de S. Maria.

Ad commendatiónem grátiæ suæ et ad destructiónem humánæ sapiéntiæ, Deus de fémina, sed Vírgine dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet, contrárium contrário curáret, pestíferam spinam evélleret, peccáti chirógraphum potentíssime deléret. Eva spina fuit, María rosa éxstitit. Eva spina vulnerándo, María rosa ómnium afféctus mulcéndo. Eva spina infígens ómnibus mortem, María rosa reddens salutíferam ómnibus sortem. María rosa fuit cándida per virginitátem, rubicúnda per caritátem. Cándida carne, rubicúnda mente, cándida virtútem sectándo, rubicúnda vítia calcándo. Cándida afféctum purificándo, rubicúnda carnem mortificándo : cándida Deum diligéndo, rubicúnda próximo compatiéndo.

℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, * Et flores mei fructus honóris et honestátis. ℣. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. Et flores.

Lectio viij.

In serm. de Aquæductu.

VERBUM caro factum est, et hábitat jam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatióne, quia usque ad ipsam descéndit imaginatiónem. Quonam modo, inquis? Nimírum jacens in præsépio, in virgináli grémio cubans, in monte prǽdicans, in oratióne pernóctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos et in inférno ímperans, seu étiam tértia die resúrgens et Apóstolis loca clavórum, victóriæ signa demónstrans, novíssime coram eis cæli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur? ¶ Quidquid horum cógito, Deum cógito, et per ómnia est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis : quóniam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copiósa prodúxit, quam in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscépit.

℟. Surge, própera amíca mea : jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : * Flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. Flores. Glória Patri. Flores.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occur.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Lætáre * Virgo Mater : surréxit Christus de sepúlcro.

Ps. Dóminus regnávit. 20.

2. Ascéndit Deus * in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

3. Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum.

4. Assúmpta est * María in cælum; gáudent Angeli; laudántes benedícunt Dóminum, allelúia.

5. Exaltáta est * Virgo María super choros Angelórum, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Capitulum. Eccli. 24. 39.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis : ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Hymnus.

Jam morte victor óbruta
Ab ínferis Christus redit,
Fractísque culpæ vínculis,
Cæli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus
Ascéndit ad cæléstia,
Dextræque Patris ássidet
Consors patérnæ glóriæ.

Quem jam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Mœstis alúmnis ímpluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cæli júbilo,
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem :
Throno propínqua Fílii
Cunctis creátis ímperat.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

Ad Bened. Ant. Solemnitátem hodiérnam sanctíssimi Rosárii Genitrícis Dei Maríæ devóte celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit : concéde quæsumus; ut hæc mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui natus es.

AD TERTIAM

Ant. Ascéndit Deus.

Capit. de Laud. ut supra.

℟. br. Sancta Dei Génitrix, * Semper Virgo María. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Semper. Glória Patri. Sancta.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM

Ant. Spíritus Dómini.

Capitulum. Eccli. 30.

Floréte flores quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam: collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

℟. br. Post partum Virgo * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Invioláta. Glória. Post.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

AD NONAM

Ant. Exaltáta est.

Capitulum. Eccli. 24.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℟. br. Speciósa facta es, * Et suávis. Speciósa facta. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Et suávis. Glória Patri. Speciósa facta.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I., præter seq.

Hymnus.

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Ave, redúndans gáudio
Dum cóncipis, dum vísitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas, crucémque Fílii
Perpéssa, princeps Mártyrum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Parácliti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclytæ
Matri corónas néctite.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctíssimi Rosárii solemnitátem.

Orat. de Laud.

Et fit Commem. Dom. occur.

DIE I. OCTOBRIS

SANCTI REMIGII
EPISC. ET CONF.

Semiduplex ad libitum, vel Simplex de præcepto.

(In Gallia Duplex majus.)

¶ Si hoc Festum celebretur sub ritu simplici, ix. Lectio erit Remígius episcopus. ut infra, cum Commem. de eo in Vesp. et Laud.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

Ubi fit Duplex majus, Lect. Fidélis sermo. 80*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Remígius, epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovéo rege Francórum, quem étiam baptizávit, et primus ómnium doctrína et miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum láude Rheménsem ecclésiam administrávit. Cujus vitæ et mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio v.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri Remígii, cujus hódie festa celebrámus, láudes addidísse áliquid, decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus ex-

ponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1° loco. 87*.

Vesp. de seq. Commem. præced.

DIE II. OCTOBRIS

SS. ANGELORUM CUSTODUM

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. 1. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

2. Laudémus Dóminum, * quem láudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3. Angeli eórum* semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4. Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderúnt in eum.

5. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et áudi vocem ejus.

Hymnus.

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia péllere nítitur
Quos cælo Deus ádvocat.

Huc custos ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sǽcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Remigii.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis venerànda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Custódes. ut supra. 513.

In I. Nocturno.

Ant. Dóminus Deus * cæli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Pss. trium Noct. ut supra in Festo Dedicationis S. Michaëlis Archangeli. 482.

Ant. Deus meus * misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Ant. Bene ambulétis, * et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et áudi vocem ejus, nec contemnéndum putes : quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. In mánibus.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ij. Cap. 1. b

Factum est verbum Dómini ad Zacharíam fílium Barachíæ, fílii Addo, prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta quæ erant in profúndo : et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi : Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me : Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit : Isti sunt quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta,

et dixérunt : Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.

℟. Respóndit Angelus Dómini, et dixit : Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

Lectio iij. Cap. 2.

Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu : et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In II. Nocturno.

Ant. Cum essem vobíscum, * per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte ei.

Ant. Tollens se Angelus Dómini, * qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos.

Ant. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat.

Lectio iv.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis man-

dávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis quam próximis sibi cohæréntibus, et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cáute ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? Quid si tángeres? Quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu rerum præséntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui crediérunt in eum. Et non tétigit.

Lectio vj.

In ipso ítaque, fratres, affectuóse diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo cohærédes nostros, ínterim vero actóres et tutóres a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári, nec sedúci, minus áutem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid trepidámus? Tan-

tum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cæli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, et dic: Dómine salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sǽculi. Et Angelus. Glória Patri. Et Angelus.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum * omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. c.18., post initium.

Nónnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animǽque revocánda. Púeros áutem credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℟. Machabǽus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia: * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israël. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent Jerosólymis, appáruit præcédens eos eques in veste cándida. Cum.

Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

℟. Tu Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia: * Et nunc Dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Laudémus Dóminum, *quem láudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3. Angeli eórum *semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4. Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderunt in eum.

5. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et áudi vocem ejus.

Hymnus.

Ætérne Rector síderum,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia :

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit; a contágio
Ut críminum nos prótegat.

Nobis dracónis æmuli
Versútias extérminet;
Ne rete fraudulentiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus :
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Revérsus est Angelus * qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Laudémus Dóminum.

Capit. Ecce ego. supra.

℟. br. Stetit Angelus* Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. Exod. 23. d

NEC contemnéndum putes : quia non dimíttet cum peccáveris : et est nomen meum in illo.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Laudáte Deum.

Capitulum. Exod. 23. e

QUOD si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. br. In conspéctu Angelórum *Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS

Ant. ut in Laudibus. 518. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ultimi,

Psalmus 137.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi :*adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in mé-

dio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sǽculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Laudáte Deum omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exod. 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et áudi vocem ejus.

Hymnus.

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia péllere nítitur
Quos cælo Deus ádvocat.

Huc custos ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sǽcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli * Custódes nostri, deféndite nos in prǽlio, ut non pereámus in treméndo judício.

DIE IV. OCTOBRIS

SANCTI FRANCISCI CONFESSORIS

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis fœtu novæ prolis amplíficas : tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per.

In I. Nocturno.

Lect. Justus si morte.

de eodem Comm. 1° loco. 107*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Qui quodam die páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum præter consuetúdinem repulísset, repénte eo facto commótus, large eì misericórdiam impertívit : et ex eo die Deo promísit se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset, ex eo aliquándo confirmátus, cœpit ardéntius cólere offícia caritátis. Qua in exercitatióne tantum profécit, ut evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iníquius pater, eum ad Assinátem epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis : qui rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi : Pater noster, qui es in cælis.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Cum áutem illud ex Evangélio audísset : Nolíte possidére áurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta : sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque detráctis cálceis, et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit. Quare Romam venit, anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui órdinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se Summus Póntifex Innocéntius tértius rejecísset ; quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accersíri jussit : benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit. Franciscus ígitur, dimís-

sis in omnes orbis terræ partes frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martýrii occasiónem, navigávit in Sýriam : ubi a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil profíceret, rédiit in Itáliam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Multis ígitur exstrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit : ubi quadragínta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis ei Séraphim crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit : qui ejus et mánibus, et pédibus, et láteri vestígia clavórum impréssit : quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post gráviter ægrótans, deférri vóluit in ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum, ut ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo, Me exspéctant justi, donec retríbuas mihi : efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius nonus Póntifex Máximus in sanctórum númerum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Confíteor tibi. de Comm. Abbatum 2º loco. 124*.

In II. Vesperis fit Commem. seq.

DIE V. OCTOBRIS

SS. PLACIDI ET SOCIORUM MARTYRUM

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iij.

Plácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Sicíliam missus, monastérium et ecclésiam in honórem sancti Joánnis Baptístæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi cáusa cum eo veníssent Eutýchius et Victorínus illíus fratres, et Flávia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine : qui capto monastério, cum Plácidum et cǽteros nullo modo addúcere potuísset, ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus diáconus, Fáustus, aliíque trigínta mónachi, martýrii agónem felíciter consummárunt, tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE VI. OCTOBRIS

SANCTI BRUNONIS CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Sancti Brunónis Confessóris tui, quǽsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bruno Carthusiánæ religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis prǽferens, morum gravitáte puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declínans ádeo excélluit, ut jam inde monachórum pater vitǽque anachoréticæ futúrus instaurátor agnoscerétur. A paréntibus génere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíæ ac theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utráque facultáte sit adéptus: nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Elápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui cáusa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: sto-

lam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

IGITUR solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine prǽmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magíster pródere statuísset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est in monastério sancti Stéphani, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

In II. Vesp. Commem. seq. et Ss. Mart. ut infra.

DIE VII. OCTOBRIS

SANCTI MARCI

PAPÆ ET CONFESSORIS

Ad Vesp. Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

EXÁUDI Dómine preces nostras: et, interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Ss. Mart. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi,

et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléii beáta mérita prosequántur : et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

Lectio iij.

Marcus Románus, Constantíno magno imperatóre Póntifex, instítuit ut epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína : quas Constantínus áuctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Et fit Commem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orat. Sanctórum Mártyrum. ut supra.

DIE VIII. OCTOBRIS

SANCTÆ BIRGITTÆ VIDUÆ

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. 150*, præter seq.

Oratio.

Dómine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cæléstia revelásti : ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Birgítta in Suécia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio

propter eam mater erépta est. Decénnis post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce, recénti sánguine perfúsum, vidit, et de eádem passióne secum loquéntem. Quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps numquam posset.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ulfóni Neríciæ príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima; paupéribus, et máxime infírmis, domo ad id múneris dicáta, inserviébat quam diligentíssime, illórum pedes sólita laváre et osculári. Cum áutem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlcrum visitáverant, et Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionýsius Birgíttæ noctu appáruit, et de maríti salúte aliísque de rebus, quæ futúræ erant, præmónuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Viro Cisterciénsi mónacho facto, et páulo post defúncto, Birgítta, audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub régula sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum veheménter accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, et íterum Romam. Qua ex peregrinatióne cum in febrim incidísset, grávibus per annum íntegrum afflictáta morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cælum. Corpus ejus ad Vastanénse monastérium translátum est: et miráculis illústrem Bonifácius nonus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile est. de eodem Comm. 163*.

In II. Vesp. fit Commem. seq.

DIE IX. OCTOBRIS

SS. DIONYSII, EPISCOPI RUSTICI ET ELEUTHERII MARTYRUM

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus ; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dionýsius Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínæ género instrúctus. Qui cum adhuc in Gentilitátis erróre versarétur, eo die quo Christus Dóminus cruci affíxus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur : Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissolvétur. Sed cum Páulus Apóstolus véniens Athénas, et in Areopágum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínæ quam prædicábat, affírmans Christum Dóminum resurrexísse, et mórtuos omnes in vitam reditúros esse : cum álii multi, tum ipse Dionýsius in Christum crédidit.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur il-

lǽsi in aquis válidis : *Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Itaque et baptizátus est ab Apóstolo, et Atheniénsium ecclésiæ præféctus. Qui cum póstea Romam venísset, a Cleménte Pontífice missus est in Gálliam prædicándi Evangélii cáusa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus présbyter, et Eleuthérius diáconus prosecúti sunt : ubi a Fescénnio præfécto, quod multos ad christiánam religiónem convertísset, ipse cum sóciis virgis cæsus est : cumque in prædicatióne christiánæ fídei constantíssime perseveráret, in craticulam subjécto igne injícitur, multísque prætérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionýsius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriæ próditum est, abscíssum suum caput sustulísse, et progréssum ad duo míllia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles, ac plane cæléstes, de divínis nomínibus, de cælésti et ecclesiástica hierarchía, de mýstica theología, et álios quosdam.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Atténdite. de eodem Communi 3o loco. 75*.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præcedentis.

DIE X. OCTOBRIS

SANCTI FRANCISCI BORGIÆ CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar, et præmium: quǽsumus; ut, sicut beátum Franciscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes: Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. præced.

Ant. Gáudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbue nobis, quǽsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

FRANCÍSCUS Gándiæ dux quartus, Joánne Bórgia et Joánna Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, post puerílem ætátem inter domésticos mira innocéntia et pietáte transáctam, in áula primum Cároli quinti Cǽsaris, mox in Cataláuniæ administratióne admirabílior fuit christiánæ virtútis et vitæ austerióris exémplis. Ad Granaténse sepúlcrum Isabéllam imperatrícem cum detulísset, in ejus vultu fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum licéret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religiósæ perfectiónis simíllimam imáginem réferens, mirácu-

lum príncipum appellarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Mórtua Eleonóra de Castro cónjuge, ingréssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret secúrius, et præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religióne: dignus, quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti, et Cárolus quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi, aut ducem exstitísse non diffiterétur. In eo arctióris vitæ stúdio Franciscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilício, cruéntis longísque verberatiónibus, somno brevíssimo, corpus ad extrémam usque máciem redégit: nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam et ad salútem animárum. Tot ítaque instrúctus virtútibus, a sancto Ignátio primum Generális Commissárius in Hispániis, nec multo post Præpósitus Generális tértius a Societáte univérsa, licet invítus, elígitur. Quo in múnere princípibus ac Summis Pontifícibus prudéntia ac morum sanctitáte appríme carus, præter complúra vel cóndita vel áucta ubíque domicília, sócios in regnum Polóniæ, in ínsulas Océani, in Mexicánam et Peruánam províncias invéxit: missis quoque in álias regiónes apostólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, sánguine, fidem cathólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

De se ita demísse sentiébat, ut peccatóris nomen sibi próprium fáceret. Románam púrpuram, a Summis Pontifícibus sæpius oblátam, invícta humilitátis constántia recusávit. Vérrere sordes, emendicáre victum ostiátim, ægris ministráre in nosocomíis, mundi ac sui contémptor, in delíciis hábuit. Síngu-

lis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem dabat cæléstium contemplatióni. Céntiés quotídie de genu Deum adorábat. Numquam a sacrificándo abstínuit, prodebátque sese divínus, quo æstuábat, ardor, ejus vultu sacram Hóstiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíssimum Christi corpus in Eucharístia latens, ubi asservarétur, instínctu cælésti sentiébat. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcas christiános príncipes, legáto comes ádditus a beáto Pio quinto, árduum iter, fractis jam pene víribus, suscépit ex obediéntia, in qua et vitæ cursum Romæ, ut optárat, felíciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secúndo, salútis vero millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus, a Gregório decimotértio fidélis adminíster appellátus; demum a Cleménte décimo, plúribus magnísque clarus miráculis, in sanctórum númerum est adscríptus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbatum 1° loco. 123*.

DIE XIII. OCTOBRIS

SANCTI EDUARDI

REGIS ET CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum æternitátis glória coronásti : fac nos, quǽsumus ; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cælis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eduárdus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum

regum últimus, quem futúrum regem Brithuáldo viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit, decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsítus ad necem, exsuláre cógitur apud avúnculum, Normánniæ ducem : ubi in médiis vitiórum illécebris talem se exhíbuit integritáte vitæ, morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo vel tum mira píetas in Deum ac res divínas, fuítque ingénio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditáte aliéno. Cujus ea vox fertur, Malle se regno carére, quod sine cæde et sánguine obtinéri non possit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Exstínctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam : ubi summis ómnium votis et gratulatióne regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, a sacris exórsus ac Divórum templis : quorum ália a fundaméntis eréxit, ália refécit, auxítque redítibus ac privilégiis; in eam curam potíssimum inténtus, ut refloresceret collápsa relígio. Ab áulæ procéribus compúlsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit blando vultu et divína luce fulgéntem. Ob profúsam caritátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur, numquam lǽtior, quam cum régios thesáuros exhausísset in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Prophetíæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cǽlitus prævídit : et illud in primis

memorábile, quod Sweýni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem Divus non ita multo post Eduárdo remísit, una cum núntio secutúræ mortis. Quare rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta prædícto die, piíssime óbiit Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto. Quem, sequénti sǽculo, Alexánder Papa tértius miráculis clarum sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus Offício público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta translátum ejus corpus incorrúptum, et suávem spirans odórem, repértum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

Vesp. de seq. cum Commem. præced.

DIE XIV. OCTOBRIS

SANCTI CALLISTI I.

PAPÆ ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. 36*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos misericórditer per sanctórum tuórum exémpla restáura. Per.

Et fit Commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum æternitátis glória coronásti : fac nos, quǽsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cælis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Callístus Románus prǽfuit Ecclésiæ Antoníno Heliogábalo imperatóre. Constítuit quátuor anni témpora, quibus jejúnium ex apostólica traditióne accéptum ab ómnibus servarétur. Ædificávit basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt : unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Ejúsdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbýteri et Mártyris corpus jactátum in Tíberim conquíri diligénter curávit, et invéntum honorífice sepelívit. Palmátium consulári, Simplícium senatória dignitáte illústres, Felícem et Blandam, qui deínde omnes martýrium subiére, cum baptísmo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem, ulcéribus plenum, admirabíliter sanitáti restitútum, Christo adjúnxit : pro quo idem, recens adhuc a fide suscépta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Sedit Callístus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque mense Decémbri, creávit presbýteros séxdecim, diáconos quátuor, epí-

scopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes, præceps jactus in púteum, atque ita martýrio coronátus sub Alexándro imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, ab ipso ædificátam, delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nihil est opértum. de eodem Comm. 3° loco. 54*.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præcedentis.

DIE XV. OCTOBRIS

SANCTÆ TERESIÆ VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. 128*, præter seq.

IN I. VESPERIS

Capitulum. II. Cor. 10. d

FRATRES : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

REGIS supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior :
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sǽculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi : áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Orat. Deus, qui nos cónspicis. 535.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hæc est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, cǽlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit:
Veni soror de vértice
Carméli ad Agni núptias:
Veni ad corónam glóriæ.

Te sponse Jesu Vírginum
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Láudent per omne sǽculum.
Amen.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Terésia virgo nata est Abulæ in Hispánia, paréntibus tum génere, tum pietáte præcláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúræ sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cum sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeo in ejus meditatióne sancti Spíritus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi et animárum salúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martýrii desidérium eleemósynis aliísque piis opéribus compensávit, júgibus lácrymis deplórans óptimam sibi sortem fuísse præréptam. Mórtua matre, cum a beatíssima Vírgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est; semper perínde ac fília patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad moniá-

les sanctæ Maríæ de Monte Carmélo se cóntulit : ibi per duodevigínti annos gravíssimis morbis et váriis tentatiónibus vexáta, constantíssime méruit in castris christiánæ pœniténtiæ, nullo reféeta pábulo cæléstium eárum consolatiónum, quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Angélicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollícita caritáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, et Pio quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio : nam duo supra trigínta monastéria inops Virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis, quinímo adversántibus plerúmque sǽculi princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram, voluntários própria córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto áutem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum ignító jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audíerit Christum data déxtera dicéntem sibi : Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Cum áutem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut quamvis secus suadérent morbi quibus affli-

ctabátur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliísque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita : Dómine aut pati, aut mori : se semper misérrima morte pereúntem exístimans, quámdiu a cælésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans péteret benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótius quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, ecclesiásticis sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, caritátem et reguláren observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus : et arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum, eámque Gregórius décimus quintus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1° loco. 142*.

In Laud. et II. Vesp. Hymn. ut in I. Vesp. 537.

DIE XVII. OCTOBRIS

SANCTÆ HEDWIGIS

VIDUÆ

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. 150*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedwígem a sǽculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde; ut ejus méritis et ex-

émplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

HEDWÍGIS, régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabéthæ fíliæ regis Hungáriæ matértera, Berthóldi et Agnétis Morávíæ marchiónum fília, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit. Adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit, et duodénnis Henríco Polóniæ duci a paréntibus núptui trádita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut áutem commódius Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi ad separatiónem thori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum; in eóque contemplatióni inténta, divínis Offíciis et Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

SÆCULI áutem commércia, ni divína, vel animárum salútem attíngerent, audíre vel loqui non sustínuit. Prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in órdine, comis alióqui, et mansuéta in próximum. Grandem áutem de se triúmphum, jejúniis et vigíliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit; hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre et quiéte, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar : ómnibus se ultro subjícere, atque vilióra præ cǽteris moniálibus alácriter múnia subíre; paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes

ablúere et osculári, ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Mira fuit ejus patiéntia animíque constántia; præcípue vero in morte Henríci ducis Silésiæ sui, quem matérne diligébat, fílii, in bello a Tártaris cæsi, enítuit: pótius enim grátias Deo, quam fílio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit; púerum enim demérsum, et molendíni rotis allísum et prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit; áliaque præstitit, ut rite iis Clemens quartus probátis, sanctórum número eam adscrípserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti Patróna cólitur, die décima quinta Octóbris celebrári concésserit; quod deínde ut décima séptima in tota Ecclésia fíeret, Innocéntius undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier timens.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile est regnum. de eodem Comm. 1° loco. 163*.

Vesp. de seq. sine Commem. præced.

DIE XVIII. OCTOBRIS

SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ

Duplex 2. classis.

Omnia de Comm. Apost. 2*, præter seq.

Oratio.

INTERVÉNIAT pro nobis, quǽsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta : qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. Et factum est. de Communi Evang. 31*.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

LUCAS médicus Antiochénsis, ut ejus scripta índicant, græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Páuli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Páulus : Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes ecclésias. Et ad Colossénses : Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur : cujus históría usque ad biénnium Romæ commorántis Páuli pérvenit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus in eádem urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

IGITUR períodos Páuli et Theclæ, et totam bapti-

záti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter cǽteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert presbýterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Páuli, convíctum a Joánne, quod áuctor esset libri, et conféssum se hoc Páuli amóre fecísse, et ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in epístolis suis Páulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Lucam áutem non solum ab Apóstolo Páulo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed a cǽteris Apóstolis: quod ipse quoque in princípio sui voláminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt, et minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit: Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens: sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem vigésimo Constantíni anno ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Acháia.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória. Modo.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Designávit. de Comm. Evang. 34*.

In II. Vesp. fit Commem. seq.

DIE XIX. OCTOBRIS

S. PETRI DE ALCANTARA CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.

non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno órdinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros a vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primǽvum sancti Francísci institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus, et apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum et paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum, ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias, usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa áutem a Deo edócta, quod Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre, et ipsum adhuc vivéntem Sanctum appelláre consuévit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Príncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo quinto imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior

esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre, in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit, cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc sǽculo ei réquiem præbéret. Cáritas Dei et próximi in ejus corde diffúsa tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aërísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Grátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áëra frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria, cǽlitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingréssus est, eíque nix in áëre péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíæ ac discretiónis spiríituum imbútum fuísse sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne sanctorúmque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cælum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui póstea appárens dixit : O felix pœniténtia, quæ tantam mihi proméruit glóriam ! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte nono sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad

cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolíte timére.de eodem Comm. 2° loco. 121*.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XX. OCTOBRIS

SANCTI JOANNIS CANTII CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

IN I. VESPERIS

Hymnus.

Gentis Polónæ glória,
Cleríque splendor nóbilis,
Decus Lycǽi, et pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte,

Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis.
Nil scire prodest : sédulo
Legem nitámur éxsequi.

Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriam, ad quam téndimus,
Gressus viámque dírige.

Urbem petis Jerúsalem :
Signáta sacro sánguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.

Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœni-

téntiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vérbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris ínnocens.

Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi :
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrǽnet spíritus.

Rigénte bruma próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni et éxteri.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus :
Preces Joánnis ímpetrent
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes in óppido Kenty Cracoviénsis diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitáte, innocéntia, gravitáte ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In universitáte Cracoviénsi philosophíæ ac theologíæ primum audítor, tum per omnes académíæ gradus ascendéndo professor ac doctor, sacra, quam annis multis trádidit, doctrína mentes audiéntium non illustrábat modo, sed et ad omnem pietátem inflammábat, simul docens scílicet, et fáciens. Sacérdos factus, nihil de litterárum stúdio remíttens, stúdium áuxit christiánæ perfectiónis. Utque passim offéndi Deum máxime dolébat, sic eum sibi et pópulo placáre obláto quotídie non sine multis lácrymis incruénto sacrifício satagébat. Ilkusiénsem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit; sed animárum perículo

commótus póstea dimísit, ac postulánte academía ad prístinum docéndi offícium rédiit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quidquid témporis ab stúdio supérerat, partim salúti proximórum, sacris præsértim conciónibus curándæ, partim oratióni dabat, in qua cæléstibus quandóque visiónibus et collóquiis dignátus fertur. Christi vero passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejúsque cáusa mélius recoléndæ Hierosólymam peregrinátus sit : ubi et martýrii desidério flagrans, Turcis ipsis Christum crucifíxum prædicáre non dubitávit. Quater étiam ad Apostolórum límina pedes, atque viária onústus sárcina Romam venit, tum ut Sedem apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret, tum ut sui (sic enim aiébat) purgatórii pœnas expósita illic quotídie peccatórum vénia redímeret. Quo in itínere a latrónibus olim spoliátus, et numquid habéret prætérea interrogátus, cum negásset, áureos deínde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clamans óbtulit latrónibus : qui viri sancti candórem simul, et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénæ famæ ne quis detráheret, descríptis beáti Augustíni exémplo, in paríete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitos. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat : nudos áutem non emptis modo, sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Brevis illi somnus, atque humi ; vestis, quæ nuditátem, cibus, qui

mortem dumtáxat arcéret. Virginálem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta círciter et quinque ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, cum vicínæ, quam præsénsit, morti se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérerat, id omníno paupéribus distríbuit. Tum Ecclésiæ sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cúpiens, et esse cum Christo, prídie Nativitátis ejus, in cælum evolávit miráculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próximam academíæ ecclésiam sanctæ Annæ delátus est, ibíque honorífice sepúltus. Auctáque in dies pópuli veneratióne ac frequéntia inter primários Polóniæ ac Lithuániæ Patrónos religiosíssime cólitur. Novísque corúscans miráculis, a Cleménte décimo tértio Pontífice Máximo décimo séptimo Kaléndas Augústi, anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu sanctórum fastis adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

Ad Laud., Hymn. ut in I. Vesp. vel Te deprecánte córporum. si non habeat II. Vesperas integras.

IN II. VESPERIS

Hymnus.

Te deprecánte, córporum
Lues recédit, ímprobi
Morbi fugántur, prístina
Rédeunt salútis múnera.

Phthisi, febríque, et úlcere
Diram redáctos ad necem,
Sacrátas morti víctimas,
Ejus rapis e fáucibus.

Te deprecánte, túmido
Merces abáctæ flúmine,
Tractæ Dei poténtia
Sursum fluunt retrógradæ.

Cum tanta possis, sédibus
Cæli locátus, póscimus :
Respónde votis súpplicum,
Et invocátus súbveni.

O una semper Trínitas,
O trina semper Unitas :
Da, supplicánte Cántio,
Ætérna nobis prǽmia.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio.

DA, quǽsumus omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dñum.

Et fit Commem. seq. etc. ut infra.

DIE XXI. OCTOBRIS

SANCTI HILARIONIS ABBATIS

Ad Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

INTERCÉSSIO nos, quǽsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Ursulæ et Soc. Virg. et Mart.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus Dómine Deus noster : sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári; ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Lectio ij.

HILÁRION, ortus Tabáthæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórum cáusa, ibi morum et ingénii láude

flóruit : ac Jesu Christi suscépta religióne, in fide et caritáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in ecclésia, assíduus in jejúnio et oratióne : omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cum áutem Antónii nomen in Ægýpto celebérrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit : apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargítus est : necdum quintum décimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem, ubi exstrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus est, umquam aut lavit, aut mutávit, cum supervacáneum esse díceret, mundítias in cilício quǽrere.

Lectio iij.

In sanctárum litterárum lectióne et meditatióne multus erat. Páucas ficus et succum herbárum ad victum adhibébat; nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili. Quibus aliísque virtútibus várias horribilésque tentatiónes diáboli superávit, et innumerábiles dǽmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clarus miráculis, in morbum íncidit : cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat : Egrédere, quid times? egrédere, ánima mea, quid dúbitas? septuagínta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. pro S. Hilarione.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Ss. Ursula et Soc. ut supra in Vesp.

DIE XXV. OCTOBRIS

SS. CHRYSANTHI ET DARIÆ MARTYRUM

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cæló-

rum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Dómine Chrysánthi et Daríæ, quǽsumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio ij.

Chrysánthus et Daría cónjuges, nóbili génere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptísmo suscéperat; Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulíerum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus præféctus comprehénsos trádidit Cláudio tribúno: qui jussit a milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resolúta sunt; mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

Lectio iij.

Deínde bovis cório inclúsum, in ardentíssimo sole constítuunt; tum pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt: ubi solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlsa, leónis tutéla, dum in oratióne defíxa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parem martýrii corónam adépti sunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE XXVI. OCTOBRIS

SANCTI EVARISTI

PAPÆ ET MARTYRIS

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟.

Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INFIRMITÁTEM nostram réspice omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Evarísti Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

EVARÍSTUS Græcus ex Judǽo patre, Trajáno imperatóre, pontificátum gessit. Qui ecclesiárum títulos urbis Romæ presbýteris divísit, et ordinávit, ut septem diâconi epíscopum custodírent, dum evangélicæ prædicatiónis offício fungerétur. Idem constítuit ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et sacerdótis benedíctio adhibeátur. Prǽfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres, presbýteris decem et septem, diáconis duóbus, epíscopis quíndecim, quater mense Decémbri ordinátis. Martýrio coronátus, prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno sepúltus est, séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE XXVII. OCTOBRIS

IN VIGILIA

SS. SIMONIS ET JUDÆ

APOSTOLORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 15. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 80. in Joann.

ISTE locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟℟. de Fer. occur.

Lectio ij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cǽtera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit áutem spinas?

Lectio iij.

Ego sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum áutem id, quod ait: Ego, et Pater unum sumus; et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laud. dicunt. Preces feriales flexis genibus. 73.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut, sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus; sic ad tua benefícia promerénda majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS

SS. SIMONIS ET JUDÆ

APOSTOLORUM

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. 2*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli.

Lectio j.

Judas Jesu Christi servus, frater áutem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Commonére áutem vos volo, sciéntes semel

ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægýpti salvans, secúndo eos, qui non crediderunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem áutem spernunt, majestátem áutem blasphémant.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est áusus judícium inférre blasphémiæ : sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi áutem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant : quæcúmque áutem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia : quibus procélla tenebrárum servátа est in ætérnum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananǽus, qui et Zelótes, et Thaddǽus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, uníus ex cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægýptum

evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martýrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: *Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. in Evang. post medium.

Lectio v.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Páulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc áutem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sum-

pta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória. Modo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit : scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Tract. 87. in Joannem.

In lectióne evangélica quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus : Non vos me elegístis : sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat : ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic áutem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis, tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem : cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Cáritas ergo est fructus noster, quam definit

Apóstolus, de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum : neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum, si díligit Deum : nam si non díligit Deum, non díligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis caritátis, tota lex pendet et prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Páulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit : Fructus, inquit, spíritus, cáritas est : ac deínde cætera, tamquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis áutem bene gáudet, qui bonum non díligit unde gáudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cætera bona, et quæ non potest habéri sine cæteris bonis, quibus homo effícitur bonus.

Te Deum laudámus. 19.

DIE XXXI. OCTOBRIS

IN VIGILIA

OMNIUM SANCTORUM

Tres Lectiones leguntur de Homilia in Evang.

Descéndens Jesus de monte, stetit in loco. de Communi plurimorum Martyrum 2º loco. 74*, cum Responsoriis de Feria occurrente.

In Laud. dicuntur Preces feriales flexis genibus. 73.

Oratio.

Dómine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam : et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

Vesp. de seq. Festo.

FESTA NOVEMBRIS

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. NOVEMBRIS

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM

Duplex 1. classis.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

VIDI turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, stantes ante thronum.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

2. Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3. Redemísti nos * Dómine Deus in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4. Benedícite Dóminum * omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5. Hymnus ómnibus Sanctis ejus : * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

ECCE ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi : et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens : Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Placáre Christe sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti prǽmio
Confessiónis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cǽlitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes intercédite pro nobis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum veníte adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Placáre. supra.

In I. Nocturno.

Ant. Novit Dóminus * viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthe-

dra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Ant. Mirificávit Dóminus * Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam ;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Ant. Admirábile est * nomen tuum Dómine : quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum Dómine : quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ex libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

ET ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat adspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tér-

tium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea quæ sub ipso.

Lectio ij. Cap. 5.

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem, tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit : et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum.

℟. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino ; perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum :* Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Lectio iij.

Et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno : benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sǽcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant : Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas : et adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi :* Et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Dómine, * qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Ant. Hæc est generátio * quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Ant. Lætámini in Dómino, * et exsultáte justi, et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31.

BEÁTI, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveterávérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remi-

sísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem áutem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, et gloriámini omnes recti corde.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo venerábilis Bedæ Presbýteri.

Sermo 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Hódie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem : quorum societáte cælum exsúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur, quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre : quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur : perque gravióra torménta, gravióra fuére et prǽmia : dum cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces et mortem non timére; magis magísque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testá-

tur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

O VERE beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas! Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio vj.

DEI enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, et ut ita dicam, momentáneum : ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres; in illa vero quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum : ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine duràrent : ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait : Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Ant. Timéte Dóminum * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et áures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináমini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus áutem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dñus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et áures ejus ad preces eórum.

Ant. Dómine * spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǽcula.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in veleménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dómine spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǽcula.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, * lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : *

et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, sub initium.

Si quǽritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judǽis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat : et per Fílium suum majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum áutem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cælórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei: et hoc bene signíficat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens áutem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore viciniores, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege véteri aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, et præsúmptio spíritus. Præsúmptio áutem spíritus, audáciam et supérbiam signíficat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intellegúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Vidi turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, stantes ante thronum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3. Redemísti nos * Dómine Deus in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4. Benedícite Dóminum * omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5. Hymnus ómnibus Sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi : et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens : Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis ætérnæ dator,
Jesu, redémptis súbveni :
Virgo parens cleméntiæ
Dona salútem sérvulis.

Vos Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum : vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptísta Christi prævius,
Summíque cæli Cláviger,
Cum cæteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Mártyrum,
Almus Sacerdótum chorus,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síderum
Regnátis áula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cæli flágitant.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Te gloriósus * Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus láudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. Et omnes Angeli.

Capit. Ecce ego Joánnes. ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, *Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Ant. Redemísti nos.

Capitulum. Apoc. 7. c

POST hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis, stantes ante thronum Dei, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Ant. Hymnus ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7. c

BENEDÍCTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. br. Justi áutem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 574; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ult., Ps. Crédidi. 25*.

Hymnus.

PLACÁRE Christe sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cælitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum* est regnum in quo cum Christo gáudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Orat. Omnípotens. ut supra.

Dicto Benedicámus Dómino. dicuntur Vesp. Defunct., incipiendo ab Ant. Placébo Dómino. quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ Ant. ad modum Duplicis. Ps. Diléxi. et reliqua omnia ut in Vesp. Defunctorum, infra. 230*, excepto Ps. Láuda ánima. qui post Pater noster. non dicitur : sed dicitur tantum Orat. Fidélium. cum sua longiori conclusione et suis ℣℣. et ℟℟., ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum Omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Officium de ea, ut in Rubricis generalibus, et Officium Defunct. transfertur in seq. Fer. II., ita ut post Vesp. Dom. dicuntur Vesp. Defunct. : Matutinum vero post Laudes Feriæ II., quæ erit tertia dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS

II. DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbýteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

QUAM laxo sinu de prǽlio reverténtes cívitas cæléstis éxcipit, de hoste prostráto trophǽa

feréntibus occúrrit. Cum triumphántibus viris et féminæ véniunt, quæ cum sǽculo sexum quoque vicérunt, et gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus transeúntes : sed et cǽtera fidélium turba áulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fídei inconcússis præceptórum cæléstium disciplínis unita pace observavérunt.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus major inter natos.

Lectio v.

Ergo ágite nunc fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cæléstem, in qua scripti sumus, et cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives Sanctórum et doméstici Dei, étiam illíus herédes, coherédes áutem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo, et fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo ínclytam urbis illíus felicitátem, in quantum consideráre possíbile est : ut enim vere est, comprehéndere nullus sermo sufficiet.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vj.

Dícitur de ea in quodam loco sic, Quod aufúgiet ibi dolor, et trístítia, et gémitus. Quid hac vita beátius, ubi non est paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo lædétur, irascétur nemo, nemo ínvidet, cupíditas nulla exardéscit : nullum ibi desidérium honóris pulsat, aut potestátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, insídiæ dæmonum nullæ, terror gehénnæ procul : mors neque córporis neque ánimæ erit, sed immortalitátis múnere vita jucúnda.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 1. et 2.

Nec aliúnde omníno incípere opórtuit beatitúdinem, quam a paupertáte spíritus, síquidem perventúra est ad summam sapiéntiam. Inítium áutem sapiéntiæ timor Dómini: quóniam et e contrário, Inítium omnis peccáti supérbia scríbitur. Supérbi áutem áppetunt et díligunt regna terrárum. Beáti mites: quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram: illam credo terram, de qua in Psalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam soliditátem et stabilitátem hereditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum affétum, tamquam loco suo requiéscit, sicut corpus in terra: et inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies et vita Sanctórum. Mites áutem sunt, qui cedunt improbitátibus, et non resístunt malo, sed vincunt in bono malum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Lectio viij.

Beáti lugéntes: quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristítia de amissióne carórum: convérsi áutem ad Deum, ea, quæ in hoc mundo cara amplectebántur, amíttunt. Non enim gáudent his rebus, quibus ante gaudébant: et donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mœstítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spíritu sancto, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, id est, Consolátor: ut temporália amitténtes, ætérna lætítia perfruántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte

vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit veri et inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit : Meus cibus est, ut fáciam voluntátem Patris mei, quod est justítia : et illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Beáti misericórdes : quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniunt míseris : quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur.

Te Deum laudámus. 19.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino. absolute incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio cum Ps.Veníte. et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ. Dicitur ℟. ix. Líbera me Dómine de morte ætérna.

Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ, et in fine Laudum non dicitur Ps. De profúndis ; sed dicto Pater noster. dicuntur Preces et Oratio Fidélium. tantum, ut supra in Vesperis.

DIE III. NOVEMBRIS

III. DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbýteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia, quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia et quiéta : jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior, quanto felícior : quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : *Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam pro-

phéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla : sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec áuris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo :* Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio vj.

Verum super hæc ómnia est, consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus : Thronis étiam et Dominatiónibus, Principátibus et Potestátibus, omniúmque cæléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israël orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis :* Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 2. et 3.

Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis

exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quǽrite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor : et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici : quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat : et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Lectio viij.

Pacífici áutem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes et subjiciéntes ratióni, id est, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei : in quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet cǽteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est, mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa Véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis : hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Média nocte clamor factus est :* Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sǽculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille qui foras missus est, forínsecus concitáverit, áuget glóriam quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans,

sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur: Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. de seq., cum Commem. Oct. ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mart.

DIE IV. NOVEMBRIS

SANCTI CAROLI

EPISCOPI ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio.

Ecclésiam tuam Dómine sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: ut sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit Commem. Oct.

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gáudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Postea Ss. Martyrum Vitalis et Agricolæ.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cárolus, Mediolánі nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte

conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu corúscans præsignávit. A pueritia clericáli milítiæ adscríptus, abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit, ne réditus in rem familiárem converteréntur: quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudícas étiam mulíeres ad labefactándam ejus pudicítiam plúries immíssas invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum Cardinálium collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre prælúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosánctum Tridentínum concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, ecclésiam sibi commíssam compóneret; atque ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sǽpius synodórum celebratiónem, seipsum exímiæ sanctitátis prǽbuit exémplar. In profligándis hæréticis e pártibus Rhætórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Hujus viri cáritas præcípue enítuit, cum, Uritáno principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia, una die in páuperes erogávit. Nec minóre pietáte vigínti míllia quæ sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus et egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Medioláni grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens; eóque morbo laborántes sédulo in-

vísens, patérno reficiébat affféctu, et Ecclésiæ sacraménta própriis ipse mánibus adminístrans, mirum in modum solabátur: humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus, étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituéndæ sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illǽsus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Abstinéntia fuit admirábili: jejunábat sæpíssime, pane tantum et aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, numquam intermísit. Multas ecclésias, monastéria, collégia ædificávit. Plura scripsit, ad episcopórum præsértim instructiónem utilíssima: cujus étiam ópera parochórum catechísmus pródiit. Demum in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit: ibíque, diébus áliquot voluntária castigatióne ásperam, sed Christi dolórum meditatiónibus suávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, et óculis in crucifíxi imáginem defíxis, migrávit in cælum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem miráculis clarum Páulus quintus Póntifex Máximus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes

operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1° loco. 87*.

Pro Ss. Vitale et Agricola Mart.

Lectio ix.

Vitális, et Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatiónem comprehénsi sunt : cumque Vitális, quo magis précibus et minis tentarétur ut senténtiam mutáret, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur; vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratióne spíritum Deo réddidit. Agrícola vero, cum ejus supplícium dilátum esset, si forte torméntis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martýrii. Eórum córpora ad Judæórum sepúlcra cum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. Octavæ.

Ant. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus láudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Deinde Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In II. Vesp. fit Commemoratio Octavæ.

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gáudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

DIE V. NOVEMBRIS

V. DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbýteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

AD hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter ac prompte certémus, omnes in agóne justítiæ Deo et Christo spectánte currámus; et qui sǽculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sǽculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

QUI corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justítiæ méritis dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt; et tamen fídei et justítiæ méritis

honoráti inter patriárchas primi esse meruérunt: ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis, et justus, et laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quo modo et ille manet in ætérnum.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini bibérunt.

Lectio vj.

Quaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta, in simplicitáte innocéntiam, in caritáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigiléntiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia quæ nobis Sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, ut illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gáudia.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 3. et 4.

Itaque in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amíssio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto áutem gradu labor est: ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis quibus pestífera dulcédine innéxus est,

Hic ergo esurítur et sitítur justítia, et multum necessária est fortitúdo : quia non relínquitur sine dolóre, quod cum delectatióne retinétur. Quinto áutem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consílium : quia, nisi quisque adjuvétur a superióre, nullo modo sibi est idóneus, ut sese tantis miseriárum implicaméntis expédiat. Est áutem justum consílium, ut qui se a potentióri adjuvári vult, ádjuvet et infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque, Beáti misericórdes : quia ipsórum miserébitur Deus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Lectio viij.

Sexto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro et seréno intelléctu cerni potest. Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem, et suscípiens similitúdinem Dei, quæ ita conclúditur : Beáti pacífici : quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. Octáva tamquam ad caput redit, quia consummátum perfectúmque osténdit et probat. Itaque in prima et in octáva nominátum est regnum cælórum : Beáti páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum; et, Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

Cum jam dícitur : Quis nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Septem sunt ergo, quæ perfíciunt : nam octáva claríficat, et quod perféctum est, demónstrat, ut per hos gradus

perficiántur et cǽteri, tamquam a cápite rursum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operátio Spíritus sancti, de qua Isaías lóquitur, his grádibus sententiísque congrúere. Sed ínterest órdinis : nam ibi enumerátio ab excellentióribus cœpit, hic vero ab inferióribus. Ibi namque íncipit a sapiéntia Dei, et désinit ad timórem Dei : sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est.

Te Deum laudámus. 19.

DIE VI. NOVEMBRIS

VI. DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Festo Omnium Sanctorum.

Lectio iv.

Quia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra quam præstoléntur consummatióne, adjuvánte Spíritu sancto, sermónem fácere caritáti vestræ. Fidélis quippe sermo, et omni acceptióne dignus : ut quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur : quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus : quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus major inter natos.

Lectio v.

Serm. 5. de eodem Festo, circa medium.

Ad quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cæléstis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi ;

bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et desidérium triplex.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vj.

Vulgo dícitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: et cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium; nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur: sic, inquam, conversátio nostra in cælis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra áutem desidéria: ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 4.

Quaprópter, si gradátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hic dícitur: Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum; id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit: Noli altum sápere, sed time;

id est, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim pie quærit, honórat sanctam Scriptúram, et non reprehéndit quod nondum intélligit, et proptérea non resístit; quod est mitem esse. Unde hic dícitur : Beáti mites : quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Lectio viij.

Sciéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona et utília ignorántes appetiérunt; de quibus hic dícitur : Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus et sitiéntibus : labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, et amórem a terrénis et corporálibus avértere cupiéntes; de quibus hic dícitur : Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam. Consílium cóngruit misericórdibus : hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus : et adjuvémus, in quo póssumus, álios, sicut et nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári; de quibus hic dícitur : Beáti misericórdes : quóniam ipsórum miserébitur Deus.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Intelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni possit, quod corpóreus óculus non vidit, nec áuris audívit, nec in cor hóminis ascéndit; de quibus hic dícitur : Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cum et ipse obtémperet Deo; de quibus hic dícitur : Beáti pacífici. Unum áutem præmium, quod est regnum cæló-

rum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus. 19.

DIE VII. NOVEMBRIS

VII. DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermo de Mart., quod aut imitandi sunt, aut non laudandi. Tom. 3.

Lectio iv.

Qui Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti láude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur : quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si láudat : aut laudáre non debet, si imitári detréctat : ut qui álium láudat, laudábilem se reddat : et qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptérea justos fidelésque diligimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus : ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum : ut dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab orígine mundi ínnocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noë invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram

exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio vj.

Apóstoli discípuli Christi, credéntium magístri habéntur : e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in prǽlio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce : pactum quod spopondísti; conditiónem qua accessísti; milítiam cui nomen dedísti.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 4.

In primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cælórum, quod est perféctæ summǽque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum est : Beáti páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum; tamquam dicerétur: Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus heréditas data est, tamquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites : quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tamquam sciéntibus quid amíserint, et quibus mersi sunt. Beáti qui lugent nunc : quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus et sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborántibus fortitérque certántibus ad salútem. Beáti qui esúriunt et sitiunt justítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ar-

déntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viij.

Misericórdibus misericórdia, tamquam vero et óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis. Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus venit. Glória Patri. Ecce sponsus venit.

Lectio ix.

Beáti ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octáva die in véteri testaménto; et Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies; et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus; et número ipso Pentecóstes: nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus sanctus, eo in regnum cælórum dúcimur, et hereditátem accípimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundá-

mur, et pacificámur. Atque ita perfécti omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus.

Te Deum laudámus. 19.

AD VESPERAS

Duplex.

Omnia ut in I. Vesp. Festi. 562.

Et fit Commem. Ss. Mart. Quatuor Coronatorum.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

DIE VIII. NOVEMBRIS

IN OCTAVA

OMNIUM SANCTORUM

Duplex.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de mortalitáte.

Lectio iv. In fine.

CONSIDERÁNDUM est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos, et láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restítuit, et regno cæléstí. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi ? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret ampléctí ?

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur :* Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

PÁTRIAM nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus : quid non properámus et cúrri-

mus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus exspéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic cæléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! Quam summa et perpétua felícitas!

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vj.

Illic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exsultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis continéntiæ róbore subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui aliméntis et largitiónibus páuperum justítiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta servántes, ad cæléstes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Ex lib. 1. de Serm. Dom. in monte. Cap. 5.

Beáti éritis, inquit, cum vobis maledícent, et persequéntur vos, et dicent omne malum ad-

vérsum vos mentiéntes, propter me : gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Animadvértat quisquis delícias hujus sǽculi, et facultátes rerum temporálium quærit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur : Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus. Nam extrínsecus maledícta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur : de quibus tamen magna merces est in cælis, quæ sentítur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere : Gloriámur in tribulatiónibus : sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia áutem probatiónem, probátio vero spem, spes áutem non confúndit : quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles homínibus exspectántibus.

Lectio viij.

Non enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exsultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur : sed ídeo excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum : Beáti qui persecutiónem patiúntur; sed ádditum est : Propter justítiam. Ubi áutem sana fides non est, non potest esse justítia : quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant : quia simíliter, ubi cáritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur : quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus venit. Glória Patri. Ecce sponsus venit.

Pro Ss. Mart. Quatuor Coronatis.

Lectio ix.

Sevérus, Severiánus, Carpóphorus et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum líbere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuíssent, subláta a Christiánis, via Lavicána, tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlcrum sanctórum Mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii et Simplícii, qui eódem imperatóre passi erant: quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant ut idolórum státuas fácerent; et ad Solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam commissúros se dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primum scorpiónibus cæsi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúsi in flumen dejiciúntur. Exstat in Urbe ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt: ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitas sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Orat. Præsta. 596.

Vesp. de seq., cum Commem. Oct. et S. Theodori Mart.

DIE IX. NOVEMBRIS

IN DEDICATIONE

ARCHIBASILICÆ

SS. SALVATORIS

Duplex majus.

Omnia de Comm. Dedicationis Ecclesiæ. 169*, præter seq.

Et fit Commem. Omn. Sanctorum.

Ant. O quam gloriósum est regnum, in quo cum

Christo gáudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Deinde S. Theodori Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: præsta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 21. c

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus láudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Lectio ij.

Et habébat murum magnum, et altum, habéntem portas duódecim: et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israël. Ab Oriénte

portæ tres : et ab Aquilóne portæ tres : et ab Austro portæ tres : et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes áutem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iij

Et cívitas in quadro pósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo : et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia : et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide : ipsa vero cívitas áurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic Dómine. 174*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ritus quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Románа servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmere sólitus erat : non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

SED ubi Constantínus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésias ædificárent: quos ille non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco quo ipse, baptizátus a sancto Silvéstro, ab infidelitátis lepra mundátus est: quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris: cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris in paríete depícta pópulo románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est locus iste: *Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est hic áliud.

Lectio vj.

QUOD si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur, tamen basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum: quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent: quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris cáusa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésia collocáto, sancívit ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctam eversámque, ac sédula Summórum Pon-

tíficum curâ reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus décimus tértius Póntifex Máximus órdinis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit. Quod áutem Pius nonus perficiéndum censúerat, Leo décimus tértius cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit, vetus musívum, multis jam ántea pártibus instaurátum, ad antíquum exémplar restítui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico, exornátam transférri, áulam transvérsam laqueári et contignatióne reféctis expolíri jussit, anno millésimo octingentésimo octuagésimo quarto, sacrário, æde canonicórum perpetuáque ad Baptistérium constantiniánum pórticu adjéctis.

℟. Mane surgens Jacob. 178*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Ingréssus Jesus. de eodem Communi. 180*.

Pro S. Theodoro Mart.

Lectio ix.

THEODÓRUS, miles christiánus Maximiáno imperatóre, quod idolórum fanum incendísset, comprehénsus, cum a præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti christiánam fidem exsecrarétur, constánter in fídei confessióne persevérans, missus est in cárcerem: ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat: Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divínis láudibus ánimam Christo réddidit, quinto Idus Novémbris. Cujus corpus Eusébia matróna síndone involútum sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. S. Theodori Mart.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesp. Commem. seq. ac Ss. Mart. Tryphonis et Soc. ut infra.

DIE X. NOVEMBRIS

SANCTI ANDREÆ AVELLINI CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti: concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri; ut perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. (Per Dóminum.)

Deinde Ss. Mart. Tryphonis et Soc.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii et Nymphæ semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Andréas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia, futúræ sanctitátis non obscúra prǽbuit indícia. Adoléscens ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illíus ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére numquam prætermíserit. Cum egrégia proínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiæ jam

pridem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret, ibíque jurisprudéntiæ láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro dumtáxat ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum cánonum sanctiónes ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter cáusam agéndam leve ei mendácium excidísset, mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset : Os, quod mentítur, occídit ánimam; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque, abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltui sacrísque ministériis mancipávit. Cumque ecclesiásticæ virtútis exémplis eminéret, sanctimoniálium regímini a tunc exsisténte archiepíscopo Neapolitáno præféctus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiísset, primo quidem intentátæ sibi necis perículum declinávit; mox vero per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéribus, injúriæ atrocitátem æquo ánimo pértulit. Tunc perfectióris vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos Reguláres adscriberétur, supplíciter postulávit, votíque compos factus, ob ingéntem, quo æstuábat, crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impetrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Arctióris ítaque vitæ currículum álacri stúdio ingréssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emíssis votis obstrínxit, áltero scílicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero vero in via christiánæ perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínæ cultor assíduus, et in ea promovénda, cum áliis præésset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab institúti sui offícii et régulæ præscrípto su-

pérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus piétas et prudéntia enítuit : vicos et óppida Neápoli finítima evangélicis ministériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempésta nocte ab audíta ægri confessióne domum redíret, ac plúviæ ventorúmque vis prælucéntem facem exstinxísset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est; verum étiam, inusitáto splendóre e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, necnon abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris fílio illátam imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, imo étiam pro interfectóribus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PLÚRIBUS in locis Clericórum Regulárium órdinem propagávit, eorúmque domicília Medioláni et Placéntiæ instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromǽus, et Páulus de Arétio Cléricus Reguláris, Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas láudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exémpla, prophetíæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium, et abséntia, et futúra prospéxit, annis gravis, et labóribus fractus, ad aram celebratúrus in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, repentíno apopléxiæ morbo corréptus est; mox sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in ecclésia sancti Páuli ad

hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum Clemens undécimus Póntifex Máximus solémni ritu sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. de eodem Comm. 1º loco. 115*.

Pro Ss. Mart. Tryphone, Respicio et Nympha.

Lectio ix.

Tryphon Décio imperatóre, cum Jesu Christi fidem prǽdicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, a Décii satellítibus comprehénsus, primum equúleo torquétur, et úngulis férreis excarnificátur: deínde sublímibus pédibus candéntibus clavis confíxus, fústibus cǽditur, et admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cum ómnia fórtiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se Christiánum esse palam proféssus est. Qui várie cruciátus, una cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum: quæ státua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martýrium consecúti sunt quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testarétur, martýrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii et Nymphæ semper festa sectári:

quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Vesp. a Capit. de seq. Commem. præced. et S. Mennæ Mart.

DIE XI. NOVEMBRIS

SANCTI MARTINI

EPISCOPI ET CONFESSORIS

Duplex.

IN I. VESPERIS

Si dicendæ sint integræ, Ant. erunt de Laud. 614; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie láudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit áuræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit láudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet: unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis contra ómnia advérsa muniámur. Per.

Et fit Commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti: concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri; ut perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur.

Deinde S. Mennæ Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Iste Conféssor. ut supra. 608.

In I. Nocturno.

Ant. Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contéxit.

Pss. de Comm. Conf. Pont. 78*.

Ant. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit.

Ant. Ego signo crucis, non clýpeo protéctus, aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola prima beáti Páuli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum;

non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis áutem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet áutem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Hic est Martínus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut in virtúte.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1. b

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu áutem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíli-

ter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínum Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua. Qui. Glória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Confído in Dómino, quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Pss. de Comm. Conf. Pont. 82*.

Ant. Tetrádius cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Ant. O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula corúscant!

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

Lectio iv.

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui cum nihil habéret præter arma, et vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus appáruit, hanc mittens vocem : Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. Invíctum.

Lectio v.

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem epíscopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post factus epíscopus Turonénsis monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu

vixit. Qui cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant : Cur nos pater déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Beátus Martínus óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, convocatísque discípulis dixit. Dissolutiónem sui córporis.

Lectio vj.

SED cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, suppliciter ab eo petiérunt, ut convérso córpore tantísper, dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cælum pótius, quam terram adspícere, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, adstas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit : quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes láudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis epíscopus, audiérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum : Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua prǽmia : nostri pótius miserére, quos déseris. Invádent. Glória Patri. Invádent.

In III. Nocturno.

Ant. Dóminus Jesus Christus non purpurátum, aut diadémate renidéntem se ventúrum esse prædíxit.

Pss. ex III. Noct. de Comm. unius Mart. 44*.

Ant. Sacérdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cæli, et regnum Patris mei.

Ant. Sacérdos Dei Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio : sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Luc. c. 11, post init.

Quia in superióribus Ecclésiam Synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est : verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna áutem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsúltat chorus, * Omniúmque cæléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus! ℣. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchaël assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio viij.

Hæc est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia : lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. ¶ Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus ritu véteri Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit; et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit : illa áutem Jerúsalem, quæ in

cælo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur : Martínus, hic páuper et módicus, * Cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur. ℣. Martínus epíscopus migrávit a sǽculo : vivit in Christo gemma sacerdótum. Cælum dives. Glória Patri. Cælum dives.

Pro S. Menna Mart.

Lectio ix.

Mennas Ægýptius, christiánus miles in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni imperatórum, cum pœniténtiæ cáusa in solitúdinem secessísset, natáli die imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in theátrum prosíliens, líbera voce Gentílium superstitiónem insectabátur. Quamóbrem comprehénsus, et Pyrrho præside, in metrópoli Cottiénsium Phrýgiæ vinctus, loris crudéliter cæditur : deínde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagísque cilício confricátis, tum per tríbulos et virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interfícitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde a Christiánis eréptum sepúltum est, ac póstea Constantinópolim translátum.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Dixérunt discípuli * ad beátum Martínum : Cur nos pater déseris, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Dómine, * si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua.

3. O virum ineffábilem, * nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4. Oculis ac mánibus * in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúia.

5. Martínus Abrahæ sinu * lætus excípitur : Martínus, hic páuper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet : unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Mennæ.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Dómine.

Capit. Ecce sacérdos.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.

Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

AD SEXTAM

Ant. O virum ineffábilem.

Capitulum. Eccli. 44. c

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM

Ant. Martínus Abrahæ sinu.

Capitulum. Eccli. 45. c

FUNGI sacerdótio, et habére láudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 614; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ultimi, Ps. Meménto. 90*.

Hymn. Iste Conféssor. ut supra in I. Vesp. 608.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum : o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martýrii non amísit!

Orat. ut supra ad Laudes.

Deinde fit Commem. seq.

DIE XII. NOVEMBRIS

SANCTI MARTINI I.

PAPÆ ET MARTYRIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Martíni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martínus, Tudérti in Umbria natus, inítio pontificátus, et lítteris et legatiónibus missis óperam dedit, ut Páulum Constantinopolitánum Patriárcham a nefária hǽresi ad cathólicæ fídei veritátem revocáret. Qui Constánte imperatóre hærético fretus, eo améntiæ progréssus fúerat, ut Sedis apostólicæ legátos várie in ínsulas relegárit. Quo ejus scélere commótus Póntifex, coácto Romæ concílio centum quinque episcopórum, eum condemnávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Quæ cáusa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olýmpium exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olýmpius Romam véniens lictóri mandat, ut Pontíficem, dum in basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repénte factus est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Constánti áutem imperatóri ex eo témpore multæ calamitátes incidérunt: quibus níhilo mélior factus, Theodórum Callíopam ad Urbem mittens, ímperat ut Pontífici manus injíciat. A quo per

fráudem captus Martínus, et Constantinópolim perdúctus, deínde in Chersonésum relegátus, ibi ob cathólicam fidem ærúmnis conféctus, prídie Idus Novémbris cessit e vita clarus miráculis. Cujus corpus Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvéstri et Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum, dies vigínti sex. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros úndecim, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis. Glória Patri. Et corónam pulchritúdinis.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis venit. de eodem Comm. 1° loco. 46*.

℟. viij. Dómine prævenísti. 47*.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XIII. NOVEMBRIS

SANCTI DIDACI
CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præcedentis.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Martíni Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dídacus Hispánus, ex óppido sancti Nicolái de Portu diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte pii sub sacerdótis disciplína, sanctióris vitæ solitária in ecclésia, tyrocínium exércuit. Deínde ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arrizzáfa fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rèbus cæléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Canáriis in ínsulis, ubi frátribus sui órdinis præfuit, multa perpéssus, martýrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno jubilæi, Nicoláo quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cæli destinátus, eo caritátis afféctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Exímia quoque fides et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatíssimæ Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo crucis imprésso, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Demum Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in crucem óculis, singu-

lári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis : Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, ánimam Deo réddidit, prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus cum menses non páucos (ut pio confluéntium desidério fíeret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indúerit, odórem suavíssimum efflávit. Illum multis et illústribus miráculis clarum Sixtus quintus Póntifex Máximus sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolíte timére. de eodem Communi 2° loco. 121*.

Vesp. de seq. Commem. præced.

DIE XIV. NOVEMBRIS

SANCTI JOSAPHAT

EPISCOPI ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. Pont. 36*, præter seq.

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Comm. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis gló-

riam sublimári mereámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JÓSAPHAT Kuncewítius nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo a látere imáginis Jesu crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliísque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilii alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis híeme, incedébat : carnes numquam, vinum nónnisi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilício ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinǽque ejus brevi sic fama percrébuit, ut quamvis júnior, Byténii monastério præféctus sit; mox Vilnénsis archimandríta, ac demum archiepíscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

HAC dignitáte áuctus, nihil de prióri vivéndi ratióne remíttens, nónnisi divínum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordi hábuit. Cathólicæ unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit ut schismáticos hæreticósque ad communiónem cum beáti Petri sede redúceret. Summum Pontíficem ejúsque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrína refértis deféndere numquam déstitit. Episcopálem ju-

risdictiónem et Ecclésiæ bona a láicis usurpáta vindicávit. Incredíbile dictu est quot hæréticos in sinum matris Ecclésiæ revocáverit. Uniónis vero Græcæ Ecclésiæ cum Latína Josaphátum promotórem exstitísse præclaríssimum, étiam pontifícia orácula disérte testántur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurándo, et sacrárum vírginum exstruéndis ǽdibus, aliísque piis opéribus juvándis, mensæ suæ provéntus ultro erogávit. In páuperes ádeo effúsus, ut cum olim inópiæ cujúsdam víduæ sublevándæ nihil occúrreret, episcopále pállium, seu omophórion, oppignorári jússerit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Tot cathólicæ fídei increménta perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne ínita, Christi athlétam ad necem quǽrerent; quàm sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne prænuntiávit. Cum ítaque Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus esset, illi archiepiscopáles invádunt ædes; óbvios quosque fériunt ac cædunt. Tum vir mitíssimus quæréntibus sponte occúrrit, eósque amíce compéllans, Filíoli, inquit, quare familiáres meos cǽditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc ímpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum immáni secúri necátum, in flumen projíciunt, die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætátis ejus quadragésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parricídis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis damnáti, ejuráto schísmate suum scelus detestáti sunt. Cum tantus præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus Póntifex Máximus Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus tértio Kaléndas Július anni millésimi octingenté

simi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálium senátu, simúlque adstántibus fere quingéntis patriárchis, metropolítis et epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénerant, hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, solémni ritu in Vaticána basílica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Officium ac Missam Leo décimus tértius Summus Póntifex ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis. Glória Patri. Et corónam pulchritúdinis.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus pharisǽis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 59. in Joannem.

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus : ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus : alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastó-

ribus Israël : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum cáusa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant : neque quod períerat quærébant : neque confráctum alligábant : neque infírmum consolidábant : quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Páulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória. Qui.

Lectio ix.

VERUM ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent et abundántius habérent : ab his áutem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves períirent. Nam cum Judǽi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re demonstrátum est; quod áutem vitam habérent et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sǽculo) álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. a Capit. de seq. Commem. præced.

DIE XV. NOVEMBRIS

SANCTÆ GERTRUDIS VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. 128 r, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gertrúdis Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, órdinis sancti Benedícti, virginitátem suam ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutíque sédulo inténta, cæléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam rerum divinárum cognitiónem adjúnxit. Quarum meditatióne veheméntius ad virtútem incénsa, brevi christiánam perfectiónem adépta est. De Christo ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur, unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia et actiónes referébat. Quamvis áutem multis exímiis natúræ et grátiæ donis a Deo áucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis mirácula, hoc item memoráret, quod se indigníssimam misericórditer sustinéret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Trigésimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis monastérii, ubi religiósam vitam est twofessa, deinde Elpediáni præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea caritáte, prudéntia, et reguláris disciplínæ stúdio munus obívit, ut cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium viderétur. Utrobíque vero,

licet esset ómnium mater et magístra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia, aliísque cruciátibus corpus afflíxit: sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem, ac patiéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piǽque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éxtases, altissimǽque contemplatiónis et divínæ uniónis donum obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Ut méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam Vírginem véluti matrem et curatrícem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequebátur, ab eáque multa accépit benefícia. Erga divиníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passiónem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdumubéribus lácrymis perfunderétur. Justórum ánimas, piaculáribus flammis addíctas, quotidiánis subsídiis et précibus juvábat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetíæ dono cláruit. Dénique flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo vita decéssit. Miráculis vivens et post mortem a Deo illustráta est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória. Afferéntur tibi.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1° loco. 142*.

DIE XVII. NOVEMBRIS

S. GREGORII THAUMATURGI

EPISCOPI ET CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Neocæsaréæ Ponti episcopus sanctitáte doctrináque illústris, signis vero ac miráculis multo illústrior, quorum multitúdine atque præstántia Thaumatúrgus appellátus est, et sancti Basilíi testimónio cum Móyse, Prophétis et Apóstolis comparátus; montem, qui ecclésiæ ædificatiónem impediébat, oratióne álio tránstulit. Item palúdem, inter fratres cáusam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium, perniciósе agros inundántem, defíxo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Sæpíssime dǽmones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit, múltaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus e vita, cum quæsísset quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset tantum esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cœpi episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59., quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio vj.

Beáti Patris Gregórii mérita jam in tuto pó-

sita secúri magnificémus : qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus ?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 11. c

In illo témpore : Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis : Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti : Tóllere, et míttere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. Comment. in Marc. cap. 11.

Solent Gentíles, qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quod non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est, non ómnia scripta esse, quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi et Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fíeri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fíeri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neocæsaréæ Ponti antístitis, viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum incolæ civitátis opus habébant.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viij.

Cum enim volens ædificáre ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur, venit nocte ad locum, et génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngius juxta fidem peténtis ágeret. Et mane facto revérsus invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino mérito fídei, ut étiam mons tollerétur et mitterétur in mare.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verum quia montis nómine nonnúmquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo; mons ad præcéptum eórum, qui fortes fide sunt, tóllitur de terra, et in mare projícitur, cum prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarísque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus. 19.

Vesp. de seq. cum Commem. præced.

DIE XVIII. NOVEMBRIS

IN DEDICATIONE

BASILICARUM SS. APOST. PETRI ET PAULI

Duplex majus.

Omnia de Comm. Dedicationis Ecclesiæ. 169*, præter seq.

In I. Vesp. fit Commem. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti

Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis venerända solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 21. e

Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide : ipsa vero cívitas áurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, jaspis : secúndum, sapphírus : tértium, chalcedónius : quartum, smarágdus : quintum, sárdonyx : sextum, sárdius : séptimum, chrysólithus : octávum, berýllus : nonum, topázius : décimum, chrysóprasus : undécimum, hyacínthus : duodécimum, amethýstus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus láudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et in.

Lectio ij.

Et duódecim portæ, duódecim margarítæ sunt per síngulas : et síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis : et platéa civitátis áurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea. Nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes áutem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iij.

Et ambulábunt gentes in lúmine ejus : et reges terræ ásferent glóriam suam, et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem : nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam, et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : venién-

tium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex locis sacris quæ olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fídei petram et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlcro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Illuc Constantínus Magnus imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrymárum profúdit : mox sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit : índeque duódecim terræ cóphinis, honóris cáusa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit : et in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit; atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster basílicam sancti Páuli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre magnificentíssime ædificátam dedicávit. Quas basílicas idem imperátor multis prǽdiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

℟. O quam metuéndus est locus iste :* Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

PORRO Vaticánam basílicam vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsem, cum dira incéndii vis, anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsisset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicátam, Pius nonus auspicatíssimam nactus occasiónem qua dogma de Immaculáta beátæ Maríæ Vírginis Conceptióne nuper ab ipso proclamátum, ingéntem cardinálium et episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat, die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum patrum et antístitum coróna solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrévit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Ingréssus Jesus. de iv. die infra Oct. Dedic. Eccles. 190*.

In II. Vesp. Commem. seq. et S. Pontiani Papæ et Mart. ut infra.

DIE XIX. NOVEMBRIS

SANCTÆ ELISABETH VIDUÆ

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. 150*, præter seq.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pul-

chritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra : et beátæ Elísabeth précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere; et cælésti semper consolatióne gaudére. Per.

Postea S. Pontiani Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pontiáni Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Elísabeth Andréæ regis Hungáriæ fília ab infántia Deum timére cœpit : et crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis misericórdiæ offíciis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat; gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis áutem et aléndis paupéribus insígne xenodochíum constrúxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam :* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Defúncto cónjuge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque órdinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis ædi-

bus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut summópere gaudéret, se tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque ministéria erga páuperes et ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Cum vero in his aliísque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem doméstícis suis ante prædíxit. Cumque defíxis in cælum óculis divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta, et sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis, et rite probátis, Gregórius nonus sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile est regnum. de eodem Comm. 163*.

Pro sancto Pontiano Papa et Martyre.

Lectio ix.

Pontiánus Románus præfuit Ecclésiæ Alexándro imperatóre: qui sanctum Pontíficem, propter christiánæ fídei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto presbýtero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Calísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca sex.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. S. Pontiani.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Orat. Infirmitátem. supra. 633.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XX. NOVEMBRIS

SANCTI FELICIS DE VALOIS CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

DEUS, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cǽlitus vocáre dignátus es : præsta quǽsumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

TUÓRUM corda fidélium Deus miserátor illústra : et beátæ Elísabeth précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere; et cælésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

FELIX, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia, præsértim misericórdiæ erga páuperes : nam adhuc infántulus, manu própria, ac si grándior esset, et judícii maturitáte polléret, nummos egénis distríbuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, et ferme eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscens non semel véstibus se exspoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ et Blé-

sii cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens hunc infámem háctenus sicárium, mox sanctíssimis prǽditum móribus evasúrum : verídicum testimónium monstrávit evéntus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Post exáctam laudabíliter adolescéntiam, cœpit ex cæléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre; prius tamen vóluit sacris initiári, ut omnem regni, a cujus successióne jure legis Sálicæ non longe distábat, spem sibi præcíderet. Sacérdos factus, et prima Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia víctitans, cæléstium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi doctóre, a quo ex divína inspiratióne quæsítus et invéntus, per áliquot annos sanctíssime vixit; donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, speciálem a Summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta ígitur Innocéntio Papæ tértio inter Missárum solémnia revelatióne religiónis et institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri cruce signátis indúitur, ad eam formam qua Angelus indútus appáruit : et ínsuper vóluit Póntifex, ut nova relígio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Régula própria ex Summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in diœcési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frígidus dícitur, primum órdinis páulo ante a se et sócio exstrúctum cœnóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam, et

Redemptiónis institútum mirífice cóluit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligentíssime propagávit. Illústrem hic a beáta Vírgine Matre favórem accépit : dormiéntibus síquidem cunctis frátribus, et ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix de more vígilans, et horas prævéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori hábitu cruce órdinis insigníto indútam, ac cælítibus simíliter indútis sociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, láudes divínas concínuit, ritêque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad cæléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad caritátem erga páuperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolíte timére. de eodem Comm. 2° loco. 121*.

Vesp. de seq. Commem. præced.

DIE XXI. NOVEMBRIS

IN PRÆSENTATIONE B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum. 202*, præter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti : præsta quæsumus; ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per

Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commem. præcedentis.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cǽlitus vocáre dignátus es : præsta quǽsumus ; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. Ego sapiéntia. 208*.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa.

Lib. 4. Cap. 15.

Lectio iv.

Jóachim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit : eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur) : vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit. In lucem áutem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur : ac deínde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur : ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum

et bálsamum aromatízans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. post init.

Lectio v.

Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur áuctor non displicet, opus probémus: ut quæcúmque sibi ejus exóptat prǽmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium: virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! Quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Quid ergo éxsequar cibórum parcimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non prius cupíditas, quam necéssitas fuit: et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus: qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta contínuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Loquénte Jesu. 215*.

In ℟. vij, dicitur: tuam sanctam Præsentatiónem.

In II. Vesp. Ant. ad Magnif. ut in primis. 637.

Et fit Commem. seq.

DIE XXII. NOVEMBRIS

SANCTÆ CÆCILIÆ
VIRGINIS ET MARTYRIS

Duplex.

IN I. VESPERIS

Si I. Vesperæ dicendæ sint integræ, Ant., Capit. et Hymn. erunt de Laud. 645; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Virg. 128*.

Ad Magnif. Ant. Est secrétum Valeriáne, quod tibi volo dícere : Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Vírginis Proles. 131*.

In I. Nocturno.

Ant. Cæcília virgo Almáchium superábat : Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat.

Pss. trium Noct. de Comm. Virg. 132*.

Ant. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Ant. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Epístola prima beáti Páuli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7. e

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium áutem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si áutem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego áutem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus

breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gáudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : prǽterit enim figúra hujus mundi.

℟. Cantántibus órganis Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens : * Fiat Dómine cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

Lectio ij.

Volo áutem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui áutem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ áutem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem prǽbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum epíscopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum epíscopum.

Lectio iij.

Si quis áutem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem áutem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior áutem erit, si sic permánserit, secúndum meum consí-

lium : puto áutem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cæléști ardébat. A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In II. Nocturno.

Ant. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília semináști.

Ant. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Ant. Fiat Dómine cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Cæcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte christiánæ fídei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit : quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est áusus : quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília, cum sine baptísmo negáret id fíeri posse, incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat : * Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Tibúrtium.

Lectio v.

Inde ad Cæcíliam revérsus, orántem et cum ea Angelum divíno splen-

dóre fulgéntem invénit. Quo adspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit : qui a Cæcília Christi fide imbútus, et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, adspéctu dignátus est. Utérque áutem páulo post Almáchio præfécto constánter martýrium súbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultátes sint, exquírit.

℟. Cæcíliam intra cubículum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini : * Quem videns Valeriánus, nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de cælo, et lumen refúlsit in habitáculo. Quem.

Lectio vj.

Cui cum virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret; eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo post, décimo Kaléndas Decémbris Alexándro imperatóre dúplici virginitátis et martýrii palma decoráta, evolávit in cælum. Cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ǽdibus ecclésia ipsíus Cæcíliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ ecclésia cóndita sunt.

℟. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus quos in Cæcília semināsti : * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. ℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília fámula. Glória Patri. Cæcília fámula.

In III. Nocturno.

Ant. Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Ant. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Ant. Tunc Valeriánus perréxit, et signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 79. in Matth., post initium.

Quam ob cáusam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens : Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum ; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis : quod inde patet, quia neque in véteri testaménto a priscis illis sanctísque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur : non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Páulus ait : De virgínibus áutem præcéptum Dómini non hábeo : et láudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum ; noléntem áutem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio : Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem.

Lectio viij.

Quóniam ígitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimátio, ne quis ea perfécta se totum perfecísse putáret, ac cǽtera neglígeret, hanc parábolam pósuit, ut osténderet virginitátem, quamvis cǽtera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhu-

mánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est áutem córporum et pecúniæ par cupíditas: sed ácrior multo atque veheméntior illa córporum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcírco étiam fátuas appellávit: quóniam majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum antístitem: * Quia ad ipsum hábeo secréta, quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, et signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia. Glória. Quia.

Lectio ix.

Lámpades áutem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat, et sanctimóniæ puritátem: óleum vero benignitátem, eleemósynam, impénsum indigéntibus auxílium. Tardánte áutem sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos regnum ipsíus mox futúrum exspectántes, ab ea opinióne dedúceret; id enim illi sperábant: quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem: Dormiérunt, inquit; média áutem nocte clamor factus est: vel, ut in eádem parábola persístat, vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Páulus commémorat, dicens: In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cælo.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Cantántibus órganis * Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Valeriánus * in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit.

3. Cæcília fámula tua, * Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4. Benedíco te * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5. Triduánas a Dómino * popósci indúcias, ut domum meam ecclésiam consecrárem.

Capitulum. II. Cor. 10. d

FRATRES: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Dum auróra finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: Eia mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et induímini arma lucis.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

AD TERTIAM

Ant. Valeriánus.

Capit. Fratres: Qui gloriátur. supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Cæcília fámula tua.

Capitulum. II. Cor. 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Triduánas a Dómino.

Capitulum. Eccli. 51. b

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Ant. de Laud.; Pss. ut in I. Vesp. de Communi Virg. 128*.

A Capit. fit de seq. cum Commem. præced. et S. Felicitatis Mart. ut infra.

DIE XXIII. NOVEMBRIS

SANCTI CLEMENTIS I.
PAPÆ ET MARTYRIS

Duplex.

IN I. VESPERIS

Si I. Vesperæ dicendæ sint integræ, Ant. erunt de Laud. 653; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apostolorum. 2*.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Láudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :

In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut Confessóribus suis fontis venam apériat.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divínis et oratióne cessábat.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.

Deinde S. Felicitatis Mart.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia usque ad Lectiones de Communi unius Mart. 37*.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Miléto Páulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent,

dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei : * De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. De sub.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prǽdicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Omnes una voce dixérunt : Ora pro nobis sancte Clemens : * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus vestris corónis

partícipem fíeri. Ut digni efficiámur.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et áurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus áutem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Páuli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Dedísti Dómine habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum : * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti Dómine sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clemens Románus, Faustíni fílius, de regióne Cœlii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Páulus scribens ad Philippénses : Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte et cǽteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum et res ab eis gestas diligentíssime conquisítas lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Cum áutem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum déxtero pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt : eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cum factum esset, Christiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit : eóque illi accedéntes, ædículam marmóream in templi formam, et intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, et juxta illud ánchoram, qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo primo Pontífice translátum, in ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo ínsulæ loco, unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros decem, diáconos duos, epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 24. d

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 26.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Coróna áurea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur: glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei

glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória. Qui.

Pro S. Felicitate Mart.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 3. in Evang.

Lectio ix.

Beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, septem fílios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit, et parturívit spíritu, quos carne pepérerat; ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam Mártyrem díxerim? Sed plus quam Mártyrem : quæ septem pignóribus ad regnum præmíssis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Oránte sancto Cleménte, * appáruit ei Agnus Dei.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Non meis méritis * ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri.

3. Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

4. De sub cujus pede * fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5. Omnes gentes * per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere

Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tǽdium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vínclis sǽculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Cum iter ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat : Dómine Jesu Christe, salva illum : et Clemens cum lácrymis dicébat : Súscipe Pater spíritum meum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicitatis.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Non meis méritis.

Capit. Beátus vir. supra. 653.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Ant. Vidi supra montem.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Ant. Omnes gentes.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS

Ant. de Laud., Pss. ut in I. Vesp. de Communi Apost. 2*, et loco ult., Ps. Crédidi. 25*.

A Capit. fit de seq. cum Commem. præced. et S. Chrysogoni Mart.

DIE XXIV. NOVEMBRIS

SANCTI JOANNIS A CRUCE CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctæ sui abnegatiónis, et crucis amatórem exímium effecísti: concéde; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced.

Ant. Dedísti Dómine habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis Mártyris tui atque Pontíficis solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur.

Deinde S. Chrysogoni Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognósci-

mus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes a Cruce, Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto áutem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metýmnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre vilíssima quæque compléctens offícia, præsto áderat. Cujus exémplo excitáti cǽteri, éadem caritátis múnera ardéntius obíbant. Verum ad altióra vocátus, beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus est : ubi sacérdos ex obediéntia factus, seveerióris disciplínæ et arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam órdinis régulam ex superióris licéntia ita proféssus est, ut, ob jugem Domínicæ passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit : dignus plane, qui a sancta Terésia inter puriores sanctiorésque ánimas Ecclésiam Dei id témporis illustrántes recenserétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Singulári vitæ austeritáte, et ómnium virtútum præsídio munítus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne, diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur : tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere, ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus,

tum in verbi Dei prædicatióne, tum in sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis áuctus, strictiorísque disciplínæ promovéndæ ardóre vehementer accénsus, sanctæ Terésiæ comes divínitus datus est, ut quam ipsa inter soróres primǽvam Carméli órdinis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros ítaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, cœnóbia quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis et perículis térritus, síngula perlustrávit : in quibus aliísque quamplúrimis ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagándo, verbo et exémplo firmávit; ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum órdinis proféssor et parens habeátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Virginitátem perpétuo cóluit, impudentésque mulíeres ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia, apostólicæ Sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mýstica theología cælésti sapiéntia refértos conscrípsit. Semel interrogátus a Christo, quid prǽmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dómine, pati, et contémni pro te. Império in dǽmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióne spirítuum, prophetíæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sǽpius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium constantíssime tolerátis, Ecclésiæ sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi crucifíxi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba : In manus tuas comméndo

spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædíctis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignis globus excépit : corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiámnum incorrúptum Segóviæ honorífice cólitur. Eum plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis Benedíctus décimus tértius, Póntifex Máximus, in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : *Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

Pro S. Chrysogono Mart.

Lectio ix.

Chrysógonus Diocletiáno imperatóre Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit : quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereáque a suis oratiónibus per lítteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed cum imperátor Romam scripsísset, ut, réliquis Christiánis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléiam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui imperátor : Accersívi, inquit, te Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille : Ego eum qui vere est Deus, mente et oratióne véneror; deos áutem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácra, odi et éxsecror. Quo respónso excandéscens imperátor, ad Aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris. Cujus corpus projéctum in mare, páulo post in líttore invéntum, Zóilus présbyter in suis ǽdibus sepelívit.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. S. Chrysogoni.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præced.

DIE XXV. NOVEMBRIS

SANCTÆ CATHARINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. 128*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti : præsta quǽsumus; ut ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Qui tecum vivit.

Et fit Commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctæ sui abnegatiónis, et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Catharína nóbilis virgo Alexandrína, a prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fídei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem et octo annos nata eruditíssimum quemque superáret. Quæ cum Maximíni jussu multos propter christiánæ religiónis professiónem várie torméntis cruciátos, ad supplícium rapi vidéret, non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, eíque nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis prǽmiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra áccidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur : verum id frustra fíeri intélligens, verbéribus affécctam, plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Quo témpore Maximíni uxor, et Porphýrius belli dux, viséndæ vírginis cáusa cárcerem ingréssi, et ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martýrio coronáti sunt. Interim Catharína edúcitur e custódia, et rota expedítur, crebris et acútis præfíxa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quæ máchina brevi, Catharínæ oratióne, confrácta est : eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti imperat. Quæ fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martýrii prǽmium evolávit, séptimo Kaléndas Decémbris : cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi in lætítia.

Glória Patri. Afferéntur tibi in lætítia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Communi 1° loco. 142*.

Vesp. a Capit. de seq. cum Commem. præcedentis et S. Petri Alexandrini Episcopi et Martyris.

DIE XXVI. NOVEMBRIS

SANCTI SILVESTRI

ABBATIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem sǽculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus; ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti : præsta quǽsumus; ut ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus.

Postea S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Petri Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

SILVÉSTER, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, statim puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens Bonóniam ad stúdia jurisprudéntiæ missus a patre, cum sacris lítteris a Deo mónitus dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatiónem, quam æquo ánimo toto decénnio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est; in quo múnere pópulo oratiónibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

INTER funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte senténtia: Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me, in solitúdinem majóris perfectiónis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus jejuniísque déditus, crudas tantum herbas in cibum sǽpius adhíbuit. Ut áutem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

AT ínvidens sátanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invá-

dens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur, ac patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetíæ aliísque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dǽmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis benefício incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et miráculis clarus, Deo réddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória. Quia.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus. de Communi Abbat. 1° loco. 123*.

Pro S. Petro Alexandr.

Lectio ix.

Petrus epíscopus Alexandríæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis et doctrínæ splendóre non solum illustrávit Ægýptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúrimum in christiána virtúte profícerent. Is primus Aríum diáconum Alexandrínum, propter schisma Meletiánum, cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum cápitis ab eódem Maximiáno damnátum in cárcere cum Achíllas et Alexánder presbýteri deprecatóres Aríi venissent, respóndit, noctu apparuísse sibi Jesum veste discíssa, causámque rei sciscitánti dixísse : Aríus vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædícens fore, ut sibi in episcopátu succéderent, præcépit ne umquam Aríum in com-

muniónem recíperent, quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuísse, non diu post rei probávit evéntus. Dénique duodécimo sui episcopátus anno, sexto Kaléndas Decémbris abscísso cápite ad martýrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. fit Commem. S. Petri Alexandrini.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem. 661.

DIE XXIX. NOVEMBRIS

COMMEMORATIO

SANCTI SATURNINI

MARTYRIS

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA

SANCTI ANDREÆ

APOSTOLI

Si Festum S. Andreæ venerit Fer. II., de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedentis et Commem. S. Saturnini in Dom.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, cum Homilia et Oratione de Vigilia ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 1. e

In illo témpore : Stabat Joánnes, et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit : Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 7. in Joann., post initium.

Quia talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti : numquid vóluit apud se remanére

discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur: habébant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me atténditis? Ego non sum agnus. Ecce Agnus Dei. De quo et supérius díxerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

℟℟. de Feria occurrente.

Lectio ij.

Videámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi: nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis. Andréas áutem frater Petri erat. Et nóvimus in Evangélio quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iij.

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, et fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assídue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret: venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille, et dóceat nos, et colloquátur nobis.

Ad Laudes ut in Psalterio.

Et dicuntur Preces feriales flexis genibus. 73.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et fit Commem. S. Saturnini.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

DIE XXX. NOVEMBRIS

SANCTI ANDREÆ APOSTOLI

Duplex 2. classis.

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

SALVE crux pretiósa,*súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Pss. ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. 2*.

2. Beátus Andréas * orábat, dicens : Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5. Qui persequebántur justum, * demersísti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. Rom. 10. b

FRATRES : Corde enim créditur ad justítiam, ore áutem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt :

Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia.

Oratio.

Majestátem tuam Dómine supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis áulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Pss. trium Noct. de Comm. Apost. 6*.

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Ant. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Páuli Apóstoli ad Romános.
Lectio j. Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ áutem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? Id est, Christum dedúcere. Aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilǽæ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ij.

Corde enim créditur ad justítiam : ore áutem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo áutem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est prǽmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio iij.

Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus áutem per verbum Chri-

sti. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías áutem áudet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël áutem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

℟. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe adspíciens dixit : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pependit in te magíster meus Christus. ℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es : et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe discípulum. Glória Patri. Súscipe discípulum.

In II. Nocturno.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Lectio iv.

Andréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilǽæ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit : cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilǽæ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Européæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deinde Epírum ac Thráciam per-

agrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum: pópulus áutem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine cáusa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens.

Lectio v.

Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judǽis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut per te me recípiat.

Lectio vj.

Igitur páulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non pos-

set, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta : áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Acháiæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit : exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant vias. Glória Patri. Qui ámbulant vias.

In III. Nocturno.

Ant. Non me permíttas Dómine, fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. Accipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 4. c

In illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilǽæ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 5. in Evang.

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant; nihil ab eo de prǽmio ætérnæ retributiónis audíerant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice deponi: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viij.

In cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fídei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sǽculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe discípulum. Glória Patri. Súscipe discípulum.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre,

quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quǽrimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus. 19.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Salve crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 20.

2. Beátus Andréas * orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi fámulus,* dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5. Qui persequebántur justum, * demersísti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. Rom. 10. b

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam, ore áutem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis:
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina:
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum ; ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum, et pium.

Oratio.

Majestátem tuam Dómine supplíciter exorámus : ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD TERTIAM

Ant. Beátus Andréas.

Capitulum. Rom. 10. b

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, ore áutem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. In omnem terram *Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM

Ant. Andréas Christi fámulus.

Capitulum. Rom. 10. c

Non enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Qui persequebántur justum.

Capitulum. Rom. 10. c

Isaías enim dicit : Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus áutem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt ? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt* Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS

Ant. 1. Salve crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus.

Pss. ut in II. Vesp. de Communi Apost. 24*.

2. Beátus Andréas * orábat, dicens : Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5. Qui persequebántur justum, * demersísti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum. Rom. 10. b

FRATRES : Corde enim créditur ad justítiam, ore áutem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exsúltet orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt :
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta : secúrus et gáudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS

SANCTÆ BIBIANÆ

VIRGINIS ET MARTYRIS

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum. 128*, præter seq.

Oratio.

DEUS ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut amótis perículis prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

BIBIÁNA virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad Aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et fíliæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis áutem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

SUÁDET nihilóminus Aproniánus, ut venereántur deos Géntium, amíssas ídeo opes, imperatóris grátiam, præcla-

ríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus ethnicórum, prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur, quæ ab incunábulis edócta christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídias, et prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Lectio vj.

Nihil áutem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam; a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Táuri, illǽsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória. Afferéntur tibi.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur; quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni áutem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc áutem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed ut per hoc, quod ágimus, láudes extérius non quærámus. Sic áutem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quǽrimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Thesáurus áutem cæléste est desidérium;

ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus.
19.

COMMUNE SANCTORUM

IN VIGILIIS APOSTOLORUM

Officium fit de Feria, exceptis Lectionibus et Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 15. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Evang.

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem : nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est : et ómnia unum præcéptum sunt ? quia quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una caritáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

℟℟. de Feria pro tempore.

Lectio ij.

Præcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter áutem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ

suæ senténtiis, et amícos jubet dílígi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per affectum cognatiónis et carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt: sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iij.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis prǽmia non assequúntur: quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos; ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

IN I. VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, *

confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætér-

num non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXSÚLTET orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt :
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Canticum B. Mariæ V. Lucæ 1. c

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter

me in testimónium illis, et Géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis áulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diei erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini

vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. Constítues * eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex de-

córem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. de Script. positæ in Communi Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanctorum per Annum, et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria ecclesia.

De Epístola prima beáti Páuli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 4.

SIC nos exístimet homo ut minístros Christi : et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi áutem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui áutem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium ; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

HÆC áutem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid áutem habes, quod non accepísti? Si áutem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim.

Bened. Spíritus sancti.

Lectio iij.

NOS stulti propter Christum, vos áutem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos áutem fortes : vos nóbiles, nos áutem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cǽdimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus

Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMNES Gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum Dómine.

Psalmus 60.

EXÁUDI Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. in Evang., post medium.

Lectio iv.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Páulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc áutem ómnia operá-

tur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus : et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis de-

nuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabúntur * córnua justi, allelúia.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego áutem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúia.

Ant. Lux orta est * justo, allelúia, rectis corde lætítia, allelúia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúia, rectis corde lætítia, allelúia.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

Psalmus 98.

DÓMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia ! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat : et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis prǽmii ? Jesus áutem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit : Qui reliquístis ómnia ; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël : quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in

qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam : non intelligéntes, quod, si in cǽteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo : ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur sequens

Hymnus
Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * láudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo : * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis : * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 92.

DÓMINUS regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Canticum trium puerorum. Danielis 3. e

BENEDÍCITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri. neque Amen.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus láudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d

FRATRES : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXSÚLTET orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ant. Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Canticum Zachariæ.
Lucæ 1. g

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

AD TERTIAM

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Capitulum. Ephes. 2. d

Fratres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguléri lápide Christo Jesu.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Capitulum. Act. 5. b

Per manus áutem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes *Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Act. 5. c

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum se-

cúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti Dómine * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam láudis.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dómine víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam láudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi áutem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Capitulum. Ephes. 2. d

FRATRES : Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXSÚLTET orbis gáudiis :
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum.

Canticum B. Mariæ V.
Lucæ 1. c

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri.

Ant. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum.

II. ALIÆ LECTIONES
PRO APOSTOLIS
In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni Episcopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv.
Ante medium.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prǽdicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus,

per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti sunt viri sancti.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Páulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis : unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est : implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia : unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vj.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt : sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non

solum ergo illi duódecim et Apóstolus Páulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent : quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in Natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens, séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália prǽmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viij.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo áutem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros : sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum doctrína.

Lectio ix.

Et Páulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 17*.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta

mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo prudéntes.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic adspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi adspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Similitúdo áutem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies áutem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut

quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. Hom. 3. Lib. 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras quid Matthǽus de incarnatióne Dómini séntiat : hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthǽus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthǽus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthǽus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum

advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Et quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum adspíciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áëra levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non

potest. Nemo enim própríe ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene áutem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum doctrína.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Pss. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. 2*.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi ministrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. Jac. 1, b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Láudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟.

Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INFIRMITÁTEM nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. 36*.

In I. Nocturno.

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis,

quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes I. Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurim. Mart. 60*.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20. d

A Miléto Páulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod ac-

cépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus enim.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et áurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus áutem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Páuli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo,

quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui ope-

rántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus no-

ster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod áutem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, áudi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ

revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

CONTEMPLABÁTUR enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III. Nocturno.

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccató-

res intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DÓMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti Dómine * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DÓMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem

diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc áutem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 37. in Evang.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam pro-

lixitas mortis? Quæ áutem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Páulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc áutem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex Ss. Mart. Pont. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

SED percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui

jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Páulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma flo-

rébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INFIRMITÁTEM nostram réspice omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRÆSTA quǽsumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRÆSTA quǽsumus omnípotens Deus : ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. ut supra ad Laudes. 48*.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Ant. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBÁVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fe-

cit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS

Ant. Qui me conféssus fúerit. cum reliq. de Laud. 48*. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ultimi,

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b

BEÁTUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Láudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE

In II. Nocturno.

De Expositióne S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Serm. 21.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dícere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

PONE ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exǽstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam : trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis : perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphǽam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 16. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 32. in Evang.

QUIA Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis ob-

viántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij.

CERTE cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet : valde áutem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AD se áutem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem vénimus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil áutem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen própe-

rat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 17*.

III. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 10. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. c. 10. post medium.

Dóminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in áure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Lectio viij.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine : ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

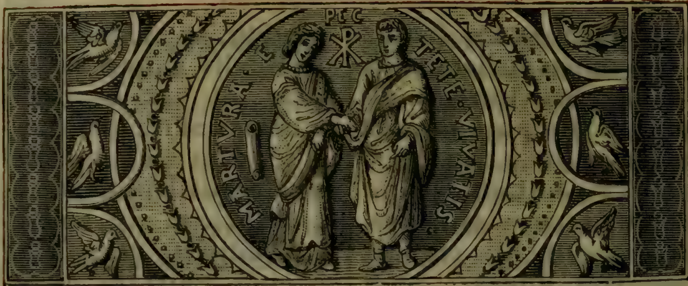
℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine

sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOLÍTE timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis ad
mitténdus est dolor : quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habéreconstántiam,étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit : negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset : eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum : qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE
PLURIMORUM MARTYRUM

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

OMNES sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii.

Psalmi ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. 2*.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus * laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTÓRUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi áutem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTÓRUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit ;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ
Jesu Rex bone cǽlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more
bidéntium :
Non murmur résonat, non
querimónia ;
Sed corde impávido mens
bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit
lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus mú-
nera præparas ?
Rubri nam flúido sán-
guine fúlgidis
Cingunt témpora láu-
reis.

Te summa o Déitas,
únaque póscimus ;
Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut
tibi glóriam
Annórum in sériem ca-
nant.

Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sán-
guinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córpo-
ris,
Mortis sacræ compén-
dio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quǽsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam áurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis,

irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Páuli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8. c

FRATRES : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si áutem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si áutem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes áutem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

SCIMUS áutem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos áutem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos áutem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et re-

surréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et ídeo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et meruérunt.

In II. Nocturno.

Ant. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei :* tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum, exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum sanctis : et

tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed et Páulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

SED dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Justi áutem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

EXSULTÁTE justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericór-

dia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo áutem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat áutem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium áutem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia áutem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi áutem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur

ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus áutem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21. c.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evang.

DÓMINUS ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum

munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prǽlia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

SED his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo : et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post viij. vel ij. Lect. in Festo plurim. Mart. fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes áulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus : quia necésse est, ut ália

e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur, Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Omnes sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus * laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi áutem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophǽa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri

capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dñum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Cum palma.

Capit. Justórum. ut supra. 69*.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Ant. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi áutem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS

Ant. 1. Isti sunt sancti,* qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, præter ultimum.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut áquilæ *juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cæléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:* tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTÓRUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi áutem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTÓRUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ
Jesu Rex bone cǽlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sǽvaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus;
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gáudent in cælis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

II. ALIÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MARTYRIBUS

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 1. de Mart. tom. 3.

Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus: ut parta victória,

cum iísdem sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit : tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum prǽbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium prǽbeat, aut sine martýrio cum sanctis prǽmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes fíerent.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti : sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prǽlio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : *Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent il-

li. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6. c

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. cap. 6., post initium.

ADVÉRTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthǽus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

BEÁTI páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthǽus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perfé-

ctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum: quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 17*.

III. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. in Lucam, c. 52.

De hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viij.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine

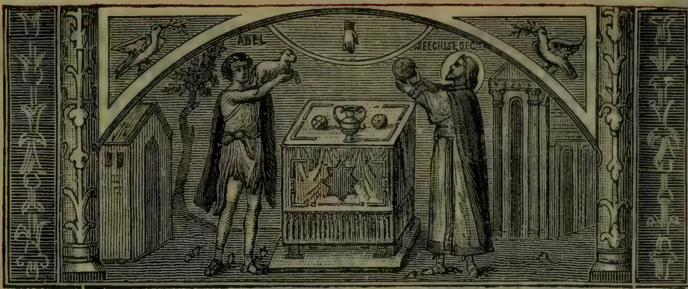
dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

Duo áutem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carnificum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per äëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

Ecce sacérdos magnus,* qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedícite Dóminum : servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Confessor Dómini, colentes
Quem pie láudant pópuli per orbem :
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio litteræ m. t. v., dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Láudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit áuræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit láudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per.

Alia Oratio.

Exáudi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Iste Conféssor. ut supra. 77*.

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cá-

thedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus,* et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, *quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prǽdicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi

ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absol. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Páuli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Fidélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis áutem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supér-

biam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet áutem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Dómine quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1. b

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo :* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus sancti.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu áutem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus cúram habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, ni-

hil habens malum dicere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : *Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque per-

manébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætèntur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Lætèntur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercell.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, láudes addidísse áliquid, decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exal-

távi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

BENE et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne láudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Láuda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex cáusa utílius est hóminum magis memóriæ láudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DÓMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est

justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DÓMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 25. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 9. in Evang.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus cǽteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre profícíscitur, servos suos

vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre profíciscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste péregre profíciscens, servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus áutem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant: dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compé-

scunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedícite Dóminum : servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Prǽsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis prǽmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Non est invéntus. Capit. Ecce sacérdos. ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

AD SEXTAM

Ant. Ideo jurejurándo. Capitulum. Eccli. 44. c

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM

Ant. Serve bone. Capitulum. Eccli. 45. c

Fungi sacerdótio, et habére láudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS

Ant. ut in Laud. 89*. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*; et loco ult.

Psalmus 131.

Meménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, *

si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sǽculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum áutem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie láudant pópuli per orbem:
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio litteræ m. t. v., dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Láudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit áuræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit láudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Ant. dicitur ad Magnif. in II. Vesp. pro solis summis Pontificibus.

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doct. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurim. Pont. et Conf., Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in I. Noct. legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 44.

LAUDÉMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et

fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

HÓMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi láudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iij.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum : et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et láudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : *Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es sacérdos. Glória Patri. Tu es sacérdos.

II. ALIÆ LECTIONES

PRO PONT. ET CONF.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59. de S. Eusebio. 2.

Lectio iv.

BEÁTI Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus : qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus

bus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervenîret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 24. d

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis:

Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 26., in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur : speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homini-

bus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sǽculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 17*.

PRO DOCTORIBUS

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Orátio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessore Pontifice vel non Pontifice, pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu prǽsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et láudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dñus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu. Glória. Tu.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. cap. 6.

QUI post Oríonas Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdú-

ctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni Dávid servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur : et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod páulo ante protúlimus : Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ǽtheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat. Glória. Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte. C. 6. Tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui

erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat cæterórum ?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

ERGO ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior : sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

VOS estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus : sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita : id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 17*.

II. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth., can. 4.

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli áutem sunt rerum cæléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. ¶ Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immu-

tári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proteréntur.

Te Deum laudámus. 17*.

III. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 15. in Matth., sub med.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam ne-

cessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est : ut áutem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE

CONFESSORIS NON PONTIFICIS

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

DÓMINE quinque talénta* tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I. Vesp. de Communi Apost. 2*.

2. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

BEÁTUS vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie láudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Proprio litteræ m. t. v., dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Láudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit áuræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére, membra
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit láudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus.

Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Simílábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte exsultémus. 2.

Hymn. Iste Conféssor. ut supra. 104*.

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-

rea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 4. b et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta : cani áutem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immacu-

láta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Pópuli áutem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat áutem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos áutem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam

agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudívit * Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Lætántur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos

tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves universas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. t. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit, síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Páulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi prærmatúræ mortes, ubi

calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Páulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, áudi Páulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DÓMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes áutem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DÓMINE in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǽculum sǽculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de ter-

ra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. e

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 13. in Evang.

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat, et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífìcent Patrem vestrum qui in cælis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Bened. Cujus festum.

Lectio viij.

Duo áutem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére : ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad

supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat : et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui áutem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Dómine quinque talénta * tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo

Reddis perénne prǽmium.

Da supplicánti cœ́tui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dǽmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te piíssime
Precámur omnes súpplices:
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sǽculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADÉSTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

INTERCÉSSIO nos, quǽsumus Dómine, beáti N. Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctore. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. ut supra. 116*.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex Dei. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS

Ant., Pss., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. 104*.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurim Conf. non Pont., Offic. fit ut supra: sed in Orat. et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. ALIÆ LECTIONES

PRO CONF. NON PONT.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pe-

cúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone et fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij. Cap. 32. c et 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. Cap. 34. b

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justí-

tiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum :* Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

DERIDÉTUR justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, cǽteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus prǽcipit honórum cúlmina quǽrere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere : cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est : nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quǽrere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur : quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur : et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne

simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj. Cap. 17. post initium.

LAMPAS contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUSÍLLUM gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel

pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quǽrere prǽcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum, aut áurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lectio ix.

Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ : cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur,

et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 17*.

PRO ABBATIBUS

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia: Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat: et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti: quid ígitur nobis dabis prǽmii? Jesus áutem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen me-

um; céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sǽculi voluptátes: isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam intro-dúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in cǽteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus. 17*.

II. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis,

dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui áutem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod áudit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent,

et non vident. Nobis áutem promíttitur vísio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 17*.

III. ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in judício : Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus : unum eórum, qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur : Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére : de quibus dicit : Qui áutem non credit, jam judicátus est : quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando

revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE VIRGINUM

IN I. VESPERIS

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ín-

opem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hereditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea,

et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LÁUDA Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. II. Cor. 10. d

FRATRES : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JESU, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit :
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices;
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi : * áccipe corónam, quam tibi Dó-

minus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesp. ad Magnificat et in Laud. ad Benedictus :

Ant. Prudéntes Vírgines * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus sequens :

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra

est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea,* in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. Revértere, * revértere Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Páuli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7. e

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium áutem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si áutem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego áutem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gáudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc

mundo, tamquam non utántur : prǽterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo áutem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui áutem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ áutem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem prǽbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis áutem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem áutem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dor-

míerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior áutem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium : puto áutem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi : * virga diréctiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgi-

nes post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne

univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg. circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus : ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur : sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis áutem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec

immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet te mirabíliter.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áëra, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto háusit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum : proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum : ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi in lætítia. Glória Patri. Afferéntur tibi in lætítia.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

DÓMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : *

a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus láudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et

cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque áutem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus áutem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere láudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. II. Cor. 10. d

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit :

Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cǽtera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur

Ant. Prudéntes Vírgines * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili de-

votióne veneràri : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. Hæc est Virgo sápiens.

Capit. Fratres : Qui gloriátur. 143*.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. II. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória. Adjuvábit. Deus.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Ista est speciósa.

Pro Virgine et Martyre.
Capitulum. Eccli. 51. b

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre.
Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Ant., Pss., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. 128*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. ALIÆ LECTIONES
PRO VIRGINIBUS

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lectiones I. Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

CONFITÉBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu adstántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij.

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

EXALTÁSTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte

deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et láudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

NUNC nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, láudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gáudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorιósa fœcúnditas : quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte : non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cáuti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam :* Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperе procéde, et regna. Et dedúcet

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NEQUE inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli con-

cupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno prǽmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt : et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus : et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

DÉNUO quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prǽterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam. 139*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex cáusa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 63. in Matth., sub med.

DÓMINUS noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis

de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

Id áutem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est : *Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 17*.

COMMUNE
SANCTÆ MARTYRIS TANTUM
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS

IN I. VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus ; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes

Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Ant. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu

poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Láuda Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet ? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quǽsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quǽrénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cǽtera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.

Ps. Venite, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis
Débitas pœnas scélerum remítte :
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini

lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. I. Noct. pro Martyre tantum, leguntur ut supra. Confitébor. 146*.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : *Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ij.

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananǽo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

FORTITÚDO et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et láudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam : * et

oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sǽculum sǽculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. Prope finem.

AGRUM hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte pollén-

tem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut ǽmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quǽrerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Símilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: et si vehéndis oneribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam

aptiórem, seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier timens.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ

in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes térmi-

ni terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni áutem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc áutem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed ut per hoc, quod ágimus, láudes extérius non quærámus. Sic áutem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus áutem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhoréscat.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITÉBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b

MULÍEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FORTEM virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEUS, qui inter cǽtera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Pro plur. Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebrá-

re, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. c

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dó-

minum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. d

MULTÆ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam Deus. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit eam. Glória Patri. Elégit eam Deus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Ant., Pss., Capit. et Hymn. ut in I. Vesperis. 150*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virg., idem fit Officium ut supra. 150*.

II. LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

EGO máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophǽum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceraт inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

PER mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat : hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua

est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :* Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et láudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier timens.

COMMUNE
DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN I. VESPERIS

Antiphona 1.

DOMUM tuam Dómine *decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Pss. ut in I. Vesperis de Communi Apostolorum. 2*; et loco ult., Ps. Láuda Jerúsalem. ut infra.

2. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147.

LÁUDA Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Cæléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prǽvia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicat. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Ecclesiæ et per Oct.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui conse-

cratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Cæléstis urbs. ut supra. 170*.

In I. Nocturno.

Ant. Tóllite * portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * san-

ctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum,

et in sǽculum sǽculi : * ipse reget nos in sǽcula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex áutem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus láudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Sacerdótes áutem stabant in offíciis suis : et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre ǽneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem dié-

bus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes áutem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit áutem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus áutem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et áures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto,* Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II. Nocturno.

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea

* exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descen-

déntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DÓMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína áurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis orationem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Páuper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus áutem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 252. de Temp.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.
℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.
Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur : claudátur diábolo, et aperiátur Christo : et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur : ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.
℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere

non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæl ésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus iste sanctus. Glória Patri. Vere locus iste sanctus.

In III. Nocturno.

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu : Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te áutem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt cam-

pi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam, prope finem.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótetens, erráta quoque córrigens superióris ætátis: et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, exspectémus

eum, quia exspectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Domum tuam Dómine * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cǽlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prǽdicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis ǽmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant :
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,

Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachǽe * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére : at ille festínans descéndit, et suscépit illum gáudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea.
Capit. Vidi. ut supra.
℟. br. Domum tuam Dómine * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.
℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.
℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est,* In quo orat

sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD NONAM

Ant. Lápides pretiósi.

Capitulum. Apoc. 21. b

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

IN II. VESPERIS

Ant., Pss., Capit. et Hymn. ut in I. Vesperis. 169*.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est* locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. In Ps. 121.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si áutem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Páulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem

Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Páulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vj.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si áutem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ: et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc., in fine.

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur

Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sǽculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes : ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachǽo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viij.

DISCANT dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachǽus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fráude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fráude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, aváros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat : nondum víderat Christum : mérito adhuc pusíllus. Joánnes áutem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 17*.

TERTIA DIE
INFRA OCTAVAM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus áutem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sǽculo ædificámur, ut in fine sǽculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fun-

dáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

CONSÍDERET ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Ex lib. 8. in Luc., prope finem.

QUÆ áutem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachǽus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, adspícere. Pulchre áutem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judǽos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti aperiétur.

Lectio viij.

VIDIT itaque Zachǽum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine

árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachǽus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleŕetur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege : Zachǽus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus deféensor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 17*.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Atténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde,

qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judǽos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem cǽteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

Resurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. 27., post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur in-

ter vos sápiens esse in hoc sǽculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachǽus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viij.

Pusíllus ítaque Zachǽus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quǽrere, posséssa rapiéntibus reláxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui áufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 17*.

QUINTA DIE
INFRA OCTAVAM
In I. Nocturno.
Lect. de Script. occur.
In II. Nocturno.
De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judǽos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judǽos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

CANTET Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judǽus emptor. Ecce Judas véndidit, Judǽus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar ? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

QUÆ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fráudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris : atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit ; et qui quærit, ínvenit :* Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viij.

MÝSTICE áutem Zachǽus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupá-

tior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: *Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória. Et turres.

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dícitur. Et éadem domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 17*.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Temp.

Lectio iv.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam láudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc áutem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spiri-

tàliter fiat in méntibus : et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

PRINCIPÁLITER ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum; et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus prǽbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvá-

tor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachǽus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: *Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

Et dixit ad eum: Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gáudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres

recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cǽtera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertǽsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie áutem in domo pusílli Zachǽi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 17*.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes : ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat : nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prǽdicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior : et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis páuci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior :

divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc áutem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. 178*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judǽos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes áutem turbas Judǽi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Páulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit ; et qui quærit, ínvenit :* Et pul-

sánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viij.

STANS áutem Zachǽus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachǽus stans, id est, in ea quam cœperat fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

AT qui áliqua fráude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Et hæc est sápiens illa stultítia quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 17*.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lect. II. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

TABERNÁCULUM Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et cǽteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dó-

mino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter áutem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii, quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta pópuli.

Lectio v.

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salo-

mónis. Quod áutem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória. Vere.

IN FESTIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

PER ANNUM

IN I. VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes

Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit : * imber ábiit, et recéssit : surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu

poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit : imber ábiit, et recéssit : surge amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

LÁUDA Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,

Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Sancta María Dei Génitrix Virgo,* Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prǽdicant,
Trinam regéntem máchinam,
Cláustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca cláusus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De Parábolis Salomónis.
Lectio j. Cap. 8. b et 9.

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt : per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ófferam néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

MECUM sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus áuro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

BEÁTUS homo qui áudit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui áutem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi do-

mum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum de-

precabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium *

ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectís-

simi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim : non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater : éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum : ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes :* Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Ant. Gáude María Virgo, * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gáude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum Virgo invioláta permansísti,

Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ scribis et pharisǽis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judǽi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia ex te.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine cáusa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit áutem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub

lege, sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

QUINÍMO beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

5. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et áula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es María, * quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

AD TERTIAM

Ant. Læva ejus.

Capit. Ab inítio. ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi

in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei herèditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha eléсta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Omnia dicuntur ut in I. Vesperis. 202*, præter:

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ VI. dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de S. Maria fit tantum Commem. in dictis Vesperis cum Ant., ℣. et Oratione, ut infra: quæ Commemoratio omittitur, quando

Feria VI. occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. V. 204*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Post Orat. fiunt Commem. consuetæ de S. Joseph, de Apostolis et de Pace. 178.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commem. ante ipsa Suffragia.

Completorium ut in Psalterio. Et in fine Hymni Te lucis ante términum. dicitur :

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de Beata Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria VI. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

AD MATUTINUM

Invit. Ave María, grátia plena : * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. ut in Festis Beatæ Mariæ. 205*.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 132. Et in fine

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

Absolutio.

PRÉCIBUS et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro j. Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Script. libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cæli.

Pro ij. Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus Deus.

Pro iij. Lect. Bened. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post iij. Lect. dicitur Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. 216*, præter seq.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Orat. Concéde. 219*.

Deinde fiunt Commemorationes ut supra. 178.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. feriales; Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

In fine Commem. consuetæ, ut in Psalterio. 178.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE SEPTEMBRI

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante med.

Lectio iij.

SACRAMÉNTUM reconciliatiónis nostræ ante

témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo factus in similitúdinem carnis peccáti nostram suscíperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus. 17*.

MENSE OCTOBRI

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. in cap. 12. Apoc. ante medium.

Lectio iij.

AMPLECTÁMUR Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis : potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream : múlier inter solem et lunam : María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis, et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus. 17*.

MENSE NOVEMBRI

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. post init.

Lectio iij.

ACCÉSSI, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per præ-

notiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Te Deum laudámus. 17*.

MENSE DECEMBRI

ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. cap. 18.

Lectio iij.

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus in ipso cognitiónis ingréssu Dómini matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam quæ ad tale munus eligerétur ádstruit : quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, et mota est in intróitu ejus : quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur adspéctus Vírginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit : ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférret.

Te Deum laudámus. 17*.

OFFICIUM PARVUM

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a I. Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei; in aliis Horis post-

ponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ V.

EXTRA ADVENTUM

AD VESPERAS

Ave María. secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ V., quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus in adjutórium meum. 20.

Glória Patri. in cujus fine Allelúia, ad omnes Horas.

Ant., Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. V. 202*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes in Officio sanctæ Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Páuli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quǽsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne :

benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM

Ave María. ut supra.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat.

Ps. 128. Sæpe expugnavérunt. Ps. 129. De profúndis. et Ps. 130. Dómine non est exaltátum. ut in Vesperis Feriæ IV. 163.

Hymnus.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam súmpseris.

María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Ant. Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quǽsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Ave María. ut supra.

℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit láudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum. 20.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus. Quem terra. 205*.

In Nocturno.

Ant. et Pss. dicuntur ut in Festis B. M. V., scilicet :

Feria II. et V. De I. Noct. 205*.

Feria III. et VI. De II. Noct. 209*.

Feria IV. et Sabbato. De III. Noct. 213*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio j. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu áutem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cæli.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu áutem Dómine.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes

Virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu áutem Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus. Glória Patri. Christus Deus noster.

AD LAUDES
ET PER HORAS

℣. Deus in adjutórium meum. 20.

Ant. 1. Assúmpta est * María in cælum : gáudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Pss. de Dom. 20.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta fília * tu a Dño : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6. c

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

Hymn. O gloriósa. 217*.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti : sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo :

ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei. ut supra. 223*.

AD PRIMAM

Ave María, etc. ℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymn. Meménto. 224*.

Ant. Assúmpta est.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. 26. Ps. 84. Benedixísti Dómine. 121. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 156.

Ant. Assúmpta est María in cælum: gáudent Angeli: laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c

Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginálem áulam beátæ Maríæ in qua habitáres, elígere dignátus es: da quǽsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María, etc.

℣. Deus in adjutórium meum. 20.

Hymn. Meménto. 224*.

Ant. María Virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum. 157. Ps. 120. Levávi óculos. ibid. Ps. 121. Lætátus sum. 160.

Ant. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue quǽsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave María, etc.

℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymn. Meménto. 224*.

Ant. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 161. Ps. 123. Nisi quia Dóminus. et Ps. 124. Qui confídunt. ibid.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium : ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem.

AD NONAM

Ave María, etc.

℣. Deus in adjutórium. 20.

Hymn. Meménto. 224*.

Ant. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo. 162. Ps. 126. Nisi Dóminus. 163. Ps. 127. Beáti omnes. ibid.

Ant. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

FAMULÓRUM tuórum, quǽsumus Dómine, delíctis ignósce : ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur extra Tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum : extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris Dómine : Dómine quis sustinébit?

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observá-

veris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine : Dómine quis sustinébit ?

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus ; similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Ps. Láuda ánima mea. in Vesp., similiter et Ps. De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Láuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǽcula : Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi : Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres,

propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

FIDÉLIUM Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

ABSÓLVE, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N., ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

DEUS indulgentiárum Dómine : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largítor. ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

INCLÍNA Dómine áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

QUǼSUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum nostrum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Repetitur. Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Psalmus 94.

VENÍTE, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram

Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos áutem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Veníte adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti : quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine : Feria II et V., I. Noct.; Feria III. et VI., II. Noct.; Feria IV. et Sabbato, III. Noct.

In I. Nocturno.

PRO FERIA II. ET V.

Ant. Dírige * Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tu-

am : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno áutem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes

inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7.

DÓMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam,* dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio j. Job 7. d

PARCE mihi Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non áufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu áutem. vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius : et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio ij. Job 10.

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœ-

tidum : * Tu eis Dóminc dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis Dómine dona réquiem.

Lectio iij. Job 10. b

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia peccávi. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra. 248*, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In II. Nocturno.

PRO FERIA III. ET VI.

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ, et ignorántias

meas ne memíneris Dómine.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti ad-

hæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus áutem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. totum secreto.

Lectio iv. Job 13. d

RESPÓNDE mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec adspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. Nec adspíciat.

Lectio v. Job 14.

HOMO natus de muliere brevi vivens témpore replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére mei.

Lectio vj. Job 14. c

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes ut infra. 248*, quando dicitur unum tantum Noct.

In III. Nocturno.

PRO FER. IV. ET SABBATO

Ant. Compláceat * tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * áures áutem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: *

veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu áutem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego áutem mendícus sum et páuper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me : Dómine ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana Dómine * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo, et usque in sǽculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41.

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini ?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. totum secreto.

Lectio vij. Job 17.

SPÍRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat ?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. Job 19. c

PELLI meæ, consúmptis cárnibus, adhǽsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur

sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me Dómine ab injústítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Adveni sti Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur ix Lectiones.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando cæli. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera me. usque ad primum ℣.

AD LAUDES

Absolute incipitur ab Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua :* et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion :* ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi Dómine *

oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi Dómine oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit * déxtera tua Dómine.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pingué-

dine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechiæ.
Isaiæ 38. b

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non adspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane : * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vé-

speram finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu áutem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * láudet Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus láudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus láudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ;

et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicuntur flexis genibus

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quǽsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N., ut defúncta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo Defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largítor. ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte ; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum. et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quǽsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadrag., Feria IV. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum : in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Ant.

Psalmi Ad Dóminum cum tribulárer. 157. Levávi. ibid. Lætátus sum. 160. Ad te levávi. 161. Nisi quia. ibid.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum :

ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt. 161. In converténdo. 162. Nisi Dóminus. 163. Beáti omnes. et Sæpe expugnavérunt. ibid.

Postea dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profúndis. 164. Dómine non est exaltátum. ibid. Meménto. 165. Ecce quam bonum. 166. et Ecce nunc benedícite. 182.

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES

CUM LITANIIS

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria.

Litaniæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino. Extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno áutem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEÁTI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, invete-

ravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem áutem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne

desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego áutem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci áutem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : *

et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pel-

licáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu áutem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram adspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et láudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu áutem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu áutem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum

habitábunt : * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne

ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Páule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Páule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis Dómine.
Propítius esto, exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera nos Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A peste, fame et bello, líbera nos Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus áudi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus áudi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus áudi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus áudi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus áudi nos.
Fili Dei, te rogámus áudi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

DEUS in adjutórium meum inténde: *

Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quǽsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam

consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora pro eo.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro eo.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora pro eo.
Sancte Páule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora pro eo.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora pro eo.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei Dómine.
Propítius esto, líbera eum Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.

Ab omni malo, líbera eum Dómine.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera eum Dómine.
Peccatóres, te rogámus áudi nos.
Ut ei parcas, te rogámus áudi nos.
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

PROFICÍSCERE ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est : et unitáti

córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

COMMÉNDO te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei cujus es creatúra commítto : ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus adstríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi adspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, mani-

festíssimam beátis óculis adspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Páulum de carcéribus.

℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atro-

císsimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus.

℟. Amen.

Oratio.

COMMENDÁMUS tibi Dómine ánimam fámuli tui N., precamúrque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi : ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELÍCTA juventútis, et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Páulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini. 27, et totus Ps. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 28.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. ℣. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes.

Deinde Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Postea Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA
AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM
IN ARTICULO MORTIS

ab his, qui facultatem habent a Sede Apostolica delegatam.

℣. Adjutórium nostrum † in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam). ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. quem (vel fámulam tuam N. quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge, ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tunc dicto ab uno e Clericis adstantibus Confíteor. Sacerdos dicat Misereátur. ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab apostólica sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✝, et Fílii, et Spíritus sancti.

℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat.

℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater ✝, et Fílius, et Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut

neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo : Dóminus noster, etc., ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat :

Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris †, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, et alii repetunt Benedícite.

Deinde dicit : ℣. Oculi ómnium, et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BÉNEDIC Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector : Jube domne benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST PRANDIUM

Aguntur gratiæ hoc modo : dicto a Lectore Tu áutem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit : ℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

AGIMUS tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus. 260*.

Vel Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli : Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Sacerdos dicit Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

RETRIBÚERE dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite, et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣., et alii prosequuntur :

EDENT páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Bénedic Dómine. ut supra in prandio.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

IN FINE CŒNÆ

Dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDÍCTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes. et reliqua, ut supra. 277*.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israël. 25.

In fine Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diré-

cta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis quǽsumus iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illǽsum custodísti : quǽsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis Dómine in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quǽsumus Dómine, supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM

Officia hæc Votiva per annum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5 Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore ; exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17 ad 24 Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit Officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat Officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

PRO FERIA II.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SANCTIS ANGELIS

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 291*. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

Hymn. ut ad Matut.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut a quibus tibi

ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnália.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Multa magnália de

Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Ant. Gábriel Archángelus.

Palmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Gábriel Archángelus locútus est Maríæ dicens : Ecce concípies in útero et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedícite Deum cæli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes áutem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Benedícite Deum cæli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

℟. ij. Respóndit Angelus Dómini, et dixit : Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

℟. iij. In conspéctu Géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum :* Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus enim. Glória Patri. Angelus enim.

In II. Nocturno.

Ant. Ascéndit fumus.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super áurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dóminum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et

illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes áutem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et áures ejus in preces eórum.

Vultus áutem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem láudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

De Sermóne sancti Gregórii Papæ.

Ex Homil. 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nómina interpretándo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula

bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula frequéntius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius cǽteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre præváleant, quantum volunt.

℟. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium : * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. ℣. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. Et cecidérunt.

Lectio v.

PRINCIPÁTUS étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spirítibus præsunt, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad expléndа divína ministéria principántur. Dominatiónes áutem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsístere : dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dícitur : Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio vj.

CHÉRUBIM quoque plenitúdo sciéntiæ dícitur; et sublimióra illa ágmina idcírco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínius contemplántur. Séraphim étiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est : quia quo subtílius clari-

tátem divinitátis ejus adspíciunt, eo validius in ejus amóre flammescunt.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum : * Et confitébor nómini tuo Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in cir-

cúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

BÉNEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 1. g

In illo témpore : Vidit Jesus Natháanaël veniéntem ad se, et dicit de eo : Ecce vere Israëlíta, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Psalm. Qui hábitat.

Sermo 11.

Quæ vero sunt sanctórum Angelórum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit di-

cens : Vidébitis Ángelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascéndunt per contemplatiónem Dei, descéndunt per compassiónem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus : Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descendéndo visióne glóriæ fraudántur, quia semper vident fáciem Patris.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce : * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderúnt in eum. Et non tétigit.

Lectio viij.

Cum ascéndunt ad contemplatiónem, inquírunt veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descéndunt, fáciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane minístri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui minístrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis : quod áutem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiæ, hinc vero custódia viæ nostræ : síquidem Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

℟. Tu Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia : * Et nunc Dominátor cælórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et nunc Dominátor. Glória Patri. Et nunc Dominátor.

Lectio ix. de Festo Simplici, si occurrat; alias Lectio ix.

INTERIM ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria saltem necessitáte compúlsus et admónitus, descéndas, et condescéndas; exhibére scílicet próximo misericórdiam : et rursum cum eódem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascéndere stúdeas ad summam et perpétuam Veritátem. Hinc enim monémur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotídie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dícitur nobis : Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? ut quid dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et díligat veritátem.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Angeli Dómini* Dóminum benedícite in ætérnum.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli,* Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Exod. 23. d

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et áudi vocem ejus.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cǽlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.
Angelus pacis Míchaël in ædes
Cǽlitus nostras véniat, serénæ

Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.
Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.
Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.
Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus, qui loquebátur * in me, suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Ant. Angelis suis.

Capit. Ecce ego. ut supra. 291*.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 5. c

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De

manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b

FACTUM est prælium magnum in cælo: Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS

Ant. de Laud. 291*. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ult. Ps. 137. Confitébor... quóniam audísti. 169.

Capit. ut in Laud. 291*.

Hymn. Te splendor. 281*.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cælis semper assístitis, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SANCTIS APOSTOLIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apostol. 2*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum nostrum.

Si Festum Ss. Simonis et Judæ concurrat cum Officio votivo de Apostolis, pro Commem. Officii votivi dicitur sequens

Oratio.

DEUS, qui nos beatórum Apostolórum commemoratióne lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fídei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris Gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ: quia per eos terrígenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ percepérunt, ut restríngerent carnis lascíviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmibus servaréntur illǽsi. Isti sunt lápides pretiósi, quos in fundaménto cæléstis ædifícii pósitos Joánnes in Apocalýpsi sua descríbit: quia prædicátio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Páulus ait: Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præséntis sǽculi voluptátem non amáre, regnum cæléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præséntium rerum dilígere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesáurum appétere, spiritáles delícias quǽrere, nulli invidére, sed omnes hómines dilígere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint

nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vj.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi, et in proximórum dilectióne impléti, hinc potuérunt mundi ímpetum víncere, et cruéntum sǽculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et Creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem : quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dilexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et sancti Apóstoli júdices nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli judício Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. c. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israël judicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli prǽmii reservátum : multos áutem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti

sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

INTERPÓSITIS nonnúllis rebus, quæ ex natúra humáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quǽrere cæléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fíeri póterat, si quid fecíssent ipsi. Deínde cum fecíssent ipsi; quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in responsióne Dómini, hæc apud hómines impossibília, possibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

OMNIS ítaque hic sermo est spiritális. Quid áutem Dei virtúti tam possíbile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectiónem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquísse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, judicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tríbubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit.

Te Deum laudámus. 17*.

PRO FERIA IV.

OFFICIUM VOTIVUM

DE S. JOSEPH SPONSO B. M. V.

CONF. ET CATHOLICÆ ECCL. PATRONO

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. de Laudibus. 302*;

Pss. ut in I. Vesperis de Communi Apost. 2*.

Capitulum. Gen. 49. d

BENEDICTIÓNES patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus.

Te Joseph célebrent ágmina cǽlitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.

Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum esset desponsáta * Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Joseph, protectóris nostri.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te Joseph. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph * a Galilǽa de civitáte Názareth in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Pss. trium Noct. de Comm. Conf. non Pont. 106*.

Ant. Venérunt pastóres * festinántes : et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Lect. de Script. occurrente.

℟. j. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens : * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph. ℣. Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus ille.

℟. ij. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit me.

℟. iij. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus adspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. ℣. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper osténdit mihi. Glória Patri. Insuper osténdit mihi.

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph, * accépit púerum et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúncto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

℣. Réspice de cælo et vide, et vísita víneam istam. ℟. Et pérfice eam.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph: virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simplíciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necésse fuit et putári: sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse, dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℟. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, et déxtera tua suscépit me: *Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor meus. ℣. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuísse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane fílius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam, fílius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commítteret sacratíssimum atque secretíssimum sui cordis arcánum: cui, tamquam álteri David, incérta et occúlta sapiéntiæ suæ manifestávit, et dedit illi non ignárum esse mystérii, quod nemo príncipum hujus sǽculi agnóvit.

℟. Státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: Et in glória ejus requiéscet. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite co-

ram illo corda vestra. Et.

Lectio vj.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplécti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum áutem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David: alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David: sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónscio et teste adimplétæ promissiónis.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória. Si.

In III. Nocturno.

Ant. Audiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilǽæ, et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3. c

In illo témpore: Factum est áutem, cum baptizarétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. et 8.

Sic de cælo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: quemádmodum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cælo vox ipsa sónuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam ser-

vi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Páulus álio loco apertíssime dicit : Cum áutem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse fílius David ex sémine David secúndum carnem.

℟. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet áutem fílium,* Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viij.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens : Memor esto Christum Jesum resurrexísse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joseph Matthǽus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna : neque enim quia concúbitu non permíxtus, ídeo non marítus, cum ipse Matthǽus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

℟. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum :* Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et esto. Glória Patri. Et esto.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Maríæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David : quid restat, nisi et Maríam non fuísse extráneam a

cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órdinem sexus et animórum confœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órdine generatiónum illárum non fuísse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus?

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Jacob áutem * génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit áutem * Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth, in Judǽam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Maríam et Joseph, et infántem pósitum in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d

BENEDICTIÓNES patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Hymnus.

CÆLITUM Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe láudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Adspicis gáudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.
Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ. ℟. Et déxtera tua suscépit me.

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ant. Missus est.

Capit. Benedictiónes. ut supra.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

AD SEXTAM

Ant. Ascéndit áutem.

Capitulum. Gen. 49. c

Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cæli désuper.

℟. br. Confitébor * Nómini tuo. Confitébor. ℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Nómini. Glória. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

AD NONAM

Ant. Et ipse Jesus.

Capitulum. Gen. 49. c

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus adspéctu : fíliæ discurrérunt super murum.

℟. br. Justus germinábit * Sicut lílium. Justus. ℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. ℟. In átriis domus Dei nostri.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I. Vesp., præter sequentia :

℣. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi. ℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis

sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PRO FERIA V.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. EUCHARISTIÆ SACRAMENTO

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit.

Ant. Miserátor Dóminus.

Psalmus 110.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit

in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam láudis.

Ant. Sicut novéllæ olivárum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. Qui pacem.

Psalmus 147.

Láuda Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. I. Cor. 11. e

FRATRES : Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro cláusit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum

Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O quam suávis est * Dómine spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cǽteris.

Panis angélicus fit panis hóminum ;
Dat panis cǽlicus figúris términum :
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Páuper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutíferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Ant. A fructu fruménti.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cu-

bílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam ;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Ant. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

℣. Panem cæli dedit eis.
℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Lect. de Script. occur.

℟. j. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent.

℟. ij. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste.

℟. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dóminus.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos áutem surréximus, et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Ant. Parátur.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : *

in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultatiónis.

Psalmus 41.

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus in-

cédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

MENSIBUS

SEPTEMBRI ET OCTOBRI

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

Lib. 4. Cap. 4.

Lectio iv.

Auctor sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cælo ista sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cælo est. Vere áutem magnum est et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cælo, et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, láudem Deo déferunt, orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro cǽteris: ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cælum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit Dóminus, et facta sunt mária: jussit

Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed áudi dicéntem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem: sed post consecratiónem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandávit, et creátum est.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vj. Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judǽis pluit e cælo. Sed intéllige quid est ámplius, manna de cælo, an corpus Christi? Corpus Christi útique, qui áuctor est cæli. Deinde manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis, Amen; jam in spíritu cónfitens quod accípias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

MENSE NOVEMBRI

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio iv.

Ipsa beáti Páuli doctrína abúnde suffícere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse

enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípite, et bíbite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit : Hic est sanguis meus : quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convértit in Cana Galilǽæ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem : et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum : et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum fírmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem : ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi, hoc est Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus : sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vj.

OLIM cum Judǽis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit,

carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum áutem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri testaménto panes propositiónis; verum illi cum fúerint véteris testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero testaménto panis est cæléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In III. Nocturno.

Ant. Introíbo.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne cáusam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Ant. Cibávit nos Dóminus.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ :

Quia præcéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israël si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Ant. Ex altári tuo.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam :* áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis,* super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exsúltant.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

MENSIBUS

SEPTEMBRI ET OCTOBRI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 8. de Trinit., ante med.

Non est humáno aut sǽculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus ; et tunc perféctæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat meam

carnem, et bibit meum sánguinem,* In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

NUNC enim et ipsíus Dómini professióne, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque háusta id effíciunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod áutem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos áutem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem :* Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui mandúcat. Glória Patri. Et qui mandúcat.

Lectio ix. de Simplici, si occurrat; alias

Lectio ix.

QUOD áutem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit : ejus tantum in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ áutem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem ; et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus. 17*.

MENSE NOVEMBRI

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus,

vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Episcopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann., cap. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est : sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símili quodam modo apud Matthǽum compéries. Símile est, inquit, regnum cælórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Páulus ait, ferménti totam massam ferméntat, sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet ; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viij.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus : caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præténdat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum qui de pane cómedit et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teípsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem :* Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix. de Simplici, si occurrat; alias

Lectio ix.

Quare pias quæso cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem: pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat: et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna abscónditum, et nomen novum.

Capitulum. I. Cor. 11. e

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in prǽmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum * panis vivus, qui de cælo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quǽsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Angelórum esca.

Capitul. Fratres : Ego enim. ut supra. 320*.

℟. br. Panem cæli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

AD SEXTAM

Ant. Pinguis est panis.

Capitulum. I. Cor. 11. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe fruménti. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

AD NONAM

Ant. Vincénti dabo.

Capitulum. I. Cor. 11. f

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit Córporis et Sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra. Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I. Vesperis.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

PRO FERIA VI.

OFFICIUM VOTIVUM

DE PASSIONE D. N. J. C.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. Cálicem salutáris.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar il-

lis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prǽlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris:*et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Ant. Custódi me.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum áutem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. Philipp. 2.

FRATRES : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse

se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem áutem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite lácrymas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere dénteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

Quis non illácrymet?
Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum véptibus áspérum.

Heu crimen! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum;
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat.
Amen.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos omnes * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dólor meus.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cælis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti : te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxte-

ram tuam audíre mereámur : Veníte benedícti : Qui vivis et regnas.

Ad Completor. et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur :

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem. Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem crucifíxum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus.

Adspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre :
Adspice, immíti manus alma clavo
Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne : crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur : cláusis óculis Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stípiti affíxit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Adstitérunt reges terræ.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego áutem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tríbulant me ; multi insúrgunt advérsum me.

Ant. Divisérunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti ? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu áutem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * táuri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu áutem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in

ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Lect. de Script. occur.

℟. j. Vínea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus : et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia parásti.

℟. ij. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in mare Rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti princípibus sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu.

℟. iij. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et

beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo, et usque in sǽculum : * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Ant. Aliéni insurrexérunt.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : *

et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Ant. Conculcavérunt me.

Psalmus 55.

MISERÉRE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die; advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Feria 4. Hebd. S.
Serm. de Pass. Domini.

Lectio iv.

IN passióne domínica, fratres, tria speciáliter cónvenit intuéri : opus, modum, cáusam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humílitas, in cáusa cáritas commendátur. Patiéntia áutem singuláris, quod vidéli-

cet : cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israël, úndique forarétur; cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit, et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat; non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiébat.

℟. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále : * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedísti.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et húmilem corde cognósces. Nempe in humilitáte judícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphémias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur, crímina respondéret. Vídimus, inquit, eum, et non erat ei adspéctus, nec speciósum forma præ fíliis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmilem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímior, neque humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihílque merébitur vel ista humílitas, quæ hunc habet modum : imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia singuláris, sic et humílitas admirábilis; útraque sine exémplo.

℟. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te : * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo

contristávi te? respónde mihi. Et tu me cecidísti.

Lectio vj.

UTRÁMQUE tamen magnífice cáusa ipsa comméndat, nimírum cáritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos coherédes, éxsules reges.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua expándi.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum.

Psalmus 56.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt

pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládius acútus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo : * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína áurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum:* factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Páuper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus áutem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem áutem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo témpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12. Cap. 35.

Cum truculénter ómnia impietáte Judæórum essent perácta, nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovéndam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel, quod in profunditáte húmidum est, consúmunt et ígneis ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut ígitur cǽteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere ígitur petit : illi áutem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritátis hábitum suscípere videbántur; sed non est possíbile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dícitur : Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra : * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me.

Lectio viij.

Idem cap. 36.

Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviéndi Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunt, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est? Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Mérito ígitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spirítibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominarétur), mortem pro nobis suscépit : et hanc natúræ nostræ própriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primítiæ dormién-

tium, et primogénitus (ut Scriptúræ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam natúræ nostræ largirétur.

℟. Ego ante te apérui mare : * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sánguine suo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

INCLINÁVIT ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quamóbrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúdine nostra sibi dictum est ; multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simplíciter mórtuum esse, sed tradidísse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit : Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque oríginem præbet.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Fui flagellátus* tota die, et castigátio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 18*.

2. Veni ad montem myrrhæ* et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit : Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

FRATRES : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem áutem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere:
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlcra, sáxaque
Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.

Sol, luna, cælum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Adstáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Jesum áutem * cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cælis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur: Veníte benedícti: Qui vivis et regnas.

Ad Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,

Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sángui-
nem.
Amen.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM

Ant. Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres : Hoc enim. ut supra. 337*.

℟. br. Oblátus est, * Quia ipse vóluit. Oblátus est. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória Patri. Oblátus est.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM

Ant. Fodérunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13. c

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℟. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non. Glória Patri. Próprio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem áutem crucis.

AD NONAM

Ant. Cum accepísset Jesus.

Capitulum. Is. 53.

Generatiónem ejus quis enarrábit ? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. br. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem áutem crucis. Usque ad. Glória Patri. Factus est.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

IN II. VESPERIS

Ut in I., præter seq.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die ; mulíeres áutem sedéntes contra sepúlcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

PRO SABBATO

OFFICIUM VOTIVUM

DE IMMACULATA CONCEPT. B. MARIÆ V.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Pss. ut in Festis B. M. V. per annum. 202*.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8. c

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Ad Complet. et alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur:
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,
Intácta mater Núminis,
Cæléstis áulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est * nomen tuum Dómine in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Pss. trium Noct. ut in Festis B. M. V. per annum. 205*.

Ant. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lect. de Script. occur.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. ij. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo.

℟. iij. Elécta mea cán-

dida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Omnes norunt, quanto stúdio hæc de Immaculáta Deíparæ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis religiósis famíliis, et celebrióribus theológicis académiis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádita, asérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt, quantópere sollíciti fúerint sacrórum antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita numquam origináli subjacuísse peccáto, se præservátam omníno fuísse ab oríginis labe, et idcírco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam sýnodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum conciliórum testimónia státuit ac definívit : Omnes hómines nasci origináli culpa inféctos; tamen solémniter declarásse : Non esse suæ intentiónis, in decréto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et Immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Maríam. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Vírginem ab origináli labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis, satis

innuérunt, atque ádeo perspícue significárunt, nihil ex divínis lítteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovis modo refragétur.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum erant abýssi.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculáta beatíssimæ Vírginis Conceptióne doctrínam quotídie magis gravíssimo Ecclésiæ sensu, magistério, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndide explicátam, declarátam, confirmátam et apud omnes cathólici orbis pópulos ac natiónes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper exstitísse véluti a majóribus accéptam, ac revelátæ doctrínæ charactére insignítam, illústria venerándæ antiquitátis Ecclésiæ orientális et occidentális monuménta validíssime testántur. Equidem Patres Ecclesiǽque scriptóres, cæléstibus edócti elóquiis, nihil antíquius habuére, quam in libris ad explicándas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Vírginis sanctitátem, dignitátem atque ab omni peccáti labe integritátem, ejúsque præcláram de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam multis mirísque modis certátim prædicáre atque efférre.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vj.

Quapróptter enarrántes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia prænúntians, et deceptóris serpéntis retúdit audáciam et nostri géneris spem mirífice eréxit inquiens: Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus, docuére: Divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum

fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scílicet unigénitum Dei Fílium, Christum Jesum, ac designátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Maríam, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, illud cruci triumphátor affíxit, sic sanctíssima Virgo, arctíssimo et indissolúbili vínculo cum eo conjúncta, una cum illo et per illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput immaculáto pede contrívit.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in cápite. Glória Patri. Et in cápite.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes * in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me.
℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David : et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi.

Homil. in Deiparæ Annuntiatione.

Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam Hevæ maledictiónem in benedictiónem commutásti; quóniam Adam, qui prius jacébat exsecratióne percúlsus, ut per

te benediceretúr, effecísti. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam benedíctio Patris per te affúlsit homínibus, eósque a véteri maledícto liberávit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia per te progenitóres tui salútem invéniunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salútem comparábit. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam sine sémine eum protulísti fructum, qui benedictiónem terrárum orbi elargítur, ipsúmque a maledictióne spinas germinánte rédimit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia múlier naturáli conditióne cum sis, Dei tamen Génitrix reípsa fies. Etenim si, qui ex te nascitúrus est, secúndum veritátem Deus est incarnátus, ipsa jure meritóque díceris Deípara, quippe quæ Deum veríssime paris.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes tuæ.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Ne tímeas María, invenísti enim apud Deum grátiam períre nésciam; invenísti apud Deum grátiam præ quálibet exímiam; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiárum splendidíssimam; invenísti apud Deum grátiam numquam elanguéntem; invenísti apud Deum grátiam, quæ te salvam præstet; invenísti apud Deum grátiam, quæ nullo ímpetu quatiátur; invenísti apud Deum grátiam plane invíctam; invenísti apud Deum grátiam perénniter duratúram. Et álii quidem, iíque plures ante te exímia sanctitáte floruérunt. Sed némini, quemádmodum tibi, plena grátia impertíta est; nemo sicut tu, ad tantum magnificéntiæ est evéctus; nemo sicut tu, purificánte grátia præoccupátus est; nemo sicut tu, cæléstí lúmine refúlsit; nemo sicut tu, præ omni celsitúdine exaltátus est.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui po-

tens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Et mérito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accéssit; nemo sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo sicut tu, Dei grátiæ párticeps fuit. Omnia vincis, quæcúmque inter hómines emíneant; ómnia súperas múnera, quæ effúsa a Dei largitáte in quóslibet dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum compléсti pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præséntia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur; ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines a patérna condemnatióne rediméntem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et proptérea tibi clamávi, atque íterum veheménter clamábo: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Tota pulchra* es María, et mácula originális non est in te.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Vestiméntum tuum* cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8. c

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,

Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábs-
tulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et áula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírgi-
nem
Gentes redémptæ pláu-
dite.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Vestiméntum tuum.

Capitulum. Prov. 8. c

Dóminus possédit me in início viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM

Ant. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc cláusa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam : erítque cláusa príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In

hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

AD NONAM

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

IN II. VESPERIS

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Pss. ut in Festis B. M. V. per annum. 202*.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8. c

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptiónem.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quǽsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

ROMÆ.

PRO FERIA III.

OFFICIUM VOTIVUM

DE SS. APOSTOLIS

PETRO ET PAULO

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Apostolorum. 2*, præter sequentia.

IN UTRISQUE VESPERIS

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, * et Páulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Páulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ex Homil. 82. in Natal. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excéssum in hunc eum usque torréntem suæ præcipitávit in-

sániæ, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Páuli neces grátia Dei posset exstíngui; quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contémptus vitæ hujus occíduæ, percéptio fíeret felicitátis ætérnæ. Pretiósa est ergo in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus : nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur : et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ et confirmatiónem fídei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est : sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum : quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gau-

déte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vj.

SICUT áutem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos : ut quantum própriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. d

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post initium.

ECCE nos ómnia derelíquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sǽculi sunt, non quæsívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit cláudus, et sono tui sermónis erígitur : sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est : illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta dependit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátiæ.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt

Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viij.

Quicúmque relíquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sǽculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sǽculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesáuro locupletátos fuísse cognóvimus. Est pulchérrimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exígere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia relíquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit : Ero, sed : Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum doctrína. Glória Patri. Quorum doctrína.

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne áurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes ígitur plúrimas portiónes; élige quam putas; non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi príncipes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

SUPPLEMENTUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS

DOMINICA POST OCTAVAM ASSUMPTIONIS

PURISSIMI CORDIS B. M. V.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. de Laud. 358*.

Pss. ut in Festis B. Mariæ Virg. 202*.

Capitulum. Cant 8. b

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Hymn. Ave maris stella. 204*.

℣. Exsúlta in omni corde fília Jerúsalem. ℟. Rex Israël Dóminus in médio tui.

Ad Magnif. Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo, quia lætáta sum in salutári tuo.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti : concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commem. Dom. occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur :

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Ave María, grátia plena :* Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Cláustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca cláusus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

Pss. trium Noct. ut in Festis Beatæ Mariæ Virg. 205*.

Ant. Et ait María : Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Ant. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut locútus est diléctus.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 4.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua, et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me Dómine

in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : lætétur cor meum, * Ut tímeat nomen tuum. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut.

Lectio ij. Cap. 5.

Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis : Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea : quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi, ut aperírem dilécto meo : manus meæ stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo : at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefácta est, ut locútus est.

℟. In Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Super.

Lectio iij. Cap. 5. et 6.

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Pulchra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam fíliæ, et beatíssimam prædicavérunt : regínæ laudavérunt eam.

℟. Invéni grátiam apud óculos tuos Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ. ℣. In toto corde meo exquisívi te : ne repéllas me a mandátis tuis. Qui consolátus. Glória Patri. Qui consolátus.

In II. Nocturno.

Ant. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit poténtiam in

bráchio suo : dispérsit supérbos mente cordis sui.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio iv.

Quis mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive grande, præsúmat pollútis lábiis nomináre, quam Pater ante sǽcula Deus perpétuam prædestinávit in Vírginem digníssimam : Fílius elégit in Matrem : Spíritus sanctus omnis grátiæ domicílium præparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos virgínei cordis, sanctíssimo ore prolátos, éfferam, quibus non súfficit lingua ómnium hóminum et étiam Angelórum? Dóminus enim ait : Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bona. Quis áutem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quæ méruit éffici Mater Dei, quæ in corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ et glória : * Opes supérbæ et justítia. ℣. Ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Opes.

Lectio v.

De hoc ígitur corde quasi fornáce divíni ardóris Virgo beáta prótulit verba bona, id est verba ardentíssimæ caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vinum, aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens : sic de corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Septem verba tantum miræ senténtiæ et virtútis a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elísabeth bis étiam. Cum Fílio étiam bis. Cum minístris in núptiis semel. Hæc septem verba, secúndum septem amóris actus, sub miro gradu et órdine proláta, quasi sunt septem flammæ cordis ejus.

℟. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei: in me grátia omnis viæ et veritátis: * In me omnis spes vitæ et virtútis. ℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminí. In me.

Lectio vj.

Quæ verba consíderans mens devóta, cum ipso prophéta ait: Quam dúlcia fáucibus meis, id est ómnibus affectiónibus, elóquia tua! Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Vírginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Distinguámus ígitur per órdinem has septem flammas amóris, verbórum Vírginis benedíctæ. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda amóris transformántis. Tértia amóris communicántis. Quarta amóris jubilántis. Quinta amóris saporántis. Sexta amóris compatiéntis. Séptima amóris consummántis.

℟. Beátus homo qui áudit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei: * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino. ℣. Qui áutem in me peccáverit, lædet ánimam suam: omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Qui me. Glória Patri. Qui me.

In III. Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me?

Ant. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Ant. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2. g

In illo témpore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Homil. Hiem. de Temp., Dom. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Omnia quæ de Dómino vel a Dómino dicta sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in corde retinébat, sollícite cuncta memóriæ

commendábat, ut cum demum tempus prædicándæ, sive scribéndæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem: *Neque flúmina óbruent eam. ℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Neque.

Lectio viij.

Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam láudis accéndere curémus. ¶ Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sǽculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc sǽculo, quod in futúro quærámus, sollícite præmonstrémus: frequentándo vidélicet Ecclésiæ límina, et non solum in ea láudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea, quæ ad láudem gloriámque Conditóris nostri profíciant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

℟. Spíritus meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Qui áudit me, non confundétur: *Et qui operántur in me, non peccábunt. ℣. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix. de Homilia Dom. occur.; sed si extra Dom. agi de hoc Festo contingat, tunc ix. Lect. incipiet ab hoc signo ¶.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Trahe me, * post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Ps. Dóminus regnávit. 18*.

2. Diléctus meus * lóquitur mihi: Surge, própera, amica mea.

3. Fulcíte * me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

4. Adjúro vos * fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

5. Ego dórmio,* et cor meum vígilat.

Capitulum. Cant. 8. b

PONE me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Hymnus.

O GLORIÓSA vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et áula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Bened. Ant. Extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti : concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD PRIMAM

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Capit. Pone me.

℟. br. Anima mea * Liquefácta est. Anima. ℣. Ut locútus est diléctus. Liquefácta. Glória. Anima.

℣. Fortis est ut mors diléctio. ℟. Dura sicut inférnus æmulátio.

AD SEXTAM

Capitulum. Eccli. 24.

EGO ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram.

℟. br. Fortis est * Ut mors diléctio. Fortis. ℣. Dura sicut inférnus æmulátio. Ut. Glória. Fortis.

℣. Ego dilécto meo. ℟. Et ad me convérsio ejus.

AD NONAM

Capitulum. Eccli. 24.

In omni terra steti, et in omni pópulo, et in ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. br. Ego * Dilécto meo. Ego. ℣. Et ad me convérsio ejus. Dilécto. Glória Patri. Ego.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 358*.

Pss. et Hymnus ut in Festis B. M. V. 202*.

℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri. ℟. Cum dilatásti cor meum.

Ad Magnif. Ant. Exsultávit cor meum in Deo salutári meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

Commem. Dom. occur.

DOMINICA INFRA OCTAVAM SIVE POST FESTUM SANCTI AUGUSTINI

B. M. V. DE CONSOLATIONE

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 365*; Pss. et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. 202*.

Hymn. Ave maris stella. 204*.

℣. Numquid obliviscétur Virgo ornaménti sui? ℟. Aut sponsa fásciæ pectorális suæ?

Ad Magnif. Ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis: concéde propítius; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitrícem tuam Maríam sub consolatiónis título gaudéntes venerámur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereámur in cælis: Qui vivis.

Commem. Dom. occurrentis.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invitat. Jesum per Ma-

ríam nos consolántem, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In I. Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 4.

O QUAM pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua: et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cæli cápere.

Lectio ij.

TOTA pulchra es amíca mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iij.

FAVUS distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ

paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha et áloë cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum : púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant arómata illíus.

℟. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Dominica infra Oct. Assumpt. B. Mariæ V. super signum magnum.

Lectio iv.

Jure María sole perhibétur amícta, quæ profundíssimam divínæ sapiéntiæ, ultra quam credi váleat, penetrávit abýssum ; ut, quantum sine personáli unióne creatúræ condítio pátitur, luci illi inaccessíbili videátur immérsa. Illo nimírum igne Prophétæ lábia purgántur, illo igne Séraphim accendúntur. Longe vero áliter María méruit, non velut summátim tangi, sed operíri magis úndique, et circumfúndi et tamquam ipso igne conclúdi. Candidíssimus sane, sed et calidíssimus hujus mulíeris amíctus : cujus ómnia tam excellénter irradiáta noscúntur, ut nihil in ea, non dico tenebrósum, sed ne subobscúrum saltem, vel minus lúcidum, sed ne tépidum quidem áliquid, aut non ferventíssimum líceat suspicári.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Múlier amícta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pércipit forte carnális : nimírum spirituále est, stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat : Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei

facta es Dómina! Quam próxima, imo quam íntima fíeri meruísti: quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Te ítaque, Mater misericórdiæ, mediatrícem nobis apud solem justítiæ constitútam devótis supplicatiónibus interpellámus, ut in lúmine tuo videámus lumen, et solis grátiam tuo mereámur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit, stola glóriæ índuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cælésti, innixa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant; nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de supereffluénti hýdria tua: quia tu vere puélla es præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio. Cujus divíno instínctu sanctus Póntifex et Doctor Ambrósius, postquam Augustínum sacro baptísmate expiávit, novum hóminem novis véstibus índuit, cuculláque nigra, et cíngulo ex cório ipse, ut fertur, præcínxit. Hujus áutem sacri cínguli ornaméntum póstea relígio Augustiniána semper gestávit in signum devotiónis erga beátam Vírginem Maríam, sanctum patrem Augustínum, piámque ejus matrem Mónicam, ita ut Eugénio quarto adprobánte fúerit institúta sociétas Cincturatórum sanctórum Augustíni et Mónicæ, et ália símilis sub invocatióne beátæ Maríæ Vírginis de Consolatióne, quas Gregórius décimus tértius in unum corpus redégit; ac sodalítium Cincturatórum beátæ Maríæ Vírginis vóluit appellári, illúdque tum Gregórius ipse, tum multi álii ejus successóres innúme-

ris grátiis et privilégiis cumulárunt.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes eam. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. d

In illo témpore : Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Præsentia Dei, sive Epist. 187. alias 57. n. 23.

Hæc sunt certe verba Elísabeth matris Joánnis: Beáta tu inter mulíeres, et beátus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Hoc áutem ut díceret, sicut Evangelísta prælocútus est, repléta est Spíritu sancto, quo procul-dúbio reveláante cōgnóvit, quid illa exsultátio significáret infántis, id est illíus venísse matrem, cujus præcúrsor ipse et demonstrátor esset futúrus. Pótuit ergo esse ista significátio rei tantæ a majóribus cognoscéndæ, non a párvulo cógnitæ.

℟. Sub tuum præsídium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre láudibus, * Quibus indígni omni te láude digníssimam collaudámus. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus.

Lectio viij.

Nam neque cum hoc ante in Evangélio narrarétur, dictum est, crédidit infans in útero ejus, sed, exsultávit; neque ipsa dixit : exsultávit in fide infans in útero meo, sed, exsultávit in gáudio. Vidémus áutem exsultatiónem non solum parvulórum, sed étiam pécorum; non útique de áliqua fide, vel religióne,

vel qualicúmque rationáli cognitióne veniéntem.* Sed hæc plane inusitáta et nova éxstitit, quia in útero, et ad ejus advéntum, quæ hóminum Salvatórem fúerat paritúra. Ideo mira, ídeo in magnis signis deputánda : Ideo hæc exsultátio, et tamquam matri Dómini réddita resultátio, sicut solent mirácula fíeri, facta est divínitus in infánte, non humánitus ab infánte.

℟. Porta cæli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni mater, gratos nos redde fílio tuo:* Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te resplendet. ℣. Tu véniæ vena, tu grátiæ mater, tu spes mundi; exáudi nos clamántes ad te. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de Homilia Dom. occur.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Odor vestimentórum * tuórum sicut odor thuris.

Ps. Dóminus regnávit. 18*.

2. Cíngulo suo * confortávit nos, et potestátem suam dedit in manu nostra.

3. Justítia * cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

4. Myrrha, et gutta,* et cásia a vestiméntis tuis.

5. Séntiens vestimentórum illíus fragrántiam, benedíxit nobis Deus noster.

Capitulum. Isaiæ 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini.

Hymn. O gloriósa vírginum. 217*.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis : concéde propítius; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitrícem tuam Maríam sub consolatiónis título gaudéntes venerámur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereámur in cælis : Qui vivis et regnas.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD HORAS

Ant. sumuntur de Laud. ut supra. Ad Tertiam Capit. Egrediétur. ut ad Laud. Reliqua omnia ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis. 217*.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I. Vesp., præter seq.

Ad Magnif. Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre láudibus.

FESTA SEPTEMBRIS

DOMINICA I. SEPTEMBRIS

SS. ANGELORUM CUSTODUM

Dupl. 2. cl. cum Oct.

Offic. in Festo fit ut in Breviar., die 2 Octobris. 512, cum ix. Lect. Dom., cujus fit Commemoratio in utrisque Vesp. et Laud.

FERIA SECUNDA

INFRA OCTAVAM

SS. ANGELORUM CUSTODUM

Officium per Oct. dicitur ut in die Festi. 512.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur., nimirum de Dom. I. Sept., quia heri non sunt lectæ.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 11. de Civit. Dei, cap. 31.

Lectio iv.

Sancti Angeli ad quorum societátem et congregatiónem in hac peregrinatióne laboriosíssima suspirámus, sicut habent permanéndi æternitátem, ita cognoscéndi facilitátem, et requiescéndi felicitátem; sine difficultáte quippe nos ádjuvant, quóniam spirituálibus mótibus puris et líberis non labórant.

℟. Vivit ipse Dóminus. 516.

Lectio v.

Idem ibidem, cap. 33.

Nos duas societátes angélicas intellígimus, unam fruéntem Deo, álteram tuméntem typho. Unam, cui dícitur : Adoráte eum omnes Angeli ejus : áliam, cujus princeps dicit : Hæc ómnia dabo tibi, si prostrátus adoráveris me. Unam sancto Dei amóre flagrántem : álteram própriæ celsitúdinis immúndo amóre fumántem. Et quóniam, sicut scriptum

est, Deus supérbis resístit, humílibus áutem dat grátiam; illam in cælis habitántem, istam inde dejéctam in hoc ínfimo aéreo cælo tumultuántem.

℟. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.

ILLAM luminósa pietáte tranquíllam: istam tenebrósis cupiditátibus turbuléntam. Illam Dei nutu cleménter subveniéntem, juste ulciscéntem: istam suo fastu subdéndi, et nocéndi libídine æstuántem. Illam, ut quantum vult, cónsulat Dei bonitátis minístram: istam, ne quantum vult nóceat, Dei potestáte frenátam. Illam huic illudéntem, ut nolens prosit persecutiónibus suis; hanc illi invidéntem, cum peregrínos cólligit suos.

℟. In omni tribulatióne. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Liber 3. Comment. in cap. 18. Matth.

POST invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ídeo intérrogant, quis major sit in regno cælórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et cáusas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentióne sanáre.

℟. Machabǽus, et qui. 518.

Lectio viij.

SI áutem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala; væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur affectus, et univérsa propínquitas

amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum; scándalum áutem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos et necessários, cáusam hábeas ruinárum.

℟. Tu Dómine, qui misísti. 518.

Lectio ix.

DICO vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquǽque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque prǽcipit velári cápita in ecclésiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 17*.

FERIA TERTIA

INFRA OCTAVAM

SS. ANGELORUM CUSTODUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festivit. S. Michaëlis.

Lectio iv.

HIC est funículus triplex, quo de excélso cælórum habitáculo ad consolándos, ad visitándos, ad adjuvándos nos, attráhitur superéminens cáritas Angelórum, propter Deum, propter nos, propter seípsos. Propter Deum útique, cujus tanta erga nos misericórdiæ víscera ipsi quoque imitántur. Propter nos, in quibus própriam similitúdinem miserántur. Propter se-

ípsos, quorum órdines instaurándos ex nobis toto desidério præstolántur. In ore enim parvulórum, qui lacte modo vescúntur, et nondum sólido cibo, perficiénda est laus illa majestátis divínæ, cujus habéntes primítias angélici spíritus, beáta delectatióne fruúntur : sed tanto avídius nos exspéctant, quanto consummatiónis ejus exspectatióne et expetitióne sollicitántur.

℟. Vivit ipse Dóminus. 516.

Lectio v.

Quæ cum ita sint, pensáte étiam quanta nobis sollicitúdine opus est : ut dignos nos exhibeámus eórum frequéntia, et eo modo conversémur in conspéctu Angelórum, ne forte sanctos offendámus obtútus. Væ enim nobis, si quando provocáti peccátis et negligéntiis nostris, indígnos nos judicáverint præséntia et visitatióne sua, ut jam necésse habeámus et nos plángere, et dícere cum Prophéta : Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt : et qui juxta me erant, de longe stetérunt : et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. Elongátis nimírum eis, quorum præséntia protégere nos, et propulsáre póterat inimícum.

℟. Angelus Dómini descéndit. 516.

Lectio vj.

Quod si tam necessáriam habémus familiaritátem dignatiónis angélicæ, cavénda nobis est eórum offénsa, et in his máxime exercéndum, quibus eos nóvimus oblectári. Sunt enim plúrima, quæ eis placent, et quæ in nobis inveníre deléctat, ut est sobríetas, cástitas, paupértas voluntária, crebri in cælum gémitus, et oratiónes cum lácrymis et cordis intentióne. Attamen super ómnia hæc unitátem et pacem a nobis éxigunt Angeli pacis. E contra vero nihil æque offéndit, et ad indignatiónem próvocat eos, quómodo dissensiónes et scándala.

℟. In omni. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Ex variis in Matth. locis, Homil. 18.

VÆ mundo ab scándalis. Mundum istum, terrénum locum dicit, neque vero de cælo et terra intellígere debémus mundum, sed mundum hic intelligámus terrénum : ídeo quod dixit Dóminus : Regnum meum non est de isto mundo : si essem de mundo, amáret me mundus. Et dícitur ad Apóstolos : Vos non estis de mundo.

℟. Machabǽus. 518.

Lectio viij.

VÆ ígitur mundo, hoc est, terréno loco, ab scándalis : necésse enim est ut véniant scándala : non quia necésse, sed quia mundo necésse ut véniant. Vidéte quod dícimus, subtíle est : si necésse est ut véniant scándala, ergo absque culpa est ille per quem venit scándalum.

℟. Tu Dómine. 518.

Lectio ix.

SED nos dícimus, scándalum non venit nisi in terréno mundo. Vis tibi non veníre scándalum? noli esse terrénus. Proptérea dico, mundus terrénus scándalum habet, terra ista necésse est ut hábeat scándalum : noli portáre terrénum, sed cæléstem, et scándalum non habébis. Verúmtamen væ hómini illi per quem scándalum venit.

Te Deum laudámus. 17*.

FERIA QUARTA
INFRA OCTAVAM
SS. ANGELORUM CUSTODUM

In I. Nocturno.
Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.
Sermo sancti Hilárii Episcopi.
Lectio iv. In Ps. 137.

IN conspéctu Angelórum psallam tibi. Parum sibi exístimat prophéta esse, ut homínibus tantum præséntibus psallat, quia hómines corporálium tantum negotiórum offícia inspíciunt : in eo enim quod psallit, motum complácitæ operatiónis Deo osténdit. Non ergo quæ vidéntur in córpore, cerni desíderat : sed ea quæ spirituáliter natúræ spirituáles contuéntur, gérere festínat. Scit enim sub spécula Angelórum vitam omnem morésque ágere, et ubíque hæc divinórum ministeriórum auxília fidélibus cunctis assístere,

ut scriptum est : Præest Angelus Dómini in circúitu timéntium eum.

℞. Vivit ipse. 516.

Lectio v.

LEGEM étiam Móysi in manu mediatóris per Angelos fuísse depósitam, docet Apóstolus. Nec non et Eliséus absolutíssime dócuit, humánas infirmitátes Angelórum auxíliis defféndi, et in ómnibus perículis, si fides máneat in nobis, adésse spirituálium virtútum defensiónem. Nam cum rex Sýriæ cápere Geth urbem, in qua idem prophéta Eliséus esset, paráret, et noctúrnis itinéribus exércitum suum, qui antelucánus urbem obsidéret, destinásset, puer Eliséi conspécta obsidióne, dixit : O dómine, quid faciémus? Et dixit : Noli timére, quia plures sunt nobíscum quam cum illis.

℞. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.

ET orávit Eliséus ad Dóminum, et dixit : Adáperi Dómine óculos púeri hujus, ut vídeat : et apéruit Dóminus óculos púeri, et vidit, et ecce mons erat plenus equis et cúrribus in gyro Eliséi, et descendérunt ad eos. Tantus et tam nóbilis prophéta solus contemplatióne auxiliórum spirituálium dignus est. Sed orátio ejus ad Deum visum incorporálium étiam púero suo méruit. In horum ígitur assisténtium humánis auxíliis Angelórum conspéctu psallat prophéta, simplícibus spirituálium óperum contemplatióne placitúrus.

℞. In omni. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Tom. 1., in Fest. S. Michaëlis Serm. 2.

AUDÍSTIS fratres evangélicam lectiónem advérsus eos, qui pusíllos scandalízant, satis terribíliter intonántem. Némini blandítur Véritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denúntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit : éxpedit ei, ut suspendátur in collo ejus mola asinária ; et pro

suávi jugo et levi ónere Salvatóris, gravi mole terrénæ cupiditátis húmeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni et spatiósi mánibus, quod est sine dúbio sǽculum nequam. Períre síquidem necésse est hóminem qui caritátem non habet, étiam si tradíderit corpus suum ita ut árdeat : et hoc díxerim, fratres, ut in ea caritáte, et unanimitáte, et pace, in qua statis in Dómino, sollíciti sitis perseveráre et abundáre magis.

℟. Machabǽus. 518.

Lectio viij.

Quæ est enim spes nostra, et gáudium nostrum, et coróna glóriæ? nonne únitas et unanímitas vestra, in qua gáudeo vos inveníri fraternitátis amatóres, et ante ómnia mútuam in vobismetípsis caritátem habéntes, quod est vínculum perfectiónis? In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discípuli, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. Dénique potest hinc quoque fratérnæ dilectiónis utílitas magnífice commendári : numquid enim Christi grátia diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiónis inópia cognóverint nequáquam ejus nos esse discípulos? Numquid diligémur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális natúræ similitúdinem, si invenímur non dilígere humánæ natúræ nostræ consórtes? imo vero, si ex eis quæ inter nos sunt contentiónibus, carnáles nos magis quam spirituáles esse constíterit?

℟. Tu Dómine. 518.

Lectio ix.

Dénique numquid Angeli díligent nos propter seípsos, et futúram de nobis civitátis suæ restauratiónem, si (quod absit) unum, quo solo uníri et coædificári eis póssumus, defúerit glútinum caritátis? Quómodo sperábunt reædificándos de nobis perpétuos civitátis illíus muros, si cognóverint, si víderint, nos non lápides esse vivos, qui possint ínvicem cohærére, sed magis púlverem, quem prójicit ventus a fácie terræ, quem uníus verbi flatus in túrbinem éxcitet, et suspiciónis cujúslibet levíssima áura dispérgat? Et hæc quidem dixísse suffíciat, pro eo quod ait

Dóminus : Si quis scandalizáverit unum de pusíllis istis.

Te Deum laudámus. 17*.

FERIA QUINTA
INFRA OCTAVAM
SS. ANGELORUM CUSTODUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 9. de Civit. Dei, cap. 22.

Lectio iv.

ANGELIS bonis omnis corporálium temporaliúmque rerum sciéntia vilis est, non quod eárum ignári sint, sed quod illis Dei, qua sanctificántur, cáritas cara est. Præ cujus non tantum incorporáli, verum étiam incommutábili et ineffábili pulchritúdine, cujus sancto amóre inardéscunt, ómnia quæ infra sunt, et quod illud est, non sunt, seque ipsos intra illa contémnunt, ut ex toto, quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruántur.

℟. Vivit ipse. 516.

Lectio v.

Ibidem lib. 10., cap. 7.

ANGELI in cæléstibus sédibus constitúti immortáles et beáti, qui creatóris sui participatióne gáudent, cujus æternitáte firmi, cujus veritáte certi, cujus múnere sancti sunt: quóniam nos mortáles et míseros, ut immortáles beatíque simus, misericórditer díligunt, nolunt nos sibi sacrificáre, sed ei, cujus et ipsi nobíscum se sacrifícium esse novérunt.

℟. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.

CUM ipsis sumus una cívitas Dei, cui dícitur in Psalmo: Gloriósa dicta sunt de te cívitas Dei: cujus pars in nobis peregrinátur, pars in illis opitulátur. De illa quippe supérna civitáte, ubi Dei volúntas intelligíbilis atque incommutábilis lex est: de illa supérna quodámmodo cúria (géritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministráta per Angelos sancta Scriptúra descéndit.

℟. In omni tribulatióne. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in re-

gno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Tom. 1. in Festivitate S. Michaëlis.

JAM vero quem non móveat quod séquitur in Evangélio : Si óculus tuus scandalizáverit te, érue eum? Numquid enim corporálem hunc óculum monémur erúere, aut unam ex mánibus istis, simíliter et unum abscíndere pedem? Absit a nobis hujúsmodi carnális omníno et nimis ridiculósa cogitátio.

℟. Machabǽus, et qui. 518.

Lectio viij.

PORRO triplex fíeri scándalum istud quotidiáno nobis nosse licet experiménto. Intérdum enim est in nobis spiritális intentiónis óculus simplex, et qui grátiæ magis quam noster dicéndus sit, sed scandalízat nos óculus noster, et qui vere a nobis est, dum volúntas nostra áliam minus castam importúne íngerit intentiónem; sed habémus super hoc salúbre consílium Salvatóris : Erue eum, inquit, et prójice abs te. Hoc áutem fiet, si non consèntias, si abjícias, si resístas. Símili modo de manu ac pede est intelligéndum.

℟. Tu Dómine. 518.

Lectio ix.

CUM áutem bonis opéribus inténtos, ad ália ópera tráhere volúntas própria conátur, manus nostra est, quæ scandalízat nos; sed abscíndi debet, et prójici a nobis, ut non ei consentiámus. Sic étiam profícere in sancta conversatióne, et ascéndere per gradus scalæ, quæ Jacob appáruit, ac juxta quod ait Psalmísta, de virtúte in virtútem ire desiderántes, sǽpius scándalum pátimur a pede quodam pusillanimitátis et negligéntiæ nostræ, qui nimírum descéndere magis, ac remíssius ire conátur; sed abscíndi eum necésse est, ut pes grátiæ, qui stat in dirécto, cúrrere possit sine offensióne, sine scándalo, sine impediménto.

Te Deum laudámus. 17*.

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM

SS. ANGELORUM CUSTODUM

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festiv. S. Michaëlis.

Lectio iv.

Dignum est, ut glóriam Angelórum non capiéntes, tanto magis amplectámur misericórdiam, qua nimírum constat nihilóminus abundáre doméstìcos Dei, cæli cives, príncipes paradísi. Testátur enim Apóstolus, qui raptus ad tértium cælum, beátæ illi cúriæ méruit interésse, atque ejus nosse secréta, quóniam omnes administratórii sunt spíritus, missi in ministérium propter eos qui hereditátem cápiunt salútis. Neque id cuíquam incredíbile videátur, quandóquidem ipse quoque Creátor et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre, et ánimam suam dare pro multis.

℟. Vivit ipse. 516.

Lectio v.

Minístrant Angeli, sed de aliéno, offeréntes Deo bona ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit : Quóniam ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angelórum : sollícite præmísit, data ei fuísse incénsa multa. Nostros enim sudóres, non suos; nostras, non suas lácrymas ófferunt Deo; nobis quoque ejus múnera réferunt, non sua. Non sic miníster ille sublímior cunctis, sed humílior univérsis, qui semetípsum óbtulit sacrifícium láudis, qui Patri ófferens ánimam suam, nobis minístrat usque hódie carnem suam.

℟. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.

Hujus ítaque tanti minístri grátia, nihil mirum si dignánter nobis, imo et libénter Angeli sancti minístrent. Ipsi enim amant nos, quia nos amávit Christus. Dícitur certe vulgári provérbio : Qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beáti Angeli, catélli sumus Dómini illíus, quem tanto afféctu dilígitis. Catélli, inquam, cupiéntes saturári de micis, quæ cadunt de mensis dominórum nostrórum, qui estis vos. Et hæc díxerim, fratres, ut ampliórem de cǽtero erga beátos Angelos fidúciam habeátis, ac proínde familiárius in omni necessitáte vestra illórum invocétis auxília; sed et

digne in eórum præséntia conversári, et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam, captáre benevoléntiam, exoráre cleméntiam studeátis.

℟. In omni tribulatióne. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 10. in Matth.

Vidéte, ne contemnátis unum de párvulis istis. Párvulos non ætáte, sed multórum æstimatióne appellávit; páuperes, inquam, ignótos, cæterósque hujúsmodi, quos multi contémnunt, qui revéra párvuli non sunt, cum Creatóris ómnium amíci sint: quos ipse multo magis venerabilióres facit, dicens: Quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui in cælis est.

℟. Machabǽus. 518.

Lectio viij.

Hinc maniféstum est, quia omnes Sancti Angelos hábeant. Apóstolus étiam ait de muliére, quóniam velámen débeat habére in cápite propter Angelos; et Móyses: Státuit fines, inquit, Géntium secúndum númerum Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simplíciter dícitur, sed de Angelis excelléntibus atque suprémis. Nihil enim áliud designátur, cum, fáciem, dicat, Patris mei adspíciunt, quam summa fidúcia eórum et honor præcípuus.

℟. Tu Dómine qui misísti. 518.

Lectio ix.

Vides, quot quibúsque ratiónibus ad modéstiam et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat? Infántem in médio státuit, et dixit: Efficiámini sicut párvuli: et quicúmque talem suscéperit párvulum, me suscípiet: et quicúmque hunc scandalizáverit, extréma luet supplícia: et scandalizántes hómines, étiam si loco mánuum atque oculórum nobis essent, abscíndere jussit; Angelórum quoque auctoritáte, qui hos ténues fratres tutántur, ut eos venerémur, impéllit.

Te Deum laudámus. 17*.

SABBATO
INFRA OCTAVAM
SS. ANGELORUM CUSTODUM
In I. Nocturno.
Lect. de Script. occur.
In II. Nocturno.
Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.
Serm. 1. de Eliseo.
Lectio iv.

Hóstium tumúltus bellicósos mínime timére debémus, nec quámlibet numerósam hóstium multitúdinem formidáre. Quóniam, sicut ait Apóstolus, major est qui in nobis est, quam qui in mundo: hoc est, poténtior est ad protegéndos fámulos suos Christus, quam diábolus ad instigándos inimícos: quamvis enim idem diábolus cólligat sibi turbas, et crudéli eas armet insánia, tamen fácile destruúntur, quia melióribus pópulum suum Salvátor circúmdat auxíliis. Ait enim Prophéta: Immíttet Angelum Dóminus in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. Quod si Angelus Dómini timéntes eum de perículis éripit, non potest timére bárbarum, qui timúerit Salvatórem.

℟. Vivit ipse. 516,

Lectio v.
Idem in Epist. ad Hebr., cap. 1.

Quid miráris, si Fílio ministérium éxhibent Angeli, cum étiam nostræ salútis minístros eos constet efféctos? Fílius tamen sicut Dóminus salvat: isti vero sicut servi salúti prædestinatórum desérviunt. Intellígite ígitur, quantus honor nobis exsístit, ad quos sicut ad amícos, ita minístros Angelos suos déstinat Deus.

℟. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.
Idem in Psalm. 37.

Qui juxta me erant, de longe stetérunt: ne mýsticus quidem pietátis abhórreat affĕctus, ut pro Angelis díxerit, qui prætĕndunt timéntibus Dóminum, ut erípiant eos de tentatiónibus, quas ferre non possunt. Quómodo ergo longe stant, qui ad adjuméntum sunt attribúti? Sed non illi se séparant, sed qui urgétur tentatiónibus, putat eos longe abésse, quos própius sibi adésse desíderat, et arbitrátur dissimuláre, cum illi adjuvándi tempus nutu sui imperatóris exspéctent, qui athlétam suum

quo gloriósius vínceret, diútius certáre præcépit.

℟. In omni. 517.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homilia 59.

Curióse, inquit, scrutámini vos, quis vestrum major sit, et de primátus honóre conténditis. Ego áutem, si quis humiliórem se cǽteris non effécerit, ipso ingréssu cæléstì omníno indígnum ássero. Recte áutem ante óculos monstratióne párvuli totam rem pósuit : ipso adspéctu eos convértens, ac persuádens, ut absque simulatióne áliqua humilitátem amplectántur.

℟. Machabǽus. 518.

Lectio viij.

Párvuli áutem non invidére, nec inánem exspectáre glóriam, nec primátus desideráre dignitátem novérunt; sed máxime hanc virtútem póssident, puram dico simplicitátem et humilitátem. Non ergo fortitúdine tantum, ac prudéntia, sed humilitátis quoque virtúte, et simplicitáte nobis opus est; quæ si non adest, salus nostra certe cláudicat.

℟. Tu Dómine qui misísti. 518.

Lectio ix.

Párvulum áutem ætáte, et quidem, mea senténtia, valde párvulum, qui ab ómnibus esset passiónibus liber, in médio státuit. Illa enim ætas omni arrogántia, omni glóriæ inánis furóre, omni livóris insánia, omni contentiónis cupiditáte, cæterísque hujúsmodi affectibus immúnis est. Cumque præcípuis muniátur virtútibus, simplicitátis scílicet ac humilitátis, de nulla istárum supérbit, ita dúplici philosophía ornátur.

Te Deum laudámus. 17*.

DOM. II. SEPTEMBRIS

OCTAVA

SS. ANGELORUM CUSTODUM

Duplex.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 12. super Psalm. Qui hábitat.

Lectio iv.

ANGELIS suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, tam próxime sibi cohæréntibus, tam familiáriter sibi adhæréntibus, et vere doméstícis Dei mandávit de te. Tu quis es? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis.

℟. Vivit ipse. 516.

Lectio v.

SED quid, putas, mandávit de te? Numquid scripsit contra te amaritúdines? numquid ut contra fólium, quod vento rápitur, osténdant poténtiam suam, et stípulam siccam persequántur? numquid ut tollant ímpium, ne vídeat glóriam Dei? mandándum istud est, non mandátum. Itaque Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te. Pretiósum depósitum nobis commíserat, fructum crucis suæ, prétium sánguinis sui: non est conténtus custódia hac tam parum tuta, tam parum útili, tam frágili, tam insufficiénti. Super muros tuos, Jerúsalem, constítuit custódes, nempe étiam ipsi qui vidéntur muri, aut in muro ipso colúmnæ, his custódibus egent et máxime.

℟. Angelus Dómini. 516.

Lectio vj.

QUANTAM tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cáute ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo Angelo

tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres? Cǽterum, etsi tam párvuli sumus, et tam magna nobis, nec modo tam magna, sed et tam periculósa via restat, quid tamen sub tantis custódibus timeámus? nec superári, nec sedúci, minus áutem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid trepidámus? tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cæli commorémur.

℟. In omni. 517.

In III. Nocturno.

Lect. vij. et viij. ut in die Festi. Lectio ix. de Homil. Domin., cujus fit Commem. in Laudibus et utrisque Vesperis.

Si dies Oct. S. Angeli Custodis inciderit in Fest. Nativit. B. M. V., fit de B. M. V., cum Commem. diei Oct. S. Angeli Custodis.

DIE I. SEPTEMBRIS

(Pro Archidiœc. S. Ludovici.)

OCTAVA

SANCTI LUDOVICI

REGIS, CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, de terréno regno ad cæléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes: Qui tecum vivit.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio iv.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico: Gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cælum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos

transférre desíderat, et supplicántis afféctum, et supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exsultémus et lætémur in ea: introívit in poténtias Dómini, gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Ludovícus pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctórum. Hódie, despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum vere victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit áutem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedet veteránus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus; secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem! quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant et frequéntant boni! Nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

O miles emérite, qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti! réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios et spirituáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Ludovíce, in hoc loco afflictiónis et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum; mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exsúrge in adju-

tórium nobis; ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quæst. Evang. quæst. 46.

Régio longínqua Ecclésia Géntium usque ad fines terræ. Revérti se tamen dicit : ábiit enim, ut plenitúdo Géntium intráret; revertétur, ut omnis Israël salvus fiat. Per decem mnas legem significat, propter decálogum; decem áutem servos, quibus sub illa pósitis grátia prædicáta est. Sic enim intelligéndum est eis datas mnas ad usum, cum intelléxerint, eam ipsam legem, remóto velámine, ad Evangélium pertinére. Cives ejus, qui post eum misérunt legatiónem, dicéntes se nolle ut regnet sibi, Judǽi sunt, qui prædicatiónem Evangélii respuérunt.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Quod áutem servi reddéntes ratiónem, ex eo quod accéperant, laudántur quia lucráti sunt; signíficat eos bonam réddere ratiónem, qui bene usi sunt eo, quod accepérunt ad augéndas divítias Dómini, per eos qui credunt in eum. Quod qui fácere nolunt, in illo significáti sunt, qui mnam suam in sudário servávit. Mensam, cui danda erat pecúnia, professiónem ipsam religiónis accípimus, quæ tamquam públice propónitur ad usum necessárium salúti.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo,

quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória. Et vos.

Lectio ix.

Quod áutem unus eórum, qui bene usi sunt, decem acquisívit, et alter quinque, significat eos esse acquisítos in gregem Dei, a quibus ipsa lex per grátiam intelléeta est. Ad hoc pértinent et decem et quinque civitátes, quibus eos præpónit. Multiplicátio enim intelligéntiæ in ipsa varietáte ad unum redácta, quasi civitátem facit vivéntium ratiónum æternárum. Est enim cívitas non quorúmlibet animántium, sed rationálium multitúdo, legis unius societáte devíncta.

Te Deum laudámus. 17*.

DIE IV. SEPTEMBRIS

STÆ ROSÆ VITERBIENSIS VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Communi Virginum. 128*, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátam Rosam sanctárum tuárum Vírginum collégio aggregáre dignátus es: tríbue nobis, quǽsumus; ut ejus précibus et méritis a culpis ómnibus expiémur, et tuæ majestátis consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rosa Vitérbii piis paréntibus nata ab ipsa infántia omni virtúte enítuit, facta perfectiónis magístra, cum vix loqui didicísset. Mundi exósa vanitátes, rudi amíctu, pedum nuditáte, cilício, jejúniis, aliísque austeritátibus corpúsculum afflígens, divínæ contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insígni miráculo Deus testátam vóluit; nam adhuc puélla avúnculam defúnctam ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo adspéctu intuéntium ánimos excitábat. Caritátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte, ut próderet quid in grémio abscónditum ferret, panis in rosas convérsus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet te mirabíliter.

Lectio v.

Cum séptimum explésset annum, solitúdinis desidério flagrans, domus suæ angústam céllulam elégit, cui se tamquam voluntário cárceri inclúsit, et orati óni corporísque castigatióni ardénter incúmbens, Dei clementiam deprecabátur pro sanctæ Ecclésiæ tranquillitáte, quam Friderici secúndi imperatóris impíetas acérrime divexábat. Ex diútina áutem maceratióne in morbum lethálem íncidit, in quo beátæ Vírginis visitatióne recreáta, hábitum tértii órdinis sancti Francísci indúere jussa est. Decénnis a Deo inspiráta, piis adhortatiónibus validísque arguméntis multos hæréticos ad fidem et obediéntiam Románi Pontíficis redúxit. Qua de cáusa cum tota cognatióne sua in exsílium ejécta, ad vicína óppida venit, ubi Friderici mortem et Ecclésiæ pacem prophético spíritu prædíxit. Mulíerem cæcam a nativitáte illuminávit, et ad fídei veritátem adstruéndam, succénsum rogum ingréssa, ac tribus horis in eo illǽsa pérmanens, cujúsdam hæréticæ mulíeris pervicáciam vicit, eámque cum áliis ad fidem convértit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Tandem Vitérbium summa cívium gratulatióne revérsa, in consórtium sanctimoniálium sanctæ Maríæ de Rosis admítti pétiit; sed illis ingréssum ob puéllæ inópiam denegántibus, se mórtuam in eo cœnóbio commoratúram prædíxit. Mox ad prístinum domus suæ cárcerem regréssa, cum in ea duóbus annis permansísset, morbo corrépta, et ad beátam pátriam suspírans, méritis plena migrávit ad Sponsum, décimo octávo suæ vitæ anno nondum exácto. Corpus ejus miro splendóre illustrátum, suavíque odóre

perfúsum, in templo sanctæ Maríæ de Pódio, effóssa humo, ac désuper ingésta, tumulátum fuit; donec post trigínta círciter menses ab Alexándro quarto, tunc Vitérbii sedénte, et in somnis ter ab ea admónito refóssum et incorrúptum repértum, prídie Nonas Septémbris ad præfátum monastérium, quod póstea sanctæ Rosæ nuncupátum est, solémniter translátum fuit: ubi usque ad hodiérnam diem íntegrum et flexíbile summa totíus orbis admiratióne asservátur, et novis semper miráculis corúscat.

℟. Afferéntur. 139*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Comm. 1° loco. 142*.

EADEM DIE

SANCTÆ ROSALIÆ

VIRGINIS PANORMITANÆ

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. 128*, præter seq.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Rosáliæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu, et ejus intercessióne ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per.

Pro regno Siciliæ.

Alia Oratio.

Deus, qui beátam Rosáliam Vírginem e regálibus mundi delíciis in móntium solitúdinem transtulísti: concéde propítius; ut ejus méritis et patrocínio a sǽculi voluptátibus in cæléstium amórem transferámur, et ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rosália virgo, orta Panórmi, ex nóbili génere suam oríginem trahens a Cárolo Magno, in Quísquinæ montem quadragínta círciter mille pássibus distántem sola secédens, patérnæ domus opes, delícias, ac spem majóris amplitúdinis ob propinquitátem et benevoléntiam regum Silíliæ, contémnens, cum tétricæ rupis horróre et asperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus et quidem angústus áditus e superióri loco patébat, intrépide descéndit ea mente quam chara-

ctéribus saxo insculptis adhuc paténtibus expréssit: Ego Rosália Sinibáldi Quísquinæ et Rosárum dómini fília, amóre Dómini mei Jesu Christi in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis obversánte, suscéptæ vitæ propósitum áltius cordi infígere, ac divínæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

In hac specu subterránea sibi et mundo emórtua, consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens præcípue, in móntibus patérni principátus, ne forte ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium et solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter sæviéndo in se férrea caténa, vigíliis et humi cubatióne forti ánimo superásse antíquæ icónes signíficant. Cumque humánis destitúta præsídiis, nihil solátii aliúnde hauríret, quam e cælo; Dóminus, qui consolátur et corónat sanctos suos, angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Cæléstí deínde consílio ex antro Quisquinénsi in horridiórem spelúncam Peregríni montis, tribus fere mille pássibus procul Panórmo, Rosália se tránstulit, ut quo difficiliórem pugnam secum ipsa commítteret e conspéctu domus patérnæ, eo laudabílius de contémptis mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angústus cóncavus, quem éadem post repértas ejus relíquias illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Hic tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens, in cæléstium rerum contempla-

tióne defíxa, ad perfectíssimam divíni amóris normam in solitúdine vitam tradúxit, et sanctíssime perénnibus caritátis rosis et virginitátis líliis coronáta, depósuit prídie Nonas Septémbris. Cujus corpus Urbáno octávo Pontífice Máximo divínitus anno jubilǽi totíus Sicíliæ pláusu repértum, illam a peste liberávit.

℟. Afferéntur. 139*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Comm. 1° loco. 142*.

DIE IX. SEPTEMBRIS

SANCTI PETRI CLAVER CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui abréptos in servitútem Nigrítas ad agnitiónem tui nóminis vocatúrus, beátum Petrum mira in eis juvándis caritáte et patiéntia roborásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut quæ Jesu Christi sunt quæréntes, próximos ópere et veritáte diligámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Oct. et S. Gorgonii Mart. 388.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Claver Hispánus Verdúni natus, óppido Cataláuniæ, Societáti Jesu nomen dedit adoléscens móribus innocentíssimis. Tirocínio ad exémplum functus ac lítteris humanióribus excúltus, in Baleárium máximam trajécit philosophíæ óperam datúrus. Ibi Alphónso Rodríguez, qui multa de futúro ejus apostolátu atque amplíssimo in cælis prǽmio divínitus accéperat, pia necessitúdine conjúnctus, sublimióris ab eo virtútis arcána paratósque sibi labóres edóctus est. Inde revocátus, theologíæ currículum Barcinóne íniit: sed áltero anno transmíttere jussus in Americam, abrúptum studiórum cursum in urbe Sanctæ Fídei Bogoténsi confécit. Póstea Cartháginem ad oram maris Atlántici, quo primum appúlerat, revérsus, et sacerdótio áuctus, Nigrítis turpi mercátu illuc abdúctis vitam suam, interpósita sacraménti fide, plane devóvit. In his áutem doctrína christiána

imbuéndis dici vix potest quanta patiéntia et caritáte annos ámplius quadragínta insudáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : *Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NON eórum ánimis solum, sed et corpóribus opitulabátur assídue. Ut naves eísdem onústæ ad empórium illud appellébant, præsto áderat Petrus, hominésque misériá conféctos, ceu pater fílios, peramánter compléctens, nudis induménta, esuriéntibus escam, ægris medicámina suppeditábat. Lue pestífera vel áliis morbis inféctos, nihil de seípso sollícitus, cura et ope levábat peculiári, visus haud raro pútrida eórum úlcera, nauseánte nequídquam natúra, tractáre studiósius, exímiis inde charísmatis a Deo dignátus. Quamplúres a médicis desperátos súbito sanitáti restítuit, multis oculórum lúmine captis visum réddidit, tres a mórtuis excitávit. Pállium suum quod ægris impónere vel substérnere solébat, ulceratórum sórdibus utcúmque inquinátum, odórem non efflábat nisi suavíssimum, ejúsque contáctu plures tetérrime ægrotántes repénte convaluérunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

QUOD a Nigritárum cura sibi supérerat témporis, juvándis hæréticis ac mahumetánis, nedum cívibus advenísque cathólicis, impertiébat. Post diúrnos labóres, oratióni in seram noctem instábat. Omnibus benígnus, in se unum erat immítis ex caritáte in próximos. Domi forísque in honóre hábitus numquam éxtulit ánimum : ódia vero et convícia improbórum immóta fortitúdine tolerábat. Qua erat vitæ severitáte, castimóniam ad túmulum usque servávit illibátam. His excéllens méritis annos expléverat quátuor et septuagínta,

cum die natáli Deíparæ, quam tenérrimo colúerat afféctu, ad Cǽlites migrávit. Vir sane dignus, quem Patres Tarraconénses in epístola synódica ad Benedíctum tértium décimum laudárent uti álterum Xavérium. In Beatórum album a Pio nono relátum, Leo décimus tértius novis miráculis refulgéntem Cǽlitum Sanctórum fastis adscrípsit, Africa jam tum látius reclúdi cœpta Evangélio. Dénique instántibus plúrimis viris ecclesiásticis, præsértim epíscopis constitútis apud Nigrítas per orbem terrárum disseminátos, idem Póntifex Máximus Patrónum cæléstem peculiárem sacrárum ad Nigrítas missiónum, e sacræ Rítuum Congregatiónis consúlto, auctoritáte sua supréma eúmdem sanctum Petrum Claver constítuit atque declarávit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. e

In illo témpore : Legisperítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum : Et quis est meus próximus? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 8. adv. Judæos.

Imitáre Samaritánum illum qui in Evangélio tantam erga vulnerátum præstitit sollicitúdinem. Etenim illic prætériit levíta, prætériit pharisǽus, ac néuter defléxit ad jacéntem; sed incleménter crudelitérque relícto illo, abiérunt. Samaritánus áutem, qui nulla ex parte illi conjúnctus erat, non prætercúrrit : sed occúrrens misértus est, instillávit óleum et vinum, impósuit ásino, duxit ad diversórium, pecúniam partim dedit, partim pollícitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinébat, curatióne. Si Samaritánus ádeo humánus mitísque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri sumus nos véniam, si próprios fratres neglexérimus in malis gravióribus? Ne ígitur dissimulémus, neque incleménter prætereámus; quin etiámsi álii hoc fécerint, cave tu ne idem fácias.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dómi-

num: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viij.

NEQUE enim Samaritánus ille dicébat: Ubi nunc sacerdótes, ubi nunc pharisǽi, ubi nunc Judæórum doctóres? Sed perínde ac venátum quemdam máximum nactus esset, ita lucrándi ansam arrípuit. Et tu ergo cum víderis álium egéntem curatióne vel córporis vel ánimæ, ne dicas apud temetípsum: Quare ille et ille eum non curavérunt? Sed illum tu a morbo líbera, nec ratiónes negligéntiæ ab illis éxigas. Si áurum jacens invénias, num dicis apud temetípsum: Quare ille aut ille non sustulérunt? et non festínas ante álios rápere? Itidem et de frátribus collápsis cógita putatóque thesáurum te reperísse, nimírum curam illórum. ¶ Etenim si instilláveris cuípiam, velut óleum, doctrínam sermónis, si ligáveris eum mansuetúdine, si sanáveris tolerántia, ille te fáciet ditiórem quovis thesáuro. Qui enim separáverit pretiósum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono póterit æquiparári? Quod neque jejúnium, neque humi cubatiónes, neque pervigília, neque áliud quídpiam potest effícere, id éfficit fratris procuráta salus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: *Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles. Glória Patri. Et vos símiles.

Lect. ix. de S. Gorgonio, ut in Breviar. 395.

In Laud. fit Commem. Oct. Nativ. B. M. V. 387, deinde S. Gorgonii. 395.

DIE XXII. SEPTEMBRIS

BEATÆ MARIÆ DE SOCOS VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. 128*, præter seq.

IN I. VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Flagéllis et caténa María corpus domábat: siléntio et abstinéntia ánimum custo-

diébat : oratiónibus incessánter instábat, docens Christi sponsas vas corruptíbile in sanctificatióne et honóre possidére.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis in tot perículis constitútos pro nostra fragilitáte non posse subsístere: concéde propítius; ut intercedénte beáta María fámula tua de præséntis vitæ flúctibus edúcti, ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per.

Commem. Ss. Mauritii et Soc. Mart. ut in Breviar. 467.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María, nóbili família de Cervellióne Barcinóne in Hispánia nata, et a paréntibus in Dei timóre primis ab annis enutríta, virginitátem suam, cum decem et octo esset annórum, illi devóvit. Ejus vivéndi rátio erat : in públicum rárius prodíre, ægrotántibus doméstícis sédulo adésse, et in nosocomío ter in hebdómada paupéribus ministráre. Annum trigésimum agens, defúncto patre, hábitum órdinis sanctæ Maríæ de Mercéde prima ex féminis suscípiens, sanctimoniálibus ejúsdem órdinis ducem, et magístram, et exémplar se præbuit, ac distribúto património in redemptiónem captivórum, professiónem in eódem órdine una cum voto de laborándo pro rediméndis captívis emísit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Matre e vivis subláta, cum áliquot honéstis féminis ejúsdem institúti piam sanctámque vitam perégit : sólita quotídie mulíerum, a suis frátribus redemptárum, ac Barcinónem adveniéntium, pedes in hospitáli domo laváre : quínquies in hebdómada sacra Eucharístia réfici, terque jejunáre solo pane et aqua conténta; quotidiánis flagéllis ínsuper et férrea caténa corpus suum afflígens. Siléntium, quod mira observántia colébat, inánibus verbis numquam infrégit; ac párcius

indúlgens somno, expetébat ab ejúsmodi necessitáte liberári, ut illo solo fruerétur incessánter, quo jucundántur cæli, et Angeli lætántur. Quod diúrni témporis supérerat ab oratióne et pietátis exercítiis, in páuperes juvándos impendébat : nullum offícii genus prætermíttens, quo afflíctos consolarétur, oppréssos liberáret, et vinctos edúceret de carcéribus.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Lectio vj.

Futúras maris tempestátes prænuntiábat, illásque sæpe suis oratiónibus sedávit : visa aliquóties super undas incédere, quo fratres captivórum redemptóres, aliósque in mari periclitántes serváret incólumes : unde ei María de Subsídio, vulgo de Socos, nomen est índitum. Dénique post multa virtútum insígnia, Barcinóne migrávit ad Dóminum, décimo tértio Kaléndas Octóbris, anno salútis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavíssimus odor manábat, sepúltum est in ecclésia fratrum órdinis sui : quod nonagésimo post anno, epíscopo Barcinonénsi, Petro Aragóniæ rege, cæteríisque áulæ et civitátis primátibus adstántibus, solémni pompa elevátum, incorrúptum repértum fuit, ac decentióri loco, ubi religióse cólitur, asservátur.

℟. Afferéntur. 139*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Communi 1º loco. 142*.

Lectio ix. de sanctis Martyribus. 469.

Ad Bened. Ant. Adducéntur in lætítia et exsultatióne Regi Dómino vírgines post Maríam, ut in sanctitáte et justítia sérviant illi, et quocúmque íerit, ipsum Agnum sequántur.

Commem. Ss. Mauritii et Soc. 470.

IN II. VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Mare et venti Maríæ obédiunt, angélici candóris virtúte pollénti : aquæ multæ cessérunt ardóri caritátis ejus.

FESTA OCTOBRIS

DOM. II. OCTOBRIS
MATERNITATIS B. MARIÆ V.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. de Laud. 398*; Pss. et alia hic non propria ut in Festis B. M. V. 202*.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymn. Ave maris. 204*.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Commem. Domínicæ occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Cælo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit.

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis áuspicem,
Qui nos redémit sánguine,
Pœnas crucémque pértulit.

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios:
Hæc quippe nostras lácrymas
Precésque defert Fílio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votísque Natus ánnuit:
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum

Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sǽculum. Amen.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram : ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Felix es, sacra Virgo María, et omni láude digníssima : * Ex qua ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, per quem salváti et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Ex.

Lectio ij.

Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Qui cælum terrámque regit, in tua se cláusit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi :

quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas : * Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In II. Nocturno.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ.

Sermo 1. de Nativitate Domini.

Lectio iv.

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente quam córpore : et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio dídicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur ? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fœcúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Fílius, qui in princípio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. Cujus.

Lectio v.

Serm. 2. de Nativitate Domini.

Ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descéndens, et a patérna

glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris : incomprehensíbilis vóluit comprehéndi : ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova áutem nativitáte génitus est : concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria : quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis : humáno usu et consuetúdine, quod crédimus, caret : sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérerit, Virgo permánserit.

℟. Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus : * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, et a perículis cunctis líbera nos sancta Dei Génitrix. Sola.

Lectio vj.

Opórtuit ut primam Genitrícis integritátem nascéntis incorrúptio custodíret, et complácitum sibi cláustrum pudóris et sanctitátis hospítium divíni Spíritus virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejécta erígere, confrácta solidáre, et superándis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem ; ut virgínitas, quæ in áliis non póterat salva esse generándo, fíeret áliis imitábilis renascéndo. Hoc ipsum áutem, quod Christus nasci éligit ex Vírgine, nonne appáret altíssimæ fuísse ratiónis, ut scílicet humáno géneri natam salútem diábolus ignoráret, et spirituáli laténte concéptu, quem non álium vidéret quam álios, non áliter créderet natum esse quam cǽteros? Quod ut fíeret, éditus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit ; et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit, unde concépit.

℟. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui : *

Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. Glória Patri. Unde.

In III. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est. ℟. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2. f

IN illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 1. de Laud. Virg. Matris.

DEUM et Dóminum Angelórum María suum Fílium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spíritus. María vero matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat Fílium : nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam páulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis? quibus? Deus homínibus? Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

MIRÁRE utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive Fílii benigníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo : et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus Vírginum singuláriter cánitur quod sequúntur Agnum

quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce homo obedíre : disce terra subdi : disce pulvis obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce supérbe cinis : Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri? ¶ Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas! Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgínitas : et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non hǽsitas, in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fœcúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas : sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas : nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse quam áliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur et légitur in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo cónjuges in carne corruptíbili carnis integritátem : vos sacræ vírgines in Vírgine fœcunditátem. Imitámini omnes hómines Dei Matris humilitátem.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis viscéribus. Glória Patri. Et de meis viscéribus.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Beáta es * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem réspéxit Dóminus.

4. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5. Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus.

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fráude nos ut dǽmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris :
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob. ℟. Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

Ad Bened. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD TERTIAM

Ant. Genuísti.

Capit. Qui creávit. supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere

procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Beátam me dicent.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Vidérunt eam.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I., præter

Ad Magnif. Ant. Matérnitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Et fit Commem. Dom. occur.

DOM. III. OCTOBRIS

PURITATIS B. MARIÆ V.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 406*; Pss. et alia hic non propria, ut in Festis B. M. V. 202*.

Hymnus.

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis áulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium :

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri :

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,

Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.
Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Cum jucunditáte virginitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus. ℟. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. Nihil inquinátum in eam incúrrit : candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens ætérne Deus : ut puríssimæ Vírginis Maríæ integérrimam Virginitátem festíva celebritáte venerántes; ejus intercessióne, puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymn. dicitur :

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Virginitátem Deíparæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

O stella Jacob fúlgida,
O solis instar spléndida
Auróra, qua nil púrius
Refúlget inter sídera.
Stolis amíctæ cándidis,
Tibi catérvæ cǽlitum
Pláudunt, sacrǽque vírgines
Láudes perénnes cóncinunt.
Quin obsequéntes ófferunt
Ligústra et alba lília;
Candor sed horum víncitur
Candóre casti péctoris.
Nostra Angelórum láudibus
Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces ésserat,
Et Vírginis præcónia.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 2.

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis : quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília : * Pulchra es amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. ℣. Una est colúmba mea, perfécta mea. Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt. Pulchra es.

Lectio ij. Cap. 4.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis : mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua sicut duo hínnuli cápreæ geméлли, qui pascúntur in líliis, donec adspíret dies, et inclinéntur umbræ, vadam ad montem myrrhæ

et ad collem thuris. Tota pulchra es amíca mea, et mácula non est in te.

℟. Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni : *Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Surgam, et circuíbo civitátem : per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea. Jam.

Lectio iij.

VENI de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? ℣. Diléctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Talis est diléctus meus : ipse est amícus meus fíliæ Jerúsalem. Qualis. Glória. Qualis.

In II. Nocturno.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2., post initium.

Lectio iv.

SIT vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas vítaque beátæ Maríæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exempléri magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea quæ corpus sine

córporis contagióne generávit?

℟. Beatíssima Virgo María, hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi, * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad cælos. ℣. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ: recordáre nostri sanctíssima Virgo. Per quam.

Lectio v.

De cǽteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quǽrere: nullum lǽdere, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Beáta María tantæ éxstitit puritátis, ut Mater Dómini esse mererétur. * Deus quam elégerat creávit: de qua crearétur elégit. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Deus.

Ex sancto Petro Chrysólogo.

Lectio vj. Serm. 143.

Hæc dedit cælis glóriam, terris Deum, fidem Géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Grátiam, quam détulit Angelus, accépit Virgo, salútem sǽculis redditúra. Vere benedícta Virgo, quæ et virginitátis póssidet decus, et matris dignitátem: vere benedícta, quæ et supérni concéptus méruit grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quæ et divíni gérminis suscépit glóriam, et regína éxstitit totíus castitátis.

℟. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Spíritus sanctus supervéniet in te, * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dixit áutem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et virtus Altíssimi obumbrábit. Glória. Quod nascétur ex te Sanctum.

In III. Nocturno.

℣. Invenísti grátiam apud Deum. ℟. Sancta Dei

Génitrix, Virgo immaculáta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. super Missus est.

Novum cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam vírginum Regínam, imo primam inter cǽteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto áutem illam, præter illud quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Hujus ítaque dulcísonos depròmere vel exprímere módulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divíno gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem, (Deus enim est, quem péperit) Matrem suam singulári in cæléstibus donatúrus glória, singulári in terris præveníre curávit et grátia, quia vidélicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : *Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Ecce.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Deum hujúsmodi decébat natívitas, qua nónnisi de Vírgine nascerétur. Talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde factor hóminum, ut homo fíeret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Vírginem, de qua immaculáta immaculátus pro-

céderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmilem, de qua mitis et húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus, saluberrimúmque exémplum ostensúrus. Dedit Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut ígitur, quæ Sanctum sanctórum conceptúra erat páriter et paritúra, sancta esset córpore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis. ¶ O admirábilem et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad Vírginem, Vírginem carne, Vírginem mente, Vírginem professióne, Vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam, nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sǽculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam.

℟. Beáta Dei Génitrix María, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. Sola. Glória Patri. Sola.

Lect. ix. de Homil. Dominicæ occur.

AD LAUDES
ET PER HORAS

Ant. 1. Sicut lílium * inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Diléctus meus mihi, * et ego illi, qui páscitur inter lília.

3. Quam pulchra es, * amíca mea, quam pulchra es!

4. Una est * colúmba mea, perfécta mea.

5. Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt.

Capitulum. Sap. 4.

O QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illíus, quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines.

Hymnus.

O GLORIÓSA vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et áula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Bened. Ant. Sancta et immaculáta Maríæ Virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : quia per te Redemptórem nostrum suscépimus Dóminum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens ætérne Deus : ut puríssimæ Vírginis Maríæ integérrimam Virginitátem festíva celebritáte venerántes; ejus intercessióne, puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dom. occur.

AD TERTIAM

Ant. Diléctus meus mihi.

Capit. O quam pulchra. ut supra. 406*.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Quam pulchra es.

Capitulum. Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Vidérunt eam.

Capitulum. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi:

quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, *Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I., præter

Ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

Et fit Commem. Dom. occur.

DIE V. OCTOBRIS

SANCTÆ GALLÆ

VIDUÆ

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. 150*, præter seq.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Gallam exímia in páuperes dilectiónis virtúte decorásti : ejus méritis et précibus concéde; ut caritátis ópera exercéntes, misericórdiam tuam cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et fit Commem. Ss. Placidi et Sociorum Mart. 524.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro quarto Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv.

Gothórum tempóribus, Galla hujus urbis nobilíssima puélla, Sýmmachi cónsulis ac patrítii fília, intra adolescéntiæ témpora maríto trádita, in uníus anni spátio ejus est morte viduáta. Quam dum fervénte mundi cópia ad iterándum thálamum et opes et ætas vocárent, elégit magis spirituálibus núptiis copulári Deo, in quibus a luctu incípitur, sed ad gáudia ætérna pervenítur, quam carnálibus núptiis súbjici, quæ a lætítia semper incípiunt, et ad finem cum luctu tendunt.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Mox ergo ut ejus marítus defúnctus est, abjécto sæculári hábitu, ad omnipoténtis Dei servítium sese apud beáti Petri Apóstoli ecclésiam monastério trádidit; ibíque multis annis simplicitáti cordis atque oratióni dédita, larga indigéntibus ópera eleemosynárum impéndit. Cumque omnípotens Deus perénnem jam mercédem réddere ejus labóribus decrevísset, cancri úlcere in mamílla percússa est. Noctúrno áutem témpore ante lectum ejus duo candelábra lucére consuéverant, quia vidélicet amíca lucis, non solum spirituáles, sed étiam corporáles ténebras ódio habébat. Quæ dum nocte quadam ex hac eádem jacéret infirmitáte fatigáta, vidit beátum Petrum Apóstolum inter útraque candelábra ante suum lectum consisténtem; nec pertérrita tímuit, sed ex amóre sumens audáciam exsultávit, eíque dixit : Quid est Dómine mi, dimíssa sunt mihi peccáta mea? Cui ille, benigníssimi ut est vultus, inclináto cápite, ánnuit, dicens : Dimíssa, veni.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Lectio vj.

Sed quia quamdam sanctimoniálem féminam in eódem monastério præ cǽteris diligébat, íllico Galla subjúnxit : Rogo ut soror Benedícta mecum véniat. Cui ille respóndit : Non, sed illa talis véniat tecum; hæc vero, quam petis, die erit trigésimo secutúra. His ítaque explétis, vísio Apóstoli assisténtis et colloquéntis ei abláta est. At illa prótinus cunctæ congregatiónis accívit matrem, eíque quid víderit, quidve audíerit, indicávit. Tértio áutem die cum ea, quæ jussa fúerat, soróre defúncta est; illa vero, quam ipsa popóscerat, die est trigésimo subsecúta. Quod factum nunc usque in eódem monastério manet memorábile, sicque hoc a præcedéntibus mátribus tráditum narráre illic solent subtíliter junióres, quæ nunc sunt sanctimoniáles vírgines, ac si illo in témpore huic tam

grandi miráculo et ipsæ affuíssent.

℟. Fallax grátia et vana est. 161*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile est. de eodem Communi 1° loco. 163*.

Lectio ix. de Ss. Placido et Soc. Mart., cum Commem. eorumdem in Laud. 524.

DIE VII. OCTOBRIS

(Alicubi DIE XI. SEPT.)

SANCTÆ PULCHERIÆ

IMPERATRICIS VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Communi Virginum. 128*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Pulchériam Vírginem tuam singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclésiam tuam summum fídei amórem tribúere voluísti: concéde; ut ejus intercessióne, tibi puris méntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Commemoratio sancti Brunonis. 525, deinde sancti Marci Papæ et Confessoris, postea sanctorum Sergii etc. Martyrum. 526.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ælia Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre atque viro Romanórum imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsértim ópera hæreticórum erróribus, et cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium et divínam Maternitátem constitúto multo nobílior, ab ipsa pueritia tanta sapiéntia divínitus prædita fuit, ut ii quibus post Arcádii patris óbitum impérii procurátio, dum Theodósius adolésceret, commíssa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent, essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, perícula discússa, et felicitátem império constitútam. Domi assídua disciplínæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non áula imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccíllam, Arcádiam, Marí-

nam soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eórum moderátrix ac propémodum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quantum profécerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulchériam imitátæ, se suámque virginitátem Deo devovérunt : utque Augústa virgo ea quæ decréverat ámplius confirmáret, omnésque voluntátis suæ testes habéret, ex áuro et pretiósis lapídibus sacram mensam in ecclésia Constantinopolitána pro virginitáte sua et fratris império dedicávit, et in fronte ipsíus mensæ hæc éadem inscrípsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Pótior áutem ejus in Theodósio instituéndo elúxit cura; eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat; qui quidem talis est effĕctus, ut absolutíssimum óptimi veréque christiáni príncipis exémplar fúerit, dum Pulchériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnam cum fratre concórdiam, turbis malevolórum fráude atque obtrectatióne in áula excitátis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deóque vacáre posset, secéssit in Hébdomum, locum Byzántio suburbánum, ibíque vitam agens pene monásticam aliquámdiu se contínuit; cum vero felícitas impérii una cum ea exsuláret, a fratre accersíta, ubi deésse vidit qui prǽlia Dómini pugnáret, Debbóram imitáta, fide ac religióne armáta procéssit, et missis in omnem partem epístolis hortándo, monéndo, minitándo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna effécta est quam Patres concílii Chalcedonénsis una ómnium voce atque præcónio custódem fídei, pacis conciliatrícem, expultrícem hæreticórum, piam, orthodóxam, novam Hélenam (sicut Marciánum tunc imperatórem novum Constantínum) consalutárent; cuíque sanctus Leo totíus Románæ Ecclésiæ nómine plúrimum gratularétur, ejúsque cáusa exsultáre

se díceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte, mox et nefário Eutychétis erróre perémpto, dúplicem illi et palmam contúlerat et corónam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Atque hæ tantæ curárum moles, quas præsértim in Ephesíno ac Chalcedonénsi concíliis Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessário suscéperat, níhilo illam ad cǽtera christiánæ pietátis offícia obeúnda fecére segniórem. Assídue cæléstium rerum contemplatióne, sacrórum librórum lectióne, córporis afflictatiónibus sponte suscéptis se exercébat; Psalmos de nocte surgens una cum régiæ famíliæ princípibus decantábat: Dei ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix exímia; quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum relíquias cultus augerétur. Deíparam in primis cóluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiónem contra Nestorianórum blasphémias asséruit; vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositióne divína Providéntia, ut per vírginem summa Vírginis dígnitas inofffénsa pénitus servarétur; quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem: cujus dénique cúltui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis áuxit, redítibus locupletávit. In placánda divína justítia mira pietáte enítuit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári: quos et matérna quadam caritáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum quæ assídua effusíssimaque liberálitas réliqua fécerat, scripsit herédes. Quod cáutum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari religiónis stúdio, rebúsque ómnibus império dignissimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibíque hanc ipsam ob cáusam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagési-

mo tértio, magno ómnium luctu, maximísque sanctórum Patrum, cæterorúmque ejus ævi scriptórum láudibus celebráta.

℟. Afferéntur. 139*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore : Dixit Jesus : Hæc est áutem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Alexandríni.

De Fide ad Pulcheriam et sorores reginas.

Sane vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ imperatríces, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque ecclesiárum decus óptimo jure quisquis appelláverit, in quibus nimírum omne virtútum genus, omnísque ornátus divínæ majestátis óculis gratus acceptúsque miríficе splendet. Neque his ópibus conténtæ omnem quoque curam ómneque stúdium adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacilánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt fácere et sentíre omíttitis, partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum príncipum quoque vestrórum áulas virginitátis glória condecorántes; partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes : nam et hoc quoque pietátis stúdium inter cǽtera ille sanctis vestris ánimis impertítus est.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viij.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquid deprómam. Hinc étenim et Emmanuélem verum, ac naturálem Deum, et Vírginem Matrem, quæ eum pépererit, veram per ipsum

Deíparam esse planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Si cum solíus veríque Dei cognitióne Jesu Christi cognitiónem necessáriam consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum ætérnam vitam concíliat, cui obscúrum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit ínterim Verbum.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lect. ix. de S. Marco, 527; si vero alia die celebretur Festum S. Pulcheriæ, ix. Lectio erit seq.

Lectio ix.

Et ego claritátem quam dedísti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem ítaque glóriam Fílius a Patre accepísse se narrat, quam nobis deínde commúnem fécerit? Sane ipse ab hac quæstióne nos líberat, dum ait, Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum secúndum própriam hypóstasim álius a Patre esse dignoscátur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobíscum factum est? Ad eúmdem omníno modum, puta, secúndum essentiálem et naturálem identitátem. At cum divína natúra tanto a creatúra distet intervállo, ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat, ecquo, inquis, modo secúndum natúram unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit? Verbum factus est homo, ut quemádmodum in Deitáte unum et idem est cum Patre, ita secúndum natúræ humánæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum.

Te Deum laudámus. 17*.

In Laud. t Commem. S. Marci, deinde Ss. Sergii etc. Mart. 527.

DIE X. OCTOBRIS

S. LUDOVICI BERTRANDI
CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum per córporis mortificatiónem et fídei præcónium, sanctórum glóriæ coæquásti : præsta; ut, quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovícus Bertrándus, Valéntiæ in Hispánia Tarraconénsi, honéstis piísque paréntibus natus, ab ipsa pene infántia sanctitátis ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta pueritia intérdum nuda cubábat humo, noctes sæpe ducébat insómnes, ac in pietátis, et caritátis offícia sédulus incumbébat. Mundi contémptu, ac religiósæ vitæ ardóre succénsus, paréntum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos efféctus, Prædicatórum órdini nomen dedit : ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tyro, fúerit exémplo. Emíssa professióne, mirum quot et quantis virtútum increméntis priórem vitæ ratiónem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis, vigiliísque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat : ex quo tantum intérnæ ánimi modéstiæ, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis ac vultu apparéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

Adhuc júvenis novitiórum præféctus institútus, eos ad omnem verbo et exémplo sanctimóniam efformábat. Ad occidentáles Indos evangélicus prædicátor missus, quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen divérsæ, atque inter se díssitæ natiónes, sua véluti loquéntem língua, síngulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad christiánam fidem addú-

xit : ibíque venénum, non semel sibi a bárbaris propinátum innóxie háusit. Públicam vitiórum objurgatiónem tamquam in se unum diréctam nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cum strictus in eum sclopus in Crucifíxi formam repénte convértitur. Quo miráculo nefárius aggréssor permótus, ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam eníxe deprecátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

HUMILITÁTE, ac patiéntia insígnis, illud idéntidem usurpábat : Dómine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético afflátus spíritu multa prædíxit. Ignem signo crucis exstínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, cæcis visum, cláudis gressum, surdis réddidit audítum. Tandem durióris pœniténtiæ labóribus fractus, in morbum íncidit, sacrísque mystériis rite expiátus, migrávit in cælum, séptimo Idus Octóbris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætátis vero suæ quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum miráculis clarum Páulus quintus beatórum, Clemens vero décimus sanctórum número adscrípsit. Ejus demum festum Alexánder octávus, instánte rege cathólico, ab univérso ditiónis ipsíus clero sæculári, sub ritu dúplici celebrándum decrévit, sanctúmque Confessórem novi regni Granaténsis patrónum apostólica auctoritáte declarávit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

DIE XVII. (vel XXV.) OCT.

BEATÆ MARGARITÆ MARIÆ ALACOQUE VIRGINIS

Duplex.

Omnia de Communi Virginum. 128*, præter sequentia.

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, qui investigábiles divítias cordis tui beátæ

Margarítæ Vírgini mirabíliter revelásti: da nobis ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, jugem in eódem corde tuo mansiónem habére mereámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margaríta María Alacoque, in pago diœcésis Augustodunénsis honésto génere nata, miro præveniéntis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interióris vitæ formam, ad quam divínitus elécta erat, compósuit. Puéllula vix dum ratiónis compos nihil magis in delíciis hábuit, quam génibus pósitis, junctísque mánibus cælésti sponso sístere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius votum supra ætátem inspiránte. Stúdium placéndi Jesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem prodúcta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut ei, quem única diligébat, símilem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis, aliísque asperitátibus ad morbum usque afflíxit: ánimum vero inter diutúrnas vexatiónes, quas patre orbáta a fámulis pértulit, ad imáginem ejus, qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sǽculo pervénit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: *Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet te mirabíliter.

Lectio v.

Ordinem Visitatiónis sanctæ Maríæ, quo a propínquis abésset lóngius, Parédii ingréssa, statim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen prǽbuit. Interim Christus sublimióris oratiónis dono, intérnis locutiónibus aliísque charismátibus sponsam suam

illustráre et ad sua consília própius dispónere instítuit. Inter várias apparitiónes illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharístiam oránti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum cor suum in apérto péctore flammis incénsum, et spinis constríctum osténdit, præcepítque, ut pro tali caritáte, et ad reparándas ingratórum hóminum injúrias illa públicum cordi suo cultum, magnis propósitis gratiárum prǽmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis cáusa, seque tantæ rei ímparem dictitántem, promísso auxílio et prænuntiáto succéssu confirmávit. Exínde fidíssima Christi sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémplis, scriptis, jugi vitæ suæ sacrifício hoc unum quǽrere visa est, ut sanctíssimo cordi Jesu intérior, exteriórque cultus, qualem ei placére ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur; quod et tunc fíeri mirabíliter cœpit, et póstea, approbánte sancta Sede quanto fructu sit perféctum univérsus orbis cathólicus testátur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit te Deus.

Lectio vj.

Quod eníxe a Dómino petíerat, ut illústria ejus dona in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit. Numquam enim defuére domi et foris qui illam mísere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subjícerent experiméntis : in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humílitas, patiéntia, obediéntia et cáritas magis semper eluxérunt. Contumélias quoque ac minas ab extráneis ob nóbilem alúmnam a tirocínio fórtiter dimíssam invícta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia a médicis obláta nocébant. Inter hæc illa in divíno Christi corde absórpta, et igne caritátis ejus incénsa plura et gravióra pati semper optábat. Extrémum morbum patientíssime toleránti súbito divíni judícii

cogitátio tantum injécit metum, ut cum tremóre ac fletu Crucifíxum stringens misericórdiam sibi precarétur: sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam ejus. Igitur tamquam consummáta caritátis víctima, die décima séptima Octóbris ad sponsum evolávit, annos nata tres et quadragínta. Cæléstem ejus glóriam mirácula confirmavérunt, quibus rite probátis, eam Pius nonus Póntifex Máximus magna piórum gratulatióne quartodécimo Kaléndas Octóbris anni millésimi octingentésimi sexagésimi quarti beatárum Vírginum cœtui adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines. 139*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Comm. 1º loco. 142*.

DIE XXI. OCTOBRIS

SS. URSULÆ ET SOCIARUM

VIRG. ET MART.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. 128*, præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif. et in Laud. ad Bened.

Ant. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster: sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári; ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et fit Commem. S. Hilarionis Abbatis.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dum sǽculo quinto fere médio Attila Hunnórum dux a prima sua in Gállias irruptióne, ubi ad Cataláunum profligátus fúerat, in Pannóniam revertebátur, ántequam Rhenum trajíceret, nobilíssimam urbem Colóniam Agrippínam aggréditur, et ob ódium cathólicæ religiónis, quæ ibi máxime florébat, eam rapína ac cǽdibus vastábat. Sævíssimo áutem ímpetu bárbari libídine æstuántes in vírgines puéllas irruébant, quæ a Británnia emigrántes ibídem commorabántur: inter quas præclaríssima éxstitit virgo Ursula nómine, quæ cǽteras hortabátur sócias, ómnia pótius subíre torménta, mortémque crudelíssimam obíre, quam virginális pudicítiæ detriméntum pati.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Cum nóbile hoc virgíneum agmen constantíssime Hunnis restitísset, partim ab ipsis gládio trucidátæ, partim sagíttis transfíxæ, partim véctibus contúsæ martýrium consummárunt. Ursula vero super cómitum suárum velut cæléstium margaritárum acérvum gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro fide et castitáte fusi sánguinis decoráta, exércitum géminis virginitátis et fídei corónis insígnem in cælum triúmphans introdúxit. Postquam vero sæva barbarórum procélla deflúxit, Colonienses supérstites vírginum aliorúmque cívium Mártyrum córpora ut pretiósa pígnora collegérunt, et summo honóre condidérunt.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

In agro virgíneo sánguine rubro, in quo sacra quies Martýribus data fuit, basílica ædificáta est, jam médio sǽculo séptimo sanctárum Vír-

ginum dicta, ob quarum reveréntiam nullum exínde cadáver humánum illic tumulabátur. Quæ sǽculo nono monastérium facta, inítio décimi moniáles ob metum Hungarórum prófugas recépit, semper ab ínclytæ civitátis præsúlibus liberáliter dotáta et pie visitáta. Conspiciúntur usque in hunc diem ecclésiæ sæpe restaurátæ muri Mártyrum lóculis úndique exornáti, dum major reliquiárum pars intra chori paríetes et sub paviménto látitant; cernúntur in próximo oratório innúmera vírginum cápita, martýrii vestígiis partim insigníta, partim crínibus sanguinoléntis tecta. Hæc sacra pígnora prætéritis tempóribus piis peregrinatiónibus fidéles prosecúti sunt.

℟. Afferéntur Regi. 139*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 93. al. 23. de verb. Dom.

Sapiéntium lámpades ardébant de óleo intérno, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant láudes hóminum. Póstea vero quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, præparáre Deo óperum suórum réddere ratiónem. ¶ Et quia tunc nemo est, qui láudet, omnis homo cáusæ suæ vacat, nemo est tunc, qui non de se cógitet, non ergo erant qui óleum vénderent: cœpérunt defícere lámpades, et convertérunt se fátuæ ad quinque prudéntes: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur. Hoc quærébant, quod consuéverant, id est, aliéno óleo lucére, ad aliénas láudes ambuláre.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et

veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viij.

Cláusum est ergo óstium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est : Non novi vos? Improbo vos, réprobo vos : in arte mea non vos agnósco, ars mea nescit vítia. Hoc est áutem magnum : et nescit vítia, et júdicat vítia; nescit faciéndo, júdicat arguéndo. Sic ergo non novi vos. Iérunt, intravérunt quinque prudéntes. Quam multi estis, fratres mei, in nómine Christi : sint in vobis quinque prudéntes, sed nolíte quinque hómines. Sint in vobis quinque prudéntes, ad istam prudéntiam quinárii númeri pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus, véniet. Média nocte véniet. Vigiláte. Sic cláusit Evangélium : Vigiláte, quia nescítis diem, neque horam.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lect. ix. pro S. Hilarione Abbate ut in Brev. eadem die. 551, cujus Commem. fit in Laud.

Ant. Euge serve. ℣. Justum dedúxit. 117*. Orat. Intercéssio. 419*.

DIE XXIII. OCTOBRIS

SS. REDEMPTORIS

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. 1. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sǽculum sǽculi.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 152.

2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. 110. Confitébor tibi Dómine. 152.

3. Misericórdia mea et refúgium meum Dóminus : suscéptor meus, et liberátor meus.

Ps. 115. Crédidi, propter quod. 156.

4. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Ps. 129. De profúndis. 164.

5. In quacúmque die invocávero te, exáudies me : multiplicábis in ánima mea virtútem.

Ps. 137. Confitébor tibi...,quóniam audísti. 169.

Capitulum. Tob. 3. b

BENEDÍCTUM nomen tuum Deus patrum nostrórum : qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui ínvocant te.

Hymnus.

CREÁTOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat;
Et cǽlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.

Qui dǽmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Salus áutem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde ; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD MATUTINUM

Invit. Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

RERUM Creátor óptime,
Rectórque noster ádspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Mentes, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus

Nobis geréndum prǽcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Te sancte Christe póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Moráasque noctis rúmpimus.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quando Ant. dicitur integra, Psalmus incipitur a secundo versu : Quóniam eleváta est.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fí-

lius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dóminus in templo sancto suo : Dóminus in cælo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in phãretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo : Dóminus in cælo sedes ejus.

℣. Rédime me Dómine, et miserére mei. ℟. In ecclésiis benedícam te Dómine.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

Audíte me, qui sequímini quod justum est et quǽritis Dóminum : atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi

hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox láudis. Atténdite ad me pópule meus, et tribus mea me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus áutem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Audíte me qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : Salus áutem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Adspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus áurem tuam, et áudi. * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem? Numquid non tu siccásti mare, aquam abýssi veheméntis : qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc, qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos : quis tu, ut timéres ab hómine

mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cælos, et fundávit terram: et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum : ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego áutem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est páuper, pupíllo tu eris adjútor. Quia tu solus. Glória Patri. Quia tu solus.

In II. Nocturno.

Ant. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos áutem surréximus, et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prǽlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ant. Immola Deo sacrifícium láudis, et redde Altíssimo vota tua.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrifícium láudis, et redde Altíssimo vota tua.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis et collectis.

Lectio iv.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Cáusa áutem reparatiónis nostræ non est, nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter hoc.

Lectio v.

Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque, quod operátur, operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus : quantum nobis optándum, atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus, quia non áliter nobis erit dígnitas divínæ

majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dóminum misericórdia, * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et copiósa.

Lectio vj.

Dicénte ítaque Dómino: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et díliges próximum tuum sicut teípsum, suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem caritátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat a veritáte justítiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómmodis, bona est illi cáusa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.

℟. Rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * Et Deus excélsus Redémptor eórum est. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et Deus excélsus. Glória Patri. Et Deus excélsus.

In III. Nocturno.

Ant. Ego áutem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego áutem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Ant. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego áutem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Ant. Protéctor noster ádspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Protéctor noster ádspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

℣. Notam fecísti in Géntibus virtútem tuam. ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 3. b

In illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Nemo ascéndit in cælum, nisi qui descéndit de cælo, Fílius hóminis, qui est in cælo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. in cap. 3. Joann.

Nemo ascéndit in cælum, nisi qui de cælo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus, mortem occídit. Et nostis fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur : Nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum; creávit enim, ut essent ómnia. Sed quid ibi ait? Invídia áutem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus : non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles; Jesus áutem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es : heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus; pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis : Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpénte mors, per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum letháis, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Lectio ix.

Interim modo fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur : quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis; ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo, qui intuebántur illum serpéntem, non períbant mórsibus serpéntum : sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem : hic áutem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam : figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra.

Ps. Dóminus regnávit. 18*.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam : quia factus est mihi in salútem, allelúia.

3. Hauriétis aquas *in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, *et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exsúlta et láuda * habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Capitulum. Tob. 3. b

BENEDÍCTUM nomen tuum Deus patrum nostrórum : qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui ínvocant te.

Hymnus.

SALÚTIS humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos : sustinúimus eum; exsultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM

In ℟. br. dicitur ℣. Qui redemísti mundum.

AD TERTIAM

Ant. Ecce Deus.

Capit. Benedíctum. ut supra.

℟. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. In ecclésiis benedícam te Dómine.

Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

AD SEXTAM

Ant. Hauriétis aquas.

Capitulum. I. Cor. 1.

Ex ipso áutem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio.

℟. br. Meménto nostri Dómine * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto.

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

AD NONAM

Ant. Exsúlta et láuda.

Capitulum. Apoc. 4. d

Dignus es Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

℟. br. Notam fecísti in pópulis *Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória Patri. Notam.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne, et progénie.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I., præter

℣. Redemísti nos Dómine in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne, et generatiónem, allelúia.

DIE XXIV. OCTOBRIS

SANCTI RAPHAELIS ARCHANGELI

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 442*; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus :
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

Collaudámus venerántes
Omnes cæli príncipes,
Sed præcípue fidélem
Médicum, et cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dǽmonem.

Quo custóde procul pelle,

Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci :
Mundo corde et córpore
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus :
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito :
Qui trinus, et unus Deus
Exstat ante sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Ego sum Ráphaël Angelus, qui adsto ante Dóminum: vos áutem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum,* Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Tibi Christe. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Egréssus Tobías invénit júvenem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Psalmi trium Noct. ut in Officio votivo de Ss. Angelis. 281*.

Ant. Angelus Ráphaël seípsum occúltans, ait : Ego sum Azarías magni Ananíæ fílius.

Ant. Sanum ducam fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam, allelúia.

℣. Data sunt Angelo incénsa multa. ℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére

fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei : * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ. ℣. Tobías et Sara in tribulatióne pósiti, cum lácrymis oráre cœpérunt. Et missus est Angelus.

Lectio ij.

Et vocántes eum, pater scílicet et fílius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est : ópera áutem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros áuri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui áutem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et salutávit eum, et dixit :* Unde te habémus bone júvenis? ℣. Et ignórans, quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. Unde.

Lectio iij.

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui adstámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére. Etenim cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, et bíbere : sed ego cibo invisíbili, et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit : vos áutem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. Et cum hæc dixísset, ab adspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum, et exsurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper : * Forti ánimo esto, in próximo enim est, ut a Deo curéris. ℣. Et respóndens Tobías, ait : Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen cæli non vídeo ? Forti ánimo esto. Glória Patri. Forti ánimo esto.

In II. Nocturno.

Ant. Dixit áutem Angelus : Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Ant. Obsecro te Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussísti.

Ant. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diáboli expéllit potestátem.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 1. in Dom. 15. de B. Tobia, qui est 226. de Temp.

Lectio iv.

Beátus Tobías, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper est recitáta, admirabámur patris

filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem æstimábant terrénum sub cælésti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcitátis incúrrit exítium, ut Angelum susciperet médicum, qui divínis fácibus incénsus sic anhelávit. Honésta est orátio cum jejúnio et eleemósyna. Orátio justi clavis est cæli. Ascéndit precátio, et descéndit Dei miserátio. Licet alta sit terra, altum cælum, áudit tamen Deus hóminis linguam, si mundam habet consciéntiam. Cum sénsibus lóquitur, si sit solus noster gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum : fletus cítius áudit quam voces. Orátio ínvidi solet de áuribus propulsári. Erat patris et fílii ánima una : dum esset propríetas membrórum, erat illis singuláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus istum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere suo cóntulit bona : et rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis suæ sumat effétum. Frater, inquit, áccipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi et fílio meo bonam præbuísti misericórdiam. Tolle, ut dixi, médiam substántiam, quam cum fílio meo reportásti : nam grátia, quam tibi debémus, non potest ponderári.

℟. Interrogávit Tobías Angelum : De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait : * Ego sum Azarías Ananíæ magni fílius. ℣. Genus quæris mercenárii, an ipsum mercenárium, qui cum fílio tuo eat? Sed ne forte sollícitus sis. Ego.

Lectio v.

Contínuo Angelus gáudet de cogitáta mercéde, qui missus fúerat gratis fácere pietátem. Tobis, inquit, vel Tobía, quid de mea mercéde satis supérflue cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cæléstis. Ego minister sum curatiónis, ille est áuctor sanitátis. Nescítis cujus mercenárii ope pérfrui meruístis. Defúnctos captivitátis sepelíre non timuístis : Tobis, ascendérunt ad Dóminum ópera tua, quia relícto prándio, reddidísti mórtuum sepultúræ. Ego Dómino medulláta íntuli sacrifícia pro venerábili sepultúra. Ego diréctus sum operá-

rius fori cæléstis. Mórtuum sepelístis, et mortis acúleum non timuístis. Ipse sepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat cǽcitas oculórum, unde patiéntia tua clárius meruísset de cæléstibus ornaméntum. Ego sum Ráphaël, unus ex septem Angelis, qui adstámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánæ mercédis; dívitem me facit conversátio majestátis. Dives est ille, qui me misit : gratis jussit impéndi, quod gratis ipse concéssit. Nec ipsum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepístis. Deum benedícite, et illi confitémini, et ipsum glorificáte, quia vobíscum fecit bona.

℟. Exívit Tobías, ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum : qui expavéscens, clamávit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi : sunt enim necessária ad medicaménta utíliter. ℣. Attráxit áutem Tobías piscem in siccum, et palpitáre cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vj.

SÚBITO patefácto mystérii cæléstis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis et Tobías, collápsi in terram proruérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audiérunt. Quid metuístis pater Tobis, filiúsque Tobía? Mercenárium habére cæléstem, et tamquam operárium locáre terréstrem? Celávit vobis Angelus nomen : Azarías sum, inquit, Ananíæ magni fílius; et non dixit : Ego sum Ráphaël Angelus. Celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim díceret : Ego sum Angelus : non esset Tobíæ mercenárius. Serváta est dígnitas nóminis, ut postrémo magnitúdo claréssceret dignitátis. Vidéte, caríssimi, quantum sit eleemósynæ méritum : Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cæléstem ascénderet

majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte líberat, et ipsa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberat a ténebris peccatórum. Tobis via sua dedúcitur : Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum : * Statímque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cæli, et in adspéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. Statímque. Glória Patri. Statímque.

In III. Nocturno.

Ant. Est hic Sara Raguélis fília, quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Ant. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit; tímeo ne mihi símile contíngat.

Ant. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphaël dæmónium. ℟. Et religávit illud in desérto superióris Ægýpti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. in Joann. cap. 5.

Mirum non esse debet a Deo factum miráculum : mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére, quam mirári debémus, quia Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus homo factus est, quam quod divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem nostram, quod factus est propter hómines, quam quod fecit inter hómines; et plus est, quod vítia sanávit animárum, quam quod sanávit languóres córporum moriturórum.

℟. Benedícite Deum cæli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei : *

Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi, et narráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio viij.

SED quia ipsa ánima non eum nóverat, a quo sanánda erat, et óculos habébat in carne, unde facta corporália vidéret: nondum habébat sanos in corde, unde Deum laténtem agnósceret. Fecit quod vidéri póterat, ut sanarétur, unde vidéri non póterat. Ingréssus est locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphaël: * Vos áutem benedícite Dóminum, et narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos áutem. Glória Patri. Vos áutem.

Lectio ix.

ET cum esset médicus et animárum et córporum, et qui venísset sanáre omnes ánimas crediturórum, de illis languéntibus unum elégit, quem sanáret, ut unitátem significáret. Si mediocri corde, et quasi humáno captu et ingénio considerémus faciéntem, et quod ad potestátem pértinet, non magnum áliquid perfécit; et quod ad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, et unus curátus est, cum posset uno verbo omnes erígere.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Missus est Angelus * Ráphaël ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Ingréssus Angelus * ad Tobíam, salutávit eum, et dixit: Gáudium sit tibi semper.

3. Forti ánimo * esto Tobía: in próximo enim est ut a Deo curéris.

4. Benedícite Deum cæli,* et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

5. Pax vobis,* nolíte timére: Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum. Tob. 12. c

QUANDO orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per

diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

Christe sanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris et áuctor,
Nobis sacrátum tríbue benígnus
Scándere cælum.

Angelum nobis médicum salútis
Mitte de cælis Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.

Hinc Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Ego sum Ráphaël Angelus, qui adsto ante Dóminum: vos áutem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. Ingréssus Angelus.

Capit. Quando. supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Forti ánimo.

Capitulum. Tob. 12. c

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem qui adstámus ante Dóminum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De

manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Pax vobis.

Capitulum. Tob. 12. d

Tempus est ut revértar ad eum qui me misit: vos áutem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

℟. br. In conspéctu Angelórum* Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ult., Ps. 137. Confitébor... quóniam. 169.

Hymn. ut in I. Vesp. 435*.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, Ráphaël Archángele, esto memor nostri; hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

DIE XXX. OCTOBRIS

S. ALPHONSI RODRIGUEZ CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

Deus, fortitúdo fragílium et humílium celsitúdo, qui fámulum tuum Alphónsum jugi mortificatiónis stúdio et exímiæ humilitátis láude claréscere voluísti: da, ut ejus imitatióne carne mortificáti, et in húmili crucis Fílii tui sequéla fidéliter perseverántes, glóriam consequámur ætérnam: Qui tecum vivit.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Alphónsus Rodríguez, Dídaco patre mercatóre Segóviæ in Hispánia natus, ab ipsa jam puerítia christiánæ pietátis stúdio ac præsértim sanctíssimæ Dei Genitrícis veneratióne et amóre excélluit. Complútum ad lítteras addiscéndas missus, haud multo post ob mortem patris ad mercatúram faciéndam revocátus est a matre, eáque

hortánte, honestíssimæ puéllæ fœdere nuptiáli junctus. Interim tamen quæ Dei sunt, sollícite quærens, piis opéribus exércitam vitam duxit. Verum ad majóra vocátus a Deo, ut uxóre et suscéptis ex ea líberis orbátum se morte vidit, negotiatióni terrenísque ómnibus valedícere, et perfectióris vitæ currículum iníre decrévit. Quare, anteáctæ vitæ máculis sacra exomológesi diligentíssime detérsis, totum se cæléstium contemplatióni addíxit, utque mórtuus córpore spíritu víveret, aspérrimam vitæ ratiónem sibi præstítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Tamétsi in via perfectiónis tam strénue progrediebátur Alphónsus, quo fírmius tamen Deo adhǽreret, de religióso institúto amplecténdo cogitáre cœpit. Qua in deliberatióne cum per visum quoddam vocári se ad Societátem Jesu intellexísset, eníxis précibus a præpósito provínciæ impetrávit ut pro eo quod parum in lítteris profecísset, in húmilem sodálium adjutórum gradum admitterétur. In illa religiósæ vitæ palǽstra eo splendídius ejus eluxére virtútes ; mira in primis humílitas et obediéntia, sui ipsíus et mundi contémptus, oratiónis stúdium, amor paupertátis. Castitáti servándæ, præter sénsuum custódiam, córporis afflictatiónem adhibére non intermísit. Per annos ámplius quadragínta gravíssimis infirmitátibus invícta patiéntia tolerátis accéssit malórum dǽmonum immánis in eum furor et pugna. Eórum tamen ímpetus et astus beatíssimæ Vírginis ope, cujus adspéctu et allóquio idéntidem recreabátur, elúsit semper ac protrívit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Altíssimæ contemplatiónis dono, perpétua

cum Deo consuetúdine, in quem abstráctus a sénsibus sæpe rapiebátur, prophetíæ spíritu, curatiónum grátia, divinísque áliis charísmatis emícuit. Nihil ei jucúndius quam Missæ sacro inservíre; quo témpore Christus Jesus ei se aliquóties vidéndum óbtulit. Singulári erga Deíparam, ejúsque præcípue conceptiónem immaculátam, pietáte afféctus, rosárium quod vocátur, in delíciis hábuit ádeo, ut ab assídua ejus contrectatióne callum contráxerit. Qua vero in Deum flagrábat caritáte, ardor alebátur quo proximórum salútem précibus, adhortatiónibus, consílio alácriter procurábat, præsértim adventántium ad collégii jánuam, cujus per annos ámplius trigínta patientíssimæ caritátis exémplo custos fuit. Tam multis divínæ grátiæ ópibus ditátus ad extrémum vitæ devéniens, eníxius invocáto nómine Jesu pressísque ad ejus effígiem lábiis, obdormívit in Dómino, ineúnte pervigílio Sanctórum ómnium, annum agens octogésimum séptimum. Eum a Leóne duodécimo Beatórum fastis adscríptum, Leo décimus tértius anno millésimo octingentésimo octogésimo octávo, cum Petro Claver, cui capesséndi apostolátus áuctor fúerat Alphónsus, cælitum Sanctórum honóribus áuxit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nolíte timére pusíllus grex. de Comm. 2° loco. 121*.

DIE XXXI. OCTOBRIS

SANCTI WOLFGANGI
EPISCOPI ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

WOLFGÁNGUS nóbili in Suévia génere prognátus, rerum exterárum fuit, et sui contémptor egrégius, solum ex

ánimo Deum quærens : honóres amplíssimos ab Henríco Trevi, rénsium epíscopo sibi oblátos recusávit; illóque demórtuo, pollicitatiónibus aliórum contémptis, monásticam tandem vitam, cujus semper desidério flagráverat, est ampléxus. Sacris ordínibus a beáto Udalríco initiátus, cum in Pannóniam prædicándi Evangélii cáusa se prius contulísset, propter conjúnctam in eo exímia cum pietáte prudéntiam, Ottónis imperatóris stúdio, totiúsque cleri et pópuli acclamatióne, ecclésiæ Ratisbonénsi rite præfícitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim mea.

Lectio v.

Suscépto episcopátus múnere, gregem Dómini verbo pavit, et exémplo, sanctissimísque ecclésiam temperávit institútis. Monastério sancti Emmerámi, quod jam diu epíscopi administráverant, restitútis provéntibus, magno illíus bono, insígnem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálium cœnóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instítuit, ut collápsa in áliis disciplína eo exémplo sit fácile restauráta, novóque pietátis odóre capta Brigída, Baváriæ ducis fília, sponsum Christum secúta, ad sacras se vírgines aggregárit. Bohémis, quo amplióra apud illos fides increménta cáperet, contémpto suæ ecclésiæ detriménto, rejéctis aliórum consíliis, próprium dari epíscopum libentíssime permísit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Egrégiam viri sanctitátem comprobárunt energúmeni, et váriis languóribus oppréssi, quos precatióne sanávit. Divíno afflátus instínctu, sanctum Henrícum imperatórem regnatúrum, fratrem ipsíus Brunónem ad episcopátum promótum iri, e soróribus álteram regínam, abbatíssam ál-

teram fore prædíxit. Dénique cum vigínti et ámplius annis in séduli Pastóris múnere peráctis, extrémum sibi diem imminére intellígeret, quæ ex usitáta liberalitáte superérant, per manus páuperum præmísit, sacrǽque Eucharístiæ viático præmunítus, in sancti Othmári æde, uti divínitus ántea futúrum accéperat, sanctíssimam vitam pari morte conclúsit, Ratisbónæ in templo sancti Emmerámi sepúltus.

℟. Iste est. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte, quia nescítis. de eodem Communi 2° loco. 95*.

DOMINICA IV. OCTOBRIS

SS. RELIQUIARUM

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. 56*, præter seq.

Oratio.

Auge in nobis Dómine resurrrectiónis fidem, qui in sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris : et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per.

Et fit Commem. Domínicæ occur.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa.

Lectio iv. Lib. 4. cap. 16.

Christus Dóminus sanctórum relíquias velut salutíferos fontes præbuit, ex quibus plúrima nobis benefícia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat; nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxílla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosíliit, erítne cur cuíquam incredíbile videátur, ex Mártyrum relíquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime certe; iis quidem, quibus Dei poténtia honórque quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigísset, immúndus censerétur; verum hi in mortuórum número mínime habéndi sunt.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur il-

lǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Ex quo enim ípsamet vita, ac vitæ Auctor inter mórtuos adscríptus est; eos, qui in spe resurrectiónis fideíque erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus mirácula édere queat? Per ea dǽmones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci prospíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mœróres discutiúntur, ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera, ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscípias, ut patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se profiténtur, ac Deo nostra cáusa súpplicant?

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut herédes.

Lectio vj.

Honorándi certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo exstruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimírum lætítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iísdem quoque servi ipsíus oblectántur : quibus áutem Deus offénditur, iísdem étiam ipsíus mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, et compunctióne, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratióne, quibus obséquiis Deus potíssimum conciliátur, sanctos colámus; státuas ipsis et visíbiles imágines erigámus; imo ipsi virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivæ eórum státuæ atque imágines simus.

℟. Tamquam, 64*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Descéndens Jesus. de eodem Comm. 2° loco. 74*.

FESTA NOVEMBRIS

DOMINICA II. NOVEMBRIS

PATROCINII B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. 202*, præter sequentia.

In Ant. ad Magnif. in I. Vesp. et ℟. vij. ad Matutinum loco : tuam sanctam Festivitátem dicitur : tuum sanctum Patrocínium.

Lect. ix. de Homil. Dom. occurr. Et fit Commem. Dom. in utrisque Vesp. et Laud.

DIE V. NOVEMBRIS

SANCTI ZACHARIÆ

CONFESSORIS

PATRIS S. JOANN. BAPTISTÆ

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

VÍGEAT, quǽsumus Dómine, semper in córdibus nostris divínæ tuæ præséntiæ memória, beáti Zacharíæ sanctíssimi Præcursóris tui patris suffragántibus méritis : ut te super ómnia diligéntes ; ad promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, sine offensióne currámus : Qui vivis et regnas.

Et fit Commemoratio Omnium Sanctorum in utrisque Vesperis et Laudibus.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Tom. 5. hom. 2. cont. Anom.

Lectio iv.

FUIT Zacharías miræ virtútis præclaríque nóminis, sacerdótio prǽditus, et patrocínium totíus pópuli comméritus apud Deum immortálem : qui Sancta Sanctórum ingréssus, ipsum scílicet penetrále, quod uni fas erat illi inspícere, ac pro pópulo Deo súpplicans, et Dóminum reddens propítium fámulis, quasi quidam esset intérpres Dei et hóminum, vidit Angelum intra paríetem sacri illíus domicílii stantem, cujus adspéctu ictus, at-

que expávidus áudiit : Noli timére Zacharía, exaudíta est orátio tua, et ecce Elísabeth uxor tua páriet fílium.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

Sed unde hæc verba consequéndi habent ratiónem? Ille pro pópulo rogábat, pro peccátis véniam suis consérvis implorábat : hic noli timére, inquit, nam exaudíta est orátio tua, atque exaudiéndi indícium addit, fílium in lucem ventúrum Joánnem. Vide, quam recte ista sequántur. Cum pro peccátis rogáret pópuli, nasci ex eo debére fílium, qui clamáret : Ecce Agnus Dei, qui tollit peccáta mundi. Ratióne sane óptima, ita Angelus rétulit, exaudíta est orátio tua.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Quid ille ad hæc? conspicátus est suam ætátem, suam canítiem, animadvértit suæ uxóris natúram stérilem : atque ita diffídit, et modum quo ita fíeret pétiit. Nonne illi seni díxeris ignoscéndum, cum rerum órdinem petat, et legem natúræ consíderet? Sed tamen Deo nullam véniam meréri visus est. Cum enim ásserit Deus, nullus rerum consequéntiæ, aut natúræ necessitáti locus relínquitur. Idcírco moléste Angelus tulit, ne sacerdótii quidem negótio pepércit. Imo ob idípsum pœnam illi subeúndam cénsuit graviórem. Qui enim plusquam cǽteri obtinébat honóris, fidem quoque habére debébat cǽteris ampliórem. Et eris, inquit, tacens, et non póteris loqui usque in diem quo hæc fient.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

Fuit in diébus Heródis regis Judǽæ sacérdos quidam nómine Zacha-

rías de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 91.

AURUM de terra légere qui novérunt, ubi dívitem sénserint venam, ibi quidquid artis est, quidquid labóris impéndunt: et nos quia in sancto Zacharía cæléstem nóvimus latére thesáurum, in ipso totum quod sermónis est nostri, quod vestri audítus est, occupémus. Fuit, inquit, in diébus Heródis regis Judǽæ sacérdos quidam nómine Zacharías ex vice Abía, et uxor ejus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth; erant áutem justi ambo apud Deum. Ambo justi, quia in ambóbus erat una justítia. Ambo justi, quia constábat inter eos non de diligéntia, sed de sanctitáte conjúgium. Ambo justi, quia sexu díspares, pares méritis habebántur. Ambo justi, quia ut erat in duóbus una caro, sic erat in duóbus unus spíritus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

ERANT, inquit, justi ambo ante Deum. Et ubi est illud, Non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens? Ante hómines forte quis putétur justus, quia hómines, ut culpas córporum norunt, sic vítia mentis ignórant. Ante Deum vero, cui péctoris cláustra patent, quem cogitatiónum secréta non latent, quis ínnocens habétur et justus? Estne homo, qui corde non peccet, non cogitatióne delínquat, non offéndat dubitatióne, non lapsum trepidatiónis incúrrat? Móyses dúbitat, Aaron déviat, Petrus negat, et quis justus? Et quómodo ambo justi ante Deum? Ante Deum, sed semper. Ambo justi apud Deum, non labóre, sed grátia. Audi Apóstolum: Justificáti gratis per grátiam ipsíus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ar-

déntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ERANT, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dei sine queréla. Incedéntes, dixit, ut eos osténderet cucurrísse virtútibus, non stetísse : et ambulásse in via justítiæ, non sedísse; nec remansísse in itínere mandatórum, sed ad mandatórum plenitúdinem pervenísse. Incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dei sine queréla. Beáti quos pércutit, non vúlnerat crimen; sed beatióres isti, quos tétigit nec queréla. Sine queréla. Si pueritia, si adolescéntia, si juvéntus sine queréla est, qualis horum senéctus? Si tale inítium, qualis finis? Ascendísse justificatiónum vértices, colles mandatórum, nec in áliquo titubásse, est grátiæ singuláris, est únicæ felicitátis insígne.

Te Deum laudámus. 17*.

DIE XIII. NOVEMBRIS

SANCTI STANISLAI KOSTKÆ CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

DEUS, qui inter cǽtera sapiéntiæ tuæ mirácula étiam in ténera ætáte matúræ sanctitátis grátiam contulísti : da quǽsumus; ut beáti Stanislái exémplo, tempus instánter operándo rediméntes, in ætérnam íngredi réquiem festinémus. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

STANISLÁUS, senatória Kostkárum gente ortus in Polónia, quam olim esset milítiam secutúrus, nomen Jesu prænuntiávit, paritúræ matris grémio divínitus inscríptum. Virginitátem adhuc puer ita cóluit, ut patérna in mensa si quid minus pudíce dictum audísset, præ horróre exánimis corrúeret. Ad Viennénse in Austria seminárium studiórum cáusa missus, non minus exém-

plo sodálibus quam veneratióni fuit. Coáctus inde in lutheráni hóspitis ædes migráre, ibíque a Páulo fratre ad liberiórem vitam omni étiam asperitátum génere incitátus, doméstícum bellum toto biénnio constantíssime sustínuit, ad ætérna se, non ad cadúca natum affírmans. Itaque únicum illi erat rerum cæléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deíparæ ádeo tener, ut matrem suavíssime appelláret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

Quotidiánæ fratris vexatióni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjíciens, lethálem in morbum íncidit. Quo ingravescénte, cum dǽmonem horréndi canis spécie insiliéntem signo crucis terfugásset, sacrum Viáticum, quod in hærética domo decúmbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admíssus, ac Societáti jussus nomen dare, súbito convāluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet, peregríni hábitu, solus, pedes, mendícus fugam árripit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei benefício prósperum fuit. Nam præter ália, Páuli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immísso divínitus torpóre, constitérunt; et Stanisláus Angelórum pane íterum angélico ministério reféctus, post duodécies centéna pássuum míllia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francísco Bórgia generáli præpósito méruit cooptári.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Tirónis eméritì virtútes in religiósæ vitæ palǽstra splendídius eluxére; cáritas præsértim er-

ga Deum, in quem assídue alienáta a sénsibus mente rapiebátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúmquam rádians, perénnes lácrymæ; ardor péctoris tantus, ut média quoque híeme foret ingésta idéntidem gélida temperándus. Itaque amóre vérius quam febri ǽstuans, die assúmptæ in cælum Vírgini sacro, ad ejus triumphálem pompam própius, ut optáverat, spectándam, ab ipsa beatárum Vírginum choro stipáta vocátus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsértim Polónia enítuit; cujus armis contra formidábiles Turcárum exércitus spectábilis e cælo ádfuit non semel, et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quamóbrem Clemens décimus eum inter primários totíus regni Patrónos constítuit; Benedíctus vero décimus tértius (quod a Cleménte undécimo jamprídem fúerat decrétum) in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit. 112*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 19. b

In illo témpore : Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 118.

Quid párvulus, nisi húmilis? Hæc sunt mirabília testimónia tua Dómine, quæ scrutáta est ánima párvuli hujus : et ídeo invénit, quia humiliátus est, et párvulus factus est. Quis enim facit mandáta tua, sicut faciénda sunt, id est ex fide, quæ per dilectiónem Dei operátur, nisi ejus in corde per Spíritum sanctum ipsa diléctio diffundátur? Hoc étiam iste párvulus confitétur. Os meum, inquit, apérui, et attráxi spíritum, quia mandáta tua desiderábam. Quid desiderábat, nisi fácere mandáta divína? Sed non erat unde fáceret infírmus fórtia, et párvulus magna. Apéruit os, cónfitens quod per se ipse non fáceret, et attráxit unde fáceret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes

operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Júnior sum ego, inquit, et contémptus : justificatiónes tuas non sum oblítus. Non sicut inimíci mei, qui oblíti sunt verbórum tuórum. Vidétur áutem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei, dolére pro inimícis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est, Júnior ego non sum oblítus, nisi illi majóres oblíti sunt ? Sed contémptum se dicit hic júnior ; ídeo factus est major : quia ignobília et contemptibília mundi elégit Deus, et ea quæ non sunt, tamquam sint, ut ea quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et primi, qui erant novíssimi. ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Iste áutem júnior non est oblítus, quia non suam vóluit habére justítiam, sed Dei; de qua étiam nunc dicit: Justítia tua, justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutiónem júnior a majóre, ut díceret júnior quod séquitur : Tribulátio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditátio mea est. Sæviant, persequántur; dum tamen mandáta Dei non relinquántur, et ex ipsis mandátis étiam qui sæviunt diligántur. Intelléctum da mihi, et vivam. Intelléctum poscit iste júnior, quem si non habéret, non super senióres intellígeret. Sed eum poscit in tribulatióne et necessitáte, quo intélligat quam sit contemnéndum quod ei possunt auférre persequéntes inimíci, a quibus se dicit esse contémptum.

Te Deum laudámus. 17*.

DIE XXVI. NOVEMBRIS

SANCTI LEONARDI A PORTU MAURITIO CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.

non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti : da quǽsumus ; ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrymas elícere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. S. Petri Episc. et Mart. 661.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

LEONÁRDUS in Portu Maurítio ad ora Ligústica Itáliæ ortus est paréntibus pietáte egrégiis pótius, quam génere claris; qui púerum ánimam sortítum bonam, divína favénte grátia, in timóre Dómini omni cura instituérunt. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére et audíre, sive férvidas ad Deum effúndere preces, sive hortári coætáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda. Adoléscens studiórum cáusa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno collégio tum litterárum ac scientiárum proféctu, tum potíssimum vitæ sanctitáte effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotídie magis progrédiens, ut intímius Deo servíret ac proximórum utilitáti vacáret, de religióso institúto amplecténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur, ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retráheret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minísque posthábitis, fratrum Minórum excalceatórum rigidióris observántiæ consórtio cooptári obtínuit, eórum præsértim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

A PRIMO tirocínio, et, quoad in eo supérfuit vitæ anhélitus, nil hábuit antíquius, quam ut Seráphici patris exémpla perfectíssime imitarétur, præsértim cum vix ac clé-

ricus efféctus, desidério incénsus fuit migrándi in bárbaras terras, ut sánguinem suum profúnderet ad infidélium ánimas Christo lucrándas. Verum divínæ providéntiæ consíliis ánimum compónens suum, disciplínas theológicas sédulo excólere satégit, ut ad omne opus bonum instrúctus foret. Sacris deínde ordínibus initiátus, ac sacerdotáli charactére insignítus, próntinus in cultíssimis étiam Itáliæ úrbibus Evangélii præcónis múnere fungi cœpit. Apostólicam vivéndi formam secútus, únicam habens túnicam atque abjéctis cálceis, quamvis ténui esset corpúsculo, tamen perículis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se umquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubíque animárum lucro et religiónis increménto.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Imménsa porro fuit populórum ad eum audiéndum frequéntia, et innumerábiles conversiónes inde subsecútæ. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto, veheménter scindebántur ad pœniténtiam tum ob miram sermónis efficáciam, ac ardentíssimum loquéntis zelum, tum præsértim ob præcláram ejus vitæ sanctimóniam, quæ suavíssimum Christi odórem ubíque efflábat. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúmptus, cum Summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset núllibi se nisi Romæ moritúrum, in almam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári cœpit, quo sibi brevi decedéndum esse palam edíxit. Cum ígitur sancti Bonaventúræ cœnóbium ingréssus esset, íllico Ecclésiæ sacraméntis muníri vóluit, quibus admirábili fervóre atque inexplébili ánimi gáudio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quiévit. Leonárdi óbitum plúrima secúta sunt prodígia, quibus rite probátis, a Pio sexto Pontífice Máximo idem inter beátos

cælites annumerátus est. Novis deínde fulgéntem signis, tandem Pius nonus Póntifex Máximus præclaríssimum hunc verbi Dei præcónem sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Lect. de Homilia in Evang. Designávit. de Comm. Evang. 34*, cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. 115*.

Lect. ix. de S. Petro Episc. et Mart. ut in Breviario. 663, cujus Commem. fit in Laud.

Si alia die celebretur, ix. Lect. erit Hinc namque. 35*.

DIE XXVII. NOVEMBRIS

MANIFESTATIONIS

IMMACULATÆ B. MARIÆ V. A SACRO NUMISMATE

VULGO

DELLA MEDAGLIA MIRACOLOSA

Duplex majus.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 466*. Pss. et Hymn. ut in Festis B. M. V. 202*.

℣. Signum magnum appáruit in cælo. ℟. Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus.

Ad Magnif. Ant. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam Vírginem Maríam Matrem tuam ab orígine immaculátam innúmeris miráculis claréscere voluísti: concéde; ut ejúsdem patrocínium semper implorántes, gáudia consequámur ætérna: Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus.

Tutéla præsens ómnium,
Salvéto Mater Núminis;
Intácta in Hevæ fíliis,
Tu fœda mundes péctora.

Numísma quos ornat tuum,
Fove benígno lúmine;
Virtus sit inter prælia
Ægísque in hostes præpotens.

Sit fléntibus solátium,
Ægris levámen ártubus;
In mortis hora, fúlgidæ
Æternitátis spónsio.

Jesu, tuam qui fíniens
Matrem dedísti sérvulis,
Precánte Matre, fíliis
Largíre cæli gáudia.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est * nomen tuum Dómine in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Pss. trium Noct. ut in Festis B. M. V. per annum. 205*.

Ant. In sole pósuit * Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptióne sua * accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Qui me invénerit invéniet vitam. ℟. Et háuriet salútem a Dómino.

De Apocalýpsi beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 12.

Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim : et in útero habens, clamábat partúriens, et cruciabátur ut páriat. Et visum est áliud signum in cælo : et ecce draco magnus rufus, habens cápita septem, et córnua decem; et in capítibus ejus diadémata septem : et cáuda ejus trahébat tértiam partem stellárum cæli, et misit eas in terram, et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra; ut, cum peperísset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes in virga férrea; et raptus est fílius ejus ad Deum, et ad thronum ejus; et múlier fugit in solitúdinem, ubi habébat locum parátum a Deo, ut ibi pascant eam diébus mille ducéntis sexagínta.

℟. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas María.

Lectio ij.

Et factum est prælium magnum in cælo : Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non valuérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Et projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur diábolus, et sátanas, qui sedúcit univérsum orbem : et projéctus est

in terram, et ángeli ejus cum illo missi sunt. Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem : Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus : quia projéctus est accusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicérunt eum propter sánguinem Agni et propter verbum testimónii sui, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem. Proptérea lætámini cæli, et qui habitátis in eis. Væ terræ, et mari, quia descéndit diábolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod módicum tempus habet.

℟. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me : * Et narrábo vobis quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo.

Lectio iij.

Et postquam vidit draco quod projéctus esset in terram, persecútus est mulíerem, quæ péperit másculum; et datæ sunt mulíeri alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in desértum in locum suum, ubi álitur per tempus et témpora et dimídium témporis, a fácie serpéntis. Et misit serpens ex ore suo post mulíerem, aquam tamquam flumen, ut eam fáceret trahi a flúmine. Et adjúvit terra mulíerem; et apéruit terra os suum, et absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulíerem : et ábiit fácere prǽlium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, et habent testimónium Jesu Christi. Et stetit supra arénam maris.

℟. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac. Glória Patri. Mel et lac.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. Mélior est fructus meus áuro. ℟. Et genímina mea argénto elécto.

Lectio iv.

ANNO Christi millésimo octingentésimo trigésimo, quod legítima testántur monuménta, beatíssima Dei Mater sanctimoniáli cuídam fœminæ, Catharínæ Labouré nuncupátæ, e família puellárum caritátis sancti Vincéntii a Páulo, sese vidéndam exhíbuit; eamdémque jussit curáre ut Numísma in honórem Immaculátæ Conceptiónis suæ cuderétur. Cudéndi áutem ea lex erat ex visu, ut in advérsa fronte Deíparæ prostáret effígies, virgíneo quidem pede serpéntis próterens caput, mánibus vero pátulis subjéctum terræ orbem rádiis illústrans; inscrípta circum circa ea prece : O María concépta sine peccáto, ores pro nobis qui ad te confúgimus. Inésse áutem in fronte avérsa sacrosánctum Maríæ nomen debébat, eminénte supra crucis signo, binis inférius adjéctis córdibus, áltero óbsito spinis, áltero ense transfósso. Jubénti Vírgini páruit puélla; remque divínitus accéptam evéntus comprobávit. Vix enim novum Numísma in vulgus pródiit, íllico a christifidélibus, uti relígio Matri sanctíssimæ pergráta, coli certátim ac gestári cœptum; in Gállia primum, mox, probántibus epíscopis, ubíque terrárum. Cujus augescéntis in dies reveréntiæ ac fidúciæ id cáusa fuit, quod a Vírgine respiciénte plúrima patrabántur mira seu córporis ærúmnis levándis, seu ánimis e vitiórum cœno eruéndis.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indeficiens.* Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum erant abýssi.

Lectio v.

IN his illud præ cǽteris memorátu dignum, quod Alphónso Ratisbónne Romæ cóntigit décimo tértio Kaléndas Februárii anno millésimo octingentésimo quadragésimo secúndo, legítimo ecclesiásticæ auctoritátis testimónio comprobá-

tum. Argentoráti judáicis ortus paréntibus, in Oriéntem iter fáciens Alphónsus Romæ substíterat. Ubi cum amicítiam cum nóbili viro, ex hǽresi ad cathólica sacra convérso, junxísset; is, adolescéntis miserátus vicem, omni ope conténdit ut illum ad veram Christi religiónem tradúceret. Nihil tamen verbis proféctum; unum hoc impetrátum, ut hebrǽus homo sacrum Deíparæ Numísma e collo pendens deférret. Preces ínterim pro eo ad Vírginem Immaculátam adhibebántur. Nec diu Virgo exoráta auxílium conférre dístulit. Nam, cum Alphónsus templum sancti Andréæ in vico nemorénsi, vulgo « delle Fratte », fortúitu sub merídiem esset ingréssus, repénte illi ædes obscurári visa, una excépta Archángeli Michaélis cella, unde vivídior contra lux emicábat. Eo dum, horróre corréptus, advértit óculos, ecce illi beáta Virgo María conspiciéndam se præbet vultu mitíssimo, eóque hábitu quo in sacro Numísmate refértur. Cæléstí visu súbito immutári Alphónsus; tum lácrymis perfúsus judáicam abhorrére perfídiam, et cathólicam religiónem, quam páulo ante detestabátur, veram profitéri totóque péctore amplécti. Christiána dógmata edóctus, páucis post diébus, commúni Urbis lætítia, sacro baptísmate lustrátus est.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est lucis.

Lectio vj.

TANTÆ ígitur pientíssimæ Matris per sacrum Numísma poténtiæ ac liberalitátis ut memória recolerétur, simúlque christianárum géntium erga Immaculátam ejúsdem Vírginis Conceptiónem relígio amplióres habéret áuctus, cénsuit Apostólica Sedes, quod dudum ab ea pro sacratíssimo Rosário et carmelítico Scapulári concéssum fúerat, Manifestatiónem hanc sanctíssimæ Dei Paréntis et sacrum ipsíus Numísma peculiári festo quotánnis commemoránda. Quamóbrem, tota factórum série a Sacra Rítuum Congregatióne recó-

gnita maturéque perpénsa, ex ejúsdem Congregatiónis consúlto Leo décimus tértius Póntifex Máximus Societáti Presbyterórum sancti Vincéntii a Páulo, quibus ex sancti auctóris lege solémne semper fuit illábem Maríæ oríginem profitéri et cólere, Manifestatiónis ejúsdem beátæ Vírginis Offícium et Missam celebráre concéssit, idémque indúltum ad síngulos epíscopos ac Religiosórum famílias peténtes exténdit.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in cápite. Glória Patri. Et in cápite.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus ; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes * in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum ∗: in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Esto mihi in domum refúgii. ℟. Ut salvum me fácias.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ : et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est áutem et Jesus, et discípuli ejus, ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Dom. I. post Epiph. Serm. 1.

Vinum non habent. Compássa est María eórum verecúndiæ, sicut misericors, sicut benignissima. Quid de fonte pietátis procéderet nisi píetas? Quid, inquam, mirum si pietátem éxhibent víscera pietátis? Nonne qui pomum in manu sua tenúerit dimídia die, réliqua diéi parte pomi servábit odórem? Quantum ígitur víscera illa virtus pietátis affécit, in quibus novem ménsibus requiévit? Nam et ante mentem replévit, quam ventrem, et cum procéssit ex útero, ab ánima non recés-

sit. Dúrior fortásse et austérior vidéri posset respónsio Dómini; sed nóverat ille, cui loquerétur; et quis loquerétur illa non ignorábat. Dénique ut scias, quómodo respónsum ipsum accéperit, aut quantum de Fílii benignitáte præsúmpserit, ait minístris : Quæcúmque præcéperit vobis, serváte et fácite.

℟. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes tuæ.

Lectio viij.

Ibid. Serm. 2.

Quid mihi et tibi est múlier? Quid tibi et illi est, Dómine? Nonne quod fílio et matri? Quid ad illam pértines quæris, cum tu sis benedíctus fructus ventris ejus immaculáti? Nonne ipsa est, quæ salvo pudóre concépit et sine corruptióne te péperit? Nonne ipsa est, in cujus útero novem ménsibus morátus es, cujus virgíneis ubéribus lactátus es, cum qua jam duódecim annórum factus de Jerúsalem descendísti, et eras súbditus illi? Nunc ergo, Dómine, quid moléstus es illi, dicens : Quid mihi et tibi? Multum per omnem modum. Sed manifésté jam vídeo, quod non velut indígnans aut confúndere volens Vírginis Matris téneram verecúndiam, díxeris : Quid mihi et tibi? Cum, veniéntibus ad te juxta Matris præcéptum minístris, nihil cunctátus fácias quod illa suggéssit.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Serm. de duod. prærogat.

Quid ergo ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile : tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam, et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel ténuis indignatiónis occúrrerit in María, de cætero su-

spéctam hábeas, et accédere vereáris. Quod si (ut vere sunt) plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent invéneris, age grátias ei, qui talem tibi mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil potest esse suspéctum; quæ ómnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, ut non sit, qui se abscóndat a calóre ejus.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Ps. Dóminus regnávit. 18*.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram.

Hymn. O gloriósa. 217*.

℣. O María, sine labe originális concépta. ℟. Intercéde pro nobis, qui ad te confúgimus.

Ad Bened. Ant. Pósuit in ea verba signórum suórum et prodigiórum suórum in terra.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam Vírginem Maríam Matrem tuam ab orígine immaculátam innúmeris mirráculis claréscere voluísti: concéde; ut ejúsdem patrocínium semper implorántes, gáudia consequámur ætérna: Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM

In ℟. br. dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Vestiméntum tuum.

Capit. Dóminus possédit. supra.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM

Ant. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. Ezech. 44.

PORTA hæc cláusa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israël ingréssus est per eam : eritque cláusa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam. Glória Patri. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

AD NONAM

Ant. Trahe nos.

Capitulum. Apoc. 12.

SIGNUM magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I., præter Ad Magnif. Ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum sanctum Patrocínium.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS

SANCTI JACOBI DE MARCHIA CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui ad animárum salútem, et peccatóres e vitiórum cœno ad viam virtútis revocándos, beátum Jacóbum Confessórem tuum Evangélii præcónem exímium effecísti : concéde propítius;

ut ejus intercessióne a peccátis ómnibus expiáti, vitam consequámur ætérnam. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jacóbus Monte Prandóno Picéni óppido, in diœcési Asculána, piis paréntibus natus, ab ipsa pueritia bonárum ártium et litterárum stúdia magna cum pietáte conjúnxit. Adoléscens mundi vanitátem cógitans, Carthusianórum institúto nomen dare constitúerat : Deo tamen, qui eum ad animárum salútem, et fídei propagatiónem destináverat, ducénte, Minórum famíliam ingréssus est. In ipso tirocínio, quod in cœnóbio Cárcerum apud Assísium pósuit, obediéntia, paupertáte, cæterísque virtútibus ita excélluit, ut religiósæ perfectiónis exémplar absolutíssimum ab ómnibus haberétur. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : trium horárum somno conténtus, réliquam noctem divínis in láudibus, cruéntis flagellatiónibus rerúmque cæléstium contemplatióne transigébat. Lorícam férream supra nudas carnes annis gestávit prope vigínti, quam pósteajussu sacerdótis, qui ejus confessiónes excipiébat, cilício aspérrimo commutávit. Semel in die pane et aqua vescebátur, ádditis raro crudis fabis herbísque silvéstribus obsónii loco. Quam duríssimam vivéndi ratiónem ténuit, donec ætáte provéctum, et ob assíduos labóres mala afféctum valetúdine, ut mítius aliquándo secum ágeret, sancti Bernardíni Senénsis auctóritas ímpulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sacérdos factus, et ad munus concionándi deléctus, vivo et efficáci sermóne flagítia hóminum constánter et líbere increpábat : nec viros nóbiles ac poténtes reprehéndere est véritus, si quos criminibus irretítos offendísset; tantús-

que fiébat ad eum audiéndum concúrsus, ut cum frequéntiam cápere vel magna templa non possent, in platéis atque áreis suggésta érigi passim oportéret. Hinc imperatóres, reges et prǽsules amplíssimi certátim apud se eum concionántem habére voluérunt. Medioláni de Magdalénæ lácrymis dicens, sex et trigínta impudícas mulíeres a turpi quæstu avocávit, quibus étiam pecúnia corrogáta ad pie vivéndum domicílium exstrúxit. Tum Sfórtia duce ac cívibus veheménter instántibus, ut archiepiscopále munus suscíperet, eam dignitátem constantíssime recusávit. Bis centéna infidélium míllia baptísmi lavácro tinxísse, et in Hungária brevi témpore quinquagínta hæreticórum míllia ad Ecclésiæ sinum reduxísse fertur. In Itália nequíssimam Fraticellórum sectam, íterum ac tértio reviviscéntem, pénitus exstínxit. Ferrariénsi concílio, quod póstea Floréntiam translátum fuit, intérfuit. Sigismúndum et Albértum imperatóres in máximis regni difficultátibus, præsértim vero in expeditióne in Turcas promovénda, et hæréticis debellándis, consílio et ópera adjúvit. Sancto Joánni a Capistráno sacri sociális belli advérsus Turcas, pontifíciæ legatiónis consiliário in Hungária defúncto suffféctus fuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Martíni quinti, Eugénii quarti, Nicolái quinti, Callísti tértii, Pii secúndi, Páuli item secúndi et Sixti quarti contra hæréticos Fraticéllos, Manichǽos redivívos, Paterénos, Hussítas, Taborítas legatiónibus functus est. Quibus in expeditiónibus Itáliam univérsam non semel percucúrrit; Illýricum tértio, Pannóniam, Sarmátiam, Bohémiam, finitimásque províncias peragrávit. Tot áutem itínera sine sácculo et pera, Apostolórum more pédibus confécit, ope divína únice fretus : quæ tum máxime pátuit, cum rejéctus a

náuta Padum amnem, pállio super aquas instráto, cum sócio pertránsiit. Dénique Neápoli, quo Sixti quarti jussu, instánte Ferdinándo rege, proféctus erat, extrémo morbo corréptus, Ecclésiæ sacraméntis rite suscéptis, anno millésimo quadringentésimo septuagésimo sexto, ætátis octogésimo quinto, quarto Kaléndas Decémbris, spíritum Deo réddidit. Multis post óbitum miráculis cláruit, quibus rite cógnitis, Urbánus octávus ejus Offícium et Missam ab órdine Fratrum Minórum, et a clero Neápolis celebrári permísit, quæ Jacóbum inter álios Patrónos cooptáverat. Corpus ejus in æde sacra sanctæ Maríæ Novæ incorrúptum adhuc et flexíbile pérmanet. Quod cum Vincéntius cardinális Ursínus, qui post Benedíctus décimus tértius fuit, suis mánibus contrectáret, et Philíppo quinto Hispániæ regi venerándum offérret, odórem suavíssimum exspiráre compértum est. Idem vero Póntifex anno millésimo septingentésimo vigésimo sexto, Jacóbum novis miráculis coruscántem, in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. 1° loco. 115*.

OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM

SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ, ALIORUMQUE SANCTORUM VEL BEATORUM OMNIBUS VEL PLURIBUS DIŒCESIBUS CONCESSA, QUÆ KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM SEQUUNTUR.

DOM. I. NON IMPEDITA POST OCTAVAM SS. PETRI ET PAULI

Quæ nonnumquam occur. in parte Autumnali.

COMMEMORATIO

OMNIUM SS. ROMANÆ ECCLESIÆ SUMMORUM PONTIFICUM

Duplex.

IN I. VESPERIS

Ant., Capit. et Hymn. de Laud. 474*; Pss. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*.

℣. Exáltent eos in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum láudent eos.

Ad Magnif. Antiphona.

SACERDÓTES Dei benedícite Dóminum, servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúia.

Orat. ut in Laudibus. 475*.

Commem. Dom. occur.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Príncipem Pastórum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino. 2.

Hymnus.

ÆTÉRNA Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum,
Láudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis áulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas,

Mundi triúmphat prínci-
pem.
In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.
Te nunc Redémptor quǽsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ant., Pss. et ℣℣. Noct. de Comm. Apost. 6*.

In I. Nocturno.

Lect. Laudémus viros. de Comm. Conf. Pont. 2° loco. 92*, cum ℟℟. de Comm. Apost. 10*.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malachiæ Episc.

Lectio iv.

CONGRATULÉMUR, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontifícibus nostris : quia et pium est defúnctos plángere, et pium magis congaudére vivéntibus. Numquid non vivunt? Et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipiéntium mori, illi áutem sunt in pace. Dénique jam concíves sanctórum et doméstici Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et induxísti nos in refrigérium. Transiérunt plane viríliter, et felíciter pertransiérunt. Transiérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens :* Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

LÆTÉMUR quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro fíliis captivitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes beatórum, vota illis intimántes miserórum. Lætémur, inquam, et exsultémus, quia cæléstis illa cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas cælis frequénter invéxerant, per semetípsos introivérunt ad

altáre Dei, ipsi hóstiæ et sacerdótes.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vj.

Benedíctus Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam : et nunc assúmptis iis in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreæ molis, nulla jam fæculénta vel terréna matéria prægraván tur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creatúram pergant toti in Deum, et adhæréntes illi, unus sint cum eo spíritus in ætérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitátis.

℟. Isti sunt triumphatóres. 14*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in anniversario assumptionis suæ, ante medium.

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait : Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advér-

sus eam, et tibi dabo claves regni cælórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos: stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. Et ad portas.

Lectio viij.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas, ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium Pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno herede non déficit.

℟. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrína eórum repléta est: * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. ℣. Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cæléstia regna. Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lect. ix. de Homil. Dom. occur.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. In cæléstibus regnis* sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt,

et nómina eórum vivent in ætérnum.

4. Spíritus et ánimæ justórum, * hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum. Hebr. 13. b

FRATRES : Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Rex glorióse Præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophǽa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illis regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Vos estis lux mundi : non potest cívitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis et amóre domináris : da spíritum sapiéntiæ suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ; ut de proféctu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna pastórum. Per.

Et fit Commemoratio Dom. occur.

AD TERTIAM

Capit. Fratres : Mementóte. ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capitulum. Act. 20. c

ATTÉNDITE vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pó-

suit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi áutem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Capitulum. Hebr. 13. c

OBEDÍTE præpósitis vestris, et subjacéte eis : ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. br. Justi áutem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS

Ant., Capit. et Hymn. de Laud.; Pss. vero ut in I. Vesp. de Comm. Apost. 2*, et loco ult., Ps. Meménto. 90*.

℣. Elégit eos Dóminus sacerdótes sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam láudis.

Ad Magnif. Ant. Dum essent summi Pontífices, terréna non metuérunt, sed ad cæléstia regna gloriósi migrárunt.

Oratio ut supra.

Commem. Dom. occurréntis.

DOM. POST OCT. ASSUMPT. B. M. V.

PURISSIMI CORDIS B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut inter Festa pro aliquibus locis. 353*.

FESTA SEPTEMBRIS

DIE I. SEPTEMBRIS

(Dies ass. ex 25 Augusti.)

SANCTI LUDOVICI, REGIS CONFESSORIS

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad cæléstis regni glóriam transtulísti : ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fá-

cias nos esse consórtes : Qui tecum vivit et regnat.

Commem. S. Ægidii Abb. (Ant. et ℣. variatis), deinde Ss. XII Fratrum Mm. 373.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovícus nonus Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum incídit : quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quamóbrem ubi convaluísset, vexíllum ab epíscopo Parisiénsi accépit : deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prǽlio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse captúsque est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Rebus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit : prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis súmptibus. Interim mater ejus migrat e vita : quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis offíciis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Multa ædificávit monastéria, et páuperum hospítia : beneficéntia egéntes sublevábat : frequens visébat ægrótos, quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat. Vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus,

jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionýsii templo asservátur et cólitur; caput vero in sacra æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa octávo in sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit. 112*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo quidam nóbilis ábiit. ut in Breviario in Festo S. Stephani die 2 Septembris. 376.

Lect. ix. de S. Ægidio. 374, de quo Commem. in Laud., ac Ss. XII Fratrum.

DIE III. SEPTEMBRIS

(Dies ass. ex 8 Julii.)

SANCTÆ ELISABETH

REGINÆ PORTUGALLIÆ VIDUÆ

Semiduplex.

IN I. VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 482*. Pss. ut in I. Vesp. de Comm. non Virg. 150*.

Hymnus.

Domáre cordis ímpetus Elísabeth
Fortis, inópsque Deo
Servíre, regno prætulit.

En fúlgidis recépta cæli sédibus,
Sidereǽque domus
Ditáta sanctis gáudiis.

Nunc regnat inter cǽlites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.

Patri potéstas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit alme Spíritus.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Et nunc * reges intellígite, erudímini qui judicátis terram.

Orat. ut infra in Laud. 482*.

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Domáre. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Eleváta est * magnificéntia Elísabeth super cælos.

Psalmi trium Noct. de Communi non Virg. 154*.

Ant. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Ant. Accépit benedictiónem * a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Multæ fíliæ congregavérunt divítias. ℟. Tu supergréssa es univérsas.

Lect. Mulíerem fortem. de Comm. nec Virg. nec Mart. 156*, cum ℟℟. sequentibus.

℟. j. Regáli exórta progénie triúmphat in cælis Elísabeth, tríplici circúmdata varietáte meritórum: * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla. ℣. Virginálem statum, conjugálem, et viduálem inoffénso pede cucúrrit. Nam.

℟. ij. Os suum apéruit sapiéntiæ, * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et lex cleméntiæ.

℟. iij. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

In II. Nocturno.

Ant. Propter veritátem, * et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Ant. Arcum cónteret * et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Ant. Justítia * et misericórdia plena est déxtera tua.

℣. Virga tua, et báculus tuus. ℟. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

Elísabeth Aragóniæ régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relícto matris aviǽque nómine, a magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit, quam felix regum regnorúmque esset futúra pacátrix: natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero crescéntis póstea fíliæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elísabeth réliquas Arago-

niórum regum sánguine creátas féminas virtúte longe superáret. Sic cæléstem ipsíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus assídue recitándis, in caritátis opéribus exercéndis, venerátus, rerum suárum regníque felicitátem uníus fíliæ méritis referébat accéptam. Tandem ubíque nota, et a multis princípibus exoptáta, Dionýsio Lusitániæ regi christiánis cæremóniis rite est in matrimónium collocáta.

℟. Audi fília, et vide, et inclína áurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui : *Et concupíscet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et concupíscet.

Lectio v.

Juncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quam líberis educándis óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Médiam fere anni partem solo pane tolerábat et aqua : quæ in quodam ipsíus morbo divínitus versa est in vinum, cum id a médicis præscríptum bíbere recusásset. Páuperis féminæ ulcus horréndum exosculáta, derepénte sanávit. Pecúnias paupéribus distribuéndas, ut regem latérent, hibérno témpore in rosas convértit. Vírginem cæcam a nativitáte illuminávit : multos álios solo crucis signo a gravíssimis morbis liberávit : plúrima id genus miracula patrávit. Monastéria, collégia et templa non modo exstrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In regum discórdiis componéndis admirábilis fuit : in privátis publicísque mortálium sublevándis calamitátibus indeféssa.

℟. Manum suam misit ad fórtia : *Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Manum suam.

Lectio vj.

Defúncto rege Dionýsio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine fuit ómnium virtútum exémplar. Illico enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri con-

stánter intérfuit, ac páulo post Compostéllam proficíscens, multa ex holosérico, argénto, áuro, gemmísque donária pro regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi carum aut pretiósum superérat, in sacros ac pios usus convértit : absolvendóque suo vere régio Conimbricénsi vírginum cœnóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itínere contrácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta sanctíssime óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Július. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrúpti odóre; semper étiam regínæ sanctæ cognoménto célebris. Tandem anno jubilǽi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigesimoquínto, totíus christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sǽculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In III. Nocturno.

Ant. Conféssio, * et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Ant. Annuntiavérunt * cæli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. Judicávit * in justítia, et pópulos in æquitáte.

℣. Ignis ante ipsam præcédet. ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Lect. de Homilia in Evang. Símile est regnum cælórum. de Comm. nec Virg. nec Mart. 163*.

℟. vij. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimóniis Dómini. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus:

non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

℟. viij. Invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ, et præpósui illam regnis et sédibus: * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis. Et divítias. Glória Patri. Et divítias.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbito suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ps. Dóminus regnávit. cum reliq. 18*.

2. Et concupíscet Rex * decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.

3. Potens in ópere * et sermóne, lenívit iracúndiam Dómini, et conciliávit cor patris ad fílium.

4. Quasi arcus refúlgens * inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

5. Quasi stella matutína * in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis.

Capitulum. Prov. 31. b

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Opes decúsque régium relíqueras
Elísabeth, Dei dicáta númini:
Recépta nunc beáris inter Angelos;
Libens ab hóstium tuére nos dolis.

Præi, viámque dux salútis índica:
Sequémur: O sit una mens fidélium,
Odor bonus sit omnis áctio, tuis
Id ínnuit rosis opérta cáritas.

Beáta cáritas, in arce síderum
Potens locáre nos per omne sǽculum:
Patríque, Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis alme Spíritus. Amen.

℣. Méritis et précibus beátæ Elísabeth. ℟. Propítius esto Dómine pópulo tuo.

Ad Bened. Ant. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli tui.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici fu-

róris sedándi prærogatíva decorásti : da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per.

AD HORAS

Ant. de Laud. Capit. et ℟℟. de Comm. non Virg. 166*.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in I. Vesp. 478*.

℣. Ora pro nobis beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Elísabeth * pacis et pátriæ mater, in cælo triúmphans, dona nobis pacem.

DIE IV. SEPTEMBRIS

STÆ ROSÆ VITERBIENSIS VIRGINIS

Duplex.

Ut inter Festa pro aliquibus locis eadem die. 383*.

DIE VI. SEPTEMBRIS

SANCTÆ PHILUMENÆ VIRG. ET MART.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. 128*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ Philuménæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cætera Mártyrum sepúlcra, quæ in cœmetério Priscíllæ ad viam Saláriam reperíri solent, illud éxstitit quo repósitum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibídem fúerit phíala sánguinis, et ália inscúlpta conspiceréntur martýrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martýrii quod ipsa fecit, obscúra perstitísse. Cæterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii séptimi inítio pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána diœcési, ingens íllico famæ celébritas ac relígio erga sanctam Mártyrem percrébuit, præsértim ob signa, quæ ejúsdem præsídio accessísse

úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium antístitum, cultorúmque Mártyris postulatiónibus permótus Gregórius décimus sextus Póntifex Máximus, univérsa rei ratióne matúre perpénsa, festum ejúsdem cum Offício et Missa in memoráta Nolána diœcési et álibi agéndum benígne permíserit. ℟. Propter. 139*.

Lect. v. et vj. Sermo sancti Ambrósii Epíscopi. Quóniam hódie natális. quæ sunt iv. et v. de Comm. 1º loco. 138*, cum v. et vj. ℟.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Símile erit. de eodem Communi 1º loco. 142*.

DIE VII. SEPTEMBRIS

SANCTI HADRIANI III.

PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

OMNÍPOTENS mitíssime Deus, qui beátum Hadriánum Confessórem tuum apostólica dignitáte sublimásti, quique illi cæléstis regni jánuam misericórditer aperuísti: tríbue quǽsumus; ut ejus piis intercessiónibus et præséntis vitæ suffrágia, et ætérna prǽmia cónsequi mereámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

HADRIÁNUS tértius Póntifex Máximus, Románus, cáthedram apostólicam turbulentíssimis Itáliæ tempóribus conscéndit, vergénte jam ad finem Carolingiórum império. In públicis calamitátibus, quas rerum penúria et annónæ deféctus ubíque augébat, ipse tamquam bonus pastor ærúmnas ómnium leníre, omniúmque necessitátibus occúrrere curábat. Crescénte perículo irruptiónis Saracenórum, qui Cassinénse monastérium ferro et igni vastáverant, jamque urbis Romæ cervícibus imminébant, cum nulla auxílii spes ab imperatóre Occidéntis affulgéret; Hadriánus omni ope stúduit Oriéntis impérium Románæ Ecclésiæ conciliáre, a qua tum témporis funésto schísmate discíssum erat. Quare benigníssimas lítteras cum expositióne orthodóxæ fídei de Spíritus sancti pro-

cessióne ad áulam Constantinopolitánam misit; ad hæc, opem prostrátis Itáliæ et Romæ rebus postulávit. Attamen, ut erat acérrimus integritátis fídei custos et vindex, addúci numquam pótuit, ut Phótium hæréticum a suis decessóribus destitútum, sedis Constantinopolitánæ Patriárcham agnósceret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

MONASTÉRIA tamquam pietátis et scientiárum domicília in univérso Occidénte sua benevoléntia prosecútus est, potestáte defféndit, illórum jura ampliávit, adhíbita étiam Románæ Sýnodi, cui ipse præsédit, auctoritáte. Factiosórum hóminum motus et flagítia, quibus pública Urbis tranquíllitas veheménter turbabátur, sevére représsit. Inter hæc consílium proficiscéndi in Fránciam suscépit, ut imperatórem Cárolum Crassum Wormátiæ conveníret; haud satis constat utrum ab ipso imperatóre fúerit invitátus ad componénda rei públicæ negótia, an ultro id consílii céperit, ut Cárolum et Impérii próceres ad cáusam Románæ Ecclésiæ Italiǽque suscipiéndam permovéret. Verum in ipso itínere apostólicus peregrínus gravi morbo corréptus, in agro provínciæ Æmíliæ, qui Spinum Lambérti dicebátur, ad oram flúminis Scultínnæ, sanctíssime diem suprémum óbiit, anno octingentésimo octuagésimo quinto, postquam annum unum et menses quátuor Ecclésiam doctrína et sanctitáte vitæ illustrásset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

CORPUS beáti Pontíficis in próximum monastérium Nonantulénse delátum, et in æde sancti Silvéstri honorífice cónditum fuit; ibíque conféstim patráta mirácula spectátam servi Dei sanctimóniam virtutémque, sicut antíqui scriptóres

testántur, ipsíus patrocínii comprobárunt. Hinc factum est, ut non íncolæ modo cœnóbii, sed próximi étiam pópuli Hadriánum venerári céperint, ipsíus opem imploráre, donáriis ac lampádibus sepúlcrum religióso cultu decoráre. Quin étiam púlverem ex ejus túmulo erásum pótui immiscébant, remédium fugándis fébribus salutári hoc háustu expérti. Accéssit, quod cum dira incéndii vis templum corripuísset, sacra illíus ossa in médiis licet flammis intácta prorsus permansísse memóriæ próditum est. Crebrescéntis ítaque cultus celebritátem et cliéntium pia stúdia auxére templum ipsíus honóri ædificátum, relíquiæ distribútæ et públice in altáribus propósitæ, anaglýpta et tabéllæ, in quibus sancti título insignítus Hadriánus legebátur, ac postrémo dies festus quotánnis ex pietáte celebrátus cum Missa et oratióne própria. Quæ documénta veneratiónis antiquíssima, constántia, pública, jam sǽculo décimo sexto exeúnte in cáusa fuérunt, ut de sancto Hadriáno Papa in abbatía Nonantulána Offícium fíeret. Instánte áutem archiepíscopo Mutinénsi simúlque abbáte commendatário, Leo décimus tértius Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, confirmávit cultum sancto Hadriáno Papæ ab immemorábili prǽstitum, atque Offícium et Missam in ejus honórem quotánnis a Clero Románo, Nonantuláno et Mutinénsi celebrári concéssit.

℟. Iste est qui. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte, quia nescítis qua hora. de eodem Comm. 2º loco. 94*.

DIE IX. SEPTEMBRIS

SANCTI SERGII I.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio. Da, quǽsumus. 78*.

Commem. Oct. ac S. Gorgonii Mart.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

SÉRGIUS, Antiochénus génere, Tibério patre, Panórmi in Sicília natus, Conóne vita fun-

cto, anno Christi sexcentésimo octogésimo séptimo, annuénte Deo, et suffragántibus ómnium votis, in sacro Lateranénsi palátio assúmptus, fœdíssimum schisma, quod exárchi imperatóris avarítia et Paschális archidiáconi ambítio excitárant, in ipso ortu exstínxit. Adeódato Pontífice Romam véniens, in Ecclésiæ Románæ clerum ab eódem adscítus, et a Leóne hujus nóminis secúndo présbyter títuli sanctæ Susánnæ ordinátus, ímpigre suo múnere defúnctus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cánones a Græcis sextæ sýnodo dein affíctos, instánte licet et dira minánte imperatóre, admíttere nóluit, sed ut spúrios, non sine vitæ perículo, constánter abjécit. Magnam Domínicæ crucis portiónem, revelánte Deo a se invéntam in basílica Constantiniána pópulo adorándam collocávit. Corpus sancti Leónis in obscúro cónditum ángulo, Dei nutu, inde amóvit, et ornatióri loco ómnibus coléndum expósuit. Basílicam demum Vaticánam innúmeris donis ornávit, egrégiis certe amóris sui erga Príncipem Apostolórum monuméntis.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Chiliánum et sócios martýrio deínde affédctos in Germániam, Willibrórdum et Switbértum cum sóciis in Frísiam aliásque circumjéctas regiónes misit, in quibus máximum paganórum númerum ad Christi fidem convertérunt. Coadvállum Britónum regem Romam veniéntem excépit, et sacro baptísmate tinxit. Ravennátibus Damiánum, Leodiénsibus Ubértum, Británnis Berectuáldum epíscopos ordinávit. Státuit ut Liturgíæ sacræ pius versus : Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, adderétur.

Méritis dénique plenus, postquam sedísset trédecim annis, ménsibus octo, sancto fine quiévit, ac sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de Communi 1° loco. 87*.

Lect. ix. de S. Gorgonio Mart. 395.

In Laud. fit Commem. Oct. Nativitatis. 388, ac S. Mart. 395.

DIE X. SEPTEMBRIS

SANCTI HILARI

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Orat. Exáudi. 78*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hílarus, natióne Sardus, patre Crispíno génitus, post sancti Leónis tránsitum Románæ Ecclésiæ Póntifex factus est. Eum adhuc diáconum idem Leo legátum destinávit pro Ephesína sýnodo celebránda. Sed cum Dióscori Alexandríni epíscopi furóre per vim et metum Ephesi patraréntur indígna, Hílarus vix effúgiens per ínvia loca et multa perícula, divína ope liberátus, ad Leónem revérsus est. Póntifex áutem renuntiátus, nihil antíquius hábuit quam quæ contra hæréticos constitúta fúerant suo decréto firmáre. Quamóbrem encýclicam epístolam scripsit de damnatióne Nestórii et Eutychétis, ac trium præcipuórum confirmatióne conciliórum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Ab eo invitátus Victorínus, natióne Aquitánus, Paschálem cursum cautíssima indagatióne compósuit. Ecclesiásticæ disciplínæ retinentíssimus, nullum vóluit epíscopum per ecclésias consecrári, præter metropolitáni conséņsum, nec epíscopum quémpiam, relícta própria ecclésia, ad áliam transférri, neque transcéndi términos a Pátribus constitútos. Leóntium Arelaténsem epísco-

pum suæ sedis vicárium constítuit per Gállias, cui sollicitúdinem in congregándis quotánnis epíscopis delegávit. Ecclésiæ prǽdia, quæ neque desérta, neque inutília essent, quibus plurimórum necessitátibus subvenirétur, alienári, nisi prius apud Concílium alienatiónis cáusa dicta, prohíbuit; áliaque complúra sancte decrévit in ea sýnodo quam apud sanctam Maríam Majórem coégit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur.

Lectio vj.

Anthémium imperatórem, cum Philótheus Macedoniánus, ejus familiaritáte suffúltus, nova diversárum conciliábula sectárum in Urbem conarétur indúcere, apud beátum Petrum Apóstolum, palam ne id fíeret objurgándo cohíbuit: in tantum ut ea non fore introducénda promíserit imperátor, interpósito étiam juraménto. Fecit in Constantiniánæ basílicæ baptistério oratória quátuor, nempe sanctæ Crucis, sancti Joánnis Baptístæ, sancti Joánnis Evangelístæ, et sancti Stéphani, ac ínsuper bibliothécas duas. Monastérium construxit una cum bálneo et prætório, ad sanctum Lauréntium foris, alterúmque in Urbe ad Lunam. Plura atque magnífica tum ália ornaménta ex áuro, argénto, lapidibúsque pretiósis, sacris locis cóntulit. Constítuit in Urbe ministeriáles, qui præfíxas obírent statiónes. Pro commúni sacerdótum Dómini concórdia sollícite procurávit, ne sua audérent quǽrere, sed quæ essent Christi studérent obtinére. Demum ipse córpore solútus, ábiit in cælum regnatúrus cum Christo, quarto Idus Septémbris, sub imperatóribus Leóne et Anthémio; ejúsque corpus sepúltum fuit ad sanctum Lauréntium in crypta juxta corpus beáti Xysti. Una ordinatióne mense Decémbri creávit presbýteros vigínti quinque, diáconos sex, epíscopos per divérsa loca vigínti duos. Apostólicæ Sedis régimen ténuit an-

nos sex, menses novem, dies vigínti et octo.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2º loco. 94*.

In Laud. fit Commem. Oct.

DIE XI. SEPTEMBRIS

S. NICOLAI DE TOLENTINO CONFESSORIS

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 10 Sept. 396.

Commem. Oct. ac Ss. Proti et Hyacinthi Mm.

DIE XII. SEPTEMBRIS

SS. CYRILLI ET METHODII PONT. ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

IN I. VESPERIS

Hymnus.

Sédibus cæli nítidis recéptos
Dícite athlétas géminos, fidéles;
Slávicæ duplex cólumen, decúsque
Dícite gentis.

Hos amor fratres sociávit unus,
Unaque abdúxit píetas erémo,
Ferre quo multis célerent beátæ
Pígnora vitæ.

Luce, quæ templis súperis renídet,
Búlgaros complent, Móravos, Bohémos;
Mox feras turmas numerósa Petro
Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis corónam
Pérgite o flecti lácrymis precántum;
Prisca vos Slavis opus est datóres
Dona tuéri.

Quæque vos clamat generósa tellus
Servet ætérnæ fídei nitórem;
Quæ dedit princeps, dabit ipsa semper
Roma salútem.

Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Qui bonus nobis bona cuncta præbes,
Sint tibi grates, tibi sit per omne
Glória sæclum.
Amen.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

Ad Magnif. Ant. O quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona, dicéntium Sion : Regnábit Deus tuus.

Oratio ut ad Laud.

Comm. præced. et Oct.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus ut in I. Vesp.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex Litteris Encyclicis Leonis PP. XIII.

Lectio iv.

Cyríllus et Methódius fratres germáni, Thessalonícæ amplíssimo loco nati, Constantinópolim matúre concessérunt, ut in ipsa urbe Oriéntis príncipe humanitátis artes addíscerent. Utérque plúrimum brevi profecérunt, sed máxime Cyríllus, qui tantam scientiárum láudem adéptus est, ut singuláris honóris cáusa philósophus appellarétur. Deínde mónachum ágere Methódius cœpit; Cyríllus áutem dignus est hábitus, cui Theodóra imperátrix, auctóre Ignátio Patriárcha, negótium daret erudiéndi ad fidem christiánam Cházaros trans Chersonésum incoléntes; quos præcéptis suis edóctos et Dei número instínctos, multíplici superstitióne deléta, ad Jesum Christum adjúnxit. Recénti Christianórum communitáte óptime constitúta, Constantinópolim rédiit álacer, atque in monastérium Polychrónis, quo se jam Methódius recéperat, Cyríllus ipse secéssit. Intérim cum res trans Chersonésum próspere gestas ad Rastiláum Moráviæ príncipem fama detulísset, is de áliquot operáriis evangélicis Constantinópoli arcesséndis cum imperatóre Michaéle tértio egit. Igitur Cyríllus et Methódius illi expeditióni destináti, et in Moráviam célebri lætítia excépti, ánimos christiánis institutiónibus tanta vi, tamque operósa indústria excoléndos aggrediúntur, ut non longo intervállo ea gens nomen Jesu Christo libentíssime déderit. Ad eam rem non parum sciéntia váluit dictiónis Slavónicæ, quam Cyríllus ante percéperat, multúmque potuérunt sacræ utriúsque testaménti lítteræ, quas próprio pópuli sermóne reddíderat: nam Cyríllus et Methódius príncipes inveniéndi fuérunt ipsas lítteras, quibus est sermo ipsórum Slavórum signátus et ex-

préssus, eáque de cáusa ejúsdem sermónis auctóres non immérito habéntur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cum rerum gestárum glóriam secúndus rumor Romam nuntiásset, sanctus Nicoláus primus Póntifex Máximus fratres óptimos Romam conténdere jussit. Illi Románum iter ingréssi, relíquias sancti Cleméntis primi Pontíficis Máximi, quas Cyríllus Chersónæ repérerat, secum ádvehunt. Quo núntio, Hadriánus secúndus, qui Nicoláo demórtuo fúerat sufféctus, clero populóque comitánte, óbviam eis magna cum honóris significatióne progréditur. Deínde Cyríllus et Methódius de múnere apostólico in quo essent sancte laborioséque versáti ad Pontíficem Máximum, assidénte clero, réferunt; cum áutem eo nómine ab invídis accusaréntur, quod sermónem Slavónicum in perfunctióne múnerum sacrórum usurpavíssent, cáusam dixére ratiónibus tam certis tamque illústribus, ut Póntifex et clerus et laudárint hómines et probárint. Tum ambo juráti se in fide beáti Petri et Pontíficum Romanórum permansúros, epíscopi ab Hadriáno consecráti sunt. Sed erat provísum divínitus, ut Cyríllus vitæ cursum Romæ cónderet, virtúte magis quam ætáte matúrus. Itaque defúncti corpus elátum fúnere público, in ipso sepúlcro quod sibi Hadriánus exstrúxerat compósitum fuit; tum ad sancti Cleméntis dedúctum, et hujus prope cíneres cónditum. Cumque veherétur per urbem inter festos psalmórum cantus, non tam fúneris quam triúmphi pompa, visus est pópulus Románus libaménta honórum cæléstium viro sanctíssimo detulísse. Methódius vero in Moráviam regréssus, ibíque factus forma gregis ex ánimo, rei cathólicæ inservíre majóre in dies stúdio instítit. Quin étiam Pannónios, Búlgaros, Dálmatas in fide christiáni nóminis confirmávit; in Carínthiis

áutem ad unius veri Dei cultum traducéndis plúrimum elaborávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Apud Joánnem octávum, qui Hadriáno succésserat, íterum de suspécta fide violatóque more majórum accusátus, ac Romam veníre jussus, coram Joánne, et epíscopis áliquot cleróque urbáno, fácile vicit cathólicam prorsus fidem et se retinuísse constánter, et cǽteros diligénter edocuísse : quod vero ad linguam Slavónicam in sacris peragéndis usurpátam, se certis de cáusis ex vénia Hadriáni Pontíficis, nec Sacris Lítteris repugnántibus, jure fecísse. Quaprópter in re præsénti compléxus Methódium Póntifex, potestátem ejus archiepiscopálem, expeditionémque Slavónicam, datis étiam lítteris, ratam esse jussit. Quare Methódius in Moráviam revérsus assignátum sibi munus explére vigilántius perseverávit, pro quo et exsílium libénter passus est. Bohemórum príncipem ejúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánum nomen longe latéque vulgávit. Evangélii lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnúlli scriptóres tradunt, sede episcopáli Leópoli fundáta, in Moscóviam próprii nóminis digréssus, thronum pontificálem Kiowénsem constítuit. Demum in Moráviam revérsus est ad suos ; jamque sese ábripi ad humánum éxitum séntiens, ípsemet sibi successórem designávit, clerúmque et pópulum suprémis præcéptis ad virtútem cohortátus, ea vita, quæ sibi via in cælum fuit, placidíssime defúnctus est. Uti Cyríllum Roma, sic Methódium Morávia decedéntem summo honóre prosecúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniæ pópulos jámdiu celebrári consuéverat, Leo décimus tértius Póntifex Máximus cum Offício ac Missa própria in univérsa Ecclésia quotánnis agi præcépit.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríçam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene áutem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dó-

mini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 17*.

AD LAUDES

Hymnus.

Lux o decóra pátriæ
Slavísque amíca géntibus,
Salvéte fratres : ánnuo
Vos efferémus cántico;

Quos Roma pláudens éxcipit,
Compléxa mater fílios,
Auget coróna præsulum,
Novóque firmat róbore.

Terras ad usque bárbaras
Inférre Christum pérgitis :
Quot vanus error lúserat,
Almo replétis lúmine.

Noxis solúta péctora
Ardor supérnus ábripit;
Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.

Et nunc seréna cǽlitum
Locáti in áula, súpplici
Adéste voto : Slávicas
Serváte gentes Númini.

Erróre mersos únicum
Ovíle Christi cóngreget;
Factis avítis ǽmula
Fides viréscat púlchrior.

Tu nos, beáta Trínitas,
Cæléstí amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclyta
Da pérsequi vestígia.
Amen.

℣. Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli. ℟. Et láudem eórum núntiet Ecclésia.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte et justítia serviérunt Dómino ómnibus diébus suis : ídeo stolam glóriæ índuit illos Dóminus Deus Israël.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyríllum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per.

Commem. Oct.

IN II. VESPERIS

Hymnus Sédibus cæli. ut in I. Vesp. 490*.

℣. Sacerdótes tui indüántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

Ad Magnif. Ant. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio gloriósi : linguæ eórum claves cæli factæ sunt.

Orat. ut supra.

Et fit Commememoratio Octavæ.

DIE XX. SEPTEMBRIS

SANCTI AGAPITI I.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Confessoris Pontificis. 77*, præter seq.

Orat. Exáudi. 78*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur. In Quatuor Temp. Laudémus viros. de eodem Comm. 2° loco. 92*.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JOÁNNE hujus nóminis secúndo, e vivis subláto, Agapítus, Románus génere, patre Gordiáno, sanctæ Románæ Ecclésiæ archidiáconus, propter singulárem eruditiónem, qua probe et apprime instrúctus erat, et compósitos castigatíssimæ vitæ mores, quibus præ cǽteris eminébat, commúnibus totíus cleri suffrágiis, et ómnium bonórum gratulatióne, ad sanctam Petri sedem promótus est; et sublímem illam provínciam períndе administrávit, ac si non ab homínibus, sed ab ipso Deo eléctus fuísset.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

EGRÉGIIS láudum títulis ab antíquis Pátribus decorátus est, dictúsque ab iis præco justítiæ, Evangélii tuba, vas cathólicum, vir pietáte et miráculis celebérrimus, quibus heróicas illíus virtútes et apostólicæ vitæ sanctimóniam Deus illustrávit. Aliquot hujus sanctíssimi Præsulis decretáles exstant, in quibus cathólicæ fídei dógmata sarta téctaque servántur, ecclesiásticæ disciplínæ forma et régula tráditur, sacrórum cánonum et antiquárum traditiónum indemnitáti consúlitur, ac demum omnes et síngulæ

pastorális sollicitúdinis partes impléntur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Constantinópolim proféctus est, álio prorsus quam ad quem hómines illum destinárant consílio, divíno scílicet instínctu et nutu : ut Anthimum hæréticum patriárcham Constantinopolitánum Theodóræ imperatrícis malis ártibus intrúsum exauctoráret atque damnáret, et in ejus locum Mennam substitúeret ; patriarcháles item sedes Alexandrínam et Antiochénam, extrúsis hæréticis, cathólicis pastóribus restitúeret. Sed tandem biénnio pontificátus nondum expléto, vir sanctíssimus, in quo nihil nisi longiórem vitam cathólici desiderássent, Constantinópoli pie óbiit, anno Christi quingentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus Romam translátum, in Vaticáno cónditum est.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2° loco. 94*, cum ix. Lect. Vigil., nisi venerit in Fer. Quatuor Temporum.

DIE XXV. SEPTEMBRIS

SS. EUSTACHII ET SOCIORUM MARTYRUM

Duplex.

Omnia ut in Breviar., die 20 Septembris. 460.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS

SANCTI EUSEBII PAPÆ ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Orat. Infirmitátem. 37*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eusébius natióne Græcus, patre Médico, post sanctum Marcéllum Románæ Ecclésiæ est constitútus epíscopus. Is hæréticos invénit in Urbe, quos resipiscéntes sola mánuum impositióne Ecclésiæ reconciliávit. Cui et e Sardínia accédens nóbilis fémina Restitúta, fílium suum erudiéndum trádidit, quem egrégie fide christiána imbútum baptizávit, suóque nómine

insignívit, atque Eusébium nominávit. Dignum plane tanti Pontíficis germen, quo Vercellénsi póstea epíscopo fides cathólica in Oriénte propémodum exstíncta, lætióre propágine revivísceret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

SANCTUS hic Póntifex boni Pastóris Christi Jesu misericórdiam imitátus, benígnum erga eos quoque se osténdit, qui ob persecutiónis metum in idololatríam lapsi fuíssent; at ímprobam proptérea nonnullórum e clero, quodam Heraclío ductóre, severitátem offéndit. Quorum ardens stúdium ádeo in Eusébium efférbuit, ut non modo ipsum lacessíverint, sed turbis discordiísque Romæ excitátis, occasiónem tyránno Maxéntio præbúerint, qua ad públicam quiétem restituéndam, sanctum Pontíficem pacis sequéstrem, tamquam seditiónis auctórem, in Sicíliam relegávit. Ibi exsílii ærúmnis conféctus vitam finívit sexto Nonas Octóbris. Ejus deínde corpus ad Urbem translátum, depósitum fuit in cœmetério Callíxti via Appia. Eusébii sepúlcro póstea sanctus Dámasus Summus Póntifex métricam appósuit epígraphem, in qua malignántium calúmnias, exsílium ejus, et óbitum commémorans, sanctum epíscopum Eusébium Mártyrem declarávit. Rexit Ecclésiam annos duos, menses octo, dies séxdecim; et una ordinatióne mense Decémbri creávit presbýteros trésdecim, diáconos tres, epíscopos per divérsa loca quatuórdecim.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

De S. Euseb. 70. 6., edit. Rom.

Lectio vj.

DEPOSITIÓNEM sancti Eusébii hódie cele-

brámus. Quid est depositio? Non illa útique quæ, sepeliéndis in terra membrórum relíquiis, clericórum mánibus procurátur; sed illa qua homo vínculis carnálibus absolútus, liber itúrus ad cælum, terrénum corpus expónit. Ipsa plane est deposítio, in qua concupíscere abjícimus, cessámus delínquere, peccáre desínimus, et totum quidquid salúti est grave, quasi abjécta sárcina óneris expónimus. Nam ídeo hæc dies pro celebritáte máxima procurátur, quia vere est summa festívitas, mórtuum esse vítiis, soli vigére justítiæ.

℟. Stola jucunditátis. 44*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis venit. de Comm. 1° loco. 46*.

℟. viij. Dómine prævenísti. 47*.

Lectio ix. ex duabus una, et Commemoratio Ss. Mart. Cypriani et Justinæ in Laud. 475.

FESTA OCTOBRIS

DIE I. OCTOBRIS
SANCTI GREGORII
EPISC. MAJORIS ARMENIÆ ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui per beátum Gregórium Pontíficem et Mártyrem tuum Arméniæ gentis pópulum regémque veræ fídei lucem recípere tribuísti: da Ecclésiæ tuæ de tantis gaudére triúmphis, et apud te méritis ejúsdem et précibus adjuvári. Per.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, Arméniæ régibus cretus, qui primus post sanctum Bartholomǽum Apóstolum in illam provínciam Christi fidem invéxerat, dictus proptérea pátria voce Illuminátor, infans clam eréptus ad declinándam necem, qua ejus família petebátur, Cæsaréæ Cappadóciæ pie est educátus, legémque Christi edóctus baptísmum suscépit. Secésserat illuc Terídates fílius Cusarónis Armenórum regis, ab

Anach Gregórii patre dolóse interémpti, a Persis regno spoliátus, cui Gregórius patérni scéleris bene cónscius se in servitútem trádidit, et cum eo qui jam a Románis regnum recuperáverat, deínde in Arméniam rédiit, ubi a Terídate sæpius tentátus, ut idólis sacrificáre vellet, cum constantíssime renuísset, innúmera pene et incredibília tormentórum génera subíre coáctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

Arcta primum custódia Gregórium inclúsit Terídates; tunc manus ejus latéribus sic alligári jussit, ut exstárent cúbiti, et camum ori ejus ínseri, massásque excísi salis dorso ejus impóni, constrictúmque loro circa pectus fórtiter stringénte suspéndi celsíssimo loco. Mansit áutem sic suspénsus septem diébus, post quos, cum in sua senténtia permanéret, ex uno pede suspénsus coáctus est fumum hauríre excitátum ex fimo graveolénte, dum intérea fórtiter cædebátur báculis húmidis. Inter hæc eníxis Deum précibus exorávit pro salúte ómnium, præsértim gentis Arméniæ, atque ut sibi constántiam pro fide tribúeret. Hanc rex demirátus quidem, crudélius tamen desǽviit, mandavítque afférri lignórum truncos, et compóni tábulas super anterióres partes pedum ejus, eásque fúnibus nodósis veheménter constríngi, donec deflúeret sanguis per summitátes digitórum. Cólaphis ínsuper contúsus fuit, et caput ejus artificiósæ cóchleæ impósitum, et admóta nari ejus fístula, effúsa sunt sal, nitrum et acétum simul commíxta. Multa simília et pejóra crudelitátis génera perpéssus est, ádeo ut rex ipse veheménter mirarétur mansísse vivum, et níhili fecísse dolóres inténsos.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti

eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Lectio vj.

Cum áutem quidam ex sátrapis regem allocútus illi manifestásset Gregórium fílium esse Anach, interfectóris patris ejus Cusarónis, jussit illum mánibus pedibúsque et collo vinctum perdúci in provínciam Ararat, trudíque in vérticem castri Artáxat, demittíque in ínfimum hiátum, donec ibídem morerétur. Deus vero, qui e tantis torméntis vivum illum eripúerat, ex hoc páriter servávit incólumem, et post longum tempus Terídatem ipsum velut álterum Nabuchodónosor tentatióne probátum ad fídei lumen addúxit, quem Gregórius jejúnio purgátum, Deo per baptísmum reconciliávit. Itaque facta potestáte públice prædicándi Christi Evangélium, majóris Arméniæ gentem in fide erudívit, et sacro fonte lustrávit, ecclesiásque undequáque eréxit, destrúctis superstitiónis simulácris, templísque eórum evérsis. Cæsaréæ ordinátus suæ gentis archiepíscopus, impénsius Arménos divína doctrína instrúxit, atque in fide suscépta confirmávit. Quiétis tandem ac divíni ótii cupidíssimus, in solitúdinem se recépit, ubi jejúnio et contemplatióni déditus, méritis cumulátus in bona senectúte obdormívit in Dómino, Constantíno Magno imperatóre. Corpus illíus Christiáni ex Arménia fugiéntes in Itáliam transtulérunt ; caput cum caténis quibus vinctus fúerat Neápoli, bráchium vero in cathedráli Neritonénsi collocátum fuit.

℟. Stola jucunditátis. 44*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis venit. de Comm. 1° loco. 46*.

℟. viij. Dómine prævenísti. 47*.

Lect. ix. de S. Remigio. 511, cujus Commem. in Laud.

DIE V. OCTOBRIS

SANCTÆ GALLÆ

VIDUÆ

Duplex.

Omnia ut in Supplemento pro aliquibus locis. 408*.

DIE VII. OCTOBRIS

SANCTI MARCI

PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio.

EXÁUDI Dómine preces nostras : et interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

Commem. Ss. Sergii etc. Mart. 526.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

MARCUS Románus, Constantíno Magno imperatóre Póntifex, instítuit ut episcopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína : quas Constantínus áuctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Sermo S. Gregórii Papæ.

2. part. Past. c. 1.

Lectio v.

TANTUM debet actiónem pópuli áctio transcéndere prǽsulis, quantum distáre solet a grege vita pastóris. Opórtet namque, ut metíri se sollícite stúdeat, quanta tenéndæ rectitúdinis necessitáte constríngitur, sub cujus æstimatióne pópulus grex vocátur. Sit ergo (necésse est) cogitatióne mundus, actióne præcípuus, discrétus in siléntio, útilis in verbo, síngulis compassióne próximus, præ cunctis contemplatióne suspénsus, bene agéntibus per humilitátem sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justítiæ eréctus, internórum curam in exteriórum occupatióne non mínuens, exteriórum providéntiam in interiórum sollicitúdine non relínquens.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

CONSIDERÁNDUM quoque est, quia cum curam pópuli eléctus Præsul súscipit, quasi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus córpore passiónes vivunt, qua præsumptióne percússum mederi próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille ígitur modis ómnibus debet ad exémplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiónibus móriens jam spirituáliter vivit: qui próspera mundi postpónit: qui nulla advérsa pertiméscit: qui sola intérna desíderat. Cujus intentióni bene cóngruens, nec omníno per imbecillitátem corpus, nec valde per contumáciam repúgnat spíritus: qui ad aliéna cupiénda non dúcitur, sed própria largítur.

℟. Iste est. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2° loco. 94*.

In Laud. Commem. Ss. Sergii et Soc. Mart. 527.

DOM. II. OCTOBRIS

MATERNITATIS B. MARIÆ V.

Duplex majus.

Ut in Supplemento. 393*.

DOM. III. OCTOBRIS

PURITATIS B. MARIÆ V.

Duplex majus.

Ut in Supplemento. 400*.

DIE XI. OCTOBRIS

BEATI JOANNIS LEONARDI

CONFESSORIS

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. 104*, præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in Géntibus propagándam mirabíliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti: da nobis fámulis tuis; ita ejus institútis profícere, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

JOÁNNES Leonárdi in óppido Décimi non longe a Lucénsi urbe piis et honéstis ortus paréntibus, jam inde a prima ætáte, solitúdinis et precatiónis amóre, grave quiddam ac matúrum præ

se tulit. Annos natus vigínti sex a Deo vocátus ad ecclesiásticæ milítiæ nomen dandum, sæculáribus curis íllico núntium remísit. Ac primo inter púeros latínæ linguæ rudiméntis instrúctus, deínde in lítteris et philosóphicis ac theológicis disciplínis ádeo profécit, ut vix acto quadriénnio ad sacerdótium ex obediéntia promótus fúerit. Multo alácrius tunc ad domínici agri cultúram se convértit, et áliquot nactus bonæ índolis nóbiles júvenes, cum eos ad virtútis perfectiónem sédulo exercuísset, insequénti anno Congregatiónem instítuit Clericórum Regulárium, quam a Matre Dei, ob incénsum erga ipsam suæ devotiónis afféctum, nuncupávit. Mox eórum cura et zelo explicáta púeris ac rúdibus christiánæ doctrínæ præcépta, flagitiósi ad justítiæ sémitam tradúcti, puellárum castitáti consúltum, pia erécta sodalítia, frequens invéctus sacramentórum usus, tántaque perácta est animórum commutátio, ut cum in Lucénsi república, hæreticórum præsértim perfidiósis ártibus, ardérent cívium ódia, profligatíque essent mores, brevi témpore priméva Christianórum píetas ibídem revixísse viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Tam salutárium óperum cáusa íncidit Joánnes in acérrimas insectatiónes hóminum nequam, qui eum ac sócios, étiam apud Pontíficem Máximum, fictis criminatiónibus impeténtes, recens coáctam famíliam pérdere omni ope nitebántur. Adeo, instigánte dǽmone, efférbuit procélla, ut religiósi sodáles omni ad victitándum subsídio priváti, dejectíque e suis ǽdibus, álio perfúgium quǽrere coácti fúerint. Sed aquæ multæ numquam potuérunt exstínguere caritátem viri Dei, qui præclárе sibi actum ducébat si quídlibet pro Jesu Christi nómine paterétur. Impetráta a Summo Pontífice Gregório décimo tértio suæ Con-

gregatiónis confirmatióne, Apostólici sui labóris fructus constánter servávit, imo vel ultra pátriæ reipúblicæ fines ubérrime áuxit. Ob cógnitam in árduis étiam negótiis singulárem ejus prudéntiam, sæpe, magno ubíque cum animárum bono, nedum ab epíscopis adhíbitus est ad relevándas componendásque ecclesiárum res, sed et Románi Pontíficis auctoritáte delegátus ad intricáta litígia diriménda, et ad religiósas famílias reformándas. Páriter sancto Josépho Calasánctio, ejúsque pene collápsæ societáti præsto fuit. Haud levem quoque impéndit óperam negótiis nosocomíi sancti Spíritus in Sáxia, et moniálibus oblátis sanctæ Francíscæ Románæ excoléndis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Gráviter dolens Gentes ádeo plúrimas remótis in regiónibus sedére adhuc in ténebris, luce Evangélii caréntes ; inflammabátur desidério migrándi in illas oras ad lumen veræ religiónis effundéndum. At cum intellexísset a sancto Philíppo Nério (a quo verus reformátor dicebátur) se suámqueCongregatiónem ad instituéndos Itáliæ pópulos destinári, divínæ acquiévit voluntáti; mínime tamen abstínuit quin, si áliquam infidélibus opem afférre posset, experirétur. Hinc præsuli Vives piíssimo se adjúnxit, initísque cum eo consíliis cœtum instítuit presbyterórum, quibus propósitum esset idóneos informáre adolescéntes in díssitas regiónes subínde mitténdos ad fidem propagándam : quare mérito véluti áuctor censétur præclaríssimi illíus institúti, quod Summórum Pontíficum ópera amplificátum, proferéndæ per univérsum orbem cathólicæ fídei mirabíliter insérvit. Plura ópera de re sacra et moráli conscrípsit cuívis hóminum conditióni accommodatíssima. Dénique a sacro ministério numquam defíciens, cum tota vitæ ratióne non modo suis, sed et univérso clero præluxísset exémplo, in cínere et cilício ad Dómi-

num migrávit Romæ, die nona Octóbris anno millésimo sexcentésimo nono, ætátis sexagésimo sexto. Quem sanctitáte, divínis donis et miráculis illústrem Pius nonus Summus Póntifex beatórum fastis accénsuit.

℟. Iste homo. 112*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Designávit. de Comm. Evang. 34*, cum ℟℟. de Comm. Conf. non Pont. 115*.

DIE XIV. OCTOBRIS

SANCTI CALLISTI I.

PAPÆ ET MART.

Duplex.

Omnia ut in Breviario. 535, præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere : ad amórem tuum nos misericórditer per beáti Callísti Mártyris tui atque Pontíficis exémpla restáura. Per.

DIE XVI. OCTOBRIS

B. VICTORIS III.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Oratio.

Deus, qui per beátum Victórem Confessórem tuum atque Pontíficem in summa Ecclésiæ dignitáte declinánda eáque tuénda, præclárum humilitátis et fortitúdinis exémplum dedísti : concéde nobis, ejus méritis et imitatióne; hóstium ómnium insídias invícto ánimo superáre. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Victor Papa tértius, Desidérius ántea dictus, Beneventi príncipe família natus, a primis annis exímia pietáte morúmque innocéntia præfúlsit. Vix exácta adolescéntia terrénas núptias aversátus, quas ei paréntes statúerant, sponsam clam déserens, erémum pétiit. Matre vero et consanguíneis id ægre feréntibus, ne a sancto propósito dimoverétur, mónachi vitam ampléxus, várias successíve sedes mutávit. Cavénse scílicet monastérium incóluit, póstea ad cœnóbium ínsulæ Trémitis divértit, et apud eremítas montis Majéllæ aliquándo delítuit. Dein cum ex gravi morbo convaluísset, Cassínum montem ascéndit, ubi propter sin-

guláres virtútes a mónachis abbas designátus, et a Stéphano nono confirmátus est. Ejúsdem Pontíficis nutu Constantinópolim legátus míttitur pro restituénda Ecclésiæ Græcæ cum Apostólica Sede communióne.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Stéphano defúncto ad Cassinénse cœnóbium revérsus, brevi a Nicoláo secúndo sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinális renuntiátus fuit, simúlque Cassinénsis abbas benedíctus. Idem Póntifex ejúsque successóres eum ad præcípua ac difficíllima Ecclésiæ negótia pertractánda destinárunt, quin a monachórum regímine distraherétur; nam non solum eórum áucto número sanctæ régulæ observántiam promóvit, sed cœnóbium fere ex íntegro restítuit. Basílicam ínsuper sancti patris Benedícti córpore claram, ádeo spléndide a fundaméntis excitávit, pretiosísque lapídibus ab orientálibus étiam oris advéctis, opéribus musívis, ac sacra supelléctili mira arte magnóque sumptu elaboráta ditávit, ut præclárum munificéntiæ ejus ingeniíque exstet monuméntum. Hanc basílicam Alexánder secúndus in signum suæ erga Desidérium benevoléntiæ, consecrávit, adstántibus quamplúrimis epíscopis, et cardinálibus, inter quos digni sunt memória sanctus Petrus Damiánus et Hildebrándus, qui póstea Gregórii séptimi assúmpto nómine eídem Alexándro succéssit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Cum ipse sanctus Gregórius morti próximus eum tamquam digníssimum qui sibi in Apostólica Sede succéderet designásset, commúni suffrágio Desidérius Póntifex elígitur. At hujus humílitas tunc máxime enítuit, qui per annum fere íntegrum tantam dignitátem

declinávit. Eníxis dein prǽsulum, príncipum, ac pópuli précibus indúctus, in Capuána sýnodo Victóris nomen et summi pontificátus insígnia accépit. Romam dedúctus, solémni ritu consecrátur, ejéctis inde pseudopontífice Guibérto ejúsque factiónis homínibus. Exércitum sub vexíllo sancti Petri ex tota fere Itália colléctum contra Sarracénos transmísit in Africam, ubi commísso prǽlio, illórum ácies pénitus profligávit. Benevénti coácta sýnodo, schismáticos anathémate pérculit, ac investitúras, quæ in electiónibus libertátem Ecclésiæ opprimébant, omníno proscrípsit; plúraque ália ad ecclesiásticam disciplínam pertinéntia decrévit. Perácta sýnodo, letháli morbo corréptus, Cassínum a cardinálibus et epíscopis comitátus deférri vóluit, ubi labóribus ærumnísque pro conciliánda Ecclésiæ pace conféctus, ánimam Deo réddidit sanctitáte et miráculis illústris, anno millésimo octogésimo séptimo. Sedit a suæ consecratiónis die menses quátuor et dies septem; ejúsque corpus in basílica Cassinénsi summa veneratióne cólitur.

℟. Iste est qui. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1º loco. 87*.

DIE XXIII. OCTOBRIS

SS. REDEMPTORIS

Duplex majus.

Omnia ut in Suppl. 422*.

DIE XXIV. OCTOBRIS

SANCTI RAPHAELIS

ARCHANGELI

Duplex majus.

Omnia ut in Supplem. 435*.

DIE XXV. OCTOBRIS

S. BONIFACII I.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Orat. Da, quǽsumus. 78*.

Et fit Commem. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mart. ut in Brev. eadem die.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius Románus, patre Jucúndo presbýtero, post beátum Zózimum humánis rebus exémptum, Románæ Ec-

clésiæ episcopátum adéptus est. Is annósus présbyter, ac in lege doctíssimus, bonísque móribus comprobátus, invítus ac relúctans, totíus pópuli acclamatióne, ac Urbis optimátum consénsu, a septuagínta presbýteris, novémque diversárum provinciárum epíscopis, divínæ institutiónis órdine serváto, consecrátus est in basílica Júlii : quo témpore Eulálius archidiáconus, diacónibus circumvéntis, paucissimísque de clero, ac multitúdine turbátæ plebis, in locum sibi non débitum, per ámbitum próruens, ordinátur in Constantiniána basílica. Eo in schísmate Bonifácius legítimus Póntifex veheménter depréssus, coáctus est beáti Petri basílicam desérere, et una cum suis ad beáti Páuli secédere. Deláta mox cáusa ad episcopórum concílium, cum Patres inter se dissidérent, plenióri sýnodo res tota servátur, jussis intérea, Honórii Augústi ópera, tum Bonifácio, tum Eulálio, ab Urbe discédere. Quare hic Antium, sanctæ Felicitátis basílicam ille pétiit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Sed cum Eulálius se in Urbem intrusísset, occasionémque præbuísset públicæ seditiónis, Honórius, ea re commótus, Eulálium Urbe pelléndum, Bonifácium vero in eam inducéndum rescrípsit; quod frequénti episcopórum sýnodo confirmátum fuit. Itaque Bonifácius regréssus, sollícita cura conátus est cunctos in mútuam restitúere concórdiam, cui et in futúrum consúluit, ne post óbitum suum gravióri scissúra distraherétur Ecclésia. Piissimórum áutem imperatórum devotióne gaudébat, et contra inimícos grátiæ Dei, non solum apostólicis, sed étiam régiis utebátur edíctis; et licet ipse doctíssimus esset, advérsus libros tamen Pelagianórum, beáti Augustíni epíscopi respónsa poscébat; cui et Augustínus tantum détulit, ut ei sua scripta non tam ediscénda, quam examinánda et emendánda diréxerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

PÁTROCLUM Arelaténsem epíscopum aliénæ metrópolis jura invadéntem représsit; datísque lítteris ad Hilárium Narbonénsem epíscopum jussit, ut jure metropolitáni et apostólicæ Sedis præceptióne ad pervásum locum accéderet, agéndaque vidéret, et apostólicæ Sedi cuncta reférret. Constítuit ne múlier vel mónacha sacráta póllia contíngeret aut laváret; neve quis incénsum in ecclésia póneret, nisi miníster esset. Servum, vel cúriæ, vel rei cuílibet obnóxium, cléricum fíeri vétuit. Fecit oratórium in cœmetério sanctæ Felicitátis Mártyris, juxta corpus ejus, cujus itémque sancti Silváni sepúlcrum ornávit, plúribus donis oblátis. Dénique fama celebérrimus, et grátia Dei plenus, ejúsdem glóriam adéptus est, Honório et Theodósio princípibus, sepultúsque in cœmetério sanctæ Felicitátis via Salária, octávo Kaléndas Novémbris. Semel mense Decémbri creávit presbýteros trédecim, diáconos tres, epíscopos per divérsa loca sex supra trigínta. Pontificátum ténuit annos quinque, minus duóbus ménsibus et tribus diébus.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de Comm. 1° loco. 87*.

Lectio ix. ex duabus una et Commem. Ss. Chrysanthi et Dariæ in Laud. 553.

DIE XXVI. OCTOBRIS

SANCTI EVARISTI

PAPÆ ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

EVARÍSTUS Græcus natióne, patre Judǽo génitus, christiánæ pietátis studiosíssimus, Trajáno imperatóre ad cáthedram Petri promótus est, sedítque in ea annos

novem, menses tres. Fecit ordinatiónes quátuor mense Decémbri, ac creávit presbýteros decem et septem, diáconos duos, epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ecclesiárum títulos urbis Romæ presbýteris eum divisísse légimus, ut unusquísque suæ parœciæ términis ac limítibus distinguerétur; et mandásse, ut altária, in quibus Sacra fiunt, exstrúcta ex lápide, benediceréntur: ut septem diáconi epíscopum custodírent, ipsíque adéssent dum prædicatiónis evangélicæ offício et ministério fungitur, quasi tráditæ ab illo doctrínæ testes.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vj.

Constítuit étiam ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et sacerdótis benedíctio adhibeátur. His aliísque salutáribus utilibúsque constitutiónibus edéndis pontificátus sui tempus transégit; non tamen illud omísit, ut simulacrórum cultum ex ánimis hóminum avélleret; qua in re, cum strénue laborásset, martýrio coronátus est, ac sepúltus prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno, séptimo Kaléndas Novémbris.

℟. Stola jucunditátis. 44*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Si quis venit. de Communi 1° loco. 46*.

DIE XXXI. OCTOBRIS

SANCTI SIRICII

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Sirícium Confessórem tuum atque Pontíficem ecclesiásticæ disciplínæ

propagatórem exímium effecísti : da Ecclésiæ tuæ, ejus institútis profícere, et méritis adjuvári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

SIRÍCIUS Románus, ex presbýtero títuli Pastóris, vita functo sancto Dámaso Papa, cleri populíque univérsi acclamatióne ad apostólicam Sedem evéctus est, obniténte frustra Ursicíno schismático, gratulánte vero in primis Valentiniáno imperatóre, qui magnum innocéntiæ et probitátis exémplum eum prædicávit. Ipso sui pontificátus exórdio decretálem epístolam, salubérrimis institutiónibus plenam, ad Himérium dedit Tarraconénsem epíscopum, áliis Hispaniárum ecclésiis communicándam, ut corrúpti clericórum mores emendaréntur, et disciplínæ vigor instauraré-tur, quam in Africa quoque collabéntem, hábita Romæ sýnodo octogínta episcopórum, reparándam curávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

INNÚMERA sunt cǽtera, quæ pro fídei defensióne toto sui pontificátus témpore invícte perégit. Joviniánum mónachum, sanctæ virginitátis hostem, et christiánum Epicúrum in Románа sýnodo anathémate confíxit. Bonósum quoque Sardicénsem epíscopum, Christi divinitátem et Deíparæ post partum virginitátem inficiántem damnávit. Manichǽos ex Urbe ejéctos imperiáli lege sæculáribus pœnis coercéndos subjécit; redeúntes vero ad Ecclésiam in monastéria detrúdi, ac nónnisi in vitæ éxitu ad communiónem récipi vóluit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

RELIGIÓNIS tuéndæ et amplificándæ stúdium, quod sane quam máxi-

mum declarábat, egrégie adjúvit magnus Theodósius imperátor, qui cum, sublátis Gentílium simulácris, templísque interdíctis aut evérsis, idolórum cultum omnem aboléri jussísset, christiána relígio, ipso sedénte Pontífice, mirífice propagáta est. Præcláris pro Ecclésia functus labóribus, editísque sanctíssimis légibus, septuagenário major obdormívit in Dómino, anno salútis trecentésimo nonagésimo octávo. Sedit in pontificátu annos círciter quatuórdecim. Ejus corpus e cœmetério Priscíllæ via Salária in títulum sanctæ Praxédis a Pascháli primo translátum est. Illíus vero nomen Benedíctus décimus quartus, Póntifex Máximus, plene vindicáta ejus ab objéctis crimínibus innocéntia, in Románi Martyrológii tábulas reférri jussit.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2o loco. 94*. Lect. ix. de Homil. Vigil. Omnium Sanctorum. 560, ejusque Commem. in Laud.

FESTA NOVEMBRIS

DIE IX. NOVEMBRIS

(Romæ pro Clero sæculari.)

IN DEDICATIONE ARCHIBASILICÆ SS. SALVATORIS

Duplex 1. cl. cum Oct.

Ut in Brev. 599, sine Commem. Oct. Omnium Sanctorum et S. Theodori.

In Festis infra Oct. occur., fit Commem. Dedicationis.

DOM. II. NOVEMBRIS

PATROCINII B. MARIÆ V.

Duplex majus.

Omnia ut in Suppl. 450*.

DIE XIII. NOVEMBRIS

S. NICOLAI I.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Orat. Da quǽsumus. 78*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

NICOLÁUS hujus nóminis primus, natióne Románus, patre Theodóro regionário, Benedí-

cto tértio e vivis subláto, mirábili ómnium consensióne, anno Christi octingentésimo quinquagésimo octávo, a clero eléctus, et ex basílica príncipis Apostolórum, in qua latitábat, per vim edúctus, adductúsque in Lateranénse patriarchíum, Románus Póntifex renuntiátus est. A prima puerítia pietátem omnémque virtútem cóluit, eósque in sacris lítteris progréssus fecit, ut eum Sérgius secúndus in ipso eódem patriarchío, Ecclésiæ Románæ subdiáconum, Leo vero quartus diáconum creáverint, Benedíctus demum tértius ejus consílio et ductu univérsam Ecclésiam administráverit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Exstant plúrimæ ab eo scriptæ epístolæ, in quibus errántes corréxit, supérbos depréssit, oppréssos recreávit. Epíscopos, reges, imperatóres in offício contínuit : Joánnis Ravennátis archiepíscopi contumáciam fregit : Hincmárum Rheménsem archiepíscopum de injústa Rhotáldi epíscopi Suessionénsis depositióne ácriter reprehéndit; ejus ea de re, nec non sýnodi Sylvanecténsis judícium abrogávit; tum apud sanctam Maríam Majórem in pervigílio Nativitátis Domínicæ Missárum solémnia explens, epíscopum ipsum prístinæ dignitáti, et páulo post suæ sedi plene restítuit. Lothárium regem, qui rejécta legítima uxóre Theutbérga, Waldrádam concubínam dúxerat, intentáto anathémate, ad saniórem mentem redúxit. Electiónem Phótii láici hóminis reprobávit, et patriárcham Ignátium in prístinam sedem restítuit. Ecclésiæ demum Románæ jura ita defféndit, ut síngulæ illíus epístolæ quasi tótidem fortíssima Sedis apostólicæ muniménta esse videántur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Cum illíus zelus intra tunc præscríptos Ecclésiæ fines continéri non posset, ad conversiónem infidélium applícuit ánimum, fecítque ut amplíssima Bulgarórum gens, una cum rege, ad Christi fidem convérsa, Ecclésiæ Románæ, frendénte licet imperatóre schismático, accésserit. Operam quoque suam privátis pietátis offíciis sédulo navávit. Hinc descrípta ómnium indigéntium nómina apud se habére vóluit, ut síngulis accurátius succúrreret. Reparándis étiam ornandísque basílicis Urbis, præcípue Lateranénsi patriarchío liberálem manum appósuit, et nullis súmptibus pepércit. Inito demum décimo pontificátus anno, in cælum migrávit, et in Vaticáno sepúltus est.

℟. Iste est qui ante Deum. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1° loco. 87*.

DIE XIV. NOVEMBRIS

SANCTI DEUSDEDIT

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Orat. Da quǽsumus. 78*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácio hujus nóminis quarto e vivis subláto, postquam Sedes apostólica ménsibus quinque et duódecim diébus vacásset, beátus Deúsdedit, egrégiis virtútibus et exímia sanctitáte conspícuus, natióne Románus, patre Stéphano, unánimi ómnium consensióne, ex subdiácono Románus Póntifex creátus est. Ut áutem subdiáconus Póntifex crearétur, tunc primum áccidit absque majórum exémplo; sed ut, áliis prætermíssis, Deúsdedit eligerétur, insígnis ejúsdem sanctimónia prǽstitit, qua mirífice inter tot ténebras illustrátus emícuit.

℟. Invéni David. 84*.

Lectio v.

Hic a domo Dei regíminis inítium fecit. Cleri enim máximam curam gessit, quem cum imminútum et valde distráctum invenísset, eúmdem plúrimum áuxit, in prístinas sedes restítuit, et multis benefíciis cumulá-

vit. Sed plane doléndum est, tanti Pontíficis facta, scriptórum inópia, aut certe témporis injúria, obscúra mansísse : quæ quidem insígnia fuísse opórtuit, cum eum antíquitus Ecclésia inter sanctos recéperit, et ánnua commemoratióne ut sanctum fúerit veneráta.

℟. Pósui adjutórium super. 84*.

Lectio vj.

ILLUD tamen unum ac singuláre non éxcidit. Cum enim ob terræmótus vehementíssimos, elephántiæ lues orta esset, dum afflíctæ Urbi sanctíssimus Póntifex prospíceret, præsénsque raro exémplo ægros invíseret, unum ex illis, in quo Christum contemplátus est, benígne compléxus et osculátus, divíno miráculo eúmdem a lepra mundávit, ut vétera Ecclésiæ monuménta testántur. Epístolæ ab eo scriptæ fragméntum exstat, in quo luculéntum de spirituáli cognatióne decrétum continétur. Ubi demum tres annos sedísset, ex hac vita discéssit, anno Christi sexcentésimo décimo séptimo, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de Comm. 1° loco. 87*.

DIE XVI. NOVEMBRIS

(Romæ pro Clero sæculari.)

IN OCT. DEDICAT. ARCHIBASILICÆ SS. SALVATORIS

Duplex.

Omnia ut in Communi Dedicationis. 169*.

DIE XIX. NOVEMBRIS

SANCTI PONTIANI

PAPÆ ET MARTYRIS

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. 36*, præter seq.

Orat. Infirmitátem. 37*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

PONTIÁNUS Románus præfuit Ecclésiæ Alexándro imperatóre, qui sanctum Pontíficem, propter christiánæ fídei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto presbýtero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callí-

sti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca sex.

℟. Honéstum. 43*.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio v.

SERMÓNEM éxigit tam grata et religiósa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Pontiáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desidério recedéntis, semper cúpiens vidére præséntem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus : diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

℟. Desidérium. 44*.

Lectio vj.

VICÍNA córporis morte, non moriebátur in ánimo pastóris vigilántia pastorális : et cura tuéndi Domínici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur epíscopum; magis curans, quam ratiónem pastórum Príncipi de commíssis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum qui Petro díxerat : Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat.

℟. Stola. 44*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Nihil est opértum. de Comm. 3° loco. 54*.

℟. viij. Dómine prævenísti. 47*.

DIE XXVII. NOVEMBRIS

SANCTÆ ELISABETH VIDUÆ

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 19 Nov. 632.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS

SANCTI GREGORII III.

PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq.

Orat. Da quǽsumus. 78*.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, hujus nóminis tértius, natióne Syrus, patre Joánne, Gregório secúndo vita functo, unánimi cleri et pópuli consénsu, necnon divíno quodam instínctu, cum digníssimus ómnium esset, subrogátus est, anno Christi septingentésimo trigésimo primo. Vir singulári doctrína et virtúte, latína et græca lingua erudítus, mirábili dicéndi facúndia, atque ádeo felíci memória, ut totum Psaltérium memóriter recitáret; is demum, quem prædecessóri suo Gregório doctrína et prudéntia sapientíssimi hómines æquiparándum esse duxérunt.

℟. Invéni. 84*.

Lectio v.

Cathólicæ fídei propugnátor acérrimus, Leónem Isáurum imperatórem iconoclástam patérnis mónitis et lítteris ad saniórem mentem redúcere conátus est. Sed cum nihil profíceret, convocáto Romæ nonagínta quinque episcopórum concílio, sacrárum imáginum cultum apostólico decréto firmávit, et diro anathémate fériit Iconómachos. Quæ cum ad Leónis áures perveníssent, áltius rugíre cœpit, misítque advérsus Gregórium florentíssimam classem cum potentíssimo exércitu; sed hæc, volénte ac víndice Deo, in Adriático sæva tempestáte agitáta fœdo naufrágio périit.

℟. Pósui. 84*.

Lectio vj.

Multa quoque a Luitprándo Longobardórum rege iníque passus est, qui et Urbem longa obsidióne cinxit, et sancti Petri basílicam sacrílega manu dirípuit. In his angústiis sanctíssimus Póntifex ad Cárolum Martéllum, antecessóris exémplo, legátos cum sacris munéribus destinávit. Munívit Urbis mœnia, largas in egénos eleemósynas erogávit, novas basílicas a fundaméntis exstrúxit, antíquas ornávit ac restaurávit, Vaticánam præsértim, intra

quam oratórium áuro, argénto, gemmis, omníque pretiósi óperis génere ditátum eréxit, in quo sanctórum Apostolórum et Mártyrum relíquias, summa cura et diligéntia toto christiáni orbis ámbitu conquisítas repósuit, et coléndas expósuit, eo máxime témpore, quo illas Agiómachi diabólico furóre proculcábant. Multa monastéria restítuit, et sanctis légibus instrúxit, statuítque, ut presbýteri et mónachi altérnis noctu diúque divínas láudes celebrárent. Fractus demum labóribus, méritis licet atque virtútibus ínclytus, anno sui pontificátus undécimo nondum perácto, quarto Kaléndas Decémbris pie óbiit in Dómino, et in prædícto oratórioVaticánosepúltus est.

℟. Iste est. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre. de Comm. 1º loco. 87*.

Vesp. a Capit. de seq. Commem. præced. Orat. Exáudi. 2º loco.

DIE XXIX. NOVEMBRIS

SANCTI GELASII I.

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. 77*, præter seq. (m. t. v.)

Orat. Da quǽsumus.

Commem. S. Saturnini Mart. ut in Brev. 664.

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gelásius, gente Africánus, patre Valério, in Felícis tértii locum subrogátus, pontificátum gessit annos quátuor, menses octo, duodevigínti dies. Creávit in dúplici ordinatióne diáconos duos, presbýteros trigínta et duos, sexagínta septem per divérsa loca epíscopos. Vir sane singulári fídei propagándæ ac servándæ zelo ardentíssimus, omni litteratúra, præsértim sacra, instructíssimus, et intrépidi péctoris róbore, tum ad vindicánda Ecclésiæ et Sedis apostólicæ jura, tum ad retundéndam hæreticórum et schismaticórum protérviam armátus.

℟. Invéni. 84*.

Lectio v.

Ejus cura et stúdio non clerus modo plúrimum áuctus est, verum étiam univérsa Ecclésia magnis increméntis ado-

lévit. In quo certe illíus prudéntia mirábilis fuit, cum eo témpore Anastásius imperátor hæréticus, et Theodorícus ariánus rerum utriúsque impérii potiréntur. Imminénte famis perículo, úbere annóna Urbem recreávit. Lupercália, áliaque Gentílium spectácula, quæ ad hæc usque témpora, post tam multa imperatórum edícta advérsus idololatríam lata, et Romanórum Pontíficum stúdia ad eam exstirpándam adhíbita, viguísse constat, Andrómacho senatóre, aliísque Románis frustra licet refragántibus, pénitus abolévit.

℟. Pósui. 84*.

Lectio vj.

Alia quamplúrima ad dignitátem et disciplínam Ecclésiæ spectántia prǽstitit, sancívit, et scripsit. Defensóres Acácii, Euphémium præsértim Constantinopolitánum damnávit; scriptísque ad divérsos nervosíssimis juxta atque doctíssimis lítteris, vel eos in offício contínuit, vel aberrántes redúxit. Pelagiános, Manichǽos et álios hæréticos coércuit, eorúmque libros públicis flammis tradi curávit. Præter decretáles, et hymnos ecclesiásticos, egrégia scripsit opúscula contra Nestórium, Aríum, Pelágium, et Eutychéten. Sed illud præ cǽteris memorándum, quod libros canónicos ab áliis, et probátos ab apócryphis, in Romána sýnodo septuagínta episcopórum, singulári decréto distínxit. Post multos demum labóres in regénda universáli Ecclésia exantlátos, sanctíssimus et doctíssimus Póntifex pie óbiit in Dómino undécimo Kaléndas Decémbris, anno Christi quadringentésimo nonagésimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est. 85*.

In III. Nocturno.

Homil. in Evang. Homo péregre profícíscens. de Comm. 1° loco. 87*.

Lect. ix. de Homil. Vigiliæ sancti Andreæ. 664, et in Laud. Commem. ejusdem, ac sancti Saturnini Mart. 664.

DIE I. DECEMBRIS

SANCTI DIDACI

CONFESSORIS

Semiduplex. (m. t. v.)

In Brev. die 13 Novembris. 618.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Indulgentia unius anni pro recitatione, præter illam quinque Psalmorum cum Versiculis et septem Orationibus annexis, Orationis singulis hebdomadæ diebus assignatæ. (Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.)

Antiphona.

NE reminiscáris * Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiph. in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur seq. Psalmi.

Psalmus 83.

QUAM diléeta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84.

BENEDIXÍSTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85.

INCLÍNA Dómine áurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego áutem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam

láudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Postea repetitur Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Deinde Sacerdos dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum

latet secrétum, purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri: ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quǽsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quǽsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

Orationes per hebdomadam dispertitæ.

DIE DOMINICA

Summe Sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis: rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium: rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo: doce me servum tuum indígnum, quem inter cǽtera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum,

tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui repélle a me, et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cœnodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur : péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

Rex vírginum, et amátor castitátis et integritátis, cæléste rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum cǽteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrifícium láudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne, et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus !

FERIA TERTIA

Quis digne hoc Sacrifícium celebráre pót-

erit, nisi tu Deus omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrymárum fonte, cum lætítia spiritáli et cæléstí gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses, nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse, et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA QUINTA

Tu enim miseréris ómnium Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia : quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris

prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra, et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, adspícere dignéris : et ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum : ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti, et das vitam mundo, de tua Carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit : ut exínde reſécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in láude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat : qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum, quam defunctórum.

SABBATO

Rogo étiam te Dómine per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua pá-

scimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus, bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis: cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo: ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio sancti Ambrosii.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus

hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non cáute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda Majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi Dómine plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem: exáudi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctórum: et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII 20 Dec. 1884.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, páuper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundán-

tiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio.

Deus, qui de indígnis dignos facis, et de peccatóribus justos, et de immúndis mundos, munda cor et corpus meum ab omni contagióne et sorde peccáti, et fac me dignum atque strénuum sanctis altáribus tuis minístrum: concéde propítius, ut in hoc altári, ad quod indígnus accédo, hóstias acceptábiles atque placábiles ófferam pietáti tuæ pro peccátis et offensiónibus, innumerísque et quotidiánis excéssibus meis, atque cunctórum simul Christianórum culpis abluéndis, et per eum sit tibi votum meum acceptábile, qui se tibi Deo Patri pro nobis óbtulit sacrifícium: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. V. Mariam.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 17 Febr. 1883.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu, et precor pietátem tuam: ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti adstitísti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cle-

ménter assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph.

Indulg. 100 dierum. Pius PP. IX. 4 Febr. 1877.

O FELÍCEM virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

DEUS, qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta quǽsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo prǽmium habére mereámur ætérnum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.

ANGELI, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim, atque Séraphim, omnes Sancti, et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc Sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad láudem et glóriam nóminis sui, et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebratur.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.

O SANCTE N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum

tecum, et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo semper regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Formula intentionis ante Missam.

Indulg. 50 dierum. Gregorius PP. XIII.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad láudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Indulgentia unius anni pro recitatione, præter illam consueti Cantici *Benedicite.* et Psalmi *Laudate Dominum in sanctis ejus.* cum Versiculis et tribus Orationibus annexis, duarum Orationum S. Thomæ *Gratias tibi ago.* et S. Bonaventuræ *Transfige.*
(Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.)

Antiphona.

Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Ant. in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium puerorum. Danielis 3. e

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber

et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis

spíritus láudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum : quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Deinde Sacerdos dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quǽsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio sancti Thomæ Aquinatis.

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : et precor ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam : sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis : sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúm-

que virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium quam invisibílium firma defénsio: mótuum meórum tam carnálium quam spirituálium perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhǽsio: atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte: ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat, et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in láudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in

quo fixa, et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Oratio de Passione Domini.

Indulg. 3 annorum. Pius PP. IX. 11 Dec. 1846.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus qua múniar, prótegar, atque deféndar : vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier, atque delécter : aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum : mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Piæ adspirationes.

Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die; aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plenar. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur. Pius IX. 9 Jan. 1854.

Anima Christi sanctífica me.
Corpus Christi salva me.
Sanguis Christi inébria me.
Aqua láteris Christi lava me.
Pássio Christi confórta me.
O bone Jesu exáudi me.
Intra tua vúlnera abscónde me.
Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me;
Et jube me veníre ad te:
Ut cum sanctis tuis láudem te
In sǽcula sæculórum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas :
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas :
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor :
Deum tamen meum te confíteor :
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine :
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc adspício :
Oro fiat illud, quod tam sítio :
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

Ad Ss. Cor Jesu.

℣. Cor Jesu flagrans amóre nostri. ℟. Inflámma cor nostrum amóre tui.

Orémus.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus : ut qui in sanctíssimo diléctí Fílii tui Corde gloriántes, præcípua in nos caritátis ejus benefícia recólimus; eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad B. V. Mariam.

Indulg. 100 dierum. Leo PP. XIII. 20 Dec. 1884.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cujus adspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto, et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, ubérémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Augustini.

O SACRATÍSSIMA, o sereníssima et ínclyta gloriósa Virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, sólaque virgíneo úbere lactáre: cujus veracíssimum, sacrúmque corpus et sánguinem ego indígnus peccátor modo súmere præsúmpsi, tuam humíliter déprecor misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris: ut quidquid in hoc tam ineffábili, ac digníssimo sacrifício, per me indígnum ignoránter, vel negligénter, aut accidénter, seu irreverénter, scílicet in tractándo et suméndo, ac ministrándo actum est, commíssum, vel omíssum, tuis sacratíssimis précibus indulgére dignétur idem Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph.

Indulg. 100 dierum. Pius PP. IX. 4 Febr. 1877.

VÍRGINUM custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit: te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto córpore, Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oblatio sui.

Indulg. 300 dierum. Leo PP. XIII. 26 Maii 1883.

SÚSCIPE Dómine univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Quinque Puncta

ante vel post Communionem utilissime recitanda.

1. Detéstor et abóminor ómnia et síngula peccáta mea, et ómnium aliórum commíssa ab inítio mundi usque in hanc horam, et deínceps usque ad finem mundi committénda: et, si possem, impedírem per grátiam Dei, quam supplex ínvoco.

2. Láudo et ápprobo

ómnia bona ópera, facta a princípio mundi usque in hanc horam, et deínceps usque in finem mundi faciénda : et, si possem, ea multiplicárem per grátiam Dei, quam supplex ínvoco.

3. Inténdo ómnia fácere, dícere et cogitáre ad majórem Dei glóriam, cum ómnibus illis bonis intentiónibus, quas Sancti umquam habuérunt, vel habébunt, vel habére possunt.

4. Ignósco et dimítto ex toto corde meo ómnibus inimícis meis, ómnibus me calumniántibus, ómnibus mihi detrahéntibus, ómnibus quocúmque modo mihi nocéntibus, vel voléntibus mala.

5. Utinam omnes hómines salváre possem moriéndo pro síngulis! Libénter id fácerem per grátiam Dei, quam proptérea supplíciter implóro, et sine qua nihil possum.

Oratio ad D. N. J. C. crucifixum.

Indulgentia plenaria pro illis qui, peracta sacramentali Confessione et sacra Communione refecti, corde saltem contrito et devoto, sequentem Orationem ante quamcumque D. N. J. C. crucifixi imaginem recitaverint, et pro S. Matris Ecclesiæ necessitatibus oraverint.

(Pius PP. IX. 31 Julii 1858.)

En ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere : dum magno ánimi affécto et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero, ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu : Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21.

Oratio. Clementis Papæ XI.

Credo Dómine! sed credam fírmius. Spero Dómine! sed sperem secúrius. Amo Dómine! sed amem ardéntius. Dóleo Dómine! sed dóleam veheméntius.

Adóro te, ut primum princípium : desídero, ut finem últimum : láudo,

ut benefactórem perpétuum : ínvoco, ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige : justítia cóntine : cleméntia soláre : poténtia prótege.

Offero tibi Deus cogitánda, ut sint ad te : dicénda, ut sint de te : faciénda, ut sint secúndum te : feránda, ut sint propter te.

Volo, quod vis : volo, quia vis : volo, quómodo vis : volo, quámdiu vis.

Oro Dómine! intelléctum illúmines : voluntátem inflámmes : corpus emúndes : ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes : repéllam futúras tentatiónes : córrigam vitiósas propensiónes : éxcolam idóneas virtútes.

Tríbue mihi bone Deus amórem tui : ódium mei : zelum próximi : contémptum mundi.

Stúdeam superióribus obedíre : inferióribus subveníre : amícis consúlere : inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte : avarítiam largitáte : iracúndiam lenitáte : tepiditátem pietáte.

Redde me prudéntem in consíliis : constántem in perículis : patiéntem in advérsis : húmilem in prósperis.

Fac Dómine, ut sim in oratióne atténtus : in épulis sóbrius : in múnere sédulus : in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem : modéstiam exteriórem : conversatiónem exemplárem : vitam regulárem.

Natúræ invígilem domándæ : grátiæ fovéndæ : legi servándæ : salúti promeréndæ.

Discam a te, quam ténue, quod terrénum : quam grande, quod divínum : quam breve, quod temporáneum : quam durábile, quod ætérnum.

Da, mortem prævéniam : judícium pertímeam : inférnum effúgiam : paradísum obtíneam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Jesu áudi nos.
Jesu exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, mis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, mis.
Jesu splendor Patris, mis.
Jesu candor lucis ætérnæ, miserére nobis.
Jesu rex glóriæ, mis.
Jesu sol justítiæ, mis.
Jesu Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu Deus fortis, mis.
Jesu pater futúri sǽculi, miserére nobis.
Jesu magni consílii Angele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amátor noster, mis.
Jesu Deus pacis, mis.
Jesu áuctor vitæ, mis.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu Deus noster, mis.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu pater páuperum, miserére nobis.
Jesu thesáurus fidélium, miserére nobis.
Jesu bone pastor, mis.
Jesu lux vera, mis.
Jesu sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu rex Patriarchárum, miserére nobis.
Jesu magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu coróna Sanctórum ómnium, mis.
Propítius esto, parce nobis Jesu.

Propítius esto, exáudi nos Jesu.
Ab omni malo, líbera nos Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Jesu.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos Jesu.
Per infántiam tuam, líbera nos Jesu.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera nos Jesu.
Per labóres tuos, líbera nos Jesu.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera nos Jesu.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera nos Jesu.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera nos Jesu.
Per ascensiónem tuam, líbera nos Jesu.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.
Jesu áudi nos.
Jesu exáudi nos.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quǽsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affétum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam láude cessémus.

Sancti Nóminis tui Dómine timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum, etc.

℟. Amen.

LITANIÆ DE SACRO CORDE JESU

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.

1. Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére nobis.
2. Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu sancto formátum, miserére nobis.
3. Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
4. Cor Jesu, Majestátis infinítæ, miserére.
5. Cor Jesu, Templum Dei sanctum, miserére.
6. Cor Jesu, Tabernáculum Altíssimi, miserére nobis.
7. Cor Jesu, Domus Dei et porta cæli, miserére nobis.
8. Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére nobis.
9. Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
10. Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére nobis.
11. Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére nobis.
12. Cor Jesu, omni láude digníssimum, miserére nobis.
13. Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis.
14. Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére nobis.
15. Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
16. Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére nobis.
17. Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
18. Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, miserére nobis.
19. Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére nobis.
20. Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére nobis.
21. Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére nobis.
22. Cor Jesu, propitiátio

pro peccátis nostris, miserére nobis.
23. Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére.
24. Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, miserére nobis.
25. Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
26. Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
27. Cor Jesu, fons consolatiónis, miserére.
28. Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére nobis.
29. Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.
30. Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
31. Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére.
32. Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére.
33. Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu mitis et húmilis corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui et in láudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit; iísque misericórdiam tuam peténtibus, tu véniam concéde placátus in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus. Per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ B. M. V.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Mater Christi, ora pro nobis.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Cáusa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Christianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Regína sine labe origináli concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

INDEX PSALMORUM

Primus numerus marginalis indicat Psalmum; alter paginam in qua Psalmus idem adnotatur in Breviario.

INDEX CANTICORUM

INDEX HYMNORUM

INDEX ALPHABETICUS
OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM
HUJUS PARTIS AUTUMNALIS BREVIARII

Signum * denotat Festum pro aliquibus locis, vel pro Clero Romano.

30969. — Turonibus, typis Mame.

Kalendarium et Officia Propria Sanctorum Dioecesis Nemausensis

de Mandato Reverendissimi ac Illustrissimi DD. Francisci Nicolai Xaverii Ludovici Besson Episcopi Nemausensis, Ucetiensis et Alesiensis edita.

PARS AUTUMNALIS.

Tornaci Nerviorum,
Typis Societatis S. Joannis Evang.
DESCLÉE, LEFEBVRE et Sociorum
Edit. Pont. MDCCCLXXXVII.

Franciscus Nicolaus Xaverius Ludovicus Besson,

MISERATIONE DIVINA ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA, EPISCOPUS NEMAUSENSIS, UCETIENSIS ET ALESIENSIS,

Omnibus has visuris, salutem in Domino.

CUM juxta Pontificias Constitutiones S. Pii V, Clementis VIII et Urbani VIII, libri liturgici, Breviarium imprimis et Missale, in lucem prodire non possint, quin prius ab Ordinariis locorum data fuerit conformitatis attestatio cum exemplari authentico a S. R. C. approbato, per præsentes discretis viris Henrico Desclée, Ludovico Lefebvre et Sociis, licentiam concessimus Proprium Sanctorum Diœcesis Nemausensis una cum Kalendario, typis mandandi, juxta exemplar hujusce Proprii et Kalendarii a SS. Pio IX die 19 Januarii 1865 approbatum et novis concessionibus ab eodem Pio IX et a Leone XIII Summo Pontifice nuperrime locupletatum. Imo ad majorem commoditatem eorum qui antiquioribus uterentur editionibus, ad calcem Proprii imprimi curavimus Officia recens imposita et ad Ecclesiam universalem extensa. Cum autem certiores facti fuerimus exemplaria typis edita, perfecte cum autographo Romano approbato concordare, ipsa in Diœcesi Nostra evulgandi veniam concessimus et per præsentes Nostras litteras concedimus.

Datum Nemausi, die 15 Augusti 1887.

† **Ludovicus, Episcopus Nemausen. Ucetien. et Alesien.**

De Mandato Illmi ac Rmi DD. Episcopi,

Sigillum. TEISSIER,

Canonicus, Secretarius Generalis.

IMPRIMATUR. Tornaci, die 21 Augusti 1887.

G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

Kalendarium ECCLESIÆ NEMAUSENSIS.

Augustus.

26 **SS. Genesiorum** Mart., *semid. ad libitum. Comm.* S. Zephyrini Papæ et Mart.
27 **S. Cæsarii** Episc. et Conf., *dupl.*
28 S. Augustini Ep., Conf. et Doct., *dupl. Comm.* S. Hermetis Mart.
29 Decollationis S. Joannis Baptistæ, *dupl. maj. Comm.* S. Sabinæ Mart.
30 S. Rosæ Limanæ Virg., *dupl. Comm.* SS. Felicis et soc. Mart.
31 **S. Veredemii** Episc. et Conf., *dupl.*

September.

1 **S. Ægidii** Abb., *dupl. Comm.* SS. XII. Fratrum Mart.
2 **S. Lazari** Episc. et Mart., *dupl.*
3 S. Josephi Calasanctii Conf., *dupl.* (*Dies fixa e 27 Aug.*)
4 S. Raymundi Nonnati Confessoris, *dupl.*
5 S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf., *semid.*
6 **S. Bertrandi de Garrigis**, Conf., *dupl.*
7 **S. Sidonii Apollinaris**, Episc. et Conf., *dupl.*
8 NATIVITATIS B. M. V., *dupl. ii. cl. cum Octava. Comm.* S. Adriani Mart.
9 **S. Privati** Episc. et Conf., *semid.* (*dies fixa e 19 Aug.*) *Comm.* Oct. et S. Gorgonii Mart.
10 S. Nicolai de Tolentino, Conf., *dupl. Comm.* Oct.
11 S. Stephani Regis Hungariæ, *semid.* (*dies fixa e 6 huj.*) *Comm.* Oct. et SS. Proti et Hyacinthi Mart.
12 De Octava, *semid.*
13 De Octava, *semid.*
14 Exaltationis Sanctissimæ Crucis D. N. J. C., *dupl. maj. Comm.* Oct.
15 Octava Nativitatis B. M. V. *dupl. Comm.* S. Nicomedis Mart.
16 SS. Cornelii et Cypriani Pont. et Mart., *semid. Commem.* SS. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mart.
17 Sacrorum Stigmatum S. Francisci, *dupl.*
18 S. Josephi a Cupertino, Conf., *dupl.*
19 SS. Januarii Episc. et soc. Mart., *dupl.*
20 SS. Eustachii et soc. Mart. *dupl. Comm.* Vigil.
21 S. MATTHÆI APOST. ET EVANG., *dupl. ij. cl.*
22 S. Thomæ a Villanova, Episc. et Conf., *duplex.*
23 S. Lini Papæ et Mart., *semid. Comm.* S. Theclæ Virg. et Mart.
24 Beatæ Mariæ Virginis de Mercede, *dupl. maj.*

25 S. **Castoris** Episc. et Conf., *dupl. maj.* (In Eccl. vero Cathedrali, *dupl. ii. cl. cum Oct.*)
26 **SS. Mauritii et soc.** Mart., *semid. Comm.* SS. Cypriani et Justinæ Mart.
27 SS. Cosmæ et Damiani Mart., *semid.*
28 S. Wenceslai Mart., *semid.*
29 DEDICATIONIS S. MICHAELIS ARCHANGELI, *dupl. ij. class.*
30 S. Hieronymi Presbyteri, Conf. et Doct., *dupl.*
Domin. infra Octav. Nativit. B. M. V. — Festum SS. Nominis B. M. V. *dupl. maj.*
Dom. III. Septembris. — Festum Septem Dolorum B. M. V., *dupl. majus.*

October.

1 **S. Remigii** Episc. et Conf., *dupl.*
2 SS. Angelorum Custodum, *dupl. maj.*
3
4 S. Francisci Assisiens. Confessoris, *dupl. maj.*
5 SS. Placidi et soc. Mart.
6 S. Brunonis Conf., *dupl.*
7 S. Marci Papæ et Conf. *Comm.* SS. Sergii et Bacchi Mart.
8 S. Birgittæ Viduæ, *dupl.*
9 SS. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mart., *dupl.*
10 S. Francisci Borgiæ Conf., *semid.*
11 **S. Firmini** Episc. et Conf., *dupl. majus.*
12 **S. Geraldi** Conf., *semid.*
13 S. Eduardi Regis Conf., *semid.*
14 S. Callisti Papæ et Mart., *dupl.*
15 S. Teresiæ Virg., *dupl.*
16
17 S. Hedwigis Viduæ, *semid.* — NEMAUSI vero, **Beatæ Margaritæ Mariæ Alacoque**, Virg., *dupl.*
18 S. LUCÆ EVANGELISTÆ, *dupl. ij. cl.*
19 S. Petri de Alcantara, Conf., *dupl.*
20 S. Joannis Cantii Conf. *dupl.*
21 **SS. Ursulæ et soc.** Virg. et Mart., *semid. Comm.* S. Hilarionis Abbatis.
22 NEMAUSI S. Hedwigis Viduæ, *semid.* (*dies fixa 17 hujus.*)
23 **Sanctissimi Redemptoris Jesu**, *dupl. maj.*
24 **S. Raphaelis** Archangeli, *dupl. majus.*
25 **S. Theodoriti** Mart., *dupl. majus.* (UCETIÆ vero *dupl. j. cl. cum Oct.*) (*dies fixa e 23 huj.*) *Comm.* SS. Chrysanthi et Dariæ Mart.
26 S. Evaristi Papæ et Mart.
27 Vigilia.
28 SS. SIMONIS ET JUDÆ APOSTOLORUM, *dupl. ij. cl.*
29 **S. Trophimi** Episc. et Conf., *dupl.*
30
31 **S. Quintini** Mart., *semid. Comm.* Vigil.

Dominica I. Octobris. — FESTUM SS. ROSARII B. M. V., *dupl. ij. cl. Comm.* Dom.
Dominica II. Octobris. — Festum Maternitatis B. M. V., *dupl. maj. Comm.* Dom.
Dominica III. Octobris. — Festum Puritatis B. M. V., *duplex majus. Comm.* Dom.
Dominica IV. Octobris. — Festum Patrocinii B. M. V., *duplex majus. Comm.* Dom.

November.

1 FESTUM OMNIUM SANCTORUM, *duplex j. classis.*
2 De Octava, *semid. Comm.* omnium Fidelium Defunctorum, *dupl.*
3 De Octava, *semid.*
4 S. Caroli Borromæi Episc. et Conf., *dupl. Comm.* Oct. et SS. Vitalis et Agricolæ Mart.
5 De Octava, *semid.*
6 De Octava, *semid.*
7 De Octava, *semid.*
8 Octava omnium Sanctorum, *dupl. Comm.* SS. Quatuor Coronatorum Mart.
9 Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris, *dupl. Comm.* S. Theodori Mart.
10 S. Andreæ Avellini Conf., *dupl. Comm.* SS. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Mart.
11 S. Martini Episc. et Conf., *dupl. Comm.* S. Mennæ Mart.
12 S. Martini I. Papæ et Mart., *semid.*
13 **S. Stanislai Kostkæ** Conf., *dupl.*
14 **S. Verani** Episc. et Conf., *dupl.*
15 S. Gertrudis Virginis, *dupl.*
16 S. Didaci Conf., *semid.* (*dies fixa e 13 hujus.*)
17 S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf., *semid.*
18 Dedicat. Basilic. SS. Petri et Pauli Ap., *dupl. maj.*
19 S. Elisabeth Reg. et Vid., *dupl. Comm.* S. Pontiani Papæ et Mart.
20 S. Felicis de Valois, Conf., *dupl.*
21 Præsentationis B. M. V., *dupl. maj.*
22 S. Cæciliæ Virg. et Mart., *dupl.*
23 S. Clementis Papæ et Mart., *dupl. Comm.* S. Felicitatis Mart.
24 S. Joannis a Cruce Conf., *dupl. Comm.* S. Chrysogoni Mart.
25 S. Catharinæ Virg. et Mart., *dupl.*
26 **S. Brictii** Ep. et Conf., *dupl. Comm.* **S. Amantii** Ep. et Conf. et S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
27 **S. Siffredi** Episc. et Conf., *dupl.*
28 **S. Josaphat** Episc. et Mart., *dupl.* (*Dies fixa e 14 hujus.*)
29 **S. Saturnini** Episc. et Mart., *dupl. Comm.* Vigiliæ et S. Saturnini Mart.
30 S. ANDREÆ APOSTOLI, *dupl. ij. cl.*

Dom. infra Oct. Omn. Sanct. et in ea occurr. die Oct., die prima sequenti libera. — Festum SS. Reliquiarum, *dupl.*

Dominica immediata post Octav. omnium Sanctorum. — ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIARUM CIVITATIS ET DIŒCESIS, *dupl. i. cl.* cum Oct. *Comm.* Dom.

December.

1 **S. Eligii** Episc. et Conf., *dupl.*
2 S. Bibianæ Virg. et Mart., *semid.*
3 S. Francisci Xaverii Conf., *dupl.*
4 **S. Barbaræ** Virg. et Mart., *dupl.*
5 **S. Leontii** Ep. et Conf., *dupl. Comm.* S. Sabbæ Abbatis.

Officia Propria
Sanctorum Ecclesiae et Dioecesis
Nemausensis.
PARS AUTUMNALIS.

FESTA AUGUSTI.

DIE XXVI.
SS. Genesiorum
Martyrum.
Semiduplex ad libitum.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, prœter sequentia.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui hodiérnum diem utriúsque Genésii passióni dedicásti : concéde propítius; ut eórum intercessióne, ab omni liberáti angústia, cónsequi mereámur gáudia sempitérna. Per Dóminum.

Commem. S. Zephyrini Papœ et Martyris.

Lect. j. Noct. de Script. occ.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Beda, Usuard., Ado. et Mart. Rom.

GEnésius, Arelaténsis urbis indígena, in juventútis flore primævo, provinciális milítiæ tirocínium, deínde exceptóris offícium suscépit. Accidit autem ut cum ante tribúnal eo fungerétur offício, injústo atque sacrílego mandáto persecutiónis jussa ederéntur. Genésius illa réspuens, abjéctis tábulis ante pedes júdicis, ministérium ímpium, sacráta jam Dómino mente, réfugit, et civitáte mutáta, ab ira

se furéntis júdicis paulísper occúltat. Qui cum eum córripi prótinus offerríque jussísset, neque investigátio ad procurátam látebram perveníret, crudelíssimis pœnæ minístris, ut ubi repértus fuísset, gládio eum interfícerent imperávit.
℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

Quod ubi beáto Genésio, vel occúltis núntiis, vel rumóre compértum est, divérsa laténdi loca, ut éxitus docet, non infirmitáte spíritus, sed carnis trepidatióne mutávit. Atque ínterim, quóniam non erat baptizátus, per fidos internúntios a cathólicæ religiónis Antístite donum baptísmatis postulávit; qui tamen, vel témporis angústiis impedítus, vel juveníli ætáte diffídens, ardéntia vota dístulit, ac fidéliter indicávit, quod plenam consummatiónem étiam hujus múneris daret prompta pro Christo cruóris effúsio. Quod ita áccidit : nam post módicum intervállum in manus lictórum íncidit, atque ubi se próspicit deprehénsum, instínctu Dómini Rhódanum petit, et sancta flúvio membra commíttit.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut hærédes.

Lectio vj.

Transgréssum contínuo in ulterióra flúminis, et subeúndi præmii passiónis, Christo sponsóre, secúrum, in eo loco quem effusióni sánguinis gloriósi Dóminus elégerat, percússor assécuitur, exoptatóque gládii ictu festinántem ad Deum ánimam vínculis córporis, quibus tenebátur, absólvit. Providérunt tamen fidéles ut utrámque flúminis ripam, geminátis úrbibus ambiéndam, unius Mártyris tutéla muníret. Nam in ipso beátæ passiónis loco, consecráti cruóris vestígia relinquéntes, in álterum flúvii latus honorátas relíquias transtulérunt, ut utróbique præsens sanctus Genésius, illic sánguine haberétur, hic córpore, * Eódem die Romæ passus est alter Genésius, qui primum sub gentilitáte mimus, cum spectánte Diocletiáno, mystériis Christianórum illúderet, Deo inspiránte mutátus, et ad Christi fidem

convérsus, baptizátus est; mox jussu imperatóris, fústibus crudelíssime cæsus, deínde in equúleo suspénsus, et ungulárum diutíssime laceratióne vexátus, lampádibus étiam inflammátus, cum in fide Christi persísteret, dicens : Non est rex præter Christum, pro quo si míllies occídar, ipsum mihi de ore, ipsum mihi de corde auférre non potéritis, martyrii palmam, cápitis obtruncatióne, proméruit. ℟. Tamquam.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Descéndens Jesus. *de Communi ij. loco. Nona Lectio S. Zephyrini.*

DIE XXVII.

S. Cæsarii

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beáti Cæsárii Confessóris tui atque Pontíficis solémnia frequentáre concédis : præsta, quæsumus; ut quod ille áuribus nostris excellénter infúdit, intelligéntiæ competéntis eruditióne capiámus. Per Dóminum.

Lect. j. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CÆsárius, pátria Cabilonénsis, monastérii Lirinénsis primum mónachus, Arelátem missus recuperándæ sanitátis causa, illic cum Œnio Epíscopo consuetúdinem junxit : qui eum presbyterum ordinávit et Ecclésiæ suæ adscrípsit. Quum vero eum sibi successórem cúperet habére, Cæsárius, arrépta fuga, in sepúlchris aliquámdiu delítuit. Verum, Deo sic volénte, deténctus, pontificátus onus, cogénte charitátis necessitáte, suscépit; sed sublevánte, quam non dimísit, contemplatiónis suavitáte, lénius tolerávit. Mox próvidus pastor, de cunctórum salúte sollícitus, instítuit ut Tértiæ, Sextæ, Nonæque offícia in basílica sancti Stéphani, clérici quotídie persólverent; quo et láici et pœniténtes his sacris précibus interésse possent. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

SIngulis fere diébus in ecclésia sua sermónem habébat ad pópulum. In áliis vero ecclésiis, homilías ex ambóne recitándas suppeditábat : quæ ad nostra usque témpora pervenérunt. Ter apud reges Gothos proditiónis insimulátus, ac tóties in exsílium et in cárcerem detrúsus; ter innocéntia ejus manifestis arguméntis com-

probáta, absolútus est, et ad Ecclésiam suam remíssus. Puellárum cœnóbium constrúxit, ut vírginum choris Arelaténsium cívitas munirétur. Ipsis moniálibus Cæsáriam sorórem suam præfécit, régula juxta statúta patrum præscrípta : cujus hæc prima lex erat ne cui e monastério égredi unquam licéret.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Inter bella, quibus tunc fere contínuis deflagrábat Arelaténsis província, ad captívos rediméndos, sacram ecclesiárum suppelléctilem distráhere non dubitávit : ratus id ei displicére non posse, qui semetípsum pro redemptióne hóminum tradidísset. Plúribus intérfuit præfuítque concíliis, in primis Arausicáno secúndo, in quo inter cætera præclára, definítum est cánone quinto, quod, si quis, sicut augméntum, ita et inítium fídei, ipsúmque credéndi afféctum, naturáliter nobis inésse dicat, Apostólicis dogmátibus adversári comprobétur. Sana deínde de Christi grátia sancíta est doctrína; quam Apostólica Sedes comprobávit. Dénique, postquam vixit inter bárbaros pius, inter bella pacátus, pater orphanórum, pastor egéntium et Cathólicæ régulam disciplínæ dictis factísque demónstrans, exáctis in pontificátu annis quadragínta, migrávit ad Dóminum. ℟. Iste est qui. *In iij. Nocturno, Homilia in Evang.* Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

DIE XXXI.

S. Veredemii

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Veredémium Confessórem tuum atque Pontíficem in mundi contémptu mirábilem effecísti : concéde propítius; ut intercessiónis ejus auxílio, fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper adspírent. Per Dóminum.

Lect. j. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Veredémius, pátria Græcus, quum cœpísset júvenis condelectári legi Dei, statim véterem hóminem, in quantum sinit humána fragílitas, in corde et ore atque mánibus strénue éxuit; quumque habitáret inter hómines, Angelórum nihilóminus mente efficiebátur sócius. At véritus ne,

dum in sæculo pietátis stúdio inténtus esset, ex paréntum consuetúdine vel amicórum consórtio, áliquid spirituális detriménti paterétur, pátriam desérere státuit et locum desértum in longínqua regióne perquírere, ubi solus cum Deo solo vitam ágeret.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

IN Dómino ígitur jactans omnem curam sui, enixísque precatiónibus suum ipsi comméndans propósitum, mox óbvios hómines hábuit, qui propter negotiórum lucra, Massíliam, Províncíæ marítimam civitátem, cum návibus erant profectúri. Ut ergo Galliárum oras áttigit, per silvas et sentes errans, ad Vardónis demum flúminis ripam, in Ucetiénsi diœcési, pedem fixit : ibíque dispósito sibi in cóncava rupe domicílio, quo saxórum ásperis anfráctibus nímium erat diffícilis accéssus, cœpit optátum vitæ genus éxsequi, soli Deo notus ac cœli cívibus.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

VErum, quamvis ejus opínio sanctitátis necdum percrebuísset, sancto tamen Ægídio, divína sic ordinánte Providéntia, latére non pótuit. Dum enim Ægídius, qui pari stúdio et amóre actus solitúdinis, Oriéntis simíliter pártibus discésserat, áliquod latíbulum quæreret aptum suo propósito, circa Rhódanum flúvium, in Veredémii spelúncam íncidit. Cujus vitam prospíciens esse sanctíssimam, aliquántulum témporis cum illo, ædificatiónis causa conversátus est. Póstea tamen, diffúsa in dies et admirábilis sanctitátis et miraculórum, quæ ejus intercessióne patrabántur, celebritáte, vir Dei Veredémius caræ solitúdini valedícere coáctus est. Quem enim, invítum et reluctántem sibi successórẽ móriens beátus Agrícolus Avenionénsis Epíscopus designávit. ℟. Iste est.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I.

S. Ægidii

Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter seq.

Oratio.

SAncti Abbátis Ægídii, Dómine, supplicatiónibus tríbue nos adjuvári : ut quæ pie crédidit appetámus, et quod juste sperávit consequámur. Per Dóminum.

Commem. SS. XII. Fratrum Martyrum.

Lect. j. Noct. de Sript. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AEgídius, Atheniénsis, nobilíssimo génere ortus, a prima ætáte divínis lítteris navávit óperam; simúlque piis christiánæ charitátis offíciis ita déditus erat, ut nihil præter ea cogitáre, seu curáre viderétur. Itaque, adoléscens paréntibus orbátus, totum patrimónium véndidit, et pecúniam inde accéptam in páuperes liberáli manu erogávit. Quin étiam, ut nudus Christum sequerétur, túnicam éxuit; qua indútus æger méndicus statim conváluit. Multis deínceps áliis clarus miráculis, ob idque humános appláusus pertiméscens, quippe cui ínsuper summa píetas doctrináque singuláris magnam apud omnes pepérerant existimatiónem, navi conscénsa, Gálliam áppulit circa óstia Rhódani flúminis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

VItæ solitáriæ desidério exæstuans, quum inde secretiórem erémum quæritáret, cóntigit ut beátum Veredémium habéret óbvium, qui tunc témporis in eádem regióne eremíticæ vitæ genus ducébat. Ejus consíliis et exémplis confirmátus, demum qualem optáverat locum, in valle Flaviána, quæ territórium Nemausénse ad Arelaténsium fines porrígitur, réperit; et in antro nemóribus úndique circumsépto cónstitit, solis herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis horis ad eum veniébat, vitam susténtans. Nec tamen, uti sperábat, omníno latére pótuit. Cerva enim, insequéntibus aliquándo cánibus régiis, quum in antrum Ægídii fúgiens se recepísset, a venántibus detéctus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

REx autem mox supervéniens, virtútem viri Dei veheménter admirátus, summis précibus ab eo pétiit, tan-

démque obtínuit, ut in loco spelúncæ monastérium éxstrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit : eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cœlum, circa annum septingentésimum vigésimum. Servi sui sanctitátem brevi Deus innúmeris miráculis pródidit. Hinc pópulis ad ejus túmulum úndique confluéntibus, urbs ibídem paulátim ædificáta est, illíus nuncupáta nómine. Ejus nóminis tanta fuit celébritas, ut Inférior Occitánia sancti Ægídii província dicerétur, et beáti viri cultus per univérsum occidéntem diffunderétur. Ipsíus relíquiæ, furénte calviniána hæresi, anno millésimo quingentésimo sexagésimo secúndo, Tolósam translátæ sunt, ac ibídem in crypta sancti Saturníni repósitæ ubi ad hanc usque diem asservántur; áttamen ipsárum partículam póssidet abbatiális basílica sancti Ægídii diœcésis Nemausénsis. ℟. Iste homo. *In iij. Nocturno, Homilia in Evang.* Ecce nos relíquimus. *de Comm. ij. loco pro Abbatibus. Nona Lectio SS. XII. Fratrum.*

DIE II.

S. Lazari

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

Deus, resurréctio et vita, qui beátum Lázarum quatriduánum a monuménto suscitásti : érige nos de túmulo peccatórum; ut mereámur adipísci consórtia electórum tuórum. Qui vivis.

Lect. j. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Lazarus e Bethánia, clarus génere, sed virtúte nobílior, Martham et Maríam Magdalénam soróres germánas hábuit. Quibus Christum Jesum hospítio frequénter excipiéntibus, illum páriter cordis cubículo excépit Lázarus; qui vicíssim a tanto hóspite benígne accéptus, inter amícos ejus adscríbi méruit. Porro cóntigit, Christo absénte et ita ordinánte, ut Lázarus gráviter infirmarétur : de cujus valetúdine valde sollícitæ soróres, misérunt qui hóspiti suo de amíci perículo nuntiáret. Quo audíto, Jesus dum Bethániam veníre cunctátur, inter moras móritur ægrótus. Ubi vero advénit Christus, amícum repériens mórtuum, vidénsque sorórum et adstántium dolórem, infrémuit in semetípso et lacrymátus est : et accédens ad túmulum, inclámans voce magna, Lázarum quatriduánum, et jam fœténtem, ad vitam revocávit. ℟. Honéstum fecit illum

Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seduᶜtóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

DUum autem per tam egrégium miráculum Christi virtus et doᶜtrína maniféstius in dies cunᶜtis claréscerent atque probaréntur, id ægris óculis conspiciéntes Judæi, Lázaro ejúsque soróribus parant exítium. Et post Christi in cœlum ascensiónem, illos apprehendéntes, una cum Marcélla pedíssequa ac Maximíno, aliísque Christiánis, eos in vetústam navem sine velo, sine remígio impósitos, vastíssimo mari, ad certum naufrágiũ commíttunt. Sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus, Massíliam appúlsa est, ubi Lázarus creátus Epíscopus, verbi fídei prædicatióne, et vitæ cœléstis exémplis, plúrimos ad Christum convértit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benediᶜtiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

GRegem suum per trigínta círciter annos, bonus pastor evangélicæ doᶜtrínæ pábulo nutríre nunquam intermísit, in médiis ærúmnis et persecutiónibus. Tandem ab infidélibus tentus, procónsuli sístitur, a quo vel idólis sacrificáre, vel mortem subíre compúlsus, respóndit amícum se habére, cujus poténtia fúerat jam semel a morte revocátus ad vitam, quam illi ultro rependére vólupe sibi esset. Peᶜtínibus ígitur férreis dilacerátus, igníta étiam loríca circúmdatus atque férrea crate tostus candénti, quum superári non posset, jussus est sagíttis confígi. Sed nec istis læsus, ad últimum cápite truncátus, consummáto martyrio, ad cœlos evolávit, anno post Christum natum círciter oᶜtogésimo.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Noᶜturno.

Léᶜtio sanᶜti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* xj.

IN illo témpore : Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sanᶜti Augustíni Epíscopi.

Traᶜ. xlix. *in Joannem.*

IN superióri leᶜtióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum qui lapidáre eum volébant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómi-

no constitúto, infirmabátur Lázarus in Bethánia; quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt : ubi erat Jesus, quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℞. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viij.

QUid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt : Veni. Amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere : Ibi jube et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur? Ait enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo : Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas et déseris.

℞. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

DIcit áliquis : Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem : Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus dixit eis : Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait : Non est ad mortem; quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum; quo facto, créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit, propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse. Te Deum.

DIE VI.
B. Bertrandi de Garrigis
Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui sancto Patriarchæ Dominico Bertrándum, Confessórem tuum, sócium et imitatórem exímium adjunxísti : ejus nobis pio interventu concéde; ita ejúsdem sequi vestígia ut assequámur et præmia. Per Dóminum nostrum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BErtrándus, dictus de Gárrigis ab natáli vico prope Alésium, diœcésis nunc Nemauśénsis, in Gállia Narbonénsi, unus e primis fuit qui ad sanctum Prædicatórum órdinis institutórem Domínicum, in pártibus Tolosánis advérsus Albigénses hæréticos decertántem, accésserint seque in ejus disciplínam ac vitæ societátem tradíderint. Tanti patris magistério excúltus, cito vir éxstitit sanctitáte admirábilis; carnem suam vigíliis, jejúniis, flagéllis acérrime dómuit, áliaque patérnæ virtútis exémpla imitátus, Domínici imáginem in se expréssam propémodum deterébat. Adeo de se modéste humilitérque sentiébat, ut a suis deplorándis flagítiis, quæ gravíssima arbitrabátur, vix cessáret. Quod advértens beátus Patriárcha ei aliquándo præcépit ne sua ámodo, sed pótius aliéna peccáta defléret. Hinc quólibet fere die Missam pro peccatórum conversióne celebráre et álias preces fúndere consuévit; neque minóra subsídia defunctórum ánimábus afférre stúduit, noctúrno osténso, uti fertur, ad hoc charitátis offícium excitátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi.

Lectio v.

OB tam egrégias virtútes, sancto eídem institutóri Domínico valde probátus, non semel ab eo labórum atque itínerum sócius deléctus est; ideóque quorúmdam signórum testis et consors evásit, quibus Deus omnípotens mirábilem illíus apostolátum confirmávit. Ei áderat cum haud procul Carcassóna obórtam tempestátem ille signo crucis ita coércuit, ut utérque inter effusíssimos imbres

nihil madefáctus incéderet. Aderat rursum in itínere Parisiénsi, in quo teutónicæ linguæ intelligéntia et usus divínitus utríque concéssus perhibétur, ut possent spirituálem vicem réddere alíquibus Germánicis peregrínis quos per áliquot dies viæ cómites et pios corporális sustentatiónis minístros habuérunt. In constituéndo propagandóque Prædicatórum órdine Bertrándi ópera magna fuit. Etenim ex sancti fundatóris voluntáte præfuit primo, id est Tolosáno cœnóbio; et cum beáto Manne, ipsíus Domínici germáno fratre, et quinque áliis conspícua probitáte sóciis, Parísios venit, ut in ea príncipe Galliárum urbe domum fundárent. Anno autem millésimo ducentésimo vigésimo primo, cum in generálibus comítiis, secúndo Bonóniæ celebrátis, idem sanctus Patriárcha in octo províncias órdinem dispertísset, latíssimam illam, quæ tunc in meridionáli Gállia a Pyrenæis ad Alpes porrigebátur, et província Provínciæ est dicta, Bertrándo regéndam commísit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vj.

Delátum laboriósum munus vir Dei præfiníto témpore strénue et sancte gessit, aucta província sibi crédita novis dómibus alumnísque illic recéptis. Neque déstitit operárius inconfusíbilis, vel extrémo vitæ spátio, evangélicæ prædicatióni instáre; et cum functúrus hoc múnere, Bosquétum, olim Tricastinénsis et nunc Valentinénsis diœcésis óppidum, anno décimi tértii sæculi círciter trigésimo, se contulísset, in monastério sanctimoniálium órdinis Cisterciénsis consístens, morbo implícitus, suprémum ibi in ósculo Dómini diem óbiit. In cœmetério ecclésiæ dicti monastérii tumulátum ejus corpus, post vigínti tres annos inde erútum et íntegrum incorruptúmque repértum, in ipsam ecclésiam translátum est, ubi magno honóre ac devotióne coli cœpit, plúribus a Deo, uti prisca réferunt monuménta, ejus intercessióne patrátis miráculis. Exínde piórum Bosquesténsium ánimis tanta erga beátum Bertrándum insédit relígio, ut, étiam ejus córpore Aráusicam deínceps deláto, et inter máximos sæculi décimi sexti Galliárum túrbines ab hæréticis postérius combústo, nunquam ab ipso públice coléndo et invocándo de-

stíterint. Dénique summus Póntifex Leo décimus tértius cultum ab immemorábili témpore eídem exhíbitum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit, ac de eo Offícium et Missam ab univérso Prædicatórum órdine, atque in diœcésibus Valentinénsi et Nemausénsi quotánnis celebrári permísit.
℟. Iste homo.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *de Communi j. loco.*

—⁜— DIE VII. —⁜—

S. Sidonii Apollinaris

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, fidélium lumen et pastor animárum, qui beátum Sidónium Epíscopum in Ecclésia posuísti, ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo : da nobis ejus intercessióne; et fidem serváre quam verbo dócuit, et viam sequi quam exémplo monstrávit. Per Dóminum.
Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Caius Sóllius Sidónius Apollináris Gálliæ decus exímium, Lugdúni ortum illústrem hábuit. Ita lítteris humánis Romæ patérna cura fuit imbútus, ut adhuc adoléscens quos habúerat magístros longe superáret. Hujus urbis præfectúram adéptus, suæ in rebus geréndis solértiæ et integritátis famam plúrimum adáuxit. In Gálliam revérsus, alter Ambrósius, e tribunáli raptus, ad episcopátum Arvernénsis urbis, licet relúctans, ordinátus est. Tunc dimíssis sǽculi dignitátibus, totus in divínis et ecclesiásticis sciéntiis ita brevi profécit, ut de his omnes ejus senténtiam requírerent.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim mea.

Lectio v.

A Téneris annis pius, in episcopátu sánctior fuit. Omnia sua paupéribus erogábat, in quos ante episcopátum fúerat beneficentíssimus. Témpore famis, præter egénos suæ diœcésis, áluit quátuor míllia exterórum. Rogatiónum usum a Mamérto Viennénsi institútum, primus Gálliæ Episcopórum recépit. Ariánæ hæresis expugnátor acérrimus, in Evágrium Visigothórum regem líbere invéctus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

INvidórum tamen ódia sanctíssimus Antístes ípsamet beneficéntia in se concitávit; a duóbus enim presbyteris, et calúmniis et contuméliis impetítus, et Ecclésiæ suæ regímine et bonis ómnibus spoliátus est. At in tantis ærúmnis patientíssimum, ultióne terríbili non dístulit ulcísci Deus, inimícos morte subitánea præóccupans. Ipse vero sedi suæ restitútus, laboribúsque et infirmitátibus fractus, postquam prophético intúitu sibi successórem prænuntiásset Aprúnculum, tunc témporis Lingonénsem Epíscopum, mox autem Burgundiónum insectatiónibus futúrum extórrem, ad cœli præmia evolávit, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto, dictis, scriptis, actis claríssimus, gratiæque dótibus illústris, ac méritis justítiæ et pietátis cumulátus. Cujus corpus in ecclésia sancti Saturníni primo sepúltum, in ecclésiam sanctórum Symphoriáni et Genésii, ejúsdem Claromontánæ civitátis, póstea translátum est. ℟. Iste est.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi.*

DIE IX.

S. Privati

Episc. et Mart. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

DEus, tuórum glória Mártyrum : præsta, quæsumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Priváti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PRivátus Mimaténsis Epíscopus flóruit tempóribus Valérii et Galliéni imperatórum. Alemánnis Gállias invadéntibus, Mimaténses, tam efferárum géntium inundántium túrbine percúlsi, ad montem Gredonénsem, validíssimæ arcis præsídio tutum, confúgiunt. Privátus, salúti gregis, et stúdio Religiónis inténtus, in supercílio montis, qui vículo superéminet, cryptam, quasi super gregem vigilatúrus, compósuit. Unde non exíbat, nisi cum ad agéndum de more solémnia prodeúndum esset. Et quamvis grex córpore abséntem ægre sustinéret, tamen spíritu præséntem, purum auxílio sentiébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

Verum cum aliquándo bárbari regiónem ferro flammáque deméterent, compérto Epíscopi receptáculo, ad eum se cónferunt, et de cívibus ad deditiónem arcis, et spontáneam captivitátem adigéndis, sollícitant. Cum vero in quævis discrímina, quam in tale fácinus incídere malle respondísset, fústibus tundunt, et cæsum verbéribus, ad vicum usque perdúcunt, rati atrocitáte et número suppliciórum brevi a prístina senténtia deducéndum. Tum ibi eum ad sacra diis faciénda compéllunt. Quod cum se factúrum negásset, iráti recentióribus flagris adoriúntur; flammis adúrunt, ita ut víribus exháustum, jacéntem et exánimem putátum dimíserint.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

Tandem de arcis expugnatióne, per biénnium agitáta, desperantes, súbito ad solutiónem obsidiónis convérsi, pace compósita discessérunt. Plebs ígitur egrediéndi cópiam nacta, statim Epíscopo circumfúsa gratulátur, áliis ejus génibus provolútis, áliis vúlnerum cicatríces ore lambéntibus, dénique ipso duce ad Ecclésiam grates Deo, pro liberatiónis benefício, persolutúri conténdunt. Beátus vero Conféssor tot tantísque torméntis conféctus, paulo post mórtuus est. Sacrum ejus corpus in crypta subterránea, summa cum veneratióne, condidérunt.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis venit ad me. *de Comm. j. loco.*

Nona Lectio S. Gorgonii Martyris.

In Laudibus, Commem. Octavæ et S. Gorgonii.

DIE XXV.

S. Castoris

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

(m. t. v.)

(*In Ecclesia vero Cathedr. Dupl. ij. class. cum Octava.*)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, fidélium lumen, et pastor animárum, qui beátum Castórem ex erémo ad Ecclésiæ

tuæ régimen transtulísti : da nobis, ejus intercessióne; et fidem serváre quam verbo Dei dócuit, et viam sequi quam exémplo monstrávit. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAstor, frater germánus beáti Leóntii Forojuliénsis Epíscopi, urbe Nemauseńsi oriúndus, nobilibúsque natus paréntibus, ab ipsis Arelátem puer missus est, liberálibus litterárum stúdiis probe imbuéndus : ubi ínsimul e fóntibus cœléstis disciplínæ ad plenum hausit. Adolescéntior factus, primum in agéndis forénsibus causis sese ómnibus spectábilem fecit, miráque excélluit eloquéntia; ac deínde summa probitátis laude júdicis partes implévit. In matrimónio, quod cum nóbilis Arelaténsis víduæ fília júnxerat, quasi mónachi vitam duxit. Ejus autem socru e vivis abláta, et uxóre in quodam solitúdinis loco arctióris conversatiónis propósitum aggréssa, ipse supra óppidum Monáncham virórum ædificávit monastérium; in quo monachátum proféssus, licet ómnibus esset major, mínimi tamen ómnium título gaudébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

ABbátis dein mórtui loco suffféctus, cœpit cogitáre vir prudens, quáliter suos alúmnos in reguláribus disciplínis réctius efformáret : ob idque Joánnem Cassiánum, tunc Massíliæ degéntem, rogávit, ut ad se scríberet, quæ institúta cœnobitárum per Ægyptum ac Palestínam óptima comperísset. Ejus ergo hortátu, et in grátiam novi cœnóbii, Cassiánus præclárum opus institutiónum monachórum confécit, et ad eum diréxit, ipsum appéllans cunctis virtútibus scientiáque perféctum et univérsis refértum divítiis spirituálibus. Defúncto Præsule Aptæ-Júliæ, Clerus ac pópulus civitátis, unánimi consílio, Castórem sibi depóscunt Epíscopum : quem adeúntes, invítum et coácte e claustro avúlsum, sibi pastórem constítuunt.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea.

Lectio vj.

ADmirabília sunt quæ in episcopátu, sanctitátis præbuit exémpla. Egénis pecúnia, míseris solátio, órphanis consílio, ómnibus pastorali charitáte semper ádfuit : et, ut ipsis captívis sua cura non deésset, in cárcere sacéllum adornávit, ubi Sacrum sæpe fáciens, Domínicum Corpus deténtis ministrábat. Tanta vero erat sancti Præsulis vis oratiónis, ut nonnúnquam captivórum víncula sólveret. Tandem morti próximus, quam magna cum ánimi exsultatióne prænuntiáverat, convocári curávit vicínos Præsules, Abbátes, presbyteros atque mónachos, quorum régimen non deserúerat; multísque miríficæ humilitátis éditis documéntis et exémplis, cunctis valedícens et suspíciens in cœlum, spíritum Deo réddidit, quarto Nonas Septémbris circa annum quadringentésimum vicésimum. Sicut vivens, ita et mórtuus miráculis cláruit. Apténsis Ecclésia, una cum beáta Vírgine María, eum sibi patrónum elégerat. Cívitas étiam Nemausénsis cultu præcípuo beatíssimum Pontíficem semper prosecúta est, præsértim in Ecclésia urbis ejus nómine insigníta. ℟. Iste est.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

DIE XXVI.
SS. Mauritii et Sociorum

Martyrum. Semiduplex.
Omnia de Comm. plurimorum Mart. præter sequentia.

Oratio.

ANnue, quæsumus, omnípotens Deus : ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.
Commem. SS. Cypriani et Justinæ Martyrum.
Lect. j. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Euchérii ad Sálvium.

Lectio iv.

SUb Maximiáno, qui Románæ reipúblicæ cum Diocletiáno cóllega impérium ténuit, per divérsas fere províncias laniáti aut interfécti sunt Mártyrum pópuli. Erat in exércitu légio mílitum, qui Thebæi appellabántur. Viri in rebus béllicis nóbiles, sed nobilióres fide, erga imperatórem fortitúdine, erga Christum devotióne certábant : et evangélici præcépti étiam sub armis non immémores, reddébant quæ Dei erant Deo, et quæ Cæsaris Cæsari restituébant. Itaque cum hi, sicut et cæteri mílitum, ad pertrahéndam

Christianórum multitúdinem destinaréntur, soli crudelitátis ministérium detrectáre ausi sunt, atque hujúsmodi præcéptis se obtemperatúros negant.
℟. Sancti tui, Dñe, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

COgníto ígitur, Maximiánus, Thebæórum respónso, décimum quemque ex eádem legióne gládio feríri jubet, quo facílius cæteri régiis præcéptis térriti metu céderent. Ubi vero ad Thebæos denunciátio iteráta pervénit, cognitúmque est ab eis injúngi sibi rursum exsecutiónes profánas, vociferátio ac tumúltus in castris exóritur affirmántium nunquam se ulli, in hæc tam sacrílega ministéria, cessúros : extréma experíri sátius esse, quam advérsus christiánam fidem veníre. His deínde compértis, Maximiánus, omni béllua cruéntior, ímperat ut íterum décimus eórum morti detur, et cæteri nihilóminus ad hæc, quæ sprévérant, compelleréntur. Quibus jussis dénuo in castra perlátis, segregátus est atque percússus qui décimus sorte obvénerat; réliqua vero mílitum multitúdo se mútuo sermóne instigábat, ut in tam præcláro ópere persísterent.
℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Lectio vj.

INcitámentum tamen máximum fídei, in illo témpore, penes sanctum Mauritium fuit, primicérium tunc, sicut tráditur, legiónis ejus; qui, cum Exupério campiductóre et Cándido senatóre mílitum accendébat, exhortándo síngulos et monéndo, fidem; sequendósque admonébat sócios illos, et contubernáles suos, qui jam in cœlos præcésserant. His ítaque primóribus et auctóribus animáti, Maximiáno, insánia adhuc æstuánti, mandáta mittunt, sicut pia, ita et fórtia. Quibus ille audítis, désperans gloriósam eórum constántiam posse revocári, una senténtia intérfici omnes decrévit, et rem cónfici circumfúsis mílitum agmínibus jubet. Qui cum missi ad beatíssimam legiónem veníssent, stringunt in sanctos ímpii ferrum, mori non recusántes. Cædebántur ítaque passim gládiis, non

reclamántes, sed, depósitis armis, cervíces persecutóribus præbéntes. Sic interfécta est illa plane angélica légio, quæ, ut crédimus, cum illis Angelórum legiónibus jam colláudat semper in cœlis Dñum Deum Sábaoth. ℟. Tamquam.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Cum audiéritis. *de Comm. j. loco.*
Nona Lectio SS. Cypriani et Justinæ.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.
S. Remigii
Episc. et Conf. Duplex.
(m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui per beáti Pontíficis Remígii documénta gentem Francórum ab idolórum vanitáte ad veritátem tui cultus veníre tribuísti : da, quæsumus; ut qui nómine christiáno gloriámur, fidem nostram dignis opéribus ostendámus. Per Dñum.
Lect. j. Noct. de Script. occ.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Remígius, qui et Remédius, Laudúni natus est paréntibus nobílibus, Æmílio et sancta Celínia ætáte jam provéctis. Ortum ejus prædíxerat solitárius quidam cæcus, Montánus nómine. Divínis præcéptis ac bonis ártibus appríme institútus, ómnium in sui admiratiónem, propter seníles in adolescéntia mores, ita convértit, ut annos natus duos et vigínti, ad episcopátum Rheménsem, ómnium votis, præter ætátem ac voluntátem, raptus sit pótius quam eléctus. Vir éloquens, potens in Scriptúris sanctis, exémplum erat fidélium. Grege suo summo labóre ac constántia mystériis fídei óptime imbúto, et disciplína in clero constitúta, regnum Christi in Bélgio promovéndum suscépit. Pópulis jam religiónem christiánam certátim amplecténtibus, novos episcopátus instítuit in úrbibus Terónæ, Atrébatis et Laudúni.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Cum autem Clodovéus, Francórum rex, Alemánnos Tolbíaci, invocáto Christi nómine, debellásset, beátus Remígius eum adhortátus est, ut idóla neglígeret, quæ némini prodésse possint, et verum Deum cóleret. Tum jejúnia, juxta morem Ecclésiæ, pópulo indíxit, qui

jam in Christum crédere cœperat; atque regem, quem fídei rudiménta docúerat, baptizávit ipso die Natáli Dómini, his cum verbis allocútus : Mitis depóne colla, Sicámber : adóra quod incendísti, incénde quod adorásti. De exércitu autem ter mille et ámplius baptísmo sunt initiáti. Clodovéum Gothis bellum paràntem, utilíssimis de regno administrándo consíliis per lítteras instrúxit, illúmque mónuit, ut, relíquiis pagánæ superstitiónis exstínctis, templa summo Deo erígeret.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

EXímia fuit in páuperes liberálitas, et cleméntia erga pœniténtes singuláris. Neque enim, inquiébat, pósuit nos Dóminus ad iracúndiam, sed ad hóminum curam. Ariánum Epíscopum in synodo mutum effécit divína virtúte : cui dein rite credénti réddidit loquélam. Sub finem vitæ, oculórum usu orbátus est : quem tamen paulo ante mortem recuperávit. Tránsitus sui diem non ignórans, e vita decéssit Idibus Januárii, anno ætátis nonagésimo sexto, post Christum natum quingentésimo trigésimo tértio. Innúmera fere sunt quæ vivens patrávit mirácula, nec minóra quæ ad ejus túmulum fíeri non desiérunt per multa sæcula. De illo hæc scribit sanctus Gregórius Turonénsis : Erat sanctus Remígius egrégiæ sciéntiæ, et rhetóricis apríme imbútus stúdiis : sed étiam sanctitáte ita præclárus, ut Sylvéstro virtútibus æquarétur. ℟. Iste est.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi.*

DIE XI.

S. Firmini

Episcopi et Confess.
Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Ad Vesperas,

Añæ de Laudibus, Psalmi de Dominica et loco ultimi. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Capitulum. *Eccli.* l.

ECce Sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátio et excélsi paríetes templi.

Hymnus.

EXémplar cánimus
nóbile grátiæ
Firmínum, míserans quem Deus éthnicis

Edúxit ténebris, conspícuum suo
Pastórem ut fáceret gregi.
Imménsis ópibus prætulit ásperam
Christi paupériem; vestis ei tegi
Qua tantum váleat : sæpe loco tori,
Fesso nudus erat lapis.
Vix te osténdit apex et báculus sacer
Pastórem pópulo, fis typus et præis
Exémplo et mónitis, prótinus áureis
Ditas móribus ínfulam.
Collucére mitram congrúere haud putas
Et veris ánimam destítui bonis,
Et mersum ténebris Pontíficem suo
Non præférre facem gregi.
Vox instar tónitru, vérbaque fúlguris
At semper plácidi, quidquid agas, sonant
Nil fumi sólitus réddere, límpidi
Vibras spícula lúminis.
Hinc antris úlulant dæmones in suis
In præcépsque cadunt númina sáxea,
Nec respónsa potest réddere Pythíus
Tantis attónitus malis.
Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sæcula Am.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Aña. Sacérdos hic magnus in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum.

Oratio.

Deus, qui beátum Fir-mínum Confessórem tuum atque Pontíficem verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti : concéde propítius; ut quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum,

Hymnus.

Cellámus ténebras mentis, amábili
Dicámus méritum cármine Præsulem,
Pastorále pedum, quo vigilántior
Casto nemo tulit manu.
Firmínus pátria clarus orígine
Maternáque fuit, lília nam suæ
Felix annúmerat mixta propágini,
Et regum títulis ovat.
At non magníficis lusus inániis
Jactat turgídulæ stémmata glóriæ :
Illi sola ánimi nobílitas placet
Et quam relígio parat.

Ergo sub téneræ ver pueritiæ
Natáles álios quæritat, et novam
Lustráles per aquas et vada sánguinis
Ardet tíngere púrpuram.
Sese Rorício tradit Epíscopo
In partémque venit múneris, et patri
Succúrrit júvenis sollícitus seni
Et concors pópulum regit.
Illi cana fides, núdaque véritas
Cognatúsque pudor, et píetas soror
Inférsum vítiis pectus, et íntegor
Virtútum chorus ádfuit.
Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sæcula.
Amen.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* l.

Ecce sacérdos magnus qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátio, et excélsi paríetes templi. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam et liberávit eam a perditióne; qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis, et ingréssum domus et átrii amplificávit.

℟. Ambulávit pes meus iter rectum et a juventúte mea investigábam sapiéntiam, *Et inclinávi módice aurem meam et excépi illam. ℣. Multam invéni in me ipso Dei virtútem et multum proféci in ea. — Et.

Lectio ij.

Quasi stella matutína in médio nébulæ et quasi luna plena in diébus suis lucet : et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília, quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis : quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne : quasi vas auri sólidum ornátum omni lápide pretióso : quasi olíva púllulans et cypréssus in altitúdinem se extóllens, in accipiéndo ipsum stolam glóriæ, et vestíri eum in consummatiónem virtútis.

℟. Ipse est divínitus diréctus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis. * Et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Datum est illi

ut coopériat se byssino splendénti et cándido. — Et in diébus.

Lectio iij.

IN ascénsu Altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. In accipiéndo autem partes de manu Sacerdótum, et ipse stans juxta aram. Et circa illum coróna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt, quasi rami palmæ, et omnes fílii Aaron in glória sua. Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, coram omni synagóga Israel : et consummatióne fungens in ara, amplificáre oblatiónem excélsi Regis, porréxit manum suam in libatióne, et libávit de sánguine uvæ. Effúdit in fundaménto Altáris odórem divínum excélso Príncipi.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus, in pace et æquitáte ambulávit coram Deo : * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Zelátus est legem Dómini et disciplínam ejus. — Et multos. Glória Patri. Et multos.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FIrmínus Narbónæ natus, paréntes hábuit génere nóbiles, sed religióne gentíles. Annum duodécimum agens, Dei ductu, patérna domo discéssit, et, accépto baptísmate, ad Rorícium consanguíneum suum, Ucetiénsem Epíscopum, se cóntulit. Lauréntii religiósi presbyteri magistério primum usus, ómnium disciplinárum, tam liberálium quam divinárum péritus evásit. Deínde ob singulárem doctrínam, cum pari virtúte conjúnctam, Epíscopo familiáris, ab eódem in clerum cooptátus, et sacris ordínibus initiátus, paulo post présbyter ordinátus est.

℟. Super pópulum tuum malignavérunt consílium, et cogitavérunt advérsus Sanctos tuos. * Tu vero, Dómine, custódis relíquias Sanctórum tuórum. ℣. In gentes quæ polluérunt templum sanctum tuum, accénsus est velut ignis zelus tuus. — Tu vero.

Lectio v.

CUm autem Rorícius octogenárius, et sénio prægravátus, deínceps obeúndo gregi non suffíceret, Firmínum assúmpsit in partem sollicitúdinis. Qui commíssum sibi munus viríliter adminístrans, si quid in regímine insólitum et árduum occúrreret, ad Epíscopum referébat eíque totíus administratiónis suæ ratiónes probábat. Anno íntegro in diœcésis procuratióne consúmpto, Rorício tandem in pace defúncto, ad episco-

pátus administratiónem episcopális dígnitas accéssit.
℟. Ibat disséminans verbum Dei per univérsas regiónes. * Et intrávit Gabalitárum regiónem idololátria laborántem, corónam martyrii consecutúrus. ℣. Incitabátur autem spíritus ejus in ipso videns idololatríæ déditam civitátem. — Et.

Lectio vj.

QUo in suprémo sacerdótii gradu, ad própriam et aliórum salútem totis víribus anhelávit Firmínus. Oratióni assíduus, puritátis æmulátor Angelórum, quorum sæpe collóquio fruebátur, dum aliquándo, discípulis comitántibus, ecclésiam péteret, cœléstes spíritus audíre méruit triságium crebro suavitérque modulántes. Cum autem morbo oppréssus lecto decubuísset, Angeli mónitu, Ferréolum népotem suum in successórem delégit. Morti dénique próximus, in ecclésiam suo jussu delátus, sacro intérfuit; in quo cœlésti Viático recreátus et signo crucis munítus, ánimam Deo réddidit, quinto Idus Octóbris.
℟. Præváluit amplificáre civitátem qui adéptus est glóriam in conversióne gentis : * Et ingréssum domus et átrii amplificávit. ℣. Omnis pópulus simul properavérunt et cecidérunt in fáciem super terram adoráre Dóminum Deum suum. — Et. Glória. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia lxxix. *in Matth.*

SI apud Lucam talentórum parábola áliter narrátur, illud dicéndum, álias et divérsas esse parábolas. In illa enim ex una summa divérsi fuére provéntus : nam ex una mna álius quinque, álius decem obtulérunt, ideóque non eádem sortíti sunt dona : hic vero contra, ideóque pares corónæ sunt. Nam ut is qui duo accépit, ália duo réddidit, simíliter étiam qui quinque accépit : ibi vero ex eádem sorte álius majórem, álius minórem provéntum hábuit : in præmiis quoque jure non par erit merces.
℟. Facta est tempéstas magna in mari, navis periclitabátur cónteri, * Et timuérunt nautæ et clamavérunt viri ad beátum Firmínum. ℣. Qui surgens

invocávit Deum suum, si forte recogitáret Deus de eis et non perírent. — Et.

Lectio viij.

Vide autem illum ubíque non statim exígere. Nam víneam dedit agrícolis, et péregre proféctus est : sic et hoc loco hæc commísit, et peregrinátus est, ut discas magnam ejus longanimitátem. Mihi autem vidétur, hujúsmodi verbis, resurréctio quoque subindicári. Verum hic non agrícolæ et vínea, sed omnes operárii sunt. Non enim Príncipes tantum, nec Judæos, sed omnes allóquitur.

℟. Multitúdo languéntium et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniébant ad Firmínum et curabántur; * Quia virtus Dei erat in illo et sanábat omnes. ℣. Vidéntes pópuli quæ faciébat, dixérunt : Dígitus Dei est hic. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Offeréntes autem ingénue faténtur et quæ sua et quæ Dómini sunt. Nam álius dicit : Dómine, quinque talénta tradidísti mihi; álius, duo : monstrántes se ab illo operatiónis occasiónem accepísse, multámque ipsi grátiam habére, et totum ipsi reputáre. Quid ígitur Dóminus? Euge, serve bone, inquit (hoc enim boni viri est, ea quæ próximi sunt respícere), et fidélis : quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui. Omnem beatitúdinem per hoc dictum osténdit. Te Deum.

Ad Laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Jurávit Dóminus et non pœnitébit eum : tu es Sacérdos in ætérnum.

Psalmi de Laudibus Dominicæ.

2. Conféssio et magnificéntia opus ejus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

3. Exórtum est in ténebris lumen rectis, miséricors, miserátor et justus.

4. Collocávit eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

5. Sacerdótes Dómini induántur justítia et Sancti ejus exsúltent.

Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Dum mystériis vacatúrus pérgeret, audívit concéntum angélicum, crebro suavitérque modulántem, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum.

Oratio.

Deus, qui beátum Firmínum Confessórem tuùm atque Pontíficem verbi tui præ-

cónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti : concéde propítius; ut quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Ad Tertiam,

Capit. Ecce Sacérdos, *supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit eum.

℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam,

Capitulum. *Eccli.* l.

IN diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam et liberávit eam a perditióne.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam,

Capitulum. *Eccli.* l.

SAcérdos Dómini quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet, et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. *br.* Tu es Sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In ij. Vesperis,

Añæ de Laudibus. Psalmi de Dominica et loco ultimi, Meménto. *Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis.*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña. Iste perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

DIE XII.

S. Geraldi

Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

OMnípotens et miséricors Deus, cujus singulári grátia beátus Geráldus Confessor tuus, inter mundi illécebras, legis tuæ præcépta non est transgréssus : da nobis, ejus imitatióne, ita tuis inhærére mandátis; ut et mala nulla fácere, et justítiam omnem implére valeámus. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEráldus, Comes Auriliacénsis (cujus præcláre gesta sanctus Odo Cluniacénsis, scriptor coætáneus et ab ipso erécti monastérii Abbas celebrávit), ex illústri Francórum regum prosápia, miris ante ortum futúræ sanctitátis et glóriæ indíciis illustrátus, Auriliáci, patre Geráldo, matre beáta Adeltrúde, natus est, anno Christi octingentésimo quinquagésimo sexto. A paréntibus, pietáte non minus quam génere conspícuis, sancte atque liberáliter institútus, litterárum et rei militáris perítia, multóque magis modéstia, mansuetúdine ac pietáte, ómnium admiratiónem adhuc júvenis in se concitávit. Amplíssimi patrimónii hæres factus, mirum dictu est quanta beneficéntia egénis opitularétur, ad mensam suam vocávit ípsemet minístrans, et cuílibet rogánti larga manu stipem impértiens. Vir fortis in bello, nunquam nisi coáctus et tuendórum subditórum grátia, in certámen descéndit; victória tam moderáte utebátur, ut victos captósque hostes brevi amícos sibi factos remítteret. Pater orphanórum et judex viduárum, non semel servis libertátem óbtulit, quam plúrimi, sub patérna ejus ditióne vívere sátius ducéntes, recusárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

OMnibus ígitur amábilis, sibi uni durus, páupere vestítu, et única, quam verbi divíni lectióne condiébat, quotidiána cœna conténtus, ter síngulis hebdomádibus jejúnium frequentábat. Semel tamen, ex incáuto puéllæ adspéctu, próximo peccándi perículo fuit objéctus; sed, nómine Dei invocáto, mirabíliter servátus est. Statim, pœniténtia ductus, sub dio pernóctans, aspérrimo noctis hibérnæ frígore tentatiónis facem pénitus exstínxit; cœcitáteque percúlsus, corde contríto, pœnas luit. Subínde, recépto visu, vigilántius Deo mílitans, mulíerum collóquio abstínuit, nuptiásque recusávit, virgo pérmanens et vitam inter charitátis et religiónis offícia sanctíssime degens. Præter Davídis psalmos omnes, ecclesiásticum étiam offícium, noctu consúrgens, cum sacerdótibus, quos summa venera-

tióne prosequebátur, quotídie recitábat, et Missæ intérerat. Sépties Apostolórum límina ádiit, atque exstrúcto Auriliáci monastério, quod fuit fons sciéntiæ ac virtútum, et unde ortus est celebérrimus Gerbértus, Bellilóci prope Auriliácum pastor, póstea Sylvéster Papa secúndus, ómnia bona sua beáto Petro dedicávit. Monásticam vitam ipse amplexúrus, a sancto Gausbérto Cadurcénsi Epíscopo, spe majóris boni propósita, prohíbitus est; verum, accépta secréto tonsúra, se totum Deo vovit. Pium et húmilem servum, miraculórum glória, Dóminus ita illustrávit, ut signo crucis dæmones fugáret, et qua manus aqua detérserat, morbos elúeret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

Qui tandem, post iterátam cæcitátem per septem annos mirábili patiéntia tolerátam, mortem præséntiens, Amblárdum Claramonténsem Epíscopum, qui verbis et précibus moriéntem juváret, advocávit. Dénique nuda super humo jacens, cilício tectus, cínere aspérsus, cœlésti viático reféctus, jamdúdum cúpiens dissólvi et esse cum Christo, inter illas voces, quas in ore frequénter habébat : Subveníte Sancti Dei, óbiit Cezenióci, apud Cadúrcos, féria sexta, die décima tértia Octóbris, anno Dómini nongentésimo décimo octávo. Corpus ejus Auriliácum deportátum est, et in ecclésia sancti Petri cónditum, sicut ipse jússerat, atque innúmeris miráculis illustrátum. Hæc autem sacratíssima pígnora, primum sacrílego Protestántium furóri partim erépta, deínde, sæviénte Galliárum regni perturbatióne, diligénti fidélium cura serváta, in templo ipsíus Auriliáci etiámnum recolúntur.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Nolíte. *de Communi ij. loco.*

DIE XVII.

(*Pro Civitate Nemaus. tantum.*)

B. Margaritæ Mariæ Alacoque

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Vírgini mirabíliter revelásti : da nobis ejus méritis et imitatióne, ut te in ómnibus, et

super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArgaríta María Alacóque in pago diœcésis Augustodunénsis honésto génere nata, miro præveniéntis grátiæ instínctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuit, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interióris vitæ formam, ad quam divínitus elécta erat, compósuit. Puélla vix dum ratiónis compos, nihil magis in delíciis hábuit, quam génibus pósitis, junctísque mánibus cœlésti sponso sístere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius votum supra ætátem inspiránte. Stúdium placéndi Jesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo commendátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem prodúcta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut ei, quem únice diligébat, símilem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis, aliísque asperitátibus ad morbum usque afflíxit: ánimum vero inter diutúrnas vexatiónes, quas patre orbáta a fámulis pértulit, ad imáginem ejus, qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v.

ORdinem Visitatiónis sanctæ Maríæ, quo a propínquis abésset lóngius, Parédii ingréssa, statim in tyrocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen præbuit. Interim Christus sublimióris oratiónis dono, intérnis locutiónibus, aliísque charismátibus sponsam suam illustráre et ad sua consília própius dispónere instítuit. Inter várias apparitiónes illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharístiam oránti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum Cor suum in apérto péctore flammis incénsum, et ipsis constríctum osténdit, præcepítque, ut pro tali charitáte, et ad reparándas ingratórum hóminum injúrias illa públicum cordi suo cultum, magnis propósitis gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei ímparem dictitántem, pro-

místo auxílio et prænuntiáto succéssu confirmávit. Exínde fidíssima Christi sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémplis, scriptis, jugi vitæ sua sacrifício hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo Cordi Jesu intérior, exteriórque cultus, qualem ei placére ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur, quod et tunc fíeri mirabíliter cœpit, et póstea, approbánte sancta Sede, quanto fructu sit perféctum, univérsus orbis cathólicus testátur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

QUod eníxe a Dómino petíerat, ut illústria ejus dona in sui contémptum verteréntur, abúnde obtínuit. Nunquam enim defuére domi et foris qui illam mísere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis cárperent, vel certe assíduis ac duris subjícerent experiméntis : in quibus tamen mitíssimæ Vírginis humílitas, patiéntia, obediéntia, et cháritas magis semper eluxérunt. Contumélias quoque ac minas ab extráneis ob nóbilem alúmnam a tyrocínio fórtiter dimíssam, invícta constántia tolerávit. Accessére morbi graves et diutúrni, quibus levándis remédia a médicis obláta nocébant. Inter hæc illa in divíno Christi Corde absórpta, et igne charitátis ejus incénsa plura et gravióra pati semper optábat. Extrémum morbum patientíssime toleránti súbito divíni judícii cogitátio tantum injécit metum, ut cum tremóre ac fletu Crucifíxum stringens, misericórdiam sibi precarétur : sed mox consolatiónes Dei lætificavérunt ánimam ejus. Igitur tamquam consummáta charitátis víctima, die décima séptima Octóbris ad sponsum evolávit, annos nata tres et quadragínta. Cœléstem ejus glóriam mirácula confirmavérunt, quibus rite probátis, eam Pius nonus Póntifex máximus, magna piórum gratulatióne, quartodécimo Kaléndas Octóbris anni millésimi octingentésimi sexagésimi quarti beatárum Vírginum cœtui adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit. *de Communi j. loco.*

DIE XXI.

SS. Ursulæ et sociarum

Virginum et Martyrum.
Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.
Commem. S. Hilarionis Abb.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRatiáno imperatóre, Flávius Clemens Máximus, Románi exércitus in Británnia dux, arrépta tyránnide, imperátor a milítibus proclamátur. Inde cópias transmíttens in Gálliam, ab inféensis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Quumque Armoricórum úberem regiónem, ejéctis antíquis habitatóribus, Británnicis milítibus quos secum dúxerat, divisísset, quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni Británnici réguli, quem Britannórum ducem habébat in exércitu, consílio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus, novis colónis, síngulas vírgines conjúgio fœderándas póstulat.

℟. Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

HAud visa Británniæ réguli absúrda petítio. Unde in grátiam novi imperatóris, et quod fílias suas non nisi gentílibus suis, iísque donátis nova província prædivítibus, honestíssime scirent collocándas; pro número mílitum tótidem deléctæ sunt vírgines, omnes número úndecim mille : quarum princeps erat Ursula, Dioníci Cornúbiæ regis fília, desponsáta Connáno duci Britannórum mílitum in exércitu Máximi. Cunctæ ígitur Londíni colléctæ, impósitæ sunt invítæ navígiis. Solvéntes nautæ, dum Armoricórum regiónem cógitant, a sæva procélla in Germánicum littus ejiciúntur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptéra unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

COntigit adésse tunc ibi Hunnórum cópias, quas a Gratiáno imperatóre advérsus Máximum ferunt evocátas. Nacti ígitur Bárbari præclárum illud agmen vírginum, impoténti libídinis æstu furéntes in eas írruunt. Sed cum, hortánte Ursula, mortem pótius appétere, quam virgínei pudóris jactúram pati, invícto ánimi vigóre decrevíssent; Hunni, in rábiem immanitátis convérsi, ad unam omnes trucídant. Sicque Ursula, super cómitum suárum velut cœléstium margaritárum pretiósum acérvum, gloriósa

víctima procúmbens, púrpura pro Christo fusi sánguinis decoráta, triumphatórem tot vírginum exércitum, géminis, nempe virginitátis et martyrii, láureis insígnem ducens, cœlum victrix intrávit. Quarum córpora Colonienses summo honóre condidérunt : earúmque illústrem agónem christiánus orbis florénti semper célebrat memória.

℞. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit. *de Communi j. loco.*

Nona Lectio S. Hilarionis.

DIE XXV.

S. Theodoriti

Presbyteri et Martyris.

Duplex majus.

(Ucetiæ *vero Duplex j. classis cum Octava.*)

Omnia de Communi nnius Martyris, præter sequentia.

In utrisque Vesperis,

Hymnus.

Nunc juvat plausu, juvat et disértum
Cónsona carmen resonáre voce,
Atque concéptis celebráre mirum
Mártyra verbis.

Ille commíssi bene parcus auri,
Pródigus vitæ rápitur, manúsque
Hórridis vinctus dúplices caténis
Cónditur antro.

Tránsfugam læsit píetas tyránnum :
Táureas fustes parat et catástas
Atque distráctis operosióra
Tympana nervis.

Tæda suppósto latus urit igne,
Défluunt tectæ pénitus medúllæ,
Affátim celso ruit Angelórũ
Agmen Olympo.

Sit Patri summo decus atque Nato,
Et tibi compar ab utróque manans
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ; quæsumus, Dómine, vota cleménter exáudi : et ínclytum Mártyrem Theodorítum pro nobis intercessórem esse concéde ; qui pro amóre tuo próspera mundi despéxit, et nulla ejus advérsa formidávit. Per Dóminum.

Commem. SS. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.

Ad Matutinum,

Hymnus ut supra.

Lect. j. Noct. Fratres, Debitóres. *de Communi plurim. Mart. cum* ℞℞. *unius Mart.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Tempore impérii Juliáni apóstatæ, ejus avúnculus Juliánus, Comes Oriéntis, qui et ipse a fide

descíverat, Antióchiam cum venísset, áudiens vim magnam auri et argénti in ecclésiis urbis esse recónditam, cléricos effugávit, januásque clausit, ut secúrius thesáurum illum ráperet, quem tantópere cupiébat. At Theodórus, qui et Theodorítus, civis Antiochénus, Présbyter, sacrórum custos integérrimus, qui, sub Constántio imperatóre, gentílium simulácra et aras multas dæmoniórum evérterat, atque basílicas plures Mártyrum exstrúxerat, urbe non cessit: sed coadúnans fidéles christiános, sine cessatióne faciébat colléctam, acceptábiles Deo fundens orationes et sacra péragens institúta. Juliánus Comes imperatóri rem gratam fácere exístimans, Theodorítum sibi jussit exhibéri; qui ut Christi miles impertérritus, in apértum immanitátis ac furóris campum prosilívit.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

INtrodúcto in prætórium, ligátis post tergum mánibus, Juliánus ácriter ei exprobrávit idolórum eversiónem. Quumque beátus Christi conféssor suum fácinus libénter faterétur, Comitémque objurgáret quod ipse verum Deum negásset, ut vana cóleret simulácra; Juliánus replétus ira: Cædátur, inquit, in plantis: cædátur et in fáciem palmis. Videns autem, quia nihil sic profíceret, jussit eum in contis fórtius tendi: quo fúnibus et tróchleis suspénso, in tantum tendebántur nervi ejus, ut octo pedum corpus esse viderétur. Moxque ad ejus látera, faces apposuérunt carnífices. Tantis autem afféctus supplíciis, nullum se dolórem sentíre, ingénti voce et hílari vultu clamábat beátus Martyr.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

CUum autem libérius Christiánam religiónem propugnáret atque Juliáno utríque apostásiæ crimen inúrere non desísteret, his tantum verbis desívit: Tu quidem, Comes Juliáne, malis cruciátibus in lecto tuo moriéris. Nam tyránnus tuus, qui pagános sperat víncere, ipse vincétur, et ita occidétur, ut nemo cognóscat a

quo fúerit interféctus. Quæ ómnia, sequénti anno, uti prænuntiáverat, sic accidérunt. Timens vero Juliánus ne ália gravióra effarétur, data senténtia, eum gládio pércuti præcépit anno reparátæ salútis trecentésimo sexagésimo secúndo. Præclárum hunc Mártyrem in præcípuum patrónum sibi delégerat Ucetiénsis Ecclésia. ℟. Stola jucunditátis. *In iij. Nocturno, Homilia in Evang.* Si quis venit. *de Communi j. loco.*

Nona Lectio SS. Chrysanthi et Dariæ.

Ad Laudes,

Hymnus.

O Nimis pugnax sitiénsque pulchræ
Mortis, et vitæ per acérba laudis,
Quis tuas possit numeráre pleno
Cármine palmas?
Vasa ni reddas pretiósa, Clamat
Impia Præses furiátus ira :
Mille per pœnas miserásque mortes
Víscera reddes.
Despicit fortis pugil hæc locútum :
Non opes Christi patrimoniúmque
Páuperum, tradam tibi, Juliáne :
Siste minári.
Sit Patri summo decus atque Nato,
Et tibi compar ab utróque manans
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

DIE XXIX.

S. Trophimi

Episcopi et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui ad Géntium illuminatiónem beátum Pontíficem tuum Tróphimum míttere dignátus es : præsta; ut quos per ipsíus documénta esse donásti fidéles, meritórum imitatóres esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TRophimus, ut constans est a prístinis tempóribus Galliárum tradítio, pátria Ephesínus, Paulum cui se addíxerat, una cum Luca, Aristárcho, Crescénte et áliis, secútus est in illa navigatióne qua vinctus a Festo Judææ procuratóre, Romam ad Cæsarem missus est. Illum ægra valetúdine corréptum Miléti infírmum Paulus relíquit, cujus, ad Timótheum scribens, méminit. Illo ítaque curránte biénnio quo Romæ Paulus deténtus est, Romam ipse, ut convíluit, venit : qui non-

dum contra Christiános in tantam sævítiam irrumpénte Neróne, ad prædicándum Christi Evangélium dimíttitur. Quo vero témpore, Paulus iter in Hispániam suscépit, Arelátem pertránsiens, Tróphimum primum Pastórem Arelaténsibus dedit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim mea.

Lectio v.

Erant autem Areláte prope civitátem duæ colúmnæ pergrándes eréctæ, et super eas ara impósita : ad quam frequens illíus provínciæ pópulus quotánnis ad Kaléndas Maias concurrébat, humanásque hóstias pro sua sospitáte ibi mactáre solébat. Idcírco párvulos duos pública emptos pecúnia anno toto saginábant, quos constitúta die ad ipsam aram immolábant, victimárum sánguine circumstántem plebem aspergéntes. Tróphimus ritum atrócem perhorréscens, evangélica prædicatióne signis admirándis confirmáta, sústulit : docens, non cruóre mortálium, sed Christi sánguine, qui pro hóminum salúte seípsum hóstiam immaculátam Deo Patri obtúlerat, debére illos aspérgi, baptísmi lavácrum annúntiat. Quo per eum suscépto, præféctus provínciæ Lugdunénsis, cum magna pópuli multitúdine, non solum Christi nomen apud éxteras natiónes conféssus est, verum étiam, palátium, quod Arelátæ habébat, divíno cúltui consecrándum donávit, Ecclesiámque illam magnis munéribus auxit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Oratórium áliud ad oriéntem civitátis, beátæ Vírgini et sepultúræ fidélium devóvit, ibíque cœmetérium toto orbe exínde celebérrimum státuit. Tantum dénique doctrína et miráculis profécit, ut ex ejus prædicatióne, quemádmodum Zózimus Papa scribit, tota Gállia rívulos fídei accéperit. Demum, post innúmeros pro dilatatióne fídei labóres, post multos pópulos Christo acquisítos, sénio conféctus, quarto Kaléndas Januárii obdormívit in Dómino. Corpus ejus, primum in ædícula, quam ipse beátæ Maríæ sacráverat, quæ póstea Honoráti título insigníta est, recónditum, in basílicam sancti

Stéphani, médio sæculo duodécimo, Raymúndus Archiepíscopus, die vigésima nona Septémbris, solémni pompa tránstulit, unde cœpit Ecclésia, Tróphimi nómine appellári.
℟. Iste est qui ante.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

DIE XXXI.

S. Quintini

Martyris. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

DA nobis, omnípotens et miséricors Deus: ut sancti Mártyris tui Quintíni natalítia celebrántes, cujus prædicámus triúmphos, ejus fidem veráciter imitémur. Per Dóminum.
Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUintínus, Románus, Zenónis senatóris fílius, ad oratóres Deo vero conciliándi stúdio inflammátus, assúmptis secum Luciáno, Fusciáno, aliísque novem, qui omnes cupiditáte Christum infidélibus prædicándi flagrábant, in Bélgium pervénit. Divísis inter se quibus quisque evangelizáret civitátibus, ipse sibi delégit Ambiános, ubi aliquámdiu, páriter cum Luciáno, deínde solus Christum annúntians, plúrimos verbo et miráculis ad fidem perdúxit. Ipse intérea, jejúniis et oratiónibus, et gregem quem Dómino pepérerat, et agónem suum Deo commendábat. Ríctius Varus, tum Gálliæ præféctus, ubi de Quintíni progréssibus accépit, Ambiános ádvolat et pro tribunáli sedens, eum sibi sisti jubet: quem nec blandítiis nec minis commótum, duríssimis flagéllis cædi jubet.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

INter flagélla Deo grátias agens, ejus roborátur auxílio his verbis e cœlo delápsis: Constans esto, Quintíne, viríliter age; ego adsum tibi. Qua voce tortóres ad terram dati, se duríssime torquéri clamant. In obscurióri cárcere detrúsus Quintínus, nocte sequénti jubétur ab Angelo pópulum consolári, eúmque in fide confirmátum, sacro baptísmate sanctificáre. Evígilans Quintínus, et ab Angelo cárcere edúctus, in médiam urbem venit, et ad confluéntem multitúdinem

verba fáciens, hómines ferme sexcéntos ad Christiánam religiónem adjúnxit. Hæc áudiens præféctus, astu et dolo beátum Confessórem aggréditur. Quæ quum non succéderent, præcépit Mártyrem tróchleis sic torquéri, quoadúsque ómnia membra ejus suis locis emoveréntur; retículis ínsuper férreis eum cædi; óleo, pice et ádipe fervéntibus plagas laceráti córporis pérfundi. Nedum his conténtus, ardéntes faces latéribus admovéri jussit. Quæ torménta quum invíctus Martyr se tamquam refrigéria sentíre affirmáret, in os ei instillátur acétum cum calce et sinápi mixtum : quod instar mellis dulce illi visum est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

Interim præféctus, profectúrus Viromanduónum, Quintínum secum duxit, prægrávibus caténis onústum. Qui constánter in confessióne Christi persevérans, duábus acútis súdibus férreis ab húmeris ad crura transfígitur, et digitórum extremitátes clavis perforántur. Cápite tandem truncátus, martyrii palmam adéptus est prídie Kaléndas Novémbris. Corpus in Súminam flúvium projéctum, et póstea honorífice juxta urbem cónditum in loco pósteris ignóto, beáto demum Elígio divínitus innótuit : qui sacras relíquias theca exímii óperis quam ipse conférerat, decorávit. Basílicam étiam beáti Mártyris ampliávit, in qua signa et virtútes operátus est Deus óptimus.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct., Homilia in Evang. Si quis vult. *de Comm. ij. loco.*

Nona Lectio Vigiliæ.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XIII.

S. Stanislai Kostkæ

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Supplem. pro quibusdam locis.

DIE XIV.

S. Verani

Episcopi et Martyris. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut mérita sancti Epíscopi Veráni tuam pietátem pro ipsa semper exórent, et fructum in nobis labórum ejus tueántur. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VEránus, in comitátu Cabellionénsi, honéstis ac piis paréntibus natus, ab infántia futúræ sanctitátis egrégia dedit indícia. Adoléscens efféctus, divíno actus Spíritu, Mimáten, Gabalórum regiónis urbem, pétiit. Ubi, in festo beáti Mártyris Priváti, férvidæ postquam ratióni totam noctem in ejus ecclésia indulsísset, Evánthio civitátis Epíscopo óbvium se dedit, ipsum déprecans ut in Clericórum número cooptarétur. Cujus votis benígne ánnuens Evánthius, eum deínde cúidam præfécit suæ ditiónis ecclésiæ. Quum autem ejus fama sanctitátis jam erúmperet, humánas laudes reformídans, Cabelliónem in Província aufúgit; ubi sacéllum ædificávit in honórem beátæ Dei Genitrícis.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

ROmam póstea véniens, peregrinatiónis causa, et in multis civitátibus plúrima sanctitátis signa operátus, dum se prosequéntem nóminis glóriam declináret, suprémæ dispositiónis arcáno cóntigit ut Sigibértus, Francórum rex, per lítteras eum accersíret, ut in aula ejus exémplis erudiréntur párvuli et magni. Defúncto Prætextáto Cabellionénsi Epíscopo, unánimi regis, cleri et pópuli electióne, in ejus sedem assúmptus est. Quo in múnere pastoráli majóra in dies divínæ grátiæ propalávit. Enítuit enim in sancto Præsule doctrínæ erudítio, et in diœcésis administratióne cura indeféssa; adeóque adcrévit in eo miraculórum grátia, ut infírmos et energúmenos plerúmque solo signo crucis restitúeret sanitáti.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

COncílio ádfuit Matisconénsi sécúndo; Parísios una cum Arthémio Senonénsi et Aggræcio Trecénsi Epíscopis, ad Clotárium secúndum a rege Gontrámno delegátus fuit, ut inquírerent de nece sancti Prætextáti Rothomagénsis Epíscopi. Childebértus secúndus, Austrásiæ rex, ejus summa virtúte permótus, eníxe rogávit

eum ut fílium suum Theodorícum e sacro fonte levá-ret. Tandem plenus diébus ac méritis, migrávit in cœlum tértio Idus Novémbris. Primum sepúltus in oratório beátæ Maríæ, quod exstrúxerat, prope fontem Sórgiæ, póstea in ecclésiam oppíduli quod vocátur Sargótium ad Lígerim, diœcésis Aurelianénsis, translátus est.

℟. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi j. loco.*

DIE XXVI.

S. Brictii

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus. *de Communi.*

Pro Commem. S. Amantii Episc. Aña. Respéxit Dóminus humilitátem servi sui, ídeo stola glóriæ circúmdedit eum.

℣. Justum dedúxit.

Oratio.

Deus, amátor ómnium bonórum, qui diléctum Confessórem tuum atque Pontíficem Amántium, dedísti nobis intercessórem : præsta fámulis tuis ejus intercessióne; te semper dilígere, et ad tuam misericórdiam felíciter perveníre. Per Dóminum.

Commem. S. Petri Alexandrini Episc et Mart.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bríctius, civis Turónicus, cum esset primævæ ætátis júvenis, sancto Martíno multas tendébat insídias. Quadam autem die Bríctium Diáconum vir beátus allóquitur : En ego, Bricti, delírus tibi vídeor? Amen dico tibi quia obtínui apud Deum, ut, post meum tránsitum, ad pontificátus honórem accédas; sed nóveris te in Episcopátu multa advérsa passúrum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Adéptus ergo consentiéntibus cívibus, anno Arcádii et Honórii secúndo, Pontificátus offícium, oratióni vacábat. Anno autem ordinatiónis ejus trigésimo tértio, óritur contra eum lamentábilis causa pro crímine, illo viríliter negánte. Illis vero non credéntibus, sed contradicéntibus, tráhitur, calumniátur, ejícitur, ut sermo Sancti adimpleré-tur. Hoc enim ejécto, Justiniánum in episcopátu constítuunt.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

ET Bríctius Epíscopus Romam véniens, cuncta quæ pertúlerat Papæ refert : ibíque plerúmque Missárum solémnia célebrans, quidquid in sanctum Martínum delíquerat, defléndo díluit. Séptimo ígitur anno, immúnis invéntus a crímine, ad urbem suam redíre jussus est. Fuerúntque omnes anni episcopátus ejus quadragínta septem; obiítque et sepúltus est in basílica quam super sanctum Martínum ædificávit. ℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre proficíscens. *de Communi j. loco.*

Pro S. Amantio Episc.

Lectio ix.

AMántius, Ruthénæ urbis quondam civis, vita pastor, nunc felíci Patrónus est excéssu. Is in primævo ætátis flore, abrúptis sæculi láqueis, milítiam Christi suscípiens, tot et tantórum meritórum splendóre éxstitit conspícuus, ut sacerdótii culmen, et Lodovénsis Ecclésiæ sedem merúerit. Hinc cum Ruthénos Evangélii præcéptis imbuísset, Ecclésiæ Ruthenénsis primus fuit Epíscopus. Quantum orátio sancti Præsulis apud Deum valéret, mirácula comprobárunt. Illud imprímis insígne : cum éthnicos frustra tentásset revocáre ab adoratióne simulácri cujúsdam non longe ab urbe pósiti, humi prostrátus, úberes fudit pro iis fletus; mox obórta súbito tempestáte, fúlgure confráctum simulácrum ruit, et in várias partes disjéctum est. Demum sanctus Póntifex plurimórum meritórum et miraculórum luce fulgens, fractis senectúte membris, afflícto mortuóque abstinéntia córpore, spíritum Deo in pace réddidit, circa finem quinti sæculi.

Te Deum laudámus.

Pro S. Amantio, ad Bened. *Aña.* Eléctus est a Dómino ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, in remissiónem peccatórum eórum. ℣. Amávit eum.

Orátio. Deus amátor. *ut supra.*

DIE XXVII.

S. Siffredi

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, perpétuis tuére præsídiis, quam beáti Siffrédi Con-

fessóris tui atque Pontíficis muníre voluísti zelo, eruditióne et exémplis. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIffrédus, in Campánia natus patrem hábuit Albánum, virum génere clarum et opuléntia. Beáto Cæsário ab ipso patre tráditur pietáte et lítteris instituéndus, in monastério Lirinénsi : ubi dein sæculo valedícens Albánus et regulárem observántiam proféssus, in pace quiévit. Siffrédus vero brevi tam in divínis, quam humánis doctrínis perítus evásit : at magis morum sanctimónia, gratiæque splendóre ornátus emícuit. Tantis virtútibus insígnem, plures Ecclésiæ in Præsulem, ípsaque Lirinénsis congregátio in Abbátem deposcébant : sed vir Dei, pastoráli offício ímparem se réputans, eníxius refragabátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

HUnc autem témporis mórtuus est Juliánus, Vindacénsis Epíscopus, et absque mora, cleri suffrágia populíque vota in Siffrédum convéniunt. Unde per vim ex erémo extráctus, Cæsário, tum Epíscopo Arelaténsi, sístitur; qui dilectíssimo olim alúmno demum persuásit ut episcopále onus subíret, quo talénta cœlitus illi concrédita in cúpidæ plebis salútem expénderet. Suscépti sacerdótii munus in seípso complévit, vivens Deo et acceptábilis hóstia factus. Carnem, jejúnio, vigíliis et cilício contrítam, pane et aqua cum módico lenticulárum edúlio, utcúmque sublevábat. Missárum solémnia júgiter agébat; sine intermissióne divíni verbi pábulum ministrábat óvibus. Infírmos invisébat, recreábat egéntes pane et vestiméntis, nullum dénique afflíctum sinébat carére suo solátio.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

TRes ecclésias ædificávit : in ipsa urbe Vendacénsi, templum in honórem beátæ Vírginis Maríæ, quam íntimis semper cóluit præcórdiis; ibídem, basílicam sancti Joánnis Baptístæ, et, apud castrum Carpen-

toráctum, sacéllum sancti Antónii. Juxta otraórium Deíparæ cellam exstrúxit, ubi jam canítie venerándus, assídue contemplatióni, vel populórum necessitáti vacábat. Tanta vero ex eo redundábat grátia, ut quoscúmque déxtera benedíceret, statim ad amplórem justítiæ et religiónis observántiam excitaréntur. Tandem ad extréma vitæ perdúctus, præscítum divínitus óbitus diem cléricis renuntiávit. Quibus eum obsecrántibus ut a Deo mortis dilatiónem postuláret, pro testaménto illis commendávit curam in páuperes, ministério suo reveréntiam et sedulitátem, et illis benedícens, obdormívit in Dómino quinto Kaléndas Decémbris circa annum quingentésimum quadragésimum. Sepúltus est in basílica sanctæ Trinitátis: unde póstea óppido Vendacénsi díruto, sacra pígnora Carpentoráctum deláta sunt, ubi ab eo círciter témpore erécta est sedes episcopális.

℟. Iste est qui.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi ij. loco.*

DIE XXIX.

S. Saturnini

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

BEáti Saturníni Pontíficis et Mártyris tui natalítia veneránda, quæsumus Dómine, Ecclésia tua devóta suscípiat: et fiat glorificatiónis amóre devótior. Per Dóminum.

Commem. S. Josaphat et S. Saturnini Martyris.

Lect. j. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TEmpore illo, quo sensim ac gradátim in univérso orbe personáret Apostolórum prædicatio, atque exórtus in Judæa sol justítiæ splendóre fídei cœpísset illumináre occidentálem plagam; primum et summum sacerdótem suscépit Tolosána cívitas beátum Saturnínum, a príncipe Apostolórum missum in Gállias, cum áliis sex præcípuis Evangélii præcónibus, imperánte Cláudio Cæsare. Suscéptum iter péragens Saturnínus, ac végeta circumquáque spargens salútis sémina, créditur civitátem adiísse Carcassonénsem. Urbem ingréssus, cum inánium deórum cultum ággredi, Christíque fidem nuntiáre cœpísset, in cárcerem projéctus est, atque in illa turri aliquámdiu deténtus, juxta quam in pósterum ædificáta est antiquíssima quæ etiámnunc exstat, sub ejus invocatióne, basílica.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

SEdáta póstmodum persecutiónis procélla, quum plures fidéles Christo dedísset, Tolósam pervénit : ubi, tanta ánimi fortitúdine írruit in Gentílium superstitiónes, ut apostólico múnere fungens, huc illuc pérvolans, copiósam ex eis multitúdinem fide imbúerit. Dæmónibus quibus sacra fiébant, ádeo réstitit, ut frustra animálium sacrifíciis evocáti, qui ántea orácula réddere consuéverant, pénitus obmutúerint. Tum inexspectáto siléntio commóti Gentíles, rem in Saturnínum conjícere non dubitárunt. Ideóque facto ímpetu, eum íllico traxérunt in Capitólium urbis, duríssimam mortem comminántes, nisi diis immoláret. Quod quum indignánter renuísset, pedes ejus tauro alligárunt : qui ácribus stímulis circumáctus, beátum Præsulem per declíves gradus Capitólii raptátum, collíso cápite, excússo cérebro, membrísque discérptis, interémit. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

EXánime corpus in terra jacébat, nec ipsi Christiáni, propter metum paganórum, sepultúræ illud trádere audébant. At duæ mulíeres, viris animosióres, et sexus infirmitátem fídei virtúte superántes, accéptum sancti Mártyris corpus et féretro immíssum in alta scrobe festinánter condidérunt. Mansit ítaque aliquámdiu sub vili céspite, donec ab Hilário Tolosáno Epíscopo repértum est : qui, sacras relíquias véritus commovére, túmulum superimpósuit et sacéllum exstrúxit. ℟. Stola jucunditátis.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult. *de Comm. ij. loco.*

Nona Lectio Vigiliæ.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I.

S. Eligii

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

SAncti tui Pontíficis Elígii, Dómine, nos beáta mérita prosequántur : et tuo semper

fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELígius, Lémovix, aurífaber indústrius, Parísios se cóntulit, ubi perítiæ suæ fama Clotário secúndo innótuit. Sanctióris vitæ desidério accénsus, ómnium a pueritia delictórum exomológesim fecit coram sacerdóte : et gravi perácta pœniténtia, exínde in pietátis ópera toto incúbuit ánimo. Quidquid arte sua comparábat, fovéndis egénis et captívis rediméndis erogábat. Intra domum oratióni ac lectióni vacábat cum familiáribus qui, diu noctúque, in ejus cámera caríssimum cursum adimplébant. Dagobérto non minus accéptus quam Clotário patri, et ab ipso ad Armoricórum regem, pacis componéndæ grátia missus, reges ambos felíci sociávit fœdere.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim mea.

Lectio v.

MAria Elígii hortátu et impénsis exstrúcta sunt templa et monastéria : Solemniacénse, in Lemovícibus, cóndidit cœnóbium ; Parísiis áliud ædificávit puellárum monastérium et extra civitátem sancti Pauli eréxit ecclésiam, ubi sepeliréntur. Plúrimas auro, argénto et gemmis Sanctórum capsas aut túmulos, miro decorávit artifício. De Ecclésiæ disciplína ádmodum sollícitus, simoníacam labem, junctis cum Audoéno ejus amicíssimo stúdiis, in multis locis exstirpávit ; suísque curis fecit utérque, ut nullus deínceps eligerétur Epíscopus, nisi qui morum integritáte præcéllens esset.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

TOt ac tantis in Ecclésiam méritis clarus, mórtuo Achário, Novioménsi et Tornacénsi diœcési præpósitus est. In tam sublími gradu constitútus, non modo salúti gregis sibi concréditi sollícitius invigilávit, sed et Flandros ac Parísios, aliósque ad septentriónem pópulos, non sine magno labóre ac vitæ discrímine, evérsis idólis, ad Christum addúxit. Multa præcláre scripsit, dæmones ejécit, futúra prædíxit ; ac tandem miraculórum glória illú-

stris, Noviómi suprémum diem clausit circa annum sexcentésimum quinquagésimum nonum. Ejus funus sancta Regína Bathíldis, pedes, nec sine lácrymis, cum líberis ac tota família prosecúta est.
℟. Iste est qui ante.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre profiscíscens. *de Communi j. loco.*

—⁜— DIE IV. —⁜—

S. Barbaræ

Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.
Oratio. Deus qui inter cætera. *de Communi.*
Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BArbara Virgo, Nicomédiæ in persecutióne Júlii Maximíni passa est. A patre síquidem Dióscoro viro nóbili, sed géntili, in alta et muníta turri ob egrégiam ejus pulchritúdinem custodiénda inclúditur. Ubi bálneum et duas fenéstras, quibus lumen exciperétur in ea, fíeri jubet. Bárbara vero, absénte patre, tértiam addi fenéstram, et labri paviméntum Crucis imágine ornári vóluit. Revérsus pater de tértia fenéstra quærit. Virgo, occasióne nacta, de sacrosánctæ Trinitátis mystério multa apérte et divíne disserit, ac plúribus verbis ad salutárem Christi fidem patrem est cohortáta.
℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v.

AT pater, non solum suæ impietátis stímulis, sed étiam máximo Cæsaris timóre addúctus, qui fidem Christi immániter persequebátur, fíliam modis ómnibus nítitur ad idololátriam revocáre. Cumque id cónsequi non posset, provínciæ præsidi eam tradit. Qui primum Vírginem blandítiis aggréssus, ubi se videt nihil effícere, nudam nervis búbulis crudéliter cædi, deínde præacútis téstulis vúlnera perfricári ímperat. Post hæc, in cárcerem trúditur, ubi claríssima luce et Christi Dómini præséntia ad réliqua subeúnda certámina mirífice confirmátur.
℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vj.

SEd cum íterum præsidi sisterétur, et constántior in fídei confessióne persísteret, fér-

reis úngulis dilaniátur, latéribus ardéntes faces admovéntur, caput férreis málleis contúnditur, mamíllæ præscindúntur; diréptis véstibus, ignomíniæ causa, per pública loca perdúcitur. Quibus torméntis fórtiter et invícte superátis, tandem a patre, impietátis furóre aménte, cápite truncáta, gloriósum martyrii agónem consummávit.
℟. Afferéntur.
In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum. *de Comm. j. loco.*

DIE V.

S. Leontii

Episc. et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.

Oratio.

SAncti Leóntii Confessóris atque Pontíficis nos, Dómine, semper natalítia lætíficent: et cujus celebrámus méritum, experiámur auxílium. Per Dóminum.
Commem. S. Sabbæ Conf. Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEóntius, sancti Castóris Apténsis Epíscopi frater germánus, pátria Nemausénsis, ob suas præcláras ánimi dotes, ad Forojuliénsem cáthedram evéctus est, ineúnte quinto sæculo. Unus fuit ex Gallicánis Præsúlibus ad quos sanctus Cœlestínus Papa scripsit, ut presbyteros Massilienses, qui novis quæstiónibus theológicis turbábant Ecclésiam, reprímerent; eísque commendárent sanctum Augustínum, cujus vitam et doctrínam magni semper fecísse Apostólicam Sedem assevérat. Epístolam ítidem ad ipsum diréxerat sanctus Bonifácius Papa, quátenus diligénter inquíreret de grávibus criminatiónibus quas advérsus Máximum, Valéntiæ Epíscopum, apud sanctam Sedem quidam detúlerant.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

APud omnes namque in magna erat existimatióne. Joánnes Cassiánus, cui amicítia conjunctíssimus erat, ipsi, ut perlúcido, inquit, Galliárum síderi, decem prióres suas collatiónes nuncupávit. Singuláris autem laus est Leóntii, quod Lirinénsis condéndi coenóbii causa fúerit. Ipso enim alliciénte, beátus Honorátus, post lustrátum Oriéntem, sedem fixit in ínsula Lirinénsi, ubi, sæculo quinto nondum adúlto, fundaménta gessit

celebérrimi illíus toto orbe monastérii, quod statim tot Sanctórum atque Episcopórum seminárium fuit. Nec eo cónstitit Léontii benevoléntia : vóluit enim et decrévit, ut Lirinénses ab Epíscopi Forojuliénsis jurisdictióne quodámmodo absolúti essent, præter sacræ ordinatiónis jura.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea.

Lectio vj.

SEnio jam et labóribus conféctus erat beátus Antístes, quum ei ad cúmulum mériti, novum agónem quo illústrior éxitus pararétur, Christus apéruit. Erat tenax justítiæ, et sérius observátor divínæ legis. Hoc incénsus æstu pietátis, quia nefánda quorúmdam scélera cárperet, et apostólica libertáte impiórum reprímeret exitiósa molímina, illórum in se acérba ódia concitávit : qui nec ejus canítiem, nec dignitátem, neque ómnibus conspícuam sanctitátem vériti, omni injúria probrísque illum vexáre non destitérunt, quoadúsque jámdiu cœlo matúrus, ac perénnem legítime certántium glóriæ corónam acceptúrus, leni somno plácidæ mortis migrávit ad Dóminum octogenário major, circa annum quadringentésimum trigésimum secúndum.

℞. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Comm. ij. loco.*

Officium

AD UNIVERSALEM ECCLESIAM EXTENSUM.

DIE XXVIII. NOVEMB.

S. Josaphat

Episc. et Mart. Duplex.

(*Dies fixa e XIV. huj.*)

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOsáphat Kuncewítius nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo a látere imáginis Jesu Crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliísque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilíi alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis híeme, incedébat: carnes nunquam, vinum nonnísi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilício ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrínæque ejus brevi sic fama percrébuit, ut quamvis júnior, Byténii monastério præféctus sit; mox Vilnénsis Archimandríta, ac demum Archiepíscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

HAc dignitáte auctus, nihil de prióri vivéndi ratióne remíttens, nonnísi divínum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordi hábuit. Cathólicæ unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit ut schismáticos hæreticósque ad communiónem cum beáti Petri Sede redúceret. Summum Pontíficem ejúsque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrína refértis, defféndere nunquam déstitit. Episcopálem jurisdictiónem et Ecclésiæ bona a láicis usurpáta vindicávit. Incredíbile dictu est quot hæréticos in sinum matris Ecclésiæ revocáverit. Uniónis vero Græcæ Ecclésiæ cum Latína, Josaphátum promotórem exstitísse præclaríssimum, étiam pontifícia orácula disérte testántur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurándo, et sacrárum vírginum exstruéndis ædibus, aliísque piis opéribus juvándis, mensæ suæ provéntus ultro erogávit. In páuperes ádeo effúsus, ut

cum olim inópiæ cujúsdam víduæ sublevándæ nihil occúrreret, episcopále pállium, seu Omophórion, oppignorári jússerit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntátelabiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vj.

Tot cathólicae fídei increménta perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne iníta, Christi athlétam ad necem quærerent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne prænuntiávit. Cum ítaque Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus esset, illi archiepiscopáles invádunt ædes; óbvios quosque fériunt ac cædunt. Tum vir mitíssimus quæréntibus sponte occúrrit, eósque amíce compéllans : Filíoli, inquit, quare familiáres meos cæditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc ímpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum immáni secúri necátum, in flumen projíciunt, die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætátis ejus quadragésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parricídis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis damnáti, ejuráto schísmate, suum scelus detestáti sunt. Cum tantus Præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus, Póntifex máximus, Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus tértio Kaléndas Július anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálium senátu, simúlque adstántibus fere quingéntis Patriárchis, Metropolítis et Epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénerant, hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex Orientálibus, solémni ritu in Vaticána basílica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Offícium ac Missam Leo décimus tértius summus Póntifex, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* x.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
Hom. lix. *in Joannem.*

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio; et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et nunquam illas deserámus : ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus : alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viij.

QUod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israel : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant; neque quod períerat quærébant : neque confráctum alligábant; neque infírmum consolidábant : quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

VErum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent : ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus. Quæ

cum nullo niti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam non multo post re demonstrátum est, quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus.

Vesperae a Capitulo de sancto Saturnino cum Commemor. S. Josaphat pro quo Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Index Proprii Nemausensis,

SECUNDUM ORDINEM MENSIUM.

PRO PARTE AUTUMNALI.

Festa fixa.

Augusti.

Septembris.

Octobris.

Novembris.

Decembris.

Festa mobilia.

Dominica post Oct. Assumptionis. — Purissimi Cordis B. M. V. *dupl. maj.*
Dominica II. Octobris. — Maternitatis B. M. V. *duplex majus.*
Dominica III. Octobris. — Puritatis B. M. V. *dupl maj.*
Dominica IV. Octobris. — Patrocinii B. M. V. *dupl. maj.*
Domin. infra Octavam Omnium SS. — Sanct. Reliquiarum, *dupl.*
Dominica post Oct. Omnium Sanctorum. — Anniversarium Dedicationis Ecclesiarum Civitatis et Diœcesis. *dupl. j. cl. cum Oct.*

Index Festorum
ordine alphabetico dispositorum
PRO PARTE AUTUMNALI.

IN PROPRIO DIŒCESIS NEMAUSENSIS.

AD CALCEM.

IN SUPPLEMENTO PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA D. N. J. C.

FESTA B. M. V.

FESTA SANCTORUM.

[illegible]

[illegible] 9 [illegible]

[illegible] 12 [illegible]

Typis Soc. S. Joànnis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci.

72+56